

ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΑΔΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ ΣΙΦΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 1991

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΦΗΣ ΔΙΑΣΦΕΡΟΣ ΤΕΜΠΙΛΟΥ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΜΙΚΡΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Σίμος Μιλτ. Συμεωνίδης γεννήθηκε στην Αθήνα (1 Αυγούστου 1934), από πατέρα Μικρασιάτη και μητέρα Σιφνιά, τη Μοσχάνθη Ζαννή Κοντορρουχά. Τό 1956 ανακηρύχθηκε διπλωματούχος της Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών Επιστημών και αφού υπηρέτησε τη θητεία του (1956-1958) σταδιοδρόμησε στο Γενικό Λογιστήριο του κράτους καταλαμβάνοντας όλες τις ιεραρχικές βαθμίδες μέχρι και του Διευθυντού Α'. Από την Υπηρεσία απέχωρησε τό 1985. Από τά φοιτητικά του χρόνια έπιδόθηκε στην έρευνα της ιστορίας της Σίφνου συγκεντρώνοντας τή βιβλιογραφία και ανέκδοτο, κυρίως, ύλικό γι' αυτήν και άλλα νησιά τών Κυκλάδων από Αρχεία του έσωτερικού και του έξωτερικού. Παράλληλα άρχισε νά δημοσιεύει ιστορικά μελετήματα σέ περιοδικά και τοπικές εφημερίδες, τά θέματα τών οποίων έχει ήδη συγκεντρώσει σέ τεύχος μέ τόν τίτλο «Έργογραφία 1957-1989, Αθήναι 1989». Υπήρξε εκδότης και συντάκτης τών περιοδικών «ή Σιφνιακή» (1967-1969) και «Κυκλαδική Έπιθεώρησης» (1970-1972). Μεγάλο έργο του θεωρεί τό βιβλίο του «Ιστορία της Σίφνου από τήν Προϊστορική Έποχή μέχρι τόν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο» πού κυκλοφόρησε τό 1990. Είναι μέλος της Έταιρείας Κυκλαδικών Μελετών.

ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

**ΙΣΤΟΡΙΚΑ
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ ΣΙΦΝΟΥ**

ΑΘΗΝΑΙ 1991

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ ΤΕΜΠΛΟΥ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ἰωάννης Γεωργ. Ψαραύτης, ἱερεὺς
Ἄντωνιος Ἰω. Κόμης
Τζανῆς Ἐμμ. Κοντορουχᾶς
Γεώργιος Κων. Γεωργούλης
Χρῆστος Γεωργ. Γεωργούλης

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ ΤΕΜΠΛΟΥ

Εὐάγγελος Παντάζογλου
Χρῆστος Μαργαρίτης
Γιώργος Νικ. Θεοδώρου

Φωτογραφίες, ἐξωφύλλου-κειμένου
τοῦ κ. Εὐάγγ. Παντάζογλου

Copyright: Simos M. Simeonidis
Ammohostou 18α. N. Ionia - 142.33 Athens - Greece

ISBN 960-220-085-5 ISBN 960-220-085-5

Διάθεση: Ἐπιτροπή Διασώσεως Τέμπλου

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΒΑΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜ. ΒΑΟΥ

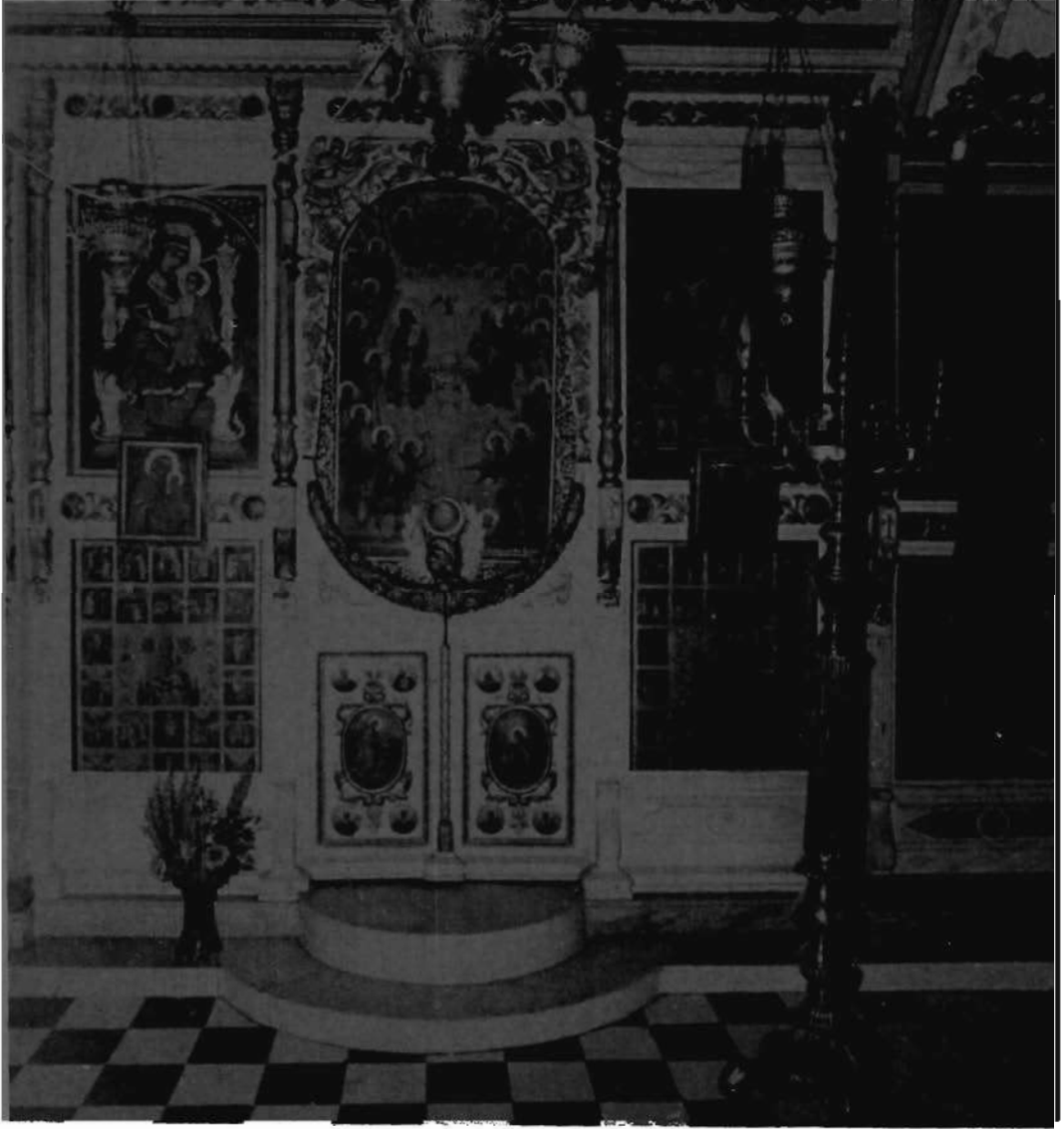
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

Ώραϊε ναέ, μέ τήν αυλή τήν άπλωτή τριγύρω
καί τό φωτοπερίχυτο μπροστά καμπαναριό·
σάν άνθισμένη λεμονιά γλυκύ σκορπίζεις μύρο
στήν άγκαλιά τής όμορφιάς πού γέρνει τό χωριό.

★

Κι' όπως ό γρύλος μέ φωνή σουρτή καί ξελογιαστρα
μ' άχνό πλεμάτι ρεμβασμοϋ σκεπάζει τή ζωή,
έτσι κι' έσύ μ' ένα ρυθμό, κλεμμένον από τ' άστρα,
αγιαζεις κάθε βέβηλη τριγύρω σου πνοή.

Θεοδόσης Κ. Σπεράντσας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου μου «*Μοναστήρια τῆς Σίφνου, Ἀθήνα 1984*» ἔγραφα: «*μέ τά δύο βιβλία μου γιά τό μοναστήρι τῆς Βρυσιανῆς καί τό παρόν βιβλίο, ἐξαντλεῖται ἡ προσφορά μου στό κεφάλαιο «μοναστηριακά» τῆς Σίφνου*» καί, συνέχιζα, «*μετά τά μοναστηριακά, θεωρῶ πώς πρέπει νά πάρει σειρά στίς δημοσιεύσεις τό σπουδαιότατο θέμα τῆς Παιδείας στή Σίφνο*». Ὅμως, ἄλλες σκέψεις καί συγκυρίες μέ ἔκαναν νά προτάξω τήν ἔκδοση τοῦ βιβλίου «*Ἱστορία τῆς Σίφνου ἀπό τήν Προϊστορική Ἐποχή μέχρι τόν δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, Ἀθήναι 1990*» καί, ἀμέσως κατόπιν, τό παρόν βιβλίο χάριν τῆς ἱστορικῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀρτεμῶνος καί τῆς προσπαθείας πού καταβάλλεται γιά τή συντήρηση τοῦ ἑκατοντάχρονου τέμπλου τῆς. Ἐτσι, τό θέμα τῆς Παιδείας, γιά τήν ὁποία ἔδωσα ἓνα περίγραμμα στήν «*Ἱστορία τῆς Σίφνου*», ἀναβάλλεται καί πάλι, ἐκτός ἂν βρεθεῖ χρηματοδότης γιά τήν ἔκδοσή της γιατί πρόκειται γιά ἓνα μεγάλο καί πολυσέλιδο σύγγραμμα πού θά ἀπαιτήσῃ σημαντική χρηματική δαπάνη.

Τό παρόν βιβλίο ἔγραψα γιά τρεῖς βασικά λόγους: α) γιά νά συμμετάσχω, κατά τίς δυνάμεις μου, στίς προσπάθειες πού καταβάλλονται γιά τή συντήρηση τοῦ τέμπλου τοῦ ναοῦ ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή καί τήν Ἐπιτροπή Διασώσεως, β) γιά νά ἀποτίσω τόν ἀρμόζοντα φόρο τιμῆς στούς ἀειμνήστους Νικόλαο Βᾶο, δικηγόρο καί Εὐάγγελο Βᾶο, ἠλεκτρολόγο-μηχανολόγο Ε.Μ.Π., πού ἐτήρησαν μέ θρησκευτική εὐλάβεια τή ρῆση «*συναγάγετε τά περισσεύσαντα κλάσματα ἵνα μή τι ἀπόλλυται*» (Ἰωανν. ΣΤ', 12), φυλάσσοντας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τό Ἀρχεῖο τῆς λευϊτικῆς οἰκογενείας τους καί γ) γιά νά δώσω στή δημοσιότητα μέρος ἑνός ἀφάνταστα πλούσιου ἱστορικοῦ ὑλικοῦ πού, ὅπως ἐλπίζω, θά γίνῃ ἀφορμή ἐμπνεύσεων καί πηγῆ ἀντλήσεως πληροφοριῶν γιά τήν ἀνάπτυξη πολλῶν θεμάτων.

Ὅφειλω, τέλος, νά δηλώσω ὅτι τό παρόν βιβλίο δέν ἀποτελεῖ τήν Ἱστορία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀλλά μικρή συμβολή στήν Ἱστορία τῆς περιώνυμης ἐκκλησίας τοῦ Ἀρτεμῶνος. Τοῦτο δέ γιατί εἶναι ἄγνωστες οἱ παλαιότερες, ἀπό τίς ἐδῶ χρησιμοποιούμενες, πληροφορίες τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς, τίς ὁποῖες θά ἀνεύρει καί ἀναπτύξει ὁ μελλοντικός συγγραφέας τῆς, ἀλλά καί γιατί δέν ἔχουν περιληφθεῖ σ' αὐτό ὅλα τά ἔγγραφα τοῦ Ἀρχείου τῆς.

Ἀθήναι, 18 Ἀπριλίου 1990
Σ.Μ.Σ.

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΓΛΥΚΟΦΙΛΟΥΣΑ Η ΚΑΡΔΙΩΤΙΣΣΑ, επί τοῦ τέμπλου τοῦ ἀριστεροῦ κλίτους τοῦ ναοῦ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ἱστορία τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπως ἄλλωστε καί τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν τῆς Σίφνου, ἐξελίσσεται μέσα σέ ἓνα πολύμορφο ἐθνικό καθεστῶς πού διαμορφώθηκε καί καθιερώθηκε κατά τήν πορεία αἰώνων. Μία σύντομη ἀναφορά σ' αὐτό κρίνεται ἀπαραίτητη προκειμένου νά γίνει δυνατή ἡ ἀνάπτυξή της καί γιά νά γίνει κατανοητή ἀπό τόν ἀναγνώστη. Ἐξ ἄλλου παρουσιάζει ιδιαίτερο ἐνδιαφέρον καί γιά τήν γενική Ἱστορία τῆς Σίφνου:

Βάση τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοργανώσεως, ἀλλά καί στοιχεῖο καί συνδετικό κρίκο τῆς πολιτικῆς διοικήσεως στό νησί, ἀποτελοῦσε ἡ ἐκκλησία, ὁ ναός. Οἱ ἐκκλησίες καί τά ἐξωκκλήσια ἦταν ἰδιοκτησίες εἴτε ἱερέων εἴτε πολιτῶν, προσωπικές δηλαδή περιουσίες πού προσπόριζαν στούς ἰδιοκτῆτες ἔσοδα, ἀλλά καί ὑποχρεώσεις γιά τή συντήρηση, τόν διάκοσμο καί τόν ἐφοδιασμό τους σέ ἱερά σκεύη καί βιβλία ἢ τήν πρόσληψη ἱερέων γιά τήν τέλεση τῶν ἱεροτελεστιῶν, ὅταν οἱ κύριοί τους ἦταν λαϊκοί. Τά εἰσοδήματα κάθε ἐκκλησίας ἦταν τακτικά καί ἔκτακτα. Τά πρῶτα ἦταν τέσσερα: ἡ «*ἐνορία*», ἡ «*ἐορτή*», ἡ «*λειτουργία*» καί τό «*κανδῦλι*». Ἐνορία ἦταν ἡ ὑποχρέωση κάθε πολίτη νά ἀνήκει σέ κάποια ἐκκλησία, νά εἶναι ἐνορίτης της. Ἐορτή, ἡ τέλεση ἐτησίας πανηγύρεως στό ὄνομα κάποιου Ἁγίου, λειτουργία ἡ τέλεση, συνήθως ἐτησίως, λειτουργίας στή μνήμη κάποιου προσώπου ἢ ὑπέρ ἀναπαύσεως ψυχῶν καί κανδῦλι ἡ ὑποχρέωση ἀφῆς κανδυλιοῦ. Ἐκτός ἀπό τά ἀνωτέρω εἰσοδήματα, πού ἐκφράζονταν μέ καθορισμένα χρηματικά ποσά («*διά ἐνορίαν 10, διά ἐορτήν 10, διά λειτουργίαν 5 καί διά κανδῦλι 5*» γρόσια, «*καθῶς ἐκ παλαιόθεν ἦτον*»)¹ καί ἀποτελοῦσαν τήν ἄμεση, ἄς τήν χαρακτηρίσουμε, ἐκκλησιαστική φορολογία, ὑπῆρχε καί ἀριθμός «*ἐμμέσων*» φορολογιῶν πού εἰσπράττονταν περιστασιακά, ὅπως κατά τήν τέλεση γάμων, βαπτίσεων, κηδειῶν κλπ.

1. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, κώδικας ἔτους 1784, Φεβρουαρίου 26, διαστάσεων 0,24x0,33, φφ. 1^α-4^β, σέ χονδρό χαρτί καί μέ διακοσμημένα ἀρχικά, στόν ὁποῖο ἔχουν καταστρωθεῖ σέ 15 ἄρθρα ἀποφάσεις-διατάξεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κοινοῦ τῆς Σίφνου, σχετικές μέ τά δικαιώματα τῶν ναῶν καί ἱερέων καί τίς ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν. Ὁ Κώδικας, γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, δέν δημοσιεύεται ἐδῶ γιατί θά ἀποτελέσει προσεχῶς θέμα ἰδιαίτερης μελέτης.

Τά εισοδήματα αυτά είχαν παμπάλαια καταγωγή, παλαιότερη τῆς ἐποχῆς τῆς Φραγκοκρατίας. Κατ' αὐτὴν συνεχίσθηκαν μέ κάποιες, πιθανόν, διαφοροποιήσεις καί ἀναπτύχθηκαν κατὰ τὴν Τουρκοκρατία, ὅταν τὸ ἐλληνορθόδοξο στοιχεῖο ἄρχισε νά ἀναλαμβάνει καί νά κραταιοῦται, ἔναντι τοῦ καθολικοῦ, καί νά ἔχει, γιά τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν του, μεγαλύτερες οικονομικές ἀνάγκες. Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ἀπέβλεπαν στὸν ἐξανθρωπισμὸ τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖο κατὰ τὴν Φραγκοκρατία εἶχε μεταβληθεῖ σέ δούλο καί «ἀντικείμενο» πού ἀνήκε στὰ περιουσιακά στοιχεῖα τοῦ δυνάστη, ἐνεργοποιήθηκαν δέ διὰ τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Θρησκείας πού, παράλληλα μέ τὸ καθαυτό ἔργο καί τὸν προορισμὸ τους, ἀπετέλεσαν τὴν ἐθνικὴ πολιτικὴ τοῦ ἐλληνισμοῦ καί τὰ θεμέλια τῆς στηρίξεώς του κατὰ τὴ νέα περίοδο κατοχῆς, τὴν Τουρκοκρατία. Οἱ ναοί, ὅπως καί παλαιότερα, ἰδιαίτερα ὅμως τότε, ἀπετέλεσαν τίς ἐστίες δράσεως καί τοὺς πόλους ἔλξεως τῶν Ἑλλήνων σέ συναθροίσεις «ἐπὶ τῶ αὐτῶ». Μέ τὴν ἀνάδειξή τους μάλιστα, ὕστερα ἀπὸ προτροπὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, σέ «μικρὰ σχολεῖα»,⁽²⁾ οἱ ναοί, ὡς λαϊκὰ καί πνευματικὰ κέντρα συγκεντρώσεως τῶν δυναστευομένων, ἔπρεπε νά ἔχουν ἐξασφαλισμένη τὴν ἀπρόσκοπτη «συνέχισή» τους με σταθεροὺς πόρους. Πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ στράφηκαν καί οἱ πολῖτες, πιθανόν μέ κατάλληλες ὑποδείξεις, οἱ ὁποῖοι καθιέρωσαν τίς οικονομικές ὑποχρεώσεις τους καί ἐγγράφως, ὅπως καταφαίνονται «εἰς κάθε ἐνός προκοχάρτια καί διαθήκας καί εἰς διάφορα γράμματα παλαιά» μέ τὰ ὁποῖα μεταβιβάζονταν «ἀλληλοδιαδόχως, ὁποῦ νά μὴν ἠμπορῆ τινὰς νά ἀποσπάσῃ διὰ καμμίας λογιῆς τρόπον, νά μετατεθῆ ἀπὸ τὴν μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ τὸν πρῶτον ἕως τὸν ἔσχατον».⁽³⁾ Ὑποχρέωση δηλαδή ὄλων ἀνεξαιρέτως ἦταν ἡ διασφάλιση τῶν οικονομικῶν παροχῶν πρὸς συγκεκριμένες ἐκκλησίες μέ μεταβίβασή τους ἀπὸ πατέρα σέ παιδί καί ἀπὸ αὐτὸ στὰ δικά του παιδιά, ὥστε νά ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τους. Ἐτσι, ἀπὸ παράδοση, ὅλοι οἱ πολῖτες εἶχαν τὴν «ἐνορία» τους σε κάποιαν ἐκκλησία ὑποχρεωτικῶς μέ τίς ἀνάλογες οικονομικές ἐπιβαρύνσεις.

Μέ τὴν πάροδο τῶν χρόνων καί ἀπὸ διάφορες συγκυρίες φαίνεται ὅτι στὸ «ἐνοριακὸ σύστημα» ὑπεισηλθάν καί νέα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα, μέ ποικίλους τρόπους καθιερώθηκαν ἐθιμικά καί, πολὺ ἀργότερα, πρὸς τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος, ἀπετέλεσαν συνολικὸ γραπτὸ νομικὸ καθεστῶς. Ἀναφέρεται λ.χ. ὅτι σύσταση «ἐνορίας» γίνονταν καί μέ ἀγορὰ τῆς ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτες τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι μέ τὴν καταβολὴ χρηματικῶν ποσῶν, σέ νέα συνήθως ζευγάρια, ἐξασφάλιζαν γιά πά-

2. Συμεωνίδη, Ἱστορία ..., σελ. 139.

3. Κώδικας ὑποσημειώσεως I.

να τήν ένοριακή ύπαγωγή τους στις έκκλησίες τους. Αναφέρεται π.χ. ότι στά 1747, Ίουνίου 8, «ή κερά Μαργιώ γυνή τοῦ ποτέ Χατζή-Πουλήτη όμολογεί καί λέγει ότι, μέ τό νά κτίση τά σπίτια όποῦ έχει, έσυμφώνησαν μέ τόν αίδεσιμώτατον παπα Νικολάκη Μπαῶν καί σκευο-φύλαξ Σίφνου διά νά γροικοῦνται ή ένορία τους στόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον καί διά ξιασμόν τῆς παρούσης ένορίας τῆς ἔδωσαν ρεάλια πέντε...»⁴⁾. Ἀκόμη, μέ τήν, από μέρους τῶν ιδιοκτητῶν τῶν έκκλησιῶν, παραχώρηση οίκιῶν γιά στέγαση ή οίκοπέδων γιά άνέγερση νέων οίκιῶν, οί άποδεχόμενοι τίς οίκίες ή τά οίκοπέδα, είχαν υποχρεωτικά τίς «ένορίες» τους στις έκκλησίες τῶν ιδιοκτητῶν⁵⁾, οί όποιοι μέ τόν τρόπο αὐτόν άποκοτοῦσαν σταθερούς πόρους από τή φορολόγηση, άμηση καί έμηση, τῶν ένοριτῶν τους. Αὐτά τά «συστήματα» άποκτήσεως ένοριτῶν θά τά εφήρμοζαν βέβαια εὔποροι ιδιοκτῆτες έκκλησιῶν καί όχι ὄλοι. Ἐτσι, ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος Ἀρτεμῶνος πού, ὅπως φαίνεται, άνῆκε σέ πλούσιους ιδιοκτῆτες, είχε σημαντικό αριθμό ένοριτῶν μέ άποτέλεσμα νά εῖναι μία από τίς μεγαλύτερες «ένοριακές έκκλησίες» τοῦ νησιοῦ, στόν δέ Ἀρτεμῶνα ή πρώτη καί μέ ειδικά προνόμια⁶⁾.

Τά άκίνητα πού υπάγονταν «ένοριακά» σέ κάποιαν έκκλησία, δέν ἦταν άπαραίτητο νά βρίσκονται στήν ίδια περιοχή μέ αὐτήν. Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος λ.χ. ἦταν δυνατό νά έχει «ένοριακά» σπίτια καί στό Σταυρί ή σέ άλλα χωριά τοῦ νησιοῦ καί έκκλησίες άλλων χωριῶν νά έχουν «ένορίες» στόν Ἀρτεμῶνα. Στίς περιπτώσεις αὐτές έπέρχονταν συμφωνίες μεταξύ τῶν ιδιοκτητῶν τῶν έκκλησιῶν γιά άνταλλαγή τῶν ένοριῶν μέ συνέπεια νά περιορίζεται βαθμηδόν ὁ αριθμός τῶν έξω τῶν οίκειῶν χωριῶν ένοριῶν.⁷⁾

Κατά τήν Τουρκοκρατία ὄλες οί έλληνικές περιοχές περιῆλθαν έκκλησιαστικῶς στή δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό όποιο, τόσο γιά τήν άντιμετώπιση τῶν άναγκῶν του, ὅσο καί γιά τίς άνάγκες τῶν άρχιεπισκοπῶν καί μητροπόλεων, έπέβαλε ιδιαίτερες φορολογίες, τίς λεγόμενες «ζητεῖες». Παρά τά νέα οικονομικά βάρη, οί ὀρθόδοξοι Σίφνιοι, χωρίς παρεκτροπές ή δυσφορία, έπλήρωναν τακτικά τίς υποχρεώσεις τους πού προέρχονταν από τό έπιτόπιο φορολογικό σύστημα δυνάμει έθιμικοῦ δικαίου. Τό τελευταῖο μάλιστα μέσα στόν 18ο αἰώνα μετετράπη σέ γραπτό δίκαιο μέ δύο σχετικές

4. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, Βλ. καί Συμεωνίδη, Ἱστορία, 194.

5. Βλ. στά Ἐγγραφα τό Νο 9.

6. Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη, Ἡ «ρητορική» στή Σίφνο κατά τήν Τουρκοκρατία καί ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος Ἀρτεμῶνος, στά «Κυκλαδικά Θέματα», τόμ. ΣΤ' (1989), τεῦχος 31.

7. Συμεωνίδη, Ἱστορία ..., σελ. 194-195.

καταγραφές, μία μερική στά 1731⁽⁸⁾ και μία έμπεριστατωμένη στά 1784. Σέ εποχές ιδιαίτερων πατριαρχικῶν φορολογιῶν πού ἐπιβλήθηκαν ἀπό ἐξαιρετικές ἀνάγκες ἢ καί ἀπό τά ὑπέρογκα χρέη τοῦ Πατριαρχείου,⁽⁹⁾ οἱ Σίφνιοι, κληρικοί καί λαϊκοί, ἀντέδρασαν δυναμικά. Ἀντίθετα, ὁ ἀριθμός τῶν ἀντιδράσεων ἢ καταστρατηγήσεων τῶν ὑπέρ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν φορολογιῶν, ἐμφανίζεται στίς πηγές ἀσήμαντος. Τό γεγονός ἔχει τήν ἐξήγησή του πού εἶναι, βασικά, ἡ θρησκευτικότητα τῶν κατοίκων καί ἡ δύναμη τῆς μακραίωνης λατρευτικῆς συνήθειάς τους, στήν ὁποία εἶχαν περικλεισθεῖ καί ὄλες, σχεδόν, οἱ κοινωνικές ἐκδηλώσεις τοῦ βίου τους μέ ἐπίκεντρο τοὺς χώρους τῶν ἐκκλησιῶν καί ἐξωκκλησιῶν. Ἐγραφε στά 1657 ὁ καθολικός ἐφημέριος τοῦ νησιοῦ Βαρθολομαῖος Πόλλα:

«... οἱ Ἕλληνες ἀνέρχονται σέ 4.000 καί ἔχουν 60 ἱερεῖς. Οἱ ὀρθόδοξοι Σίφνιοι εἶναι ἀνθρωποὶ εὐσεβεῖς καί φανερόνουν τήν εὐλάβειά τους πρὸς τίς ἐκκλησίες μέ τό νά τίς διατηροῦν σέ ἄριστη κατάσταση... εἶναι πολύ θεοφοβούμενοι... σχεδόν κάθε οἰκογένεια ἔχει τή δική της ἐκκλησία πού τήν διατηρεῖ μέ μεγάλο σεβασμό καί σέ ὑποδειγματική καθαριότητα...»⁽¹⁰⁾

Στούς χαλεπούς ἐκείνους καιρούς τῆς μακρότατης δουλείας, τῶν ἀτελεύτητων καταστροφῶν ἀπό πολέμους, πειρατικές καί κουρσάρικες ἐπιδρομές, σεισμούς, λοιμούς καί λιμούς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων οἱ ἀνθρωποὶ δέν ἐπερίμεναν βοήθεια καί παρηγορία παρά μόνον ἀπό τόν Θεό, ἦτανε πολύ φυσικό νά ἐναποθέτουν σ' Αὐτόν τίς ἐλπίδες τους καί μέσα στοὺς ναοὺς νά ἔχουν τήν καταφυγή τους. Ἐτσι ἡ ζωή τῶν Σιφνίων ἦταν ἄρρηκτα δεμένη μέ τοὺς ναοὺς καί μέ τά πανηγύρια πού, μαζί μέ τίς θρησκευτικές τελετές, πραγματοποιοῦσαν στοὺς χώρους τους. Μετά τήν ἐπικράτηση τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ θρησκευτικές ἐορτές ἀπέβησαν καί κοινωνικές ἀλλά καί εἰδικότερες, ὅπως ἀγροτικές, κτηνοτροφικές, ναυτικές κλπ. ἀφοῦ ἐνσωματώθηκαν σ' αὐτές πολλά στοιχεῖα τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν τελετουργιῶν, δεισιδαιμονιῶν καί προλήψεων, ἀλλά καί λαϊκή ψυχαγωγία, χορός κ.ἄ. Ἄλλωστε οἱ ψαλμωδίες τῶν τροπαρίων μέ τίς πολυσήμαντες ἐννοίες, ὁ χορός, ἡ μουσική καί τά τραγούδια, ἔφερναν αἰσιοδοξία καί ἀναθάρρηση, θύμιζαν

8. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ἀνέκδοτα Ἐγγραφα τῶν Κυκλάδων, στό περιοδ. «Κυκλαδική Ἐπιθεώρηση», Ἀθήνα 1970, ἀριθ. 1:2 (Ἰαν.-Φεβρ.), ὅπου Α' Σίφνου.

9. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Τό Ἀρχιπέλαγος κατὰ τόν πόλεμο Τουρκίας-Βενετίας (1645-1669) καί οἱ ἀρχιερατικές ἐναλλαγές στίς ὀρθόδοξες ἐπίσκοπες, «Μηλιακά», Ἀθήνα 1989, τόμ. Γ', σελ. 49 ἐκ. καί σέ ἀνάτυπο· βλ. τοῦ ἰδίου, Ἀνταρσία ἱερέων καί ποιμνίου τῆς Σίφνου κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλάρετου, «Κυκλαδ. Θέματα», Β' (1985) τ. 8 καί τοῦ ἰδίου, Εἰκοσιπέντε ἱερεῖς καί 3000 ὀρθόδοξοι τῆς Σίφνου ὑπὸ τόν καθολικό ἐπίσκοπο Μήλου Καμίλλη, στήν ἐφημ. «Μήλοζ», Ἀπρῶ, 1985.

10. SCPF SOCG. 272, π. 206^R-207^R.

πανάρχαια καταγωγή, πίστη και έλευθερία και ένδυνάμωναν τούς ύποδούλους τών μετέπειτα χρόνων και τούς έστήριζαν «*έπί τῶ αὐτῶ*».⁽¹¹⁾ Παρόμοιες μακροβιώτατες έορτές στη Σίφνο ήταν α) τό «*Αωλοπανήγυρο*» τής 1ης Φεβρουαρίου, παραμονής τής Ὑπαπαντής, στόν αὐλόγυρο τοῦ ναοῦ τής Γερασιοφόρας, β) ό «*Πάστος*», ποιμενική έορτή τοῦ καλοκαιριοῦ, τήν ήμέρα τών Ἁγίων Ἀποστόλων, πού γίνονταν στό μοναστήρι τών Φυρογίων (σέ άλλες περιοχές τοῦ νησιοῦ τήν Τρίτη ήμέρα τοῦ Πάσχα), γ) ό «*χορός τοῦ κύρ Βοριᾶ*» κ.ἄ. πού εἶχαν επίκεντρο τούς ναούς και τούς αὐλογύρους τους.⁽¹²⁾ Ὅλα αὐτά τά θρησκευτικά και λαϊκά στοιχεῖα τής έλληνικῆς κοινωνίας, ἀπετέλεσαν τούς ισχυρότατους κρίκους πού διετήρησαν τό ένιαῖο και ἀδιαίρετο τοῦ έλληνικοῦ φρονήματος τών, όρθοδόξων ιδιαίτερα, Σιφνίων. Μέ αὐτά έπέτυχαν νά έπιζήσουν δύο μακροτάτων περιόδων ξενικῶν κατοχῶν, τής Φραγκικῆς (ἀπό 1207-1537) και τής Τουρκικῆς (ἀπό 1537-1821) και νά διατηρήσουν στό ἀκέραιο τό έλληνικό τους φρόνημα.

Συμπερασματικά λοιπόν μποροῦμε νά ποῦμε ότι ή ιδιαίτερη φροντίδα τών Σιφνίων ὑπέρ τών ναῶν, δέν ὑπῆρξε μία μορφή θρησκοληψίας, ἀλλά καθαρά θρησκευτικός –λατρευτικός και «*πολιτικός*» ἀκόμη τρόπος ζωῆς, έκφραση πνευματικῆς ἀνατάσεως και «*σύστημα*» κοινωνικῆς διαβιώσεως, πού διαπλάσθηκε και μορφοποιήθηκε ἀπό γενεά σέ γενεά μέσα στους αἰῶνες. Οἱ ναοί, ὡς πνευματικά και κοινωνικά κέντρα, ὑπῆρξαν οι πηγές ἀντλήσεως δυνάμεων πού τούς έστερέωσαν στην Πίστη και στον έλληνισμό τους και τούς κατέστησαν ικανούς νά έπιβιώσουν.

Αὐτή, σέ πολύ γενικές γραμμές, κατά τήν ἄποψή μου, είναι ή εξήγηση τοῦ ἀδιατάρακτου συνδέσμου τών Σιφνίων μέ τούς ναούς τοῦ τόπου τους, ενός δεσμοῦ ἀκηλίδωτου ὡς τίς ήμέρες μας. Παράδειγμα τό έντονο ένδιαφέρον τους για τή διάσωση τοῦ ξυλόγλυπτου τέμπλου τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου πού σήμερα, στά έκατόχρονά του, βρίσκεται σέ κίνδυνο, μέ πανσιφνιακή συμμετοχή.

11. Συμεωνίδη, Τό Ἀρχιπέλαγος ..., σελ. 36 έπ.

12. Μ. Φιλιππάκη, Τοπωνύμια τής Σίφνου, Ἀθήνα 1989, σελ. 190, 267, έκδοση Ἀδελφ. Σιφνίων «*Ὁ Ἅγιος Συμεών*».

Τό ανάγλυφο άνωθεν τής εισόδου τής έκκλησίας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Η ΠΑΛΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ι. Οί γραπτές μαρτυρίες

Μία αρχαιολογική μελέτη τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ ναοῦ θά μπορούσε νά προσδιορίσει μέ ἀκρίβεια τήν ἡλικία του. Ἀκόμη θά ἀπεκάλυπτε ἂν ἐξ ἀρχῆς ἦταν μονόκλιτος ἢ ὄχι καί ἄλλες λεπτομέρειες. Παρόμοια μελέτη δέν γνωρίζω νά ἔχει γίνει, ὄχι μόνο γιά τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, ἀλλά καί γιά τά ἄλλα ἐκκλησιαστικά μνημεῖα τῆς Σίφνου. Συνεπῶς, ἡ χρονολόγησή του δέν μπορεῖ παρά νά γίνει ἀπό τίς ὑπάρχουσες γραπτές μαρτυρίες καί μόνο.

1. Ἡ παλαιότερη ἀπ' αὐτές περιλαμβάνεται στό, ἀπό 5 Φεβρουαρίου 1462, συμβολαιογραφικό ἔγγραφο μέ τό ὁποῖο ὁ Φράγκος δυνάστης τῆς Σίφνου Τουλιάνος Ντακορώνια ἐπροίκισε μέ ἀξιόλογη κτηματική περιουσία τήν ἐκκλησία τῆς Παναγίας Εὐαγγελίστριας τῶν Καθολικῶν πού βρίσκονταν στή θέση «Κῆπος» τῆς Πουλάτης:

«... ἀκόμη θέλομεν καί χαρίζομεν εἰς τήν αὐτήν ἀμεμπτον ἐκκλησίαν τά χωράφια μας βαλμένα συμά εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον καί αὐτά εἰς τό ὅμοιον νησί τῆς Σίφνου...».⁽¹⁾

Ἡ μαρτυρία βέβαια δέν εἶναι σαφῆς ἀφοῦ δέν προσδιορίζει καί τήν τοποθεσία στήν ὁποία ὑπῆρχε ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ὁ Ντακορώνια ὁμως χρησιμοποιεῖ τήν ὄνομασία του ὡς τοπωνύμιο γιά νά ἐπισημάνει τήν περιοχή, γεγονός πού φανερώνει ὅτι ἀναφέρονταν σέ ναό πασίγνωστο καί, προφανῶς, εὐρισκόμενον σέ θέση κεντρική καί κατοικημένη, ὅπως ὁ ναός τοῦ Ἀρτεμῶνος. Ἄν ἐπρόκειτο γιά ἐξωκκλησίσι κάποιας ἐρημικῆς τοποθεσίας ἀσφαλῶς θά τήν προσδιόριζε ἀκριβέστερα, ὅπως συμβαίνει μέ τήν ἀμέσως ἐπομένη μαρτυρία.

1. Περ. Γ. Ζερλέντη, Τουλιάνου Ντακορώνια αὐθέντου Σιφνίων γράμμα τοῦ ἔτους 1462, «*Νησιωτική Ἐπετηρίς*», ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου 1918, σελ. 126-132.

2. α) Ὁ καθολικός ἐφημέριος Σίφνου δὸν Μάρκος Πόλλα, περιγράφοντας τὴν κατάσταση τῆς Ἐκκλησίας του σὲ ἀναφορὰ ἔτους 1650 πρὸς τοὺς προϊσταμένους του στὴ Ρώμη, ἔγραφε γιὰ τὴν ἀκίνητη περιουσία της:

«Δύο κτήματα στη θέση Κῆπος, ἀφιερωμένα στὴν Παναγιά Εὐαγγελίστρια που ἔχουν σύνορα μὲ τὸ περιβῶλι τῶν κυρίων Γοζαδίων· ἓνα κτῆμα στὸ λιμάνι τῆς Σεράλιας, περιοχή μὲ σημαντικές ἀρχαιότητες τίς ὁποῖες λεηλάτησαν τελικά οἱ Ἕλληνες· ὁ λόφος μὲ τοὺς μύλους, κοντὰ στὸ Κάστρο καὶ ἓνα κτῆμα στὸν Φάρο πλησίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοποθεσία ἐρημική».⁽²⁾

β) Σὲ ἐκθέσεις ἀποστολικῶν ἐπισκεπτῶν, δηλαδή ἐπιθεωρητῶν πού ἔστειλε στὰ νησιά τὸ Βατικανό, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια γενικὴ ἀναφορὰ: «κτήματα στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο», στὸν πολὺ γνωστὸ Ἅγιο Κωνσταντῖνο καὶ ὄχι σὲ ὁμώνυμη ἐκκλησία κάποιας ἐξοχικῆς περιοχῆς. Πρόκειται γιὰ τίς ἐκθέσεις τῶν ἀποστολικῶν ἐπισκεπτῶν Ἁγγελου Βενιέρη, ἐπισκόπου Τήνου, ἔτους 1678⁽³⁾, Ἀντωνίου Γιουστινιάνι, ἐπισκόπου Σύρου, ἔτους 1700⁽⁴⁾, καὶ Λουδοβίκου Γκουάρκη, ἐπισκόπου Σαντορίνης, ἔτους 1723⁽⁵⁾.

γ) Ὑστερα ἀπὸ ἔγκριση τοῦ πάπα Πίου VI ἐκποιήθηκε στὰ 1777 ἡ κτηματικὴ περιουσία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας Σίφνου ἀπὸ τὸν ἐξουσιοδοτημένο γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ καθολικὸ ἀρχιεπίσκοπο Παροναξίας Gian Battista Crispi. Ὁ τελευταῖος ἐπῆγε αὐτοπροσώπως στὴ Σίφνο, προκειμένου ὁμως νὰ ἀποφύγει τίς ἐπιμέρους πωλήσεις, μετεβίβασε μὲ ἔγγραφο τῆς 4ης Ὀκτωβρίου ὅλα τὰ κτήματα, ἀντὶ 2730 γροσιῶν, στοὺς οἰκονόμο Μάτζα, Κωνσταντῖνο Μπᾶο καὶ Ἀπόστολο Μπᾶο, γιὰ νὰ τὰ πωλήσουν σὲ διαφόρους ἀγοραστῆς, κυρίως ὁμοίους τῶν κτημάτων. Στὸ ἔγγραφο γίνεται καὶ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ἀκινήτων:

«ἀγρὸς στὸν Ἅγιο Νικήτα, ἀγρὸς στὶς Λεῦκες, ἀμπέλι στὸν Πλατύ Γιαλό καὶ στὴ Σεράλια· χωράφι ὀνομαζόμενο Φυτιά στὸν Ἅγιο Χρυσόστομο· στὸν Κῆπο κτῆμα ὀνομαζόμενο «τῆς Παναγιάς», ὅπου ἐπίσης ἓνας κῆπος μὲ ἀμπέλι, νερό, σπιτάκι καὶ λουριά μὲ δένδρα· στοῦ Καλαμπελά χωράφι μὲ συκιές· τὸ χωράφι τὸ ὀνομαζόμενο «τ' Ἀφεντικου»· ἀμπέλι στὸν Ἅγιο Νικήτα ὀνομαζόμενο «Λοῦρος» καὶ ἐκεῖ πλησίον ἀγρὸς ὀνομαζόμενος Λίμνες· στὸ

2. B.J. Slot, Καθολικαὶ Ἐκκλησίαι Κιμῶλου καὶ τῶν πέριξ νήσων, στὰ «Κιμωλικά», τόμ. Ε' (1974), σελ. 118.

3. SCPE Visite e Collegi, vol. 32, ff. 246^R-247^R.

4. Ἐμμ. Καρπαθίου, Ἡ Λατινικὴ Προπαγάνδα καὶ αἱ Κυκλάδες κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα, ἐν Ἀθήναις 1936, σελ. 20.

5. SCPP-SC, ARCH. 10, ff. 173^R-188^R.

Κλημάτι δύο χωράφια καί ἄλλο ἓνα ἀπέναντι ἀπό τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο»⁶).

Ἡ ἀνωτέρω μαρτυρία βεβαιώνει, ὅπως πιστεύω, ὅτι πρόκειται γιά τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο Ἀρτεμῶνος. Τήν ἀποψή μου στηρίζω στό γεγονός ὅτι ἓνας ἀπό τούς τρεῖς ἀγοραστῆς τῶν κτημάτων ἦταν ὁ Ἀπόστολος Μπᾶος, ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας καί συνιδιοκτῆτης τῆς ἀπό τοῦ ἔτους 1784, πού φαίνεται ὅτι ἀγόρασε γιά τόν ἑαυτό του τό κτῆμα, τό ὁποῖο μέχρι πρόσφατα ἀποτελοῦσε μέρος τῶν ιδιοκτησιῶν τῆς οἰκογενείας Βάου. Πρόκειται γιά τίς ἐκτάσεις πού βρίσκονται δεξιά τοῦ κεντρικοῦ δρόμου, ὅπου ἤδη τό γήπεδο – γυμναστήριο τοῦ Ἀρτεμῶνος.

Συμπερασματικά λοιπόν καί ἀφοῦ λάβουμε ὑπόψη καί τά ἀναπτυσσόμενα στήν παράγρ. III, μπορούμε νά δεχτοῦμε, χωρίς νά ἀπέχουμε πολύ ἀπό τήν πραγματικότητα, ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου χρονολογεῖται τοῦλάχιστον ἀπό τοῦ ἔτους 1462 καί εἶναι μία ἀπό τίς ἀρχαιότερες ἐκκλησίες τοῦ νησιοῦ.

II. Ἐνα μαρμαρικό ἀνάγλυφο.

Ἐπάνω ἀπό τήν κεντρική εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, εὐρίσκεται ἐντοιχισμένο ἓνα μαρμαρικό ἀνάγλυφο γιά τό ὁποῖο πρέπει νά κάνουμε εἰδική ἀναφορά. Στό μεγαλύτερο μέρος του καί ἀπό ἐπάνω πρὸς τά κάτω παριστάνονται οἱ ἰσαπόστολοι Κωνσταντῖνος καί Ἑλένη νά κρατοῦν τόν Τίμιο Σταυρό, πού ὑψώνεται ἀνάμεσά τους, καί ἀμέσως ἀπό κάτω χαραγμένη ἡ δυσνόητη λατινική ἐπιγραφή: «O EX BON REASI A HERAES ΦΡΕ».

Παρόμοια ἀνάγλυφα ἔχουν βρεθεῖ πολλά μέχρι σήμερα, μόνο πού ὅλα εἶναι μολύβδινα, ὥστε αὐτό τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀρτεμῶνος νά ἐμφανίζεται, ἀπό ὅσα τοῦλάχιστον ἐγώ γνωρίζω, ὡς τό μοναδικό ἀπό μάρμαρο. Τά μολύβδινα ἔχουν μίαν ἀκόμη σημαντική διαφορά: ἔχουν κάτω τήν παράσταση τῶν Ἁγίων καί ἐπάνω ἀπ' αὐτούς τρεῖς σειρές λατινικῶν, ἐπίσης, γραμμάτων, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν γρίφο ἀφοῦ δέν ἐπιτρέπουν τόν σχηματισμό συλλαβῶν. Ἀντίθετα, τά γράμματα στό ἀνάγλυφο τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀρτεμῶνος σχηματίζουν λέξεις, ἔστω δυσνόητες, ὅμως λέξεις πού καί αὐτές ἀποτελοῦν γρίφο. Ἄς δοῦμε ὅμως, μέ δύο λόγια, ποιὰ εἶναι ἡ ἐξήγηση καί ἡ σημασία τῶν ἀναγλύφων αὐτῶν. Λέγεται ὅτι οἱ μολύβδινες γλυπτές παραστάσεις τῶν δύο Ἁγίων ἔχουν ρίζες στήν βυζαντινή παράδοση καί κατάγονται ἀπό τά πολλά ἀρχαῖα μνημεῖα πού εἶχαν μεταφερθεῖ στήν Κωνσταντινούπολη ἀπό ὅλες τίς πόλεις Ἀνατολῆς καί Δύσεως γιά νά στολίσουν τήν Πόλη.

6. Ἐγγραφο ἰδιωτ. συλλογῆς καθηγητοῦ κ. Ἰωσήφ Δακορώνια, τόν ὁποῖο εὐχαριστῶ γιά τήν παραχώρησή του.

Στά μνημεία αυτά, όπως όβελίσκοι, αρχαία αγάλματα, κίονες κ.ά. και στίς επιγραφές τους, που ο λαός δεν μπορούσε να διαβάσει, ή λαϊκή παράδοση απέδωσε με την πάροδο των χρόνων μυστικές και μαγικές δυνάμεις. Ήταν τά λεγόμενα «τελέσματα», στά όποια απέδιδαν τήν ιδιότητα να απομακρύνουν τό κακό. Λ.χ. στον χάλκινο τριέλικτο όφι των Δελφών, που ο Μ. Κωνσταντίνος μετέφερε στον ίπποδρομο τής ΚΠόλεως, οι Βυζαντινοί απέδιδαν τή δύναμη να διώχνει τά φίδια από τήν πόλη. Ή παράδοση αυτή, ανανεωμένη στους μεταγενέστερους χρόνους, του πρόσθεσε τή δύναμη να διώχνει, όχι μόνο τά φίδια, αλλά και τους σκορπιούς και άλλα δηλητηριώδη έντομα που βρίσκονταν στην Κ/Πολη και σε όλη τή Μακεδονία. Τά μεταλλικά εικονίδια με τίς παραστάσεις Κωνσταντίνου - Έλένης και Τιμίου Σταυρού, φαίνεται ότι άρχισαν να διαδίδονται μετά τον θάνατο του Κωνσταντίνου, απέδόθη δέ σ' αυτά ένωρίς ύπερφυσική και μαγική δύναμη. Ή πίστη αυτή διατηρείται ακόμη και σήμερα με τά «κωνσταντινάτα», δηλαδή τά βυζαντινά χρυσά νομίσματα τά όποια, αν και ανήκουν στην εποχή του Κωνσταντίνου του Δούκα, ο λαός τά ανάγει στον Μέγα Κωνσταντίνο. Τέλος, οι πρόσφυγες που ήλθαν τό 1922 στην Ελλάδα μετά τήν καταστροφή τής Μ. Ασίας, έφεραν μαζί τους μικρές μαρμαρίνες πλάκες με ανάγλυφες προτομές του Κωνσταντίνου και τής Έλένης που είχαν γύρω τους τήν επιγραφή: «Ίσαπόστολοι Βασιλείς των Χριστιανών οι πρώτοι, Έλένη - Κωνσταντίνος, 337»⁽⁷⁾.

Αυτή είναι, πολύ σύντομα, ή ιστορία των μεταλλικών εικονιδίων Κωνσταντίνου - Έλένης, οι δέ τρεις σειρές των ακατάληπτων γραμμάτων τους περιέχουν τό μαγικό ξόρκι έναντίον του κακού. Στο μαρμαρίκό όμως γλυπτό του Αγίου Κωνσταντίνου Άρτεμώνος τά γράμματα σχηματίζουν κανονικές ή παρεφθαρμένες λέξεις στά λατινικά, ή κάθε μία από τίς όποίες περικλείει και κάποια έννοια. Όλες μαζί οι λέξεις αυτές σχηματίζουν κάποιο ξόρκι σε γρίφο που δεν μπορώ να έρμηνεύσω⁽⁸⁾. Ίδιαίτερη σημασία έχουν τά τρία τελευταία γράμματα, τά ΦΡΕ, που, αν δεν αποτελούν αρχικά του αφιερωτου ή των αφιερω-

7. Άννης Χατζηνικολάου, Μετάλλινα Μαγικά Εικονίδια Κωνσταντίνου και Έλένης, στην Ε.Ε.Β.Σ., Άθήνα 1953, τόμ. ΚΓ', σελ. 508-518.

8. Άς προσπαθήσουμε να εξετάσουμε τά πιθανά νοήματα αυτών των λέξεων: α) Τό γράμμα Ο=επιφώνημα ω και ω, αλλά και, συντόμως, έσήμαινε optimus=άριστος, κάλλιστος και σε επίκληση του θεου Δία optimus maximus=κράτιστος, μέγιστος. β) Ή λέξη ΕΧ=πρόθεση τοπική και χρονική με τίς έννοιες: έκ τινος, κατά τι, διά τινος, ύπέρ τινος, έκ του, έκ τής κλπ. γ) Ή λέξη ΒΟΝ, προφανώς έκ του ΒΟΝUS=άγαθος, καλός. δ) REASI, πιθανόν από τό reatus=ύποδικία, δίκη, κατηγορία ή τό Reate=τήν πόλη Ρεάτιο, σημερινό Ριέτι: ε) τό γράμμα Α=άπό (κτίσεως πόλεως Ρώμης), ή antiquo=άκυρώ, ή absolvo=άθώωνω, ή τό επί τόπου, από τινος, έκ τινος, παρά τινος κ.ά. και στ) HERAES, πιθανόν Heraea=τά Ήραϊα (έορτή τής Ήρας) ή τήν πόλη Ήραϊά τής Άρκαδίας. Έν πάση περιπτώσει όλες αυ-

τῶν ἢ τμήμα τοῦ γρίφου, εἶναι δυνατόν νά φανερώσουν χρονολογία μέ ἑλληνικούς ἀριθμούς, δηλαδή ἂν $\Phi=500$, $P=100$ καί $E=5$, τήν χρονολογία $500+100+5 = 605$ μ.Χ.

Βέβαια δέν εἶναι δυνατόν, βάσει τῶν στοιχείων τοῦ ἀναγλύφου, νά προσδιορισθεῖ καί ἡ χρονολόγησις τῆς ἐκκλησίας στά 605, ἀφοῦ δέν εἶναι γνωστό ἂν ἡ τοποθέτησή του ἔγινε κατά τήν ἀνοικοδόμησή της. Ὑπάρχει μάλιστα ἡ ἄποψη ὅτι τό ἀνάγλυφο βρισκόνταν σέ ναό τοῦ καθολικοῦ δόγματος κάπου στήν περιοχή τῆς Πουλάτης, ἀπό ὅπου καί μεταφέρθηκε στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο⁽⁹⁾. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποτελεῖ στοιχεῖο τῆς ἐκκλησίας πού ἔπρεπε νά ἐξετάσουμε μέχρι νά γίνει καί γι' αὐτό ἔρευνα ἀπό εἰδικούς.

III. Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐκκλησία μέ ιδιαίτερα προνόμια καί ρόλο.

Καί ἐνῶ στό «ἐκκλησιαστικό καθεστῶς», πού ἤδη περιγράψαμε, ὑπάγονταν ὅλες οἱ ἐνοριακές ἐκκλησίες καί οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ, ἕνα σπουδαῖο ἔγγραφο τοῦ ἔτους 1751, Ὀκτωβρίου 27, πού ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπό τή Γενική Συνέλευσις τοῦ Κοινοῦ, ἐμφανίζει τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντῖνου ὡς ἐκκλησία μέ ὅλως ιδιαίτερα προνόμια τά ὁποῖα κατεῖχε «παλαιόθεν», ἀπό παμπάλαιους δηλαδή χρόνους. Τό κείμενο:

«1751 Ὀκτωβρίου 27, Σίφνος
(Τ.Σ.) ὁ Σίφνου Μελέτιος βεβαιοῖ

Τήν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τήν καντζιλαρίαν τοῦ Κάστρου ὁ αἰδεσιμώτατος ἅγιος σκευοφύλαξ Μπᾶος ἐν ἱερεῦσι παπα κύρ Νικόλαος ὁ ὁποῖος ἐζήτηξεν τήν παροῦσαν μαρτυρίαν ὑπό τοῦς ἐντιμωτάτους κληρικούς καί χρησιμωτάτους ἄρχοντας εἰς τά προτερήματα ὅπου παλαιόθεν ἡ ἐκκλησία τους εἶχεν καί ἔχει ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ὅπου εὑρίσκεται εἰς χωρίον τοῦ Ἁρτεμῶνος· καί πρῶτον μέν εἶναι νά ἄρχωνται τά σήμαντρα τό Σαββάτο καί Κυριακή καί εἰς ὅλες τές δεσποτικές ἑορτές καί ἐπίσημες ἡμέρες ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καί λειτουργίαις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τές λιτανίες ὅπου γίνονται ὀλοχρονικῆς τόσον καί ὡσάν ἄλλες ὅπου ἤθελαν τύχουν κοινές νά ἐβγαίνουν ἀπό αὐτήν τήν ἐκκλησίαν ὁμοῦ μέ τήν σύναξιν τῶν ἱερέων ὁλωνῶν τοῦ χωρίου ἐκείνου· τήν μεγάλην ἐβδομάδα νά διαβάζεται τό τετραβάγκε-

τές οἱ ἀκαταλαβίστικες λέξεις πού περιέχουν κάποιο νόημα γιά τόν ὑπόδικο ἢ ἁμαρτωλό ἄνθρωπο, ἀρχαῖες θεότητες ἢ λατρεῖες κλπ., ἀνακατωμένες μέ τήν παράστασις τῶν δύο Ἁγίων καί τοῦ χριστιανικοῦ συμβόλου τοῦ σταυροῦ, περιέκλειαν τά στοιχεῖα τοῦ γρίφου καί τοῦ ἐξορκισμοῦ τοῦ κακοῦ.

9. Φιλιππάκη, Τοπωνύμια ... σελ. 23. Στήν ὑπόσημ. 15, σελ. 76, ἀναφέρει ὁ Φιλ. ὅτι ὁμοιο ἀνάγλυφο βρίσκεται καί στόν ναό τῆς Παναγίας Καταβατῆς, πού ἐγώ δέν μπόρεσα νά δῶ.

λον· τό εὐχέλαιον τήν μεγάλην πέμπτην καί οἱ ὥρες τῆς μεγάλης παρασκευῆς καί ὁ ἀσπασμός τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα καί ὁ δεύτερος ἀσπασμός· αὐτά ὅλα γίνονται μέ τήν σύναξιν ὁλωνῶν τῶν ἱερέων τοῦ παρόντος χωρίου, ἐξαιρέτως ὁποῦ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς μεγάλης Παρασκευῆς τό βράδυ καί ὁ δεύτερος ἀσπασμός εἰς στήν Παναγίαν τοῦ Βερνίκου, περὶ μοναχός ὁ ἐφημέριος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καί ὄχι ἄλλος τινάς, τόσον καί εἰς τόν ναόν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ παπα Τριαντάφυλλου γίνεται καί ἐκεῖ δεύτερος ἀσπασμός καί τόν κάνει καί αὐτοῦ ὁ ἐφημέριος μοναχός, οἱ δέ ἐπίλοιποι ἱερεῖς συνάζονται εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον· οἱ ὥρες τῶν Χριστουγέννων καί τῶν Θεοφανείων εἰς τήν ὁμοίαν ἐκκλησίαν μέ τήν σύναξιν ὁλωνῶν τῶν ἱερέων τοῦ αὐτοῦ χωρίου διαβάζονται εἰς τήν ὁμοίαν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀκόμη καί ὅτι ἄλλον τι ἐκκλησιαστικόν ἤθελεν τύχει ἢ λόγος ὑπό διδασκάλου ἢ κοινή λειτουργία τοῦ ἀρχιερέως ἢ ὅτι ἄλλη ὑπόθεσις εἰς αὐτήν τήν ἐκκλησίαν γίνεται ἢ σύναξις ὑπό πάντων· αὐτά ὅλα ὁμολογοῦμεν ὅτι ἄνωθεν καί ἐξ ἀρχῆς τά ἔχει ἡ αὐτή ἐκκλησία καί εἰς κάθε καιροῦ ἐνδειξιν ἐγινε τό παρόν καί ἐτυπώθη μέ τήν σφραγίδα τῆς Κοινότης ὑπογεγραμμένον ὑπό πάντων τῶν τε κληρικῶν καί ἀρχόντων εἰς ἀσφάλειαν.

- ὁ οἰκονόμος Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ σακελλάριος Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ πρωτοπαπᾶς Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ χωροπίσκοπος Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ χαρτοφύλαξ Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ σακελίου Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ λογοθέτης Σίφνου μαρτυρῶ
- ὁ ἱερομνήμων Σίφνου
- Ἁγάπιος ἱερομόναχος μαρτυρῶ
- Ἀπόστολος πρωτέκτικος μαρτυρῶ
- Ἀβέρκιος ἀρχιμανδρίτης μαρτυρῶ
- Ἰωακείμ ἱερομόναχος μαρτυρῶ
- Μακάριος ἱερομόναχος μαρτυρῶ
- Ἀναγνώστης Γρυπάρης μαρτυρῶ
- Κωνσταντῆς Μάτζας μαρτυρῶ
- Νικόλαος Ναδάλες μαρτυρῶ
- Σταμάτης Γρυπάρης μαρτυρῶ
- Πέτρος Μάτζας
- Στέφανος Γγιών μάρτυρας
- Ζώρξης Ναδάλες μαρτυρῶ
- Ἰωάννης Σοφιανός μάρτυς
- Πετρῆς Γοζαδῖνος μαρτυρῶ
- Λεονάρδος Διπάστης μαρτυρῶ

- Μιχελέτος Πρατικός μάρτυρας
- Ίωάννης Βαφία και επίτροπος μάρτυρας
- Μπαλτέζας Δεντρινός

Μανώλης Καλέργης Καντζιλιέρης τῆς κοινότης ἔγραψα και βεβαιώνω».⁽¹⁰⁾

Σύμφωνα μέ τό περιεχόμενο τῆς ἀνωτέρω κοινῆς «μαρτυρίας», οἱ μεγάλες ἐορτές τῆς Ὁρθοδοξίας γίνονταν μόνο στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μέ συμμετοχή ὄλων τῶν ἱερέων τοῦ Ἀρτεμῶνος, οἱ ἐκκλησίες τῶν ὁποίων ἀργοῦσαν κατά τήν τέλεση τῶν ἱεροπραξιῶν αὐτῶν. Δύο μόνον ἐκκλησίες, ἡ Παναγία τοῦ Βερνίκου και οἱ Ταξιάρχες, τελοῦσαν τήν ἀκολουθία τῆς Μ. Παρασκευῆς τό βράδυ και τοῦ δευτέρου ἀσπασμοῦ, ἡ πρώτη, και ἡ δεύτερη τοῦ δευτέρου ἀσπασμοῦ μέ μόνους τούς ἱερεῖς τους, χωρίς συμμετοχή δηλαδή ἄλλων ἱερέων ἀφοῦ οἱ τελευταῖοι ἔπρεπε νά βρίσκονται στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο. Ἐπίσης, ὁποιαδήποτε ἐκδήλωση ἢ κοινή λειτουργία τοῦ ἀρχιερέως, ἔπρεπε νά γίνεται ὑποχρεωτικά σ' αὐτήν τήν ἐκκλησία, ἀλλά και ἂν αὐτή δέν ἐσήμαινε πρώτη τά σήμαντρά της, καμμία ἄλλη δέν εἶχε δικαίωμα νά σημάνει.

Συνεπῶς ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἦταν ἡ πρώτη ἐκκλησία τοῦ Ἀρτεμῶνος, ἡ μητρόπολη και θρησκευτικό κέντρο τοῦ χωριοῦ. Ὅλα αὐτά τά προνόμια τῆς εἶχαν ἀναγνωρισθεῖ και παραχωρηθεῖ «ἄνωθεν και ἐξ ἀρχῆς», ὅπως ὁμολογεῖ ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ Κοινοῦ. Ἡ λέξη «ἄνωθεν» σημαίνει βέβαια ἀνότερη Ἀρχή, και κατά πᾶσαν πιθανότητα ἀνότερη Ἐκκλησιαστική Ἀρχή, στίς ἀποφάσεις και ἐντολές τῆς ὁποίας ὄφειλαν οἱ πάντες σεβασμό και προσήλωση. Γι' αὐτό ὅταν κάποιος ἢ κάποιοι ἀμφισβήτησαν ἢ προσπάθησαν νά καταργήσουν τά ἰδιαίτερα προνόμια πού «ἄνωθεν και ἐξ ἀρχῆς» εἶχεν ἡ ἐκκλησία, «ὁ σκευοφύλαξ Μπαῶς ἐν ἱερεῦσι παπα κύρ Νικόλαος» προσέφυγε στό ἀνότατο δικητικό ὄργανο τοῦ νησιοῦ, τή Γενική Συνέλευση τοῦ Κοινοῦ, και ἐζήτησε και ἐπέτυχε τήν ἐπιβεβαίωσή τους.

Ἐκτός λοιπόν ἀπό «ἄνωθεν», τά προνόμια εἶχαν ἀπονεμηθεῖ στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο «παλαιόθεν» και «ἐξ ἀρχῆς», πολύ πιθανόν μετά τήν ἐναρξη λειτουργίας του σέ κάποιο μακρινό παρελθόν, ἀπροσδιόριστο ἐπί τοῦ παρόντος. Ἴσως ἀκόμη νά ὑπῆρξε και ἡ πρώτη ἐκκλησία πού ἀνοικοδομήθηκε στόν Ἀρτεμῶνα και ὅταν ἀργότερα ἄρχισαν νά ἀνεγείρονται και ἄλλες ἐκκλησίες, διετήρησε τά «πρωτεῖα» ἐναντι τῶν λοιπῶν και νεοτέρων μέ τήν καθιέρωση ὑπέρ αὐτῆς τῶν ἀνωτέρω προνομίων. Ἐτσι, τό ἔγγραφο αὐτό τοῦ 1751 ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη σημασία, τόσο γιατί περιέχει ἱκανά στοιχεῖα συναγωγῆς, ὑποθετικῶν

10. Τό ἔγγραφο, τῆς Συλλογῆς Ε. Βάου, ἔχει ἤδη δημοσιευθεῖ στοῦ Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ἡ «ρητορική»..., ὀ.π. και ἀναδημοσιεύεται ἐδῶ λόγω τῆς ἰδιαίτερας σημασίας του.

ἔστω, συμπερασμάτων γύρω ἀπό τήν παλαιότητα τῆς ἐκκλησίας, ισχυρότερα ἴσως ἀπό ὅσα ἤδη ἀναφέρθηκαν στήν ἀρχή, ὅσο καί γιατί φανερώνει, μέ μία παράγραφό του, ἕναν ἰδιαίτερο ρόλο της στα πνευματικά πράγματα τοῦ Ἄρτεμῶνος καί ὄλου τοῦ νησιοῦ. Πρόκειται γιά τό σημεῖο πού ἀναφέρει: «... ἀκόμη καί ὅ,τι ἄλλον τι ἐκκλησιαστικόν ἤθελεν τύχει ἢ λόγος ὑπό διδασκάλου ἢ κοινή λειτουργία τοῦ ἀρχιερέως ἢ ὅ,τι ἄλλη ὑπόθεσις εἰς αὐτήν τήν ἐκκλησίαν γίνεται ἢ σύναξις ὑπό πάντων». Ἡ ἔκφραση «ἢ λόγος ὑπό διδασκάλου» ἔχει τήν ἐννοια ὅτι κάθε φορά πού ἐπρόκειτο νά γίνει κήρυγμα ἀπό διδάσκαλο, ἔπρεπε νά πραγματοποιηθεῖ στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο μέ μαζική προσέλευση ἐκεῖ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ ἢ καί ἄλλων χωριῶν. Ἡ πληροφορία ἔχει πράγματι μεγάλη σημασία καί γιά τήν ἱστορία τῆς ἐκκλησίας, ἀλλά καί γι' αὐτήν τῆς Σίφνου. Τοῦτο δέ γιατί τό κήρυγμα ἢ ἡ «ρητορική», ὅπως εἶχε ἐπικρατήσει νά λέγεται, ἀποτελοῦσε ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 17ου αἰῶνος ἕνα ἀπό τά σπουδαιότερα μέσα διδασκαλίας τοῦ λαοῦ σέ ἀπλή γλῶσσα. Πρωτοεφαρμόσθηκε στήν Εὐρώπη ὅπου μάλιστα ἀναδείχθηκαν πολλοί κορυφαῖοι ρήτορες. Φαίνεται λοιπόν ὅτι ἡ «ρητορική» ἢ «ὁ λόγος ὑπό διδασκάλου» ἦταν σύστημα διδασκαλίας πολύ γνωστό στή Σίφνο καί μάλιστα ἀπό παλαιά, ἀφοῦ ἀποτελοῦσε ἕνα ἀπό τά ἀρχαῖα προνόμια τοῦ Ἁγίου Κωνσταντῖνου. Ἡ μεταλαμπάδευση τοῦ συστήματος στό νησί ἔγινε, σύμφωνα μέ τίς μαρτυρίες τῶν πηγῶν, κυρίως ἀπό τούς ναυτικούς καί ἐμπόρους, ἀπό τούς οικονομικούς παράγοντες τῆς Σίφνου, πού εἶχαν ἀναπτύξει σημαντική ἐμπορική κίνηση καί ἐπικοινωνία μέ τήν Εὐρώπη ἤδη ἀπό τό δεύτερο τέταρτο τοῦ 17ου αἰ.. Ἀξιόλογοι πνευματικοί ἄνθρωποι ἔπειτα, ὅπως ὁ ἱερομόναχος Παρθένιος Χαιρέτης, καί ὁ Σίφνιος μητροπολίτης Προύσης Ἄνθιμος Ἄρτουλᾶνος, καλλιέργησαν τή «ρητορική» στό νησί κατά τόν 17ο αἰ., στό πρῶτο δέ τέταρτο τοῦ 18ου ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου Μακάριος, διακεκριμένη προσωπικότητα τῶν Γραμμάτων μέ σπουδές στήν Εὐρώπη, πρωτοστατοῦσε στήν κηρυκτική διδασκαλία. Ἡ μεγάλη πνευματική κίνηση πού παρατηρεῖται στή Σίφνο μετά τήν ἐκδίωξη στά 1617 τοῦ τελευταίου Φράγκου δυνάστη Ἄγγελου Γοζαδίνου, μέ τή δημιουργία μικρῶν καί μεγαλύτερων σχολείων, ὀδήγησε στήν ἴδρυση τῆς περίφημης Σχολῆς τῆς τοῦ Παναγίου Τάφου (1687), ἀναδεικνύοντας τό νησί σέ παιδευτικό ὄμφαλό τῶν Κυκλάδων⁽¹¹⁾. Μέσα στήν εὐρύτερη αὐτή ἐκπαιδευτική καί πνευματική κίνηση ἰδιαίτερο ρόλο διεδραμάτισε καί ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος πού εἶχε ἀναδειχθεῖ ἀπό τούς ἰδιοκτῆτες καί ἐφημερίους τοῦ ἐκκλησιαστικό καί πνευματικό κέντρο τοῦ Ἄρτεμῶνος.

11. Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη, Παρθένιος Χαιρέτης, στήν περιοδ. ἔκδοση «*Τεύχη τοῦ Ε.Λ.Ι.Α.*», τόμος Δεύτερος, Ἀθήνα 1989, σελ. 81-93. Τοῦ ἰδίου, Ἱστορία ..., σελ. 207, ἐπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ

Ἐνῶ ἡ παλαιότητα τῆς ἐκκλησίας εἶναι δεδομένη, οἱ πληροφορίες γιά τούς ἰδιοκτῆτες καί ἐφημερίους τῆς ἀρχίζουν μόλις ἀπό τό δεύτερο μισό τοῦ 17ου αἰῶνος καί μάλιστα κάπως συγκεχυμένα. Ἐτσι, ὅταν στίς 20 Σεπτεμβρίου 1664 «ἐσυμφώνησαν καί ἐταιριάσασι ὁ κύρ Ἄντωνης παπα-Νικολοῦ Βερνίκου καί ἡ συμβία του, μαζί μέ τήν κυρά Φλουρέζα Γεώργη Πέρου, νά κάμουσιν συνοικέσιον καί δίδει ἡ κερά Φλουρέζα τήν θυγατέρα τῆς ὀνόματι Μαρία εἰς τόν υἱόν τοῦ λεγομένου κύρ Ἄντωνη, ὀνόματι Νικόλαον, διά γυναῖκαν του νόμιμον καί εὐλογητικήν», κατέστρωσαν καί τό ἀπαραίτητο τότε «ἀβαντάριο», δηλαδή προικοσύμφωνο ἢ καλύτερα κατάλογο «τῶν εἰς προῖκα διδομένων» στούς μέλλοντες νά συζευθοῦν. Ἀπό τήν πλευρά τῆς νύμφης, ἡ μητέρα τῆς, μετά τήν καταγραφή τῶν προικιζομένων ἀκινήτων, ὑποχρεώνει τούς μελλονύμφους «νά κάμουσι τήν ἑορτή τῶν Φώτω(ν) στόν Ἅγιο Γεώργη τοῦ παπά Γιάννη Τριαντάφυλλου», οἱ δέ γονεῖς τοῦ γαμπροῦ τόν ὑποχρεώνουν «νά κάνη τήν ἑορτή τοῦ Τιμίου Προδρόμου στίς 29 τοῦ Αὐγούστου στοῦ παπά-κύρ Κωνσταντάκη τήν ἐκκλησία» χωρίς καί νά τήν κατονομάζουν. Μεταξύ ὁμως τῶν μαρτύρων πού ὑπογράφουν στό κάτω μέρος τοῦ ἀβανταρίου περιλαμβάνεται καί ὁ «παπα-Κωνσταντῆς Βερνίκος» ὑπέρ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ὁποίου καθιερώνεται ἡ ἑορτή τοῦ Τιμίου Προδρόμου.⁽¹⁾

Οἱ ἀνωτέρω πληροφορίες περιέχουν πολλές ἀσάφειες, τό γεγονός ὁμως ὅτι τό ἀβαντάριο βρίσκεται στό Ἄρχειο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου ἐτηροῦντο ὅλα ἐκεῖνα τά στοιχεῖα πού ἀπεδείκνυαν τά δικαιώματά τῆς ἀπό διάφορες αἰτίες, λ.χ. ἀπό «ἐνορίες», ἀπό «ἑορτές» καί «λειτουργίες» κλπ., ἀποτελεῖ, νομίζω, σοβαρή ἔνδειξη ὅτι ἡ μή κατονομαζομένη εὐθέως στό ἔγγραφο ἐκκλησία εἶναι ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος τοῦ παπά- κύρ Κωνσταντάκη Βερνίκου, ἰδιοκτῆτου ἢ ἔστω ἐφημερίου τῆς. Εἶναι γι' αὐτό πολύ πιθανόν ἡ λευϊτική οἰκογένεια τῶν Βερνίκων νά εἶχε ἰδιαίτερες, ἐφημεριακές ἢ ἰδιοκτησιακές, σχέσεις μέ τήν ἐκκλησία, μάλιστα ὁ γενάρχης τῆς, ἱερεὺς

1. Ἄρχειο Ε. Βάου, «ἀβαντάρια».

καί διδάσκαλος, Νικόλαος Βερνίκος, προσωπικότητα μέ ικανότητες νά προΐσταται ναοῦ - πνευματικοῦ φυτώριου τοῦ Ἀρτεμῶνος, στόν ὁποῖο τόν διαδέχτηκε ὁ ἀνωτέρω γιός του παπα-Κωνσταντῆς πρό τοῦ 1664.

Καί ἡ δεύτερη μαρτυρία εἶναι ἐπίσης ἀσαφής. Εἶναι ἓνα κακογραμμένο καί μέ πιά κακή διατύπωση ἔγγραφο τῆς 10 Νοεμβρίου 1674 πού, καί αὐτό, βρίσκεται στό Ἀρχεῖο τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου. Σύμφωνα μέ τά διαλαμβανόμενα σ' αὐτό, ἐνῶ ὁ κύρ Ἀντρέας Ραφελιάς ἦταν «γονικάρης εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον», δηλαδή ἐνορίτης τῆς ἐκκλησίας ἀπό τῆς ἐποχῆς τῶν προγόνων του, «καθῶς καί ἡ γυναῖκα του καί τά γονικά της, ἔτζι ἐσηκώθηκε ὁ παπά- κύρ Γιώργης καί ἤβγαλέ τονε ἀπό τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο καί ἤδωκέ του γρόσα δέκα». Μέ ἄλλα λόγια, ἐνῶ εἶχε προγονικῶς τήν ἐνορία του στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, ὅπως καί ἡ σύζυγός του, ἀπεφάσισε νά τήν ἐγκαταλείψει καί νά γίνει ἐνορίτης στήν (ἄγνωστο ποιάν) ἐκκλησία τοῦ, ἀγνώστου ἐπωνύμου, παπα- κύρ Γιώργη, ὅταν ὁ τελευταῖος αὐτός τόν ἐξαγόρασε μέ δέκα γρόσια. Ἐπειδή ἡ ἐνέργεια αὐτή ἦταν παράνομη, «ἐσηκώθηκε», συνεχίζει τό ἔγγραφο, «ἡ ἴδια ἡ κερά παπαδιά ἀτή της καί εἶπε τόν πάρπα Ἀντρέα καί τά παιδιά του εἶπε τούς ντροπιασμένους καί ἔτζι τόν ἐπῆρε καί ἤβαλέ τονε φυλακή καί ἤκαμε μέρες δέκα καί πονεμένος». Ἡ παράβαση δηλαδή τοῦ Ραφελιά καταγγέλθηκε στίς Ἀρχές ἀπό τήν μή κατονομαζόμενη «κερά παπαδιά», μέ ἀποτέλεσμα νά καταδικασθεῖ ὁ πρῶτος σέ φυλάκιση, γεγονός πού φανερῶνει τήν παπαδιά μέ ἰσχυρά δικαιώματα ἐπί τῆς ἐκκλησίας, δηλαδή ἰδιοκτήτρια. Τελικά ὁ Ραφελιάς ἀποφυλακίσθηκε, σύμφωνα πάντοτε μέ τά διαλαμβανόμενα στό ἔγγραφο, ὅταν ἡ θυγατέρα του ἐφρόντισε νά δοθεῖ ὑπόσχεση ὅτι θά «εἶναι καθαροί ἐνορίτες εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, καθῶς ἦτονε καί τό παλαιό τους καί ἔτζι ἀπομένουσι νά θωτοῦν ὁ πάρπα- Ἀντρέας καί ἡ γυναῖκα του ἡ Κατερίνα καί ἡ κερά Μαρία ἡ θυγατέρα του» ἀπό τήν προγονική τους ἐνοριακή ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου.⁽²⁾

Ἔτσι, μετά τόν παπα- κύρ Κωνσταντῆ Βερνίκο, ἡ «κεράπαπαδιά», πιθανόν ἡ πρεσβυτέρα του, ἐμφανίζεται νά ἔχει δικαιώματα ἐπί τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, τά ὁποῖα μάλιστα διεκδικεῖ μέ ἰδιαίτερη ικανότητα καί ἐπιτυχή ἀποτελέσματα. Ἡ ἴδια ἐπίσης εἶναι στή δεκαετία 1680-1690 ἰδιοκτήτρια καί δύο μικρῶν ναῶν τοῦ Ἀρτεμῶνος, πού ἀνήκαν ἐπί πενήντα χρόνια (1630-1680) στόν πενθερό της ἱερέα-διδάσκαλο Νικόλαο Βερνίκο, τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου καί τῆς Παναγίας,⁽³⁾ στή θέση τῶν ὁποίων, ὅπως παραδίδεται, ἀνηγέρθη ὁ θω-

2. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλησ. δικαιώματα».

3. Ἀναγράφονται σέ μαρμάρινη πλάκα πού βρίσκεται στά ἀριστερά τῆς δεξιᾶς εἰσόδου τοῦ τέμπλου τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας Κόγχης Ἀρτεμῶνος (πού παρα-

μάσιος ναός της Παναγίας Κόγχης.⁽⁴⁾

Έν τούτοις, τρία περίπου χρόνια μετά τό επεισόδιο μέ τόν μάρμαρα Ἄντρεα Ραφελιά, ιδιοκτῆτης τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἶναι ὁ

Ἄνεγνωστής Ναδάλες

Ἡ φράγκικη οικογένεια Ναδάλε ἢ Ναδάλη ἢ ἔστω κάποια μέλη της, ἐμφανίζονται ἐξελληνισμένα καί στό ὀρθόδοξο προσκῆνιο τοῦ νησιοῦ ἀπό παλαιά, ἤδη ἀπό τοῦ ἔτους 1587, ὅταν στίς 27 Ἰουλίου ὑπογράφει ὡς μάρτυρας τή διαθήκη τῆς Ἄννας Καναβάρη «ὁ παπακύρ Ἄντωνης Ναδάλες καί πρωτοπαπᾶς»⁽⁵⁾. Μετά τό 1650, τρεῖς Ναδάληδες, τρία ἀδέλφια, ὁ μισέρ Ζουάνες, ὁ μισέρ Ἄνεγνωστής καί ὁ μισέρ Ζώρζης, εἶναι ἰσχυροί οικονομικοί παράγοντες τῆς Σίφνου καί ἐπίλεκτα μέλη τῆς κοινωνίας της, ἀποκαλούμενοι σέ διάφορα ἔγγραφα «εὐγενέστατοι».⁽⁶⁾ Ἀπό αὐτούς ὁ πρῶτος διετέλεσε καί ἐπίτροπος τοῦ κοινοῦ στά 1688 καί 1689.⁽⁷⁾ Ὁ δεύτερος, ὁ Ἄνεγνωστής, ἀπό τό 1660 περίπου, διενεργεῖ μεγάλες οικονομικές συναλλαγές, ὅπως μαρτυροῦν πολλά ἔγγραφα, γεγονός πού φανερώνει ὅτι βρίσκονταν στήν ἀκμή τῆς ἡλικίας του. Χορηγεῖ μεγάλα δάνεια καί, κυρίως, ἀγοράζει ἐκτάσεις σέ διάφορες τοποθεσίες τοῦ νησιοῦ καί περί τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, ὁ ὁποῖος τελικά ἐμφανίζεται ὡς ιδιοκτησία του πρό τοῦ 1677 κατά τό ἐπόμενο ἔγγραφο:

δίδεται ὅτι ἀνηγέρθη ἐπί τῆς θέσεως τῶν δύο μικρῶν ἐκκλησιῶν τῶν Βερνίκων): α) 1630 ΝΙΚ. ΒΕΡΝΙΚΟΣ ΙΕΡΕΥΣ, β) 1680 ΦΛΩΡΗ ΠΡΕΣΒΥΤ(ΕΡΑ) Κ(ΩΝ-ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ) ΒΕΡΝΙΚΟΥ. Ὁ γενάρχης τῶν Βερνίκων ἱερεὺς – διδάσκαλος Νικόλαος, εἶχε τρεῖς γιούς, τοὺς ἀναφερόμενους στό ἀβαντάριο τοῦ 1664 κύρ Ἄντωνη καί παπα-Κωνσταντῆ, καί τόν παπα-Γεώργη Βερνίκο καί πρωτοσύγκελλο Σίφνου ἀπό 1690-1722. Στό διάστημα αὐτό ὑπογράφει διάφορα ἔγγραφα τοῦ Ἀρχιεπί. Βάου καί ἀναγράφεται στή μαρμαρίνη πλάκα τῆς Κόγχης ιδιοκτῆτης τῶν δύο μικρῶν ναῶν: γ) 1690 ΓΕ(ΩΡΓΙΟΣ) ΒΕΡΝΙΚΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΟΣ. Στόν Α' Κώδικα τῆς Μονῆς Βρύσεως Σίφνου ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθη ἐγγραφή: «1705 Σεπτεμβρίου 18. Ἰωρεά τοῦ πρωτοσυγκέλλου παπα-κύρ Γεώργη Βερνίκου, ὅστις γενόμενος ἀδελφός τῆς μονῆς ἀφιερώνει ἀπασαν τήν περιουσίαν του ὡς καί τοὺς ναοὺς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καί Παναγίαν εἰς θέσιν Ἀρτεμῶνα» [Σίμου Μ. Συμεωνίδη, Ἡ Κυρία Βρυσιανή, ἡγουν συμβολή εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἐν Σίφνω Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Ἀθήναι 1966, σελ. 66].

4. Φιλάρετου Βιτάλη, ἀρχιμ., Ὁ ἱερός ναός τῆς Παναγίας Κόγχης Ἀρτεμῶνος Σίφνου, Ἀθήναι 1985, σελ. 15 ἐπ.
5. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ἡ Κυρία Βρυσιανή, τά νεώτερα ἱστορικά στοιχεῖα, Ἀθήναι 1981, παράρτημα ἔγγραφο Νο 1.
6. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Μοναστήρια τῆς Σίφνου, Ἀθήνα 1984, σελ. 70 καί παράρτ. ἔγγραφο Νο 2. Ἄ.μ. Τσελίκια, Παρθένιος Χαιρέτης, ἕνας ἀγνοημένος Κρητικός λόγιος στή Σίφνο (17ος αἰ.), στά Τεύχη τοῦ Ε.Α.Ι.Α., Ἀθήνα 1986, τόμος Α', σελ. 21-47. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Παρθένιος Χαιρέτης, στά Τεύχη τοῦ Ε.Α.Ι.Α., Ἀθήνα 1989, τόμος Β', σελ. 81-93.
7. Συμεωνίδη, Ἱστορία τῆς Σίφνου, σελ. 177.

«1677 Ἰανουαρίου 1 ἐν τῇ Σίφνῳ

Μέ τό παρόν γράμμα ὁμολογῶ ἐγώ Γεώργης Ἀντώνη Γαλίφου, πῶς ἐπειδή καί νά πωλήσω ἕναν κομμάτι χωράφι ἀπό προυκί τῆς συμβίας μου τῆς κερά Φλωρέντζας μαστρ' Ἀντώνη θυγατέρας διά μεγάλην μου χρείαν καί ἐπειδή καί τό λεγόμενον χωράφι νά ἦτονε ὀμπλεγάδο εἰς σέ μίαν ἑορτήν τῆς Σταυροπροσκύνησης σπερνό εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, ἐσυβάστηκα μέ τόν νοικοκύρη τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τόν ἀφέντη Ἀνεγνώστη Ναδάλε καί μεταθέτω τήν νεορτήν εἰς τό χωράφι τό δικό μου ἀπό προυκί μου ὅπου ἔχω στό Σταυρί, σύμπλια μαστρο Τομάζος Σγουρδία καί ἡ θυγατέρα τοῦ παπᾶ Κατζαρίδη καί τό λεγόμενον νά γροικᾶται τό χωράφι πάντα τῆς λεγομένης ἑορτῆς καί ὅπου ἤθελε πάει τό χωράφι, νά κάνει τήν λεγομένην ἑορτήν καί διά πίστωσιν καί βεβαίωσιν τοῦ παρόντος βάνομεν καί μάρτυρες παρακαλετούς.

– Γεώργιος Ψυχικός μαρτυρῶ τά ἄνωθεν

– Πετρῆς Ξένος μαρτυρῶ τά ἄνωθεν

– Ἀντώνης Κωνστα(ν)τῆ Ἀλεξα(ν)τρου μαρτυρῶ τά ἄνωθεν

Ἐγώ Νεόφυτος ἱεροδιάκονος Βιδάλης γράφω καί μαρτυρῶ τά ἄνωθεν».⁽⁸⁾

Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀνεγνώστης Ναδάλες εἶχε σκοπό νά εἰσέλθει στίς τάξεις τοῦ Κλήρου, πράγμα πού, ὅπως θά δοῦμε στή συνέχεια, ἔκανε ἀργότερα, γι' αὐτό καί ἀπέκτησε τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο καί ἐφρόντιζε νά αὐξάνει συνεχῶς τήν κτηματική περιουσία του, μέ παραχωρήσεις τῆς ὁποίας θά ἠῤῥξανε τόν ἀριθμό τῶν ἐνοριτῶν του. Ὁ γάμος ὁμως τῆς θυγατέρας του Μαργαρίτας μέ τόν Νικόλαο Ζώρζη Γοζαδῖνο, τέκνο εὐπορης καί σημαίνουσας ἐπίσης οἰκογενείας τοῦ νησιοῦ, φαίνεται ὅτι τόν ἔκανε νά ἀλλάξει προσωρινά τά σχέδιά του. Τοῦτο δέ γιατί ἀναγκάσθηκε νά ὑποσχεθεῖ ὡς προῖκα τήν ἐκκλησία στόν γαμβρό του, ὁ ὁποῖος προορίζονταν ἐπίσης γιά κληρικός. Πράγματι ὁ τελευταῖος, μετά τόν γάμο του, πού ἔγινε πρό τοῦ 1680, εἰσήλθε ἀμέσως καί στίς τάξεις τοῦ Κλήρου καί ἀνέλαβε καθήκοντα ἐφημερίου στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, τό δέ 1686 ἔφερε ἤδη καί τό ἀξίωμα τοῦ σκευοφύλακος⁽⁹⁾. Ὁ Ναδάλες ἐξακολούθησε νά διατηρεῖ τήν ἰδιοκτησία τῆς ἐκκλησίας ἐπί μία τοῦλάχιστον δεκαετία, κατά τήν ὁποία συνέχιζε νά προστατεύει τά δικαιώματα καί τά συμφέροντά της καί νά προ-

8. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλησ. δικαιώματα». Βλ. ἐπίσης καί Σ. Συμεωνίδη, Δύο νοταριακά ἔγγραφα, περιοδ. «ἡ Σιφνιακή», ἀριθ. 13 (1968), ὅπου καί ἄλλο ἔγγραφο, ἔτους 1678 Ἰουνίου 28, στό ὁποῖο ἐπίσης ἀναφέρεται ὡς οἰκοκύρης.

9. Οἱ πληροφορίες ἀπό τά ἔγγραφα τοῦ Β' Μέρους καί ἀπό τοῦ Σ. Συμεωνίδη, Νομικά Ἐγγραφα Σίφνου, ἐφημ. «Κυκλαδικόν Φῶς», Σεπτ. 1984 καί φ. Νοεμβρίου 1984 ὅπου «Καί ἄλλα Νομικά Ἐγγραφα Σίφνου».

έρχεται σέ ἐνέργειες αὐξήσεως τῆς ἀκίνητης περιουσίας της καί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνοριτῶν της.

Νικόλαος Γοζαδῖνος, οἰκονόμος.

Πρό τοῦ 1691 ὁ σκευοφύλαξ Νικόλαος Γοζαδῖνος ἀνεδείχθη σέ οἰκονόμο Σίφνου.⁽¹⁰⁾ Τότε καί ὁ πενθερός του Ἀνεγνώστης Ναδάλες φαίνεται ὅτι τοῦ παρεχώρησε τήν ἰδιοκτησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Τοῦτο προκύπτει ἀπό ἀβαντάριο τῆς 17 Ἀπριλίου 1692 μεταξύ κύρ Ἰωάννη Περούλη καί τῆς συζύγου του Μαρίας καί τῆς κερά Μαρίας ποτέ κύρ Γιώργη Ἀντώνη Λίνορας, οἱ ὅποιοι, μετά τήν καταγραφή τῶν περιουσιακῶν στοιχείων πού παραχωροῦσαν στά ἐρχόμενα σέ γάμο παιδιά τους, τά ὑποχρέωναν νά κάνουν «μίαν λουτουργιά τοῦ Ἁγίου Ἀντρέου εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον τοῦ παπᾶ Νικολοῦ Γοζαδίνου»⁽¹¹⁾. Ἐκτοτε ὅλες οἱ μαρτυρίες ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐγγράφων τόν φέρουν ἰδιοκτήτη καί ἐφημέριο τῆς ἐκκλησίας ἐπί πολ- λά χρόνια, μέχρι περίπου τό 1712.

Ἀπό τόν γάμο τοῦ οἰκονόμου Γοζαδίνου καί τῆς Μαργαρίτας Ναδάλε γεννήθηκαν δύο ἀγόρια, ὁ Γεώργιος καί ὁ Φιλίππης, καί μία θυγατέρα, τό Κατερινιό⁽¹²⁾. Ὁ Γεώργιος, προοριζόμενος καί αὐτός γιά τόν ἱερατικό κλάδο καί τή διαδοχή στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, ἔτυχε ἰδιαίτερης μορφώσεως γιά τήν ἐποχή του γι' αὐτό καί προσαγορεύονταν «λογιώτατος».

Γεώργιος Νικ. Γοζαδῖνος, σακελλάριος - οἰκονόμος.

Πότε ἀκριβῶς ἔγινε κληρικός ὁ Γεώργιος δέν εἶναι γνωστό, ἀπό τοῦ 1708 ὅμως ἔφερε τό ἀξίωμα τοῦ σακελλαρίου,⁽¹³⁾ περί δέ τό 1712 ἔγινε κύριος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου σύμφωνα μέ τά διαλαμβανόμενα σέ ἔγγραφο τῆς 19 Αὐγούστου ἰδίου ἔτους: «Ἔστοντας καί ὁ ἐντιμώτατος ἀφέντης σακελλάριος Γοζαδῖνος νά πρετεντέρη δικαιώματα ἐκκλησιαστικά ἀπό τῆς Μαρίας Φιλίππου», προερχόμενα ἀπό οἰκία πού ἀνήκε στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο καί τῆς εἶχε παραχωρηθεῖ νά κατοικεῖ. αὐτή δέ ἰσχυρίζονταν ὅτι εἶχε ἄλλους νόμιμους λόγους πού ὅμως δέν μποροῦσε νά ἀποδείξει μέ ἔγγραφα δικαιολογητικά, ὅπως ἔκανε ὁ σακελλάριος «φανερώνοντας ἕναν τεσταμέντο τοῦ ποτέ

10. Ἐγγραφο Νο 1 παραρτήματος.

11. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἀβαντάρια».

12. Ἐγγραφο Νο 3 καί Νο 4 παραρτήματος.

13. Στά 1705 σακελλάριος Σίφνου ἦταν ὁ Κωνσταντῖνος ἀγνωστού ἐπωνύμου. [Συμεωνίδη, Βρυσιανή, σελ. 66]. Ὁ Γεώργιος Γοζαδῖνος ἔφερε τό ἀξίωμα τοῦ σακελλαρίου μέχρι περίπου τό 1728. στή συνέχεια ὁ Παρθένιος Μπάος, ἐφημέριος Κυρίας Ἐλεούσας Κάστρου [Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ἡ προαγωγή τοῦ οἰκονόμου Μπάου, περιοδ. «ἡ Σιφνιακή», ἀριθ. 16 (1968)].

Πετρῆ Φρουδίτη καί μίαν σεντέτζιαν», ἀπεφασίσθη ἀπό τούς ἐπιτρόπους τοῦ ἀρχιερέως καί ἄρχοντα, «νά ἀδειάσει τό σπίτι ὅπου τήν σήμερον κατοικᾷ καί νά ἐνεχειρίσῃ τό κλειδί τοῦ ἀγίου σακελλαρίου. Πάλε καί θέλει νά κατοικᾷ εἰς τό αὐτό σπίτι νά εἶναι καί νά εὐρίσκειται πάντοτε καί καθολική ἐνορίτισσα εἰς τόν ναόν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς τήν ἐφημερίαν τοῦ εἰρηθέντος σακελλαρίου...»⁽¹⁴⁾. Ἐνῶ λοιπόν στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ὁ σακελλάριος ἀναφέρεται ὡς ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας, στήν ἀρχή του ἐμφανίζεται ὡς διεκδικητής δικαιωμάτων της, νά προέρχεται δηλαδή σε ἐνέργειες ἀνήκουσες σέ ἰδιοκτήτη τοῦ ὁποίου ἀπειλοῦνται τά συμφέροντα. Φυσικά εἶναι δυνατόν νά ἦταν ταυτόχρονα ἰδιοκτήτης καί ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας, στήν ὁποία ὑπηρετοῦσε, κατά πᾶσαν πιθανότητα, καί ὁ πατέρας του. Ὁ τελευταῖος ἐμφανίζεται αὐτή τήν ἐποχή (στό ἐγγραφο τοῦ 1712), ὄχι ὡς οἰκονόμος Σίφνου, ἀλλά ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου. Πράγματι, σύμφωνα μέ ἄλλες μαρτυρίες, οἰκονόμος Σίφνου ἀνευρίσκεται, τοῦλάχιστον ἀπό τό ἔτος 1709. ὁ Ἀνεγνώστης Ναδάλης, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι εἶχε ἐν τῷ μεταξύ περιβληθεῖ τό ἱερατικό σχῆμα. Στό ὅτι δέν πρόκειται γιά ἄλλο πρόσωπο καί ἀπλῆ συνωνυμία ὑπάρχουν σαφεῖς πληροφορίες, οἱ ἐπόμενες: α) Ὅπως ἔχει ἤδη ἀναφερθεῖ, ἀπό τό 1660 καί ἔπειτα ὁ Ἀναγνώστης Ναδάλης ἐξελίσσεται σέ ἰσχυρό οἰκονομικό παράγοντα τοῦ τόπου μέ σημαντικές καί ποικίλες συναλλαγές. Μεταξύ αὐτῶν εἶναι καί οἱ χορηγήσεις δανείων μέ τόκο. Ἐνας ἀπό τούς δανειολήπτες του ἦταν καί ὁ καθολικός ἐπίσκοπος Μήλου Ἰωάννης Ἀντώνιος Καμίλλης πού ἀντιμετώπιζε σοβαρά οἰκονομικά προβλήματα. Ἀναφέρεται λοιπόν ὅτι ὁ Ναδάλης «τοῦ ἐδάνεισε εἰς ἓνα σκρῆτο, καμωμένο στή Σίφνο. στά 1670 γεναρίου 16, ρεάλια ἑκατό καί εἰς ἄλλο ἓνα καμωμένο στά 1677, σεπτεμβρίου πρώτη, εἰς διάφορες φορές ρεάλια ἑκατόν τριάντα». Ὁ Καμίλλης, εὐρισκόμενος σέ συνεχῆ οἰκονομική ἀνέχεια, ἀδυνατοῦσε νά ἐξοφλήσῃ τά χρέη του καί ὁ Ναδάλης ἄρχισε νά τόν ἐνοχλεῖ. Στά 1682, Σεπτεμβρίου 15, ἐπῆγε στή Μήλο καί «μαζί μέ τόν ἀφέντη Μιχελάκι Ἀρμένη τόν γαμπρό του», σύζυγο ἄλλης θυγατέρας του, ἐζήτησε καί ἐπέτυχε ἀπό τήν Κοινότητα Μήλου τή λήψη ἀναγκαστικῶν μέτρων κατά τοῦ Καμίλλη, προκειμένου νά διασφαλίσῃ τίς ἀπαιτήσεις του, τίς ὁποῖες μάλιστα εἶχε παραχωρήσει στόν γαμπρό του «ἀνάμεσα εἰς τό πουργί πού τοῦ ἔταξε», ὥστε ὁ Ἀρμένης νά πιέζει συνεχῶς τόν χρεώστη ἐπίσκοπο⁽¹⁵⁾. Τέλος πάντων εἰσπράχθηκαν κάποια ποσά ἐναντι τοῦ χρέους μέ τήν πάροδο τῶν χρόνων, ὄχι

14. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλησ. δικαιώματα».

15. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Νομικά Ἐγγραφα Μήλου, στήν ἐφημ. «Μήλος», φ. 78 (Ἰούλιος 1983) καί φ. 80 (Ὀκτώβρ. 1983).

ὁμως ὀλόκληρη ἢ ὀφειλή πού παρέμεινε καί μετά τόν θάνατο τοῦ Καμίλλη καί τήν ἐπωμίσθηκε ὁ διάδοχός του στή διοίκηση τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Μήλου ἀποστολικός βικάριος φρά Ἰωάννης Μελισσοουργός. β) Σέ ἀναφορά του, ἀπό 8 Ἰουλίου 1709, πρὸς τὸ Βατικανό, ἔγραφε ὁ τελευταῖος: «... στίς 18 Ἰουνίου 1709 ἔφτασε ἐδῶ ὁ Ἑλληνας κληρικός Ἀναγνώστης Ναδάλης, οἰκονόμος ἀπὸ τῆ Σίφνο μέ φερμά- νι τοῦ Μεγάλου Κυρίου ἀπευθυνόμενο στους ἐπιτρόπους Μήλου μέ ἐντολή νά πληρώσει ἢ Ἐκκλησία ὅσα τοῦ ὀφείλει καί ἂν δέν ὑπάρ- χουν τὰ χρήματα νά θέσουν στή διάθεσή του τόσα κτήματα, ὅσα ἀπαιτοῦνται γιά τὴν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησή του. Ὁ Ἀναγνώστης αὐτός Ναδάλης εἶναι ἐκεῖνος πού πολλές φορές ἔχω ἀναφέρει στίς σεβα- σμιότητες σας καί πού ἔχει δανείσει 100 ρεάλια στὸν ἀείμνηστο Ἰω- ἄννη Ἀντώνιο Καμίλλη ἀπὸ τὸ 1667, τὰ ὅποια ἔχει κατοχυρώσει μέ ἔγγραφο καμωμένο ἀπὸ τὸν δημόσιο νοτάριο μέ ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ κα- ταστήματος τοῦ ἐπισκοπικοῦ μεγάρου, ὅπου βρίσκεται ἡ στέρνα μέ τὸ νερό, ὑπὸ τὸν ὄρο, μέχρις ἀποπληρωμῆς τῶν χρημάτων του νά τρέ- χει τόκος 20% ἐτησίως, ὅπως συνηθίζεται ἐδῶ καί εἶναι περασμένα ἔκτοτε 42 χρόνια κλπ., κλπ.»⁽¹⁶⁾

Οἱ ἀνωτέρω μαρτυρίες βεβαιώνουν ἐπακριβῶς ὅτι ὁ δανειστής τοῦ Καμίλλη ἀπὸ τὸ 1677 καί ἔπειτα καί ὁ οἰκονόμος Ἀναγνώστης Ναδά- λης τοῦ 1709 εἶναι ἓνα καί τὸ αὐτὸ πρόσωπο. Στὸ ἀξίωμα τοῦ οἰκονό- μου ἀνευρίσκεται ἀπὸ 1709-1712 χωρὶς νά ὑπάρχουν περαιτέρω εἰδή- σεις γι' αὐτόν. Στὴ συνέχεια φαίνεται πῶς ἀνέλαβε καί πάλιν ὁ οἰκο- νόμος Νικόλαος Γοζαδίνος μέχρι πιθανόν τὸ 1728, ὅποτε ἀπεβίωσε.⁽¹⁷⁾

Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ἐφημέριος στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, σύμ- φωνα μέ μαρτυρίες πολλῶν ἐγγράφων, ἐξακολουθοῦσε νά εἶναι ὁ σα- κελλάριος Γεώργιος Νικολάου Γοζαδίνος. Μετά τὸν θάνατο τοῦ πα- τέρα του, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σίφνοι Νεόφυτος, μέ πράξη πού ἐκδόθηκε μεταξύ 1728-1731, ἐγνωστοποίησε στὸ ποίμνιο «τῆς ἐπαρχίας τῆς νήσου Σίφνου» ὅτι «ἐδόθη ἡ σφραγίδα τοῦ ὀφφικίου τοῦ οἰκονομι- κίου εἰς τὸν εὐλαβέστατον Γεώργιον πρεσβύτερον καί πρῶην Σακελ- λάριον Γοζαδίνον, ὡς ἄξιον πρόσωπον καί θεοσεβῆ τῆς αὐτῆς σφρα- γίδος»⁽¹⁸⁾. Τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰκονόμου διετήρησε μέχρι τοῦ θανάτου του πού ἐπῆλθεν ἀπὸ ἀσθένεια στίς 16 Φεβρουαρίου 1737⁽¹⁹⁾. Φαίνεται ὅτι ἦταν ἀσθενής ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ χρόνου αὐτοῦ «εἰς τὸ σῶμα», ὁμως

16. Σ.Μ. Συμεωνίδη. Τὰ οἰκονομικά τῆς Λατινικῆς Ἐπισκοπῆς Μήλου δύο ἀρχιερα- τειῶν (1642-1699), στὰ «Μηλιακά». Ἀθήνα 1983, τόμ. Α', σελ. 140 ἐπ. καί σέ ἀνάπτυο. Γιά ἄλλο δάνειο τοῦ Καμίλλη ἀπὸ τὸν Ἀνεγνώστη Ναδάλε βλ. καί στίς σελ. 137-138 τῆς ἴδιας μελέτης.

17. Βλ. ἔγγραφο Νο 2 καί τὰ ἐκεῖ σχόλια.

18. Βλ. ἔγγραφο Νο 2 καί τὰ ἐκεῖ σχόλια.

19. Ἐγγραφο Νο 5 τοῦ παραρτήματος.

«τόν νοῦν καί τά φρένας ἔχοντας σῶα καί ἀνελιπῆ καί φοβούμενος τό ἄωρον τοῦ θανάτου, ἔκραξε», στίς 6 Φεβρουαρίου, τόν χαρτοφύλακα Σίφνου «νά τοῦ γράψῃ τήν διαθήκην του καί ὑστερινήν παραγγελίαν του». Μέ αὐτήν κατέστησε «κυρίους καί καθολικούς κληρονόμους» του τούς συζύγους τῶν δύο θυγατέρων του

Γιαννάκη Μπᾶο καί Γεωργάκη Ἀλιμπέρτη

Ἐπειδή ὁ διαθέτης-πενθερός τους δέν κατένειμε ὁ ἴδιος μέ τήν διαθήκη τά διάφορα περυσιακά στοιχεῖα στους κληρονόμους του, οἱ τελευταῖοι, ὕστερα ἀπό πολύμηνες διαπραγματεύσεις καί τελική ἐκτίμησή τους ἀπό τρεῖς εἰδικούς, ὀριστικοποίησαν τήν διανομή τῶν ἀκινήτων μέ συμβιβαστικό ἔγγραφο τῆς 10 Ἰανουαρίου 1738. Ἐνῶ λοιπόν διένειμαν μεταξύ τους τά διάφορα ἀκίνητα, ἀνάλογα μέ τήν ἀξία τους, συμφώνησαν, ἀντιθέτως, «οἱ ἐκκλησίες (νά) μένουν ἀνάμεσόν τως, ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος καί ὁ Ἅγιος Λουκάς καί ὁ Ἅγιος Γεωργάκης τοῦ Βάρβαρου μέ βιβλία τῶνε, μέ ἱερά τῶνε καί μέ ἄλλα ἅγια σκευή καί μέ ὅλα τως τά δικαιώματα, τόσον ἔσωθεν ὡσάν καί ἔξωθεν νά εἶναι ἀνάμεσόν τως καί ὅ,τι διάφορόν τι καί ἔξοδον τρέξει νά γροικᾶται ἀνάμεσόν τως»⁽²⁰⁾. Ἔτσι, ἐκτός ἀπό τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, ἄλλες δύο ἐκκλησίες, ὁ Ἅγιος Λουκάς καί ὁ Ἅγιος Γεωργάκης τοῦ Βάρβαρου, κοντά στά Γουρνιά, ἀποτελοῦσαν ἐπίσης ἰδιοκτησίες τῶν οἰκονόμων Γοζαδίνων, ἴσως δέ «παραρτήματά» του. Ὁ οἰκονόμος Γεώργιος Γοζαδῖνος, μοιράζοντας ἰσομερῶς τήν περιουσία του στους δύο γαμβρούς του, μετεβίβασε σ' αὐτούς καί τήν εὐθύνη κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί τῶν δύο ἄλλων ἐκκλησιῶν. Καί ἀφοῦ αὐτοί ἦταν λαϊκοί, ἀνακύπτει τό ἐρώτημα, ποιόν ἢ ποιούς ἱερωμένους ἐχρησιμοποίησαν στίς ἐκκλησίες γιά τή συνέχιση τοῦ ἔργου τους, τόσο τοῦ πνευματικοῦ, ὅσο καί τοῦ οικονομικοῦ, γιά τό ὅποιο, φυσικά, δέν θά ἀδιαφόρησαν οἱ κληρονόμοι. Πράγματι οἱ τελευταῖοι, ὅπως μαρτυροῦν διάφορα ἔγγραφα, ἀσχολήθηκαν στά ἀμέσως ἐπόμενα χρόνια μέ ζητήματα ἐνταφιασμῶν νεκρῶν, καθιερώσεως ἑορτῶν καί λειτουργιῶν κ.ἄ., στό δέ ἐφημεριακό ἔργο ἐμφανίζεται νέο πρόσωπο προερχόμενο ἀπό τήν οἰκογένεια τῶν Μπάων, ὁ αἰδεσιμώτατος παπα-Νικολάκης Μπᾶος καί σκευοφύλαξ Σίφνου. Θά μπορούσε δέ νά ὑποθέσει κανεῖς ὅτι ἦταν γιός τοῦ γαμβροῦ τοῦ ποτέ οἰκονόμου Γεωργίου Γοζαδίνου, τοῦ ἑνός δηλαδή ἀπό τούς δύο κληρονόμους του Γιαννάκη Μπᾶου. Ὅμως δύο γραπτές μαρτυρίες ἀποκλείουν τήν ὑπόθεση αὐτή, οἱ ἐπόμενες:

α) Στίς 8 Ἰουνίου 1747 «ἡ κερά Μαργιώ γυνή τοῦ ποτέ Χατζῆ Πουλήτη... ὁμολογεῖ καί λέγει ὅτι μέ τό νά κτίσῃ τά ὀσπήτια ὁποῦ

20. Ἐγγραφο Νο 5.

ἔχει, ἐσυμφώνησαν μέ τόν αἰδεσιμώτατον παπα Νικολάκη Μπαῶν καί σκευοφύλαξ Σίφνου διά νά γροικοῦνται ἡ ἐνορία τους στόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον...» ὅπως «καί ἄλλα ὀσπήτια τῆς θυγατέρας τῆς τῆς Κατερίνας, τά ὅποια τῆς τά ἔδωκε ὁ μπάρμπας του οἰκονόμος διά νά εἶναι ἐνοριῖτες τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου»⁽²¹⁾. Δηλαδή ὁ οἰκονόμος Γεώργιος Γοζαδῖνος ἦταν «μπάρμπας», θεῖος τοῦ σκευοφύλακα Νικολάκη Μπαῶν, τέκνο ἀδελφῆς του πού εἶχε νυμφευθεῖ κάποιον ἀπό τήν πολύκλαδη οἰκογένεια τῶν Μπαῶν.

β) Στίς 25 Μαρτίου 1750 ἔγραφε ὁ παπα- Νικόλαος Μπαῶς καί σκευοφύλαξ Σίφνου: «ἔστοντας καί παλαιόθεν νά ἔδωσεν ὁ μακαρίτης ὁ πάππος μου τοῦ Ἀντώνη Γιανναρά τά ὀσπήτια εἰς τοῦ Κοκλιοῦ ὅπου εἶχε τῆς ἐκκλησίας του τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου...»⁽²²⁾. Πάππος του δηλαδή ὑπῆρξεν ὁ Νικόλαος οἰκονόμος Γοζαδῖνος καί θεῖος του, ἀδελφός τῆς μητέρας του, ὁ μετὰ οἰκονόμος Γεώργιος Γοζαδῖνος.

Νικόλαος Μπαῶς, σκευοφύλαξ-σακελλάριος

Στήν ἐκκλησία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀπολλωνίας ὑπάρχει ἐπί τοῦ τέμπλου ἡ εἰκόνα «ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ», δεύτερη στή δεξιά τῆς Ὁραίας Πύλης, ἔργο τοῦ Νικηφόρου ἱερομονάχου Κυπρίου ἔτους 1740, ἐπί τῆς ὁποίας ἀναγράφεται ὅτι εἶναι ΔΕΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ ΣΙΦΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΣΑΚΕΛΛΙΟΥ

Μολονότι δέν ἀναγράφεται καί τό ἐπώνυμο τοῦ σκευοφύλακος, θά μπορούσε νά ὑποθέσει κανεῖς ὅτι πρόκειται γιά τόν Νικόλαο ἱερέα Μπαῶ, ὁ ὁποῖος, κατά τίς πληροφορίες τῶν πηγῶν, εἶχε καί αὐτός γιό Ἀπόστολο. Ὅμως πρόκειται γιά διαφορετικό πρόσωπο, ἀφοῦ, ὅπως θά ἀναφερθεῖ στή συνέχεια, ὁ Ἀπόστολος Νικολάου Μπαῶς ἔγινε κληρικός πολύ ἀργότερα.

Ἐνῶ λοιπόν ἐπί μερικά χρόνια μετὰ τόν θάνατο τοῦ Γεωργίου Γοζαδῖνου οἰκονόμου, ἐμφανίζονται στή διαχείριση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου οἱ κληρονόμοι γαμβροί του (μάλιστα ὁ μόνος ὁ Γιαννάκης Μπαῶς ἐνεργώντας καί γιά λογαριασμό τοῦ Γ. Ἀλιμπέρτη), ἀκολούθως ὑπεισέρχεται ὁ σκευοφύλαξ Νικόλαος Μπαῶς, ὁ ὁποῖος φαίνεται πῶς διαδέχθηκε ἀμέσως τόν θεῖο του οἰκονόμο Γεώργιο Γοζαδῖνο στήν ἐφημερία τῆς ἐκκλησίας ὅπως προκύπτει καί ἀπό ἄλλο ἔγγραφο τῆς 9 Ἰουνίου 1747: «... ὁ μαστρο Μανώλης Δεκαβάλες ὁμοῦ καί ἡ συμβία του στέργουν καί ὁμολογοῦν» ὅτι τήν ἐορτή

21. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλῆσ. δικαιώματα».

22. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλῆσ. δικαιώματα».

ἐπί κτήματός τους πού ἐπώλησαν «ἐφημέρευεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἅγιος οἰκονόμος καί μετὰ τήν ἀποβίωσιν τοῦ ἁγίου οἰκονόμου τήν ἐφημέρευεν καί ὁ αἰνδεσιμώτατος παπα- Νικολάκης Μπᾶος καί σκευοφύλαξ Σίφνου...» καί, συνεχίζει τό ἔγγραφο, «ἐγίνονταν καί ἕτερη ἑορτή εἰς τήν αὐτήν ἐκκλησίαν στίς 16 Ἰανουαρίου τήν ὁποίαν τήν ἄφησαν καί δέν ἐγίνονταν πλέον καί παντρεύοντας ἡ αἰνδεσιμότης του, ἤγουν ὁ ἅγιος σκευοφύλαξ, τήν ἐπάσεν καί τήν κάνει ἕως τήν σήμερον...»⁽²³⁾. Οἱ ἀνωτέρω μαρτυρίες φανερώνουν τό ἐνδιαφέρον του, ἀπό τήν ἐποχή ἀκόμη πού ἔκανε τόν γάμο του, γιά τά συμφέροντα τῆς οἰκογενειακῆς τους ἐκκλησίας (γύρω ἀπό ἑορτές, λειτουργίες κλπ.) καί, στή συνέχεια, τήν ἐνεργό ἀνάμιξή του στήν ἐφημερία της, μέχρι πού περιῆλθε στήν ἰδιοκτησία του. Πράγματι, στά 1764 Ἀπριλίου 3, ὅταν πλέον ἔφερε καί τό ἀξίωμα τοῦ «σακελλαρίου», ἀναφέρεται ὅτι «ὁ κύρ Ἰωάννης Λαγκούσης καί ἡ συμβία του κερά Φλωρέζα, ἔστοντας καί νά ἀγοράσουν ἀπό τό μοναστήρι τῆς Φυτιᾶς ἕνα χωράφι τοποθεμένον εἰς τήν Ἄσπρην Μάνδραν τό ὁποῖον χωράφι εἶχαν χρέος καί ἔκανε μίαν ἑορτήν στίς 14 τοῦ Σεπτεμβρίου τήν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στόν Ἅγιον Γεώργιον στίς Λευκές καί ἐξ ἀρχῆς τήν ἐφημέρευεν ὁ κατά καιρούς ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου» ἀπεδέχθησαν οἱ ἀγοραστῆς νά ἐξακολουθήσουν τήν τέλεση τῆς ἑορτῆς «καί εἰς ἔνδειξιν τοῦ κάθε καιροῦ ἐγινεν τό παρόν καί ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἁγίου σακελλαρίου Μπάου ὡς νοικοκύρης τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου»⁽²⁴⁾.

Ὅπως φαίνεται οἱ δύο κληρονόμοι τοῦ οἰκονόμου Γοζαδίνου Γιαννάκης Μπᾶος καί Γεώργιος Ἀλιμπέρτης δέν μπόρεσαν ἐπί πολύ διάστημα νά διατηρήσουν τήν διαχείριση τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί τῶν ἄλλων δύο ἐκκλησιῶν καί τίς παρεχώρησαν, προφανῶς μέ τήν καταβολή χρημάτων, στόν συγγενῆ τους Νικόλαο Μπᾶο. Ἄλλωστε καί οἱ δύο πρέπει νά ἦταν καί μεγάλοι στήν ἡλικία ἀφοῦ ἤδη ἀπό τό 1731 ἦταν ἐπικεφαλῆς τῶν προκρίτων τοῦ νησιοῦ ὅπως προκύπτει ἀπό ἔγγραφο – ἀπόφαση τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κοινοῦ.⁽²⁵⁾

Ὁ Νικόλαος Μπᾶος, σκευοφύλαξ καί, τοῦλάχιστον ἀπό τό 1764, σακελλάριος Σίφνου καί ἡ πρεσβυτέρα του Καλίτζα απέκτησαν δύο παιδιά, τόν Ἀπόστολο καί τή Φλώρα ἢ Φλουρί, σύζυγο Ἰωάννη Καμπάνη. Μέχρι τό 1779 ὁ σακελλάριος ἐμφανίζεται μόνος ἰδιοκτήτης τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅμως πρό τοῦ Μαρτίου ἰδίου ἔτους μετεβίβασε τή μισή ἐκκλησία στόν σύζυγο τῆς θυγατέρας του Ἰωάννη Κα-

23. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλησι. δικαιώματα».

24. Συμεωνίδη, Δύο νοταριακά ἔγγραφα, δ.π.π.

25. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ἀνέκδοτα ἔγγραφα Κυκλάδων, στό περιοδ. «Κυκλαδική Ἐπιθεώρησις», 1970, ἀριθ. 1/2 (Ἰαν.-Φεβρ.).

μπάνη.⁽²⁶⁾ τὸ δὲ 1784 τὴν ἄλλη μισή στὸν γιό του Ἀποστολάκη.⁽²⁷⁾ ὁ ἴδιος ἐξακολούθησε νὰ ἀσκεῖ καθήκοντα ἐφημερίου μέχρι, προφανῶς, νὰ ἱερωθεῖ ὁ Ἀποστολάκης, ὁ ὁποῖος σὲ ἔγγραφο, σχετικὰ μὲ τὴν ἐκκλησία, ἀναφέρεται συνιδιοκτήτης τῆς μὲ τὸν Καμπάνη ὡς «μισέρ Ἀποστολάκης», ὄχι δηλαδή κληρικός ἀλλὰ λαϊκός.

Ἰωάννης Καμπάνης

Ἀπόστολος Μπᾶος, οἰκονόμος.

Ὁ Ἀπόστολος Μπᾶος εἰσηγήθη στὶς τάξεις τοῦ κλήρου μετὰ τὶς 26 Ὀκτωβρίου 1784, τὸ δὲ 1786 Ἰανουαρίου 21, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου Μελέτιος τοῦ ἀπένευμε τὸ ὄφικιο τοῦ οἰκονόμου.⁽²⁸⁾ Ὡς συνιδιοκτήτης καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου συνέχισε τὸ ἔργο τοῦ πατέρα του, ὁ ὁποῖος, ὡς πρῶην σακελλάριος Σίφνου ἐξακολούθησε ἐπίσης νὰ προσφέρει ὑπηρεσίες στὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον καὶ τὶς ἄλλες δύο ἐκκλησίες μέχρι τοῦ θανάτου του τὸ 1802.⁽²⁹⁾ Πρὸ τοῦ Μαρτίου 1795 ὁ ἄλλος συνιδιοκτήτης Ἰωάννης Καμπάνης ἀπεβίωσε καὶ στὰ δικαιώματα του ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπεισηγήθη ἡ σύζυγός του Φλουρί καὶ ἀδελφή τοῦ οἰκονόμου Ἀποστόλου Μπᾶου. Ἡ τελευταία εἶχε γιό ὀνόματι Ζαννῆ, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται νὰ ὑπογράφει γιὰ λογαριασμό τῆς διάφορα δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα, σχετικὰ μὲ τὰ περιουσιακὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα κλπ. τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐπὶ πολλὰ χρόνια⁽³⁰⁾. Ὁ οἰκονόμος Ἀπόστολος Μπᾶος εἶχε καὶ αὐτὸς γιό, ὀνόματι Νικόλαο, ὁ ὁποῖος προορίζονταν γιὰ διάδοχος τοῦ πατέρα του στὸ ἱερατικό λειτούργημα καὶ τὴν ἐφημερία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἀφοῦ στὶς 5 Ὀκτωβρίου 1814 ἔλαβε ὡς προῖκα, μεταξὺ ἄλλων, καὶ «τὴν ἑμισὴν ἐκκλησίαν τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ὁμοῦ καὶ τὸν Ἅγιον Γεώργιον στὰ Γουρνιά μὲ τὰ δικαιώματά τως...»⁽³¹⁾ καὶ ἐτέλεσε τὸν γάμο του μὲ τὴν Κιουρᾶ Μάτζα, εἰσηγήθη στὶς τάξεις τοῦ Κλήρου τὸ 1819.⁽³²⁾ Τὸν ἐπόμενο χρόνο, ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τοῦ κουνιάδου του σιὸρ Γεωργάκη Μάτζα καὶ σύμφωνη γνώμη τοῦ οἰκονόμου πατέρα του, ὁ μητροπολίτης Σίφνου Καλλίνικος ἔγραψε στὶς 10 Νοεμβρίου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου βρισκόνταν ἀπὸ τριετίας ὡς συνοδικός, πρὸς τὸν ἐπίσκοπο Λαμψάκου Ἀρσένιο, ἐπίτροπό του στὴ Σίφνο ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν καὶ τοῦ πνευματικοῦ τομέα, νὰ τὸν ἀναδείξει σὲ οἰκονόμο μὲ προηγούμενη

26. Ἐγγραφο Νο 6 παραρτήματος.

27. Συμειωμένη, Ἱστορία..., σελ. 195 ὅπου ἔγγραφο τῆς 5 Φεβρουαρίου 1784 στὸ ὁποῖο ὁ Ἀπόστολος Μπᾶος φέρεται ὡς συνιδιοκτήτης τῆς ἐκκλησίας.

28. Ἐγγραφο Νο 7 παραρτήματος.

29. Βλ. φ. 1^α τοῦ Α' Κώδικος Ἁγ. Κωνσταντίνου στὸ Β' Μέρος τοῦ βιβλίου.

30. Διάφορα ἔγγραφα Ἀρχείου Ε. Βάου.

31. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἀβαντάρια».

32. Ἐγγραφο Νο 10 παραρτήματος.

γραφτή παραίτηση από τό ίδιο αξίωμα του πατέρα του. Έτσι άλλος ένας Νικόλαος Μπᾶος ἀναδείχθηκε σέ οἰκονόμο Σίφνου.⁽³³⁾

Νικόλαος Ἀπόστ. Μπᾶος, οἰκονόμος.

Ὅπως ἤδη ἀναφέρθηκε, ὁ οἰκονόμος Νικόλαος Ἀποστ. Μπᾶος ἦταν ιδιοκτήτης τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στά Γουρνιά καί συνιδιοκτήτης τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἄν τό ἄλλο μισό τῆς τελευταίας ἐκκλησίας ἐξακολούθησε νά ἀνήκει στή θεία του Φλώρα Ἰωάννου Καμπάνη ἢ εἶχε περιέλθει στους ἀπογόνους της ἢ στόν ἀδελφό της καί πατέρα τοῦ οἰκονόμου Ἀπόστολο, εἶναι πράγματα ἀγνωστα. Μᾶλλον πρός τήν τελευταία ἐκδοχή ὀδηγεῖ πληροφορία πού μᾶς παρέχει ὁ ἴδιος ὁ γερο-οἰκονόμος Μπᾶος σέ ἐγγραφο τῆς 10ης Μαρτίου 1831: «... ὄντας ἐξουσιαστής καί κύριος τοῦ πατρικοῦ μου πράγματος τοποθεμένου εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον... ἔδωσα εἰς τόν μακαρίτην γαμβρόν μου Ἀλέξανδρον Καμπάνην μίαν τοποθεσίαν ἀπό τόν τοῖχον τοῦ χωραφιοῦ τοῦ Νικολάου Βαλέτα· ἐγώ βέβαια ἐπαρακινήθηκα καί ἔδωσα ἀδωροδοκῆτως τήν τοποθεσίαν ἐκείνην διότι καί ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἦτον ἐδική μου ἐκκλησία καί ἐγώ ἱερεὺς καί ἐπεθυμοῦσα νά αὐξάνω τάς ἐνορίας μου δίδοντας τό ἐδικό μου πρᾶγμα...»⁽³⁴⁾. Ἦταν λοιπόν «ἐδική» του ἐκκλησία ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ὅταν παρεχώρησε τήν ἔκταση στόν Ἀλ. Καμπάνη γιά νά κτίσει «τά ὀσπήτια τῶν θυγατέρων του Καλίτζας καί Μαργαρίτας» γιατί, πιθανόν, νά εἶχε ἐξαγοράσει περί τό 1814 (ὅταν ἐπροΐκιζε τόν γιό του) τό μερίδιο τῆς ἀδελφῆς τοῦ Φλουρῆς Ἰω. Καμπάνη, τό ὁποῖο ἐπίσης ἐπροΐκισε στόν διάδοχό του.

Σακελλάριος Βερνῖκος – Φλωρέζα Γ. Ἀλιμπέρτη.

Κατά τόν 19ο αἰῶνα ἐμφανίζονται, παράλληλα μέ τήν οἰκογένεια τῶν Μπᾶων, δύο ἀκόμη συνιδιοκτήτες τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Πληροφορία τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1826 ἀναφέρει: «Τήν σήμερον ἐσυμφώνησεν ὁ ἅγιος οἰκονόμος (Νικόλαος) Μπᾶος μέ τόν ἅγιον σακελλάριον (Νικόλαον) Βερνῖκον καί δίδουν εἰς τόν μαστρο Γιαννάκον Δεττοράκην παπα-Στεφάνου Κρητικοῦ τά ὀσπήτια ὅ ποῦ ἔχει ἡ ἐκκλησία τως κείμενα εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τά Γουρνιά μέ τό κελλάρι ἀπό κάτω καί τό ἕνα κηπάρι ὅπου εἶναι κατά τό μέρος τῆς στρατάς, ὑποσχόμενος ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης εἰς ὅποιον πρόσωπον ἀπό τούς κληρονόμους του ἠθελέ τα προΐκιση νά εἶναι ἐνορίτης εἰς

33. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ὁ ἐπίσκοπος Λαμψάκου Ἀρσένιος, ἐφημ. «Σίφνος», Νοεμβρ. 1962-Ἰανουαρ. 1963.

34. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἀβαντάρια».

τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον... καί ἐμέτρησεν ἐπί χεῖρας ὁ Ἰωάννης εἰς τοὺς οἰκοκυρέους τῆς ἐκκλησίας γρόσια εἴκοσι...»⁽³⁵⁾.

Συνιδιοκτῆτης λοιπὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μέ τὸν οἰκονόμο Νικόλαο Μπᾶο καὶ ὁ σακελλάριος Νικόλαος Βερνῖκος. Εἶναι βέβαια ἡ ἐποχὴ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν ὁποία ἡ οἰκονομία τοῦ νησιοῦ βρίσκονταν σέ δυσάρεστη κατάσταση, πολὺ πιθανόν καὶ τὰ οἰκονομικά τοῦ Νικολάου Μπάου πού τὸν ἀνάγκασαν νά συνεργασθεῖ μέ τὸν σακελλάριο Βερνῖκο γιὰ νά ἀντιμετωπίσει τὰ μεγάλα ἐξοδα συντηρήσεως κλπ. τῶν ἐκκλησιῶν του. Ἐπὶ πόσο διάστημα ἐκράτησε ἡ συνεργασία αὐτὴ δέν εἶναι γνωστό. Μετὰ 29 χρόνια, κατὰ σημείωση στό φ.3^β τοῦ Κώδικα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου «τό ἡμισυ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἠγοράσθη κατὰ τό ὑπ' ἀριθ. 5424 τοῦ ἔτους 1855 τῆς 29 Ἰανουαρίου συμβόλαιον, ἀντί δραχμῶν 1750 παρά τῆς Φλωρέζας Γ. Ἀλιμπέρτη»⁽³⁶⁾, πολὺ πιθανόν ἀπογόνου τοῦ Γεωργίου Ἀλιμπέρτη πού εἶχε κληρονομήσει στὰ 1737 τὸν πενθερό του οἰκονόμο Γεώργιο Γοζαδῖνο. Παρά τίς ἀνωτέρω συνιδιοκτησίες, ὁ οἰκονόμος Νικόλαος Μπᾶος ἐξακολούθησε νά ἐφημερεύει στὴν ἐκκλησία μέχρι τοῦ θανάτου του (15 Αὐγούστου 1868), ὅποτε τὸν διαδέχθηκε ὁ γιὸς του Κωνσταντῖνος ἱερομόναχος καὶ οἰκονόμος, μέχρι τό 1907, Ἰανουαρίου 6, πού ἀπεβίωσε⁽³⁷⁾. Μέ τὸν θάνατό του ἐκλείσει καὶ ὁ κύκλος τῶν οἰκονόμων Μπάων καὶ ἐφημεριῶν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ ἐκκλησία φαίνεται πῶς κάποια ἐποχὴ μετὰ τό 1855 περιῆλθε καὶ πάλι ἐξ ὀλοκλήρου στοὺς Μπάους ἂν κρίνει κανεὶς ἀπὸ τό γεγονός ὅτι οἱ δύο τελευταῖοι ἰδιοκτῆτες της, τὰ ἀδελφία Νικόλαος καὶ Δημήτριος Ἀποστόλου Βάου, τὴν ἐδῶρησαν στὴν Κοινότητα Ἀρτεμῶνος.

35. Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «ἐκκλησ. δικαιώματα».

36. Βλ. φ. 3^β Κώδικος Α' Ἁγ. Κων/νου κατωτέρω.

37. Βλ. φ. 1^α Κώδικος Α' Ἁγ. Κων/νου κατωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΡΟΥ

Μέ την, από 6 Φεβρουαρίου 1737, διαθήκη του, ο οικονόμος Γεώργιος Γοζαδίνος κατέστησε «κυρίους και καθολικούς κληρονόμους και νοικοκύρηδες» τούς δύο γαμπρούς του χωρίς να καταγράψει σ' αυτήν και τα περιουσιακά στοιχεία του, προφανώς γιατί είχε εμπιστοσύνη ότι θα έκαναν δίκαιη διανομή τους. Οί κληρονόμοι, ύστερα από συνεννοήσεις που έκαναν μεταξύ τους και αφού προσέλαβαν τρεις ειδικούς έκτιμητές, τούς Φραζέσκο Ρουμπίνη, Γιάννη Ρουμπίνη και Γεώργη Κονίδη, προήλθαν σέ τελική συμφωνία και στις 10 Ίανουαρίου 1738 υπέγραψαν σχετικό έγγραφο διανομής τής περιουσίας του πενθερού τους μέ λεπτομερειακή καταγραφή τής. Μεταξύ τών όσων συμφώνησαν να έχουν από κοινού ήταν «οί εκκλησίες... ό Άγιος Κωνσταντίνος, και ό Άγιος Λουκάς και ό Άγιος Γεωργάκης του Βάρβαρου μέ βιβλία τωνε, μέ ιερά τωνε και μέ άλλα άγια σκεύη και μέ όλα τως τά δικαιώματα...»⁽¹⁾, τά οικονομικά δηλαδή δικαιώματα σέ ένορίες, έορτές, λειτουργίες κλπ. υποχρεώσεις που είχαν οι πολίτες πρός αυτές.

Στήν ακίνητη λοιπόν περιουσία του οικονόμου Γεωργίου Γοζαδίνου περιλαμβάνονταν, εκτός από τόν προνομιούχο ναό του Άγιου Κωνσταντίνου, άλλες δύο εκκλησίες, ό Άγιος Λουκάς, στήν όμώνυμη συνοικία του Άρτεμῶνος, και ό Άγιος Γεώργιος, γνωστός μέ τό προσεπωνύμιο «του Βάρβαρου», που δέν αναφέρεται πλέον. Για τόν προσδιορισμό τής θέσεως στήν όποία βρίσκονταν και βρίσκεται ή δεύτερη εκκλησία υπάρχουν οί επόμενες πληροφορίες τών πηγών:

α) Πρώτη (γνωστή) μαρτυρία γι' αυτήν είναι του έτους 1677 στή διαθήκη του Γεώργη Άλεξ. Λίνορας, ό όποιος καταλίποντας τήν περιουσία του σέ διάφορα πρόσωπα όριζε «και τό αποδέλοιπόν μου πῶμα που θέλει απομείνει τής τό αφίνω τής άνωθεν Φλουρέζας μέ τουτο, να είναι όμπλιγάδα στις έορτές μου τής Άγίας Αικατερίνης και τής Παναγίας τής Φλεβαριάτισσας εις τόν Άγιον Γεώργιον του Βάρβαρου»⁽²⁾. Η διαθήκη, που υπογράφεται από τρεις μάρ-

1. Βλ. έγγραφο Νο 5.

2. Άρχείο Ε. Βάου, «διαθήκες».

τυρες, έχει συνταχθεί από τον Άνεγνώστη Ναδάλε, γεγονός που οδηγεί στη σκέψη ότι έκτοτε ο Άγιος Γεώργιος ήταν ιδιοκτησία του και εφρόντιζε να αποκτήσει δικαιώματα σε έορτές, λειτουργίες κλπ., ίσως και συνάρτημα του Αγίου Κωνσταντίνου. Δεύτερη μνεία του Αγίου Γεωργίου του Βάρβαρου έχουμε στο διανεμητήριο έγγραφο του 1738 μεταξύ Γιαννάκη Μπάου και Γεωργίου Άλμπέρτη.³⁾

β) Στη συνέχεια η εκκλησία προσδιορίζεται διαφορετικά. Σε έγγραφο του 1802, Σεπτεμβρίου 1, οι οικοκυραίοι του Αγίου Κωνσταντίνου, «οικονόμος Μπάος και τό κυρά Φλουρί σύζυγος του μακαρίτου Γιαννάκη Καμπάνη» έδωσαν «εις τόν μάστρο Τουλή, υιός του Γεώργη Τουλή, τά όσπήτια όπου έχει ή εκκλησία τως, κείμενα εις τόν Άγιον Γεώργιον στά Γουρνιά... υποσχόμενος ό άνθρωπεν Τουλής...νά είναι ένοριτες εις τόν Άγιον Κωνσταντίνον άπαρασάλευτα...»⁴⁾. Σε έγγραφο του 1813, Άπριλίου 15, αναφέρεται: «Μέ τό νά έκαμνε μίαν έορτήν ό Άπόστολος Κωνσταντή Γιουλās, καθώς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του, εις τόν Άγιον Γεώργιον τών Γουρνιών, εις τάς 23 του Άπριλίου, έφημερευόντάς την του Αγίου Κωνσταντίνου ό οικοκύρης...»⁵⁾. Συντάσσοντας ό οικονόμος Μπάος στά 1814, Οκτωβρίου 5, «τό άβαντάριο όπου έδωσε εις όσα έπροίκιζε εις τόν υιόν του Νικόλαον μέ τήν ευχήν του», σημείωνε: «Τήν έμισήν εκκλησίαν τόν Άγιον Κωνσταντίνον όμοϋ και τόν Άγιον Γεώργιον στά Γουρνιά μέ τά δικαιώματά τους...»⁶⁾. Τέλος, στά 1826, Σεπτεμβρίου 28, «έσυμφώνησεν ό άγιος οικονόμος Μπάος μέ τόν Άγιον σακελλάριον Βερνίκον και δίδουν εις τόν μάστρο Γιαννάκον Δετοράκην παπα-Στεφάνου Κρητικού τά όσπήτια όπου έχει ή εκκλησία τως κείμενα εις τόν Άγιον Γεώργιον εις τά Γουρνιά... και έμέτρησεν επί χείρας ό Ιωάννης εις τούς οικοκυρέους τής εκκλησίας γρόσια είκοσι...»⁷⁾

Οί άνωτέρω μαρτυρίες φανερώνουν μιά πολυχρόνια, 150χρονη, ιδιοκτησιακή σχέση τών κυρίων του Αγίου Κωνσταντίνου επί του Αγίου Γεωργίου του «Βάρβαρου» ή τών Γουρνιών και προσδιορίζουν τήν τοποθεσία στην όποία ήταν οικοδομημένος. Βρίσκονταν και βρίσκεται στην περιοχή τών Γουρνιών. Δυσεξήγητο παραμένει τό παλαιό προσελωνύμιο τής εκκλησίας, «του Βάρβαρου». Είναι πιθανόν νά προέρχεται από τόν ιδρυτή της ή τόν ιδιοκτήτη, προγενέστερον του Άνεγνώστη Ναδάλε. Πρέπει νά ήταν προγενέστερος του Ναδά-

3. Βλ. έγγραφο Νο 5.

4. Άρχείο Ε. Βάου, «έκκληση δικαιώμ.».

5. Αυτόθι.

6. Άρχείο Ε. Βάου, «άβαντάρια».

7. Άρχείο Ε. Βάου, «έκκληση δικαιώμ.».

λε, γιατί ο τελευταίος, αν έφερε αυτό το παρωνύμιο (παρατσούκλι), δεν θα το ανέφερε όταν συνέτασσε στα 1677 τή διαθήκη του Γεώργη Άλεξ. Λίνορας στο κείμενό της. Πρόκειται συνεπώς για κάποιο άλλο πρόσωπο ή ταύτιση του οποίου δεν είναι δυνατή. Έτυμολογικά ή λέξη «βάρβαρος» έσήμαινε στην αρχαιότητα τόν αλλόφυλο, τόν μή Έλληνα, τόν άμέτοχο του πολιτισμού και τής μορφώσεως. Στη συνέχεια χαρακτήριζε και χαρακτηρίζει τόν άγριο, τόν άπολίτιστο και ώμό άνθρωπο, τόν άξεστο. Δεν είναι άπίθανο ο ίδρυτής τής εκκλησίας του Άγίου Γεωργίου στα Γουρνιά να συγκέντρωνε κάποια από τά άνωτέρω χαρακτηριστικά έξ αιτίας τών οποίων ή κοινή γνώμη τής Σίφνου να του έδωσε τό παρωνύμιο «Βάρβαρος» μέ συνέπεια και ή εκκλησία να χαρακτηρίζεται από τόν ίδρυτή της. Δεν αποκλείεται όμως να ήταν και έπώνυμο του ίδρυτή ή ιδιοκτήτη της, πιθανόν βενετικής καταγωγής, αφού Barbagο είναι γνωστό έπώνυμο στην άλλοτε Γαληνοτάτη Δημοκρατία⁽⁸⁾. Για τή μεταγενέστερη όνομασία της «Άγιος Γεώργιος στα Γουρνιά» έχουμε πολλές αναφορές και στον Κώδικα του Άγίου Κωνσταντίνου (βλ. στο Μέρος Β').

8. Νικ. Μ. Παναγιωτάκη, Έρευναί εν Βενετία, στα «Θησαυρίσματα», Βενετία 1968, τόμ. 5, σελ. 56, 61, 97 όπου αναφέρονται ο Μάρκος Barbagο, συγγραφέας από ευγενή οικογένεια τής Βενετίας και ο Δανιήλ Barbagο, ρέκτωρ Ρεθύμνης.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Ι. Έπεξηγηματικά

Στήν κατηγορία τῶν ἐγγράφων ἔχει περιληφθεῖ μικρός μόνον ἀριθμός ἀπό αὐτά γιά νά μήν ἐπιβαρυνθεῖ τό κόστος τῆς ἐκδόσεως. Προέρχονται ὅλα ἀπό τή Συλλογή τῆς οἰκογενείας Εὐαγγέλου Βάου καί δημοσιεύονται γιά νά ἰσχυροποιήσουν θέσεις καί ἀπόψεις πού ἔχουν ἀναπτυχθεῖ στό Μέρος Α' τοῦ βιβλίου. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι, πλὴν ἐλαχίστων, τά ἔγγραφα τῆς Συλλογῆς ἀποτελοῦσαν τό Ἄρχεῖο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου πού διατηροῦσαν μέ μεγάλη προσοχή οἱ ἰδιοκτῆτες της γιά νά κατοχυρώνουν καί διεκδικοῦν τά δικαιώματα ἢ τίς ἀπαιτήσεις τους ὅταν παρουσιάζονταν ἀνάγκη. Τά δημοσιευόμενα ἐδῶ ἔγγραφα, ἀλλά καί τά ὑπόλοιπα τῆς Συλλογῆς, θά νόμιζε κανεῖς ὅτι, ἐπειδή ἀποτελοῦσαν Ἄρχεῖο ναοῦ, ἔχουν ἀποκλειστικά «ἐκκλησιαστικό» περιεχόμενο καί ἐνδιαφέρον. Δέν συμβαίνει ὁμως κάτι τέτοιο. Πρόκειται, κυρίως, γιά ἔγγραφα δικαιοπρακτικά μέ ποικίλο περιεχόμενο πού ἔχουν μάλιστα σχέση μέ τή γενική Ἱστορία τῆς Σίφνου, ὅπως διαθήκες, ἀγοραπωλητήρια συμβόλαια, ἀβαντάρια, ἐπιλύσεις διαφορῶν κ.ἄ. ἔγγραφα «πολιτικοῦ», ἄς ποῦμε, περιεχομένου. Βέβαια ὑπάρχουν καί ἄλλα πού ἀποτελοῦν τήν ἰδιαίτερη κατηγορία «ἐκκλησιαστικά δικαιώματα». Ἄλλά καί τά μὲν καί τά δέ ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου· τά πρῶτα γιατί περιέχουν εἰδικές διατάξεις γι' αὐτόν, τά δευτέρα γιατί, καίτοι μέ περιεχόμενο γενικῶν ρυθμίσεων ἢ εἰδικῶν ἐπιλύσεων, εἶχαν ἐφαρμογή καί σέ δικά του θέματα ἢ ζητήματα. Στά δημοσιευόμενα ἐδῶ ἔγγραφα, ὅπου εἶναι δυνατόν ἢ κρίνεται ἀπαραίτητο, παρέχονται κάποια συμπληρωματικά ἢ διευκρινιστικά στοιχεῖα, προερχόμενα εἴτε ἀπό πληροφορίες τοῦ ἰδίου Ἄρχείου, εἴτε ἀπό ἄλλες πηγές καί τή γνωστή βιβλιογραφία.

Ἄναφορικά μέ τούς «κώδικες», πού ἐπίσης δημοσιεύονται ἐδῶ, σημειώνονται τά ἀκόλουθα: Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νά ποῦμε, μέ πολύ ἀπλᾶ λόγια, ὅτι ὡς «κώδικες» γενικῶς χαρακτηρίζονται συνενωμένα τεύχη, κάθε ἓνα ἀπό τά ὁποῖα ἀποτελεῖται ἀπό ἀριθμό φύλλων διπλωμένων στά δύο. Στήν περίπτωση τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, διάφορα ἀνεξάρτητα καί ἀστάχωτα τεύχη, πού δημιουργήθηκαν γιά νά ἐξυπηρετήσουν διαφόρους σκοπούς, συρράφθηκαν κάποτε στά ἐξώφυλλα

τοῦ πρώτου «Κώδικα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου», ἀποσυσχετίσθηκαν ἀργότερα καί ἔτσι παραμένουν, ὡς παρένθετα ἐκείνου. Τοῦτο προκύπτει ἀπό τίς ἐνυπάρχουσες διαφορετικές ἀριθμήσεις ἢ τήν ἔλλειψη ἀριθμήσεων στά φύλλα. Τόν πρώτο «κώδικα» πιστεύω ὅτι ἐδημιούργησε ὁ οἰκονόμος Ἀπόστολος Νικολάου Μπᾶος, κατά τήν ἀνάληψη ἀπ' αὐτόν τῆς ἐφημερίας τῆς ἐκκλησίας περί τό 1784/1785, παρά τό γεγονός ὅτι στόν κώδικα ὑπάρχει προγενέστερη ἐγγραφή τῆς 20 Αὐγούστου 1770. Ἡ τελευταία αὐτή πρέπει νά ἐγινε ἐκ τῶν ὑστέρων, κατά τή δημιουργία δηλαδή τοῦ Κώδικα, ὅταν ὁ οἰκονόμος Μπᾶος θέλησε νά συγκεντρώσει σέ ἓνα φύλλο τίς ἐνθυμήσεις θανάτων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Ἐτσι, ὅταν τό 1787, Νοεμβρίου 27, ἀπεβίωσε ἡ πρεσβυτέρα του Μαρία, ἔγραψε πρῶτα τήν ἐνθύμηση τοῦ θανάτου τῆς μητέρας του Καλίτζας (1770, Αὐγούστου 20), ἀκολούθως τῆς πρεσβυτέρας του καί, στά 1802 Ἰανουαρίου 25, τόν θάνατο τοῦ πατέρα του πρώην σακελλαρίου Νικολάου Μπάου. Στή σκέψη αὐτή καταλήγω ἀπό τό γεγονός ὅτι καί οἱ τρεῖς αὐτές ἐγγραφές θανάτων ἔχουν γίνει ἀπό τό ἴδιο χέρι, τοῦ οἰκονόμου Νικολάου Ἀποστ. Μπάου, ἐνῶ ὅλες οἱ ἄλλες εἶναι διαφορετικῶν γραφικῶν χαρακτήρων. Ἡ γνώμη μου ὅτι ὁ Κώδικας εἶναι τοῦ 1785 ἰσχυροποιεῖται καί ἀπό τίς καταχωρίσεις στά φφ. 19^α – 24^α δεκαεξί ἐγγράφων (διαθηκῶν, πωλητηρίων κλπ.) πού ἀναφέρονται σέ ὑποχρεώσεις διαφόρων προσώπων γιά τέλεση ἐορτῶν ἢ λειτουργιῶν καί ἔχουν χρονολογίες ἀπό 1784-1820, δηλαδή ἀπό τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐφημερίας τῆς ἐκκλησίας ἀπό τόν οἰκονόμο Ἀπόστολο Νικ. Μπᾶο καί ἔπειτα. Ἀντίθετα, ἐγγραφα πού εἶχαν συνταχθεῖ κατά τίς θητεῖες τῶν προκατόχων του ἐφημερίων, δέν ἀντιγράφηκαν στόν Κώδικα, προφανῶς λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τους καί διατηρήθηκαν καί διατηροῦνται σέ φακέλους ὡς «λυτά ἐγγραφα».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐνώπιον ὄλων αὐτῶν τῶν τυπικῶν προβλημάτων καί τῆς ἀκαταστασίας διεχώρισα, γιά διευκόλυνση τῶν ἀναγνωστῶν καί μελετητῶν, τοὺς «κώδικες» κατά κατηγορίες, τοὺς ἔδωσα τίτλο καί ἀκολούθησα δική μου ἀρίθμηση. Τά στοιχεῖα πού περιλαμβάνουν εἶναι πολὺτιμα καί ἀναφέρονται σέ πολλοὺς τομεῖς τοῦ ἐπιστητοῦ (ἱστορία, λαογραφία, τοπωνύμια, ὀνοματεπώνυμα, γλωσσικά ἰδιώματα, τόπους καί τρόπους θρησκευτικῆς λατρείας, στατιστικά στοιχεῖα κλπ.), ὅπως καί ἐκεῖνα τῶν «ἐγγράφων» πού διαφωτίζουν, ἐπί πλέον, πολλές πλευρές τοῦ νομικοῦ καθεστώτος πού ἐπικρατοῦσε στό νησί. Ἡ δημοσίευση μερικῶν μόνον ἀπό τά τελευταῖα, μειώνουν ἀσφαλῶς τήν ἀξία τῆς παρουσίας μελέτης, παρέχεται ὁμως ἡ ὑπόσχεση προσεχοῦς ἀνακοινώσεώς τους, μαζί μέ πολλά ὅμοια ἀπό ἄλλα Ἀρχεῖα, σέ ἰδιαίτερο τόμο πρὸς χάριν τῶν ἐρευνητῶν τοῦ Δικαίου.

II. Τά Έγγραφα

1

«1691/92 Ἰαννουαρίου 15 Σίφνος

Τὴν σήμερον φαίνεται εἰς τὴν Καντζιλιάρειαν ἢ κερά Καλῆ τοῦ Ἀγγεληνοῦ καὶ ὁμολογεῖ³ πῶς τό σπιτί τό στεγαστό πού ἔχει εἰς τίς Λίμνες στόν Ἀρτεμόνα μέ τό ἀπάνω⁴ κηπάρι, τό εἶχε δο(σ)μένο τοῦ ἐντιμωτάτου ἀγίου οἰκονόμου Γοζαδίνου ἀπό⁵ τά 83 μέ παραγγελία τοῦ πνευματικοῦ της ποτέ παπα-Νεόφυτου ὄντας ἄρρω⁶στη τόν καιρόν ἐκεῖνο· τό ὁποῖο σπιτί μέ κηπάρι τοῦ τό ἄφηκε διά τὴν ψυχὴν της⁷ καί ἀπό τὴν σήμερον πού τοῦ ἤβγαλε τό χαρατζί τοῦ ρηθέντος σπιτιοῦ νά⁸ εἶναι καί νά γροικᾶται ὁ ἄνωθεν ἅγιος οἰκονόμος κύριος καὶ καθολικός οἰκοκύρης⁹ εἰς τό ἄνω εἰρημένο σπιτί μέ κηπάρι, ὡς θέλει καί βούλεται νά τό κάμη ὡς πρᾶ¹⁰γμα ἐδικόν του, τινάς νά μὴν δέν ἤμπορεῖ νά τόν διασειση καί εἰς βεβαίωσιν¹¹ καί ἀσφάλειαν τοῦ παρόντος βάνουν καί προκαλετοῦς καί ἀξιοπι¹²στούς μάρτυρας καί τά ἐξῆς.

¹³ <παπα Ἀντώνης παπα Νεοφύτου μαρτυρῶ τά ἄνωθεν καί μὴ κατέχοντα¹⁴ γρᾶψε παρεκάλεσεν ἐμένα τόν ἴδιον παπα Ἀντώνη ἢ κερά¹⁵ Καλῆ καί ἤγραψα διά λόγου της, στέργω καί βεβαιῶνων τά ἄνωθεν

¹⁴ Γεώργιος Ἀναγνώστου Τουλάκης πρωτονοτάριος καί καντζιλιέρης τῆς Σίφνου παρα¹⁵κληθεῖς ἔγραψα

2

« ὁ Σίφνου Μακάριος

Ἐντιμώτατοι κληρικοί καί εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καί πάντες εὐ³λογημένοι χριστιανοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας τῆς νήσου Σίφνου χαίρε⁴τε ἐν κυρίῳ· ἐπειδὴ καί νά ἐδόθη ἡ σφραγίδα τοῦ ὀφφικίου τοῦ οἰκονο⁵μικίου εἰς τόν εὐλαβέστατον Γεώργιον πρεσβύτερον καί πρώην σακελ⁶λάριον Γοζαδίνου, ὡς ἄξιον πρόσωπον καί θεοσεβῆ τῆς αὐτῆς σφραγίδος⁷ τοῦ ἐδόθη μέ ἅπαντα τά διατεταγμένα δικαιώματα, εἰς τά ὁποῖα τοῦ⁸ ἐδόθησαν καί αἱ διατεταγμένα ἑορταῖ, αἱ ὁποῖαι εἶναι τῆς κοιμήσεως⁹ τῆς Παναγίας εἰς τὴν Κυπριανὴν καί ἡ σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων εἰς τίς¹⁰ ὀκτώ τοῦ Νοεμβρίου μηνός ἐπονομαζομένων Βαθῦ καί νά ἔχη τὴν δεσποτείαν¹¹ τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν ὡς κύριος καὶ καθολικός νοικοκύρης, διά νά τὰς καλ¹²λιεργεῖ εἰς ὅτι τι ἤθελεν ἔχουν χρεῖαν, καί νά ἔχη ἐξουσίαν νά βάλλῃ¹³ ἐπιτρόπους εἰς τὰς αὐτάς ἐκκλησίας ὁμοῦ μέ τοὺς ἀδελφούς τῶν ἑορτῶν¹⁴ διά νά ὑπουργοῦν τὰς οἰκοδομάς τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν πα¹⁵λαιάν συνήθειαν, ἀκόμη καί ὅ,τι τάξιμον ἤθελε τύχει ἢ καί ἀπό κανέ¹⁶να καῖκι φορεστάρικον, νά μὴν ἤμπορεῖ νά δίδεται, παρά εἰς τοῦ¹⁷ οἰκονόμου τό χέρι διά ἀνακαινήσιν τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν καί διά¹⁸ ἑορτάς καί λειτουργίας, ὅπου οἱ ἱερεῖς κάνουσι καί ὁποῖος χριστιανός θέλει¹⁹ νά στείλῃ νά λειτουργήσῃ, νά μὴν ἔχουν κα-

νένα ἐμπόδιον, ὡς καὶ τό²⁰ πρότερον, ἀκόμη καὶ τό κλειδί τῆς τραπέζου νά εὐρίσκειται εἰς τοῦ²¹ ἐπιτροπικοῦ τό χέρι καὶ ὅποια χριστιανή τό ζητήση, νά τῆς δίδεται²² νά κυβερνᾶται, ὡς καὶ πρότερον, εἰ δέ δυναστικῶς νά μὴν ἡμπο²³ρεῖ νά πηγαίνει κανένας, ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ²⁴ ἐξ ἀποφάσεως, καὶ μάλιστα ὅ,τι μελίτσια εὐρεθούν εἰς τό νησί τῆς²⁵ Κυπρια- νῆς νά εἶναι τά ἡμισυ τῆς Παναγίας καὶ τά μισά τοῦ εὐ²⁶ρεθέντος.

²⁷ 1733 Φεβρουαρίου 7

²⁸ ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ εὐ

²⁹ ρισκομένῳ εἰς χεῖρας μου.

1. «Ὁ Σίφνου Μακάριος». Ἡ ἐπί τῆς κορυφῆς τοῦ ἐγγράφου ὑπογραφή τοῦ ἀρχιεπι- σκόπου Σίφνου Μακάριου καὶ ἡ χρονολογία 1733, Φεβρουαρίου 7, στό τέλος του, δημιουργοῦν σύγχυση γιατί ἐθεωρεῖτο ἀπό τοὺς συγγραφεῖς ὅτι ἀπό τό δεύ- τερο μισό τοῦ 1727-1750 ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σίφνου βρισκονταν ὁ Νεόφυτος Μυτιληναῖος ὁ Μυκονιάτης. Ἀκόμη, μία μισοσβυσμένη ἐπιγραφή ἐπιτύμβιας πλάκας πού βρίσκεται στό δάπεδο, κάτω ἀπό τό δεξιό ψαλτήρι, τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας Ἐλεούσας Κάστρου (πού μοῦ εἶχε ὑποδειξίει ὁ ἀείμνηστος ἐφημέριος του παλά-Βασίλης Πρόκος), πού ἀναγράφει: «172 (:) ΦΕΒΡΟΥΑ- ΡΙΟΥ ἈΡΧΙΕΡΑΤΗΚΟΣ ΤΑΦΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ», εἶχε γίνει ἀφορμή, συνδυαζο- μένη μέ τήν, κατὰ τήν ἴδια ἐποχή, ἐμφάνιση τοῦ νέου ἀρχιεπισκόπου Νεοφύτου (1727), νά βγεῖ τό συμπέρασμα ὅτι ὁ Σίφνου Μακάριος εἶχε ἀποβιώσει τό 1727-1728. Ἐν τούτοις, ἐντελῶς πρόσφατες πληροφορίες, πού ἤλθαν στό φῶς κατὰ τήν ἐναρξη περίπου ἐκτυπώσεως τοῦ παρόντος βιβλίου διαφοροποιοῦν σημαντικά τά παραδεγεμένα.

Οἱ νέες πληροφορίες προέρχονται ἀπό δύο πηγές: α) ἀπό ἐγγραφο, πού ἐλά- θανε, τοῦ Ἀρχείου Ε. Βάου καὶ β) ἀπό σημειώσεις ἐπὶ ἐντύπου τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἀγιορείτικης Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, πού δημοσιεύθηκαν στό βιβλίο τοῦ κ. Γιάννη Καρᾶ, Τά ἐλληνικά ἐντυπα τῆς Ἱ. Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, Ἀθήνα 1989, σελ. 20, ἐκδόση Κέντρου Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

Ὁ ἀριθ. 80 τῆς καταγραφῆς τῶν ἐντύπων τῆς Σιμωνόπετρας ἔχει τόν τίτλο «*Τόμος Χαράς, ἐν ᾧ περιέχονται αἱ ἐπιστολαὶ Φωτίου τοῦ ἀγιοτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἡ Ἁγία καὶ Οἰκουμένη ὁγδοῆ Σύνοδος, Σημειώσεις τινές εἰς ταύτην τὴν ἁγίαν Σύνοδον, Τά ἀντιρρητικά κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάππα τῆς Ρώμης, Νικολαίου Ἱατροφιλοσόφου, Λόγος Μελετίου Ἀλεξανδρείας κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάππα, Λιάλογος Ἱερομνήμονος μοναχοῦ μετὰ τινος ἐτέρου Μοναχοῦ κατὰ Λατί- νων, ἐπιμ. Ἰωσήφου [Βουκουρέστι], Ἄνθιμος ὁ ἐξ Ἰβηρίας, 1705, σσ. 4χ.ἀ. + ιη' + 134 + 2λ. + 640. Στό δέσιμο τοῦ βιβλίου ὑπάρχουν σημειώσεις, οἱ ὁποῖες ἀπεδό- θησαν ὡς ἐξῆς: «1730 νοεμβρίου 20, τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς σίφνου, ὁ Σίφνου ἀρχιεπίσκοπος Μελέτιος τ:»». Τό ὄνομα τοῦ ἀρχιεπισκόπου μέ τό (:) μέ ἔβαλε σέ ὑποψίες. Ὑστερα ἀπό παράκλησή μου, ὁ καθηγούμενος τῆς Σι- μονόπετρας (πού τόν εὐχαριστῶ ἰδιαίτερα καὶ ἀπό τὴ θέση αὐτή), εἶχε τὴν καλω- σίνη νά μέ ἐφοδιάσει μέ φωτοτυπία τῶν σημειώσεων πού ἔφεραν, ὄχι μία, ἀλλὰ δύο ἀρχιερατικές ὑπογραφές. Μετὰ προσεκτικὴ παραβολὴ τους μέ ὑπογραφές τῶν ἐγγράφων τοῦ Ἀρχείου μου καὶ ἄλλες παρατηρήσεις, τό κείμενο τῶν σημειώσεων (ἢ «ἐνθυμήσεων») ἔχει πλέον ὡς ἐξῆς: «+ ὁ Σίφνου Μακάριος», καὶ μέ ἄλλη γραφή «1730, νοεμβρίου 20, Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκο- πῆς Σίφνου, + ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου Νεόφυτος».*

Όπως φαίνεται τό βιβλίό είχε περιέλθει στην ἀρχιεπισκοπή Σίφνου κατά τήν ἐποχή τῆς ἐκδόσεώς του, τό 1705, πού συμπίπτει μέ τήν ἀνοδο στό θρόνο τοῦ Μακαρίου (1704), προφανῶς μέ φροντίδα του. Τότε σημείωσε στό δέσιμο τό ὄνομά του: «+ ὁ Σίφνου Μακάριος». Ὅταν ὁμως τό 1730 ὁ Νεόφυτος τό διεκδίκησε καί τό ἐπῆρε ἀπ' αὐτόν, πρόσθεσε ἀπό κάτω ὅτι τό βιβλίό δέν ἀνήκε σέ πρόσωπο, ἀλλά στή βιβλιοθήκη τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καί ἔβαλε τήν ὑπογραφή του. Πρέπει νά ἐπισημάνουμε ἐδῶ ὅτι καί οἱ δύο αὐτοί ἀρχιεπίσκοποι ὑπῆρξαν ἀνθρώποι μέ ἰδιαίτερη, γιά τήν ἐποχή τους, μόρφωση ἀποκαλούμενοι μάλιστα στίς πηγές «λογιώτατοι». Ἄλλωστε εἶναι γνωστή, τόσο ἡ ἐν γένει πνευματική δράση τους ὑπέρ τοῦ ποιμνίου, ὅσο καί ἡ συνδρομή τους γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς Παιδείας καί τῶν Γραμμάτων στό νησί. Εἰδικά γιά τόν Μακάριο, πού πρόκειται γιά προσωπικότητα παρεξηγημένη καί «κακοποιημένη», ἱστορικά, σκοπεύω νά ἐπανέλθω προσεχῶς γιά τήν ἀποκατάστασή του.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τόν Νεόφυτο, πού ἔθεωρεῖτο ὅτι ἀρχιεράτευσε στή Σίφνο συνεχῶς ἀπό 1727-1750, μολοντί ὑπῆρχαν ἐνδιάμεσα κάποια χρόνια χωρίς ἱστορικές εἰδήσεις γι' αὐτόν, ὅπως λ.χ. κατά τό 1730, γιά τό ὅποιο ἤδη ὑπάρχει ἡ μαρτυρία τοῦ ἐντύπου τῆς Σιμωνόπετρας, ἡ εἰκόνα τῶν πραγμάτων διαφοροποιεῖται. Ἐτσι, ἀπό τῆς ἐκλογῆς του, μετά τόν Ἰούλιο 1727, ἔχουμε συνεχεῖς εἰδήσεις μέχρι καί 1ης Αὐγούστου 1732, ἐνῶ ἀπό τότε μέχρι καί 15 Μαΐου 1735, δηλαδή ἐπί τρία περίπου χρόνια, ἐξαφανίζεται ἀπό τό προσκήνιο. Τοῦτο δέ συμβαίνει γιὰτί, σύμφωνα μέ τά νέα στοιχεῖα τῆς ἔρευνας, κατά τήν ἴδια περίοδο εἶχε ἐπανέλθει στή διοίκηση τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὁ πρῶν Σίφνου Μακάριος πού οὔτε εἶχε ἀποβιώσει, οὔτε εἶχε κἄν ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τό νησί. Πράγματι, ὅπως προκύπτει ἀπό τό, ἀπό 9 Ἰουλίου 1732, «νέο» ἔγγραφο τοῦ Ἀρχείου Ε. Βάου, αὐτό πού ἐλάμβανε, ὅταν ἀνέκυψε διαφορά μεταξύ τριῶν ἐφημερίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀρτεμῶνος οἰκονόμου Γοζαδίνου, τῆς Κυρίας Ἐλεούσας Κάστρου σακελλαρίου Μπάου καί τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων Καταβατῆς παπα-Νικόλα Κάτζα, καθένας ἀπό τοὺς ὁποίους διεκδικοῦσε γιά λογαριασμό του «τῆν ἐνορίαν τοῦ ποτέ Νικολοῦ Τριαντάφυλλου», οἱ ἀντίδικοι, γιά νά δοθεῖ ἕνα τέλος στήν ἀσυμφωνία τους, ἀπεφάσισαν καί «ἐπῆγαν εἰς τε τοῦ ποτέ ἀρχιερέως μας κύρ Μακαρίου καί εἰς τοὺς κάτωθι ὑπογεγραμμένους κληρικούς (πού ἦταν ὁ πρωτοπαπᾶς Σίφνου Γοζαδίνος καί ὁ σκευοφύλακας Τρουλίδης) γιά νά γένῃ γεροντοκρισία» καί λύση τῆς διαφοράς. Δηλαδή ἐπέλεξαν τρεῖς διακεκριμένους πολῖτες, κατά τήν τότε ἐπικρατοῦσα συνήθεια, οἱ ὅποιοι θά ἐξέταζαν τήν ὑπόθεση, θά ἀκούγαν τά ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιδίκων καί θά ἀπεφάσιζαν ὀριστικά. Ἡ ἀπόφαση τῶν κριτῶν (τῶν «ἀλπίτρων», ὅπως τοὺς ἔλεγαν) θά ἦταν ὑποχρεωτική καί γιά τοὺς τρεῖς ἀντιδίκους. Ἐτσι, ἀπό τό ἔγγραφο αὐτό μαθαίνουμε ὅτι ὁ Μακάριος, ὡς πρῶν Σίφνου, καί βρισκόνταν στή ζωὴ τό 1732 καί ἐξακολουθοῦσε νά παραμένει στό νησί (γεγονός πού ἰσχυροποιεῖ τήν ἄποψή μου, σέ συνδυασμό μέ ἄλλα στοιχεῖα, ὅτι πρέπει νά ἦταν Σίφνιος) προσφέροντας, ὡς ἰδιώτης, διάφορες ὑπηρεσίες. Στά τέλη μάλιστα τοῦ ἴδιου χρόνου ἢ τόν Ἰανουάριο τοῦ ἐπομένου, ἀνέλαβε καί πάλι τῆ διοίκηση τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως θά ἐξηγήσω ἀμέσως.

- 4-7. «ἐδόθη ἡ σφραγίδα τοῦ ὀφφικίου τοῦ οἰκονομικίου εἰς τόν εὐλαβέστατον Γεώργιον πρεσβύτερον καί πρῶν σακελλάριον Γοζαδίνον...», δηλώνει στό ἐδῶ δημοσιευμένο καί σχολιαζόμενο, ἀπό 7 Φεβρουαρίου 1733, ἔγγραφο τοῦ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου Μακάριος, χωρίς αὐτό νά σημαίνει, ὅπως πιστεύω, ὅτι τό ἀξίωμα τοῦ ἀπονέμονταν μόλις τότε. Ἐχω δηλαδή τῆ γνώμη ὅτι τό ἔγγραφο αὐτό τοῦ Μακαρίου δέν εἶναι ἡ πράξη ἀναδείξεως τοῦ Γοζαδίνου σέ οἰκονόμο Σίφνου, ἀλλ' ἀποτελεῖ συμπληρωματικό - διευκρινιστικό ἔγγραφο ἐκείνης πού εἶχε ἐκδοθεῖ σέ χρόνο προγενέστερο. Μέ αὐτό διευκρινίζει ὁ ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τό

πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας Σίφνου ὅτι τὸ ὄφικιο τοῦ οἰκονόμου, πού εἶχε ἤδη χορηγηθεῖ σ' αὐτόν. «*τοῦ ἐδόθη (ἐξ ἀρχῆς) μεῖς ἅπαντα τὰ διατεταγμένα δικαιώματα*» τοῦ ὄφικιου, τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι δέν εἶχαν ἀναγραφεῖ στήν πράξη ἀναδειξέως του σέ οἰκονόμο. πρᾶγμα πού κάνει στή συνέχεια ὁ Μακάριος μέ ἀπαριθμῆσή τους· δηλαδή προνόμια τοῦ φέροντος τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰκονόμου ἦταν «*οἱ διατεταγμένα ἑορταί, αἱ ὁποῖαι εἶναι τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας εἰς τὴν Κυπριανὴν καὶ ἡ σίναξις τῶν Ἀρχαγγέλων εἰς τὴν ὀκτώ τοῦ Νοεμβρίου μηνός ἐπονομαζομένων Βαθὸ κλπ.*». Ἀκόμη μέ τὴν τελευταία παράγραφο τοῦ ἐγγράφου («*ὁ.τι μελίσσια εἰρεθοῦν εἰς τὸ νησί τῆς Κυπριανῆς, νά εἶναι τὰ ἡμισυ τῆς Παναγίας καὶ τὰ μισὰ τοῦ εὐρεθέντος*»), καθιέρωνε ὑπὲρ τοῦ οἰκονόμου ἓνα ἀκόμη προνόμιο. τὴν ἐκμετάλλευση τῶν μισῶν μελισσιῶν πού θά εὔρισκε κάποιος στήν Κυπριανή, τὸ ὁποῖο δέν ἀναφέρεται σέ καμμίαν ἄλλη πράξη ἀπονομῆς τοῦ ὄφικιου ἀπὸ αὐτῆς πού ἔχω ὑπόψη [βλ. π.χ. μία στοῦ Σ. Συμεωνίδη, Ἡ προαγωγή τοῦ οἰκονόμου Μπάου, δικαιοδοσίαι καὶ δικαιώματα τοῦ ἐκάστοτε οἰκονόμου, ἐφημ. «Σιφναϊκά Νέα», φφ. Μάρτ. Ἀπριλ. 1971 καὶ ἄλλη τὸ ἐγγράφο Νο 7].

Στὸ συμπέρασμα αὐτὸ καταλήγω ἀπὸ μαρτυρίες τῶν πηγῶν σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες ὁ Γοζαδῖνος ἔφερε τὸ ἀξίωμα τοῦ σακελλάριου μέχρι καὶ τὸ 1728, Νοεμβρίου 25, ὅταν ὑπέγραψε ὡς μάρτυρας τῆ διαθήκη τοῦ κύρ Χρουσῆ Κορφιάτη [Ἀρχεῖο Ε. Βάου, «*διαθήκες*»] ἐνῶ ἀμέσως μετὰ στοῦ ἴδιο ἀξίωμα ἀνευρίσκεται ἄλλο πρόσωπο, ὁ ἱερομόναχος Παρθένιος Μπᾶος. Σέ ἐγγράφο μάλιστα ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1731 τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κοινοῦ τῆς Σίφνου [βλ. Συμεωνίδη, Ἀνέκδοτα Ἐγγράφα τῶν Κυκλάδων, περιοδ. «Κυκλαδικὴ Ἐπιθεώρησις», Ἰαν.-Φεβρ. 1970], ὑπογράφουν καὶ οἱ δύο, ὁ μὲν Γοζαδῖνος ὡς οἰκονόμος, ὁ δὲ Παρθένιος Μπᾶος ὡς σακελλάριος. Ἐφερε δηλαδή τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰκονόμου τουλάχιστον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1731. Ἄλλωστε τὸν ἐπόμενο χρόνο (1732) ἓνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀντιδίκους ἱερεῖς, γιὰ τοὺς ὁποῖους μιλήσαμε ἀνωτέρω, ἦταν ὁ οἰκονόμος Γοζαδῖνος. Κατὰ συνέπεια ἡ προαγωγή τοῦ τελευταίου, ἀφοῦ ἀπὸ τὸ 1731 ἦταν οἰκονόμος, πρέπει νά ἐγίνε μετὰξὺ Νοεμβρίου 1728 καὶ Δεκεμβρίου 1731, ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπο Νεόφυτο βέβαια καὶ ὄχι τὸ 1733 ἀπὸ τὸν Μακάριο. Ὁ τελευταῖος κατέστησε γνωστὸ πρὸς ὅσους τὸ εἶχαν λησμονήσει ἢ προσπαθήσει νά καταστρατηγήσουν τὰ προνόμια τοῦ οἰκονόμου ὅτι αὐτὰ ἀποτελοῦσαν παλαιὰ καὶ ἀναφαίρετα δικαιώματα του συντρέχοντα μέ τὸ ἀξίωμα.

Συμπερασματικά: α) ὁ Γεώργιος Γοζαδῖνος ἀναδείχθηκε σέ οἰκονόμο Σίφνου μετὰξὺ 1728-1731 καὶ β) ἡ ἀρχιερατεία τοῦ Νεοφύτου στή Σίφνο εἶχε δύο περιόδους, ἀπὸ 1727-1732 καὶ ἀπὸ 1735-1750. Ἡ παρεμβολὴ τοῦ Μακαρίου, ἀπὸ 1732-1735, δημιουργεῖ ἤδη τὴν πεποίθησι ὅτι ἡ χρονολογία τῆς ἐπιτύμβιας πλάκας στήν Ἐλεούσα τοῦ Κάστρου, ἐφθαρμένη ἄλλωστε ἀπὸ τὰ χρόνια, πρέπει νά εἶναι τῆς δεκαετίας τοῦ 1730. Διαφορετικά θά πρόκειται γιὰ κάποιον ἄλλο Μακάριο, Σίφνιο ἀρχιερέα, ὄχι ἀρχιεπίσκοπο Σίφνου.

3

«1737, μηνός Φεβρουαρίου 6, Σίφνος.

Ἔστοντας καὶ ὁ ἐντιμώτατος ἀφέντης οἰκονόμος Γοζαδῖνος νά εὔρισκεται ἄστενης εἰς τὸ σῶμα τὸν δέ νοῦν³ καὶ τὰς φρένας ἔχοντας σῶα καὶ ἀνελιπῆ καὶ φοβούμενος τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου ἔκραξεν ἐμένα τὸν κάτωθεν⁴ ὑπογεγραμμένον νά τοῦ γράψω τὴν μαπαροῦσαν του διαθήκην καὶ ὑστερινὴν παραγγελίαν καὶ ἐν⁵ πρώτοις ἀφίνει πᾶσι τοῖς εὐσεβεσι Χριστιανοῖς τὴν ἐν

Χ(ριστ)ῶ ἀγάπην καί συνχώρησιν, ἔτζι παρακαλεῖ⁶ καί αὐτός νά ἔχη τήν συνχώρησιν ἀπό τοῖς πᾶσιν καί ὅποτας ἤθελέν τον καλέσει ὁ Κ(ύριος)ς θέλει καί ἀφίνει εἰς⁷ τό τίποτές του κυρίους καί καθολικούς κληρονόμους καί νοικοκύρηδες εἰς ὅ,τι καί ἄν τοῦ εὐρίσκεται⁸ κινητῶν καί ἀκινήτων, τόσον ἐκκλησία, ἀμπέλια, χωράφια, ζωντανά, στάμπιλε νόμπιλε εἰς τό ὅ,τι τοῦ⁹ εὐρίσκεται, τοῦ ἐντιμωτάτου ἀφέντη Γιαννάκη Μπάου καί ἀφέντη Γεωργάκη Ἀλιμπέρτη τούς γαμπρούς του¹⁰ τούς ὁποίους τούς ἀφίνει κυρίους νοικοκύρηδες εἰς τό τίποτές του ὡς ἄνω γράφομεν, ἀκόμη ἀφίνω των και¹¹ τήν κληρονομίαν τοῦ παπᾶ Λούκα κατὰ τό γράμμα του ὁποῦ (;) νά ἔχουν ὄμπλιγον νά κυβερνοῦν τήν ψυ¹²χὴν του κατὰ τήν τάξιν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. ἔπειτα τούς διορίζει νά δίδουν ὅποτας ὁ Κ(ύριος)ς τόν καλέ¹³ση νά δίδουν σέ κάθε μοναστήρι μίαν πρόθεσιν, εἰς τήν Βρυῦσιν, εἰς τόν Ἅγιον Ἡλίαν καί εἰς τόν Ἅγιον Θε¹⁴ολόγον καί εἰς τόν Χρυσόστομον, ἀκόμα καί εἰς τήν Σέρφοστόν Μέγα Ταξιάρχην, εἰς τόν Ἅγιον Ἀρτέ¹⁵μιον μίαν πρόθεση, περό νά μοῦ κάμουν ἓνα σαρανταλείτουργον, ἀκόμα νά δίδουν καί κάθε ἱερέως ἓνα γρό¹⁶σι καί τοῦ ἀρχιερέως ρεάλληα εἴκοσι, ἀκόμα νά δίδουν καί τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Φιλιππάκη ρεάλληα ἑκατό¹⁷ καί κάθε του παιδίου ὁποῦ ἔχει εἰς τό χέριν του νά τῶν δίδουν κάθε παιδίου ρεάλληα ἑκατό γίνοντας νόμου¹⁸ ἡλικίας· τῆς παντρεμένης ὁποῦ ἔχει τοῦ Μιχελέτου νά δίδουν ρεάλληα πενήντα· ἀκόμα νά δίδουν τῆς¹⁹ ἀδελφῆς μου τοῦ Κατερηνίου ρεάλληα πενήντα, ἀκόμα ἀφίνει τοῦ κοπελλιῦ του ἓνα χωράφι εἰς τά Μάρμα²⁰ρα εἰς τήν Χερρόνησο καί τήν θεμωνιά εἰς τό Τρουλλάκι καί μία μάντρα ὁπούχει ἀγορά ἀπό τόν Περούλη καί ²¹ ἓνα κτῆμα θηλυκόν· ἔτζι λέει ἐτοῦτα ὁποῦ τεστάρει θέλει νά εἶναι στέρεα καί ἀνέκοπτα εἰς τούς αἰῶνας καί ἄν κα²²νένας ἤθελεν σηκωθεῖ νά ἐνοχλήση εἰς τά ὅσα ἐδῶ τεστάρησα νά ἔχη τήν κατάραν τοῦ Χ(ριστ)οῦ καί τῆς Παναγίας²³ καί τῶν γονέων μου καί τήν ἐδικτὴν μου καί διὰ τό βέβαιον τῆς ἀληθείας καί ἀνέκοπτον εἰς τούς αἰῶνας πα²⁴ρακαλεῖ νά τό ὑπογράψουν καί ἀξιόπιστοι μάρτυρες καί ὁ πνευματικός του καί τά ἐξῆς.

²⁵ «ὁ οἰκονόμος Σίφνου Γοζαδίνος βεβαιῶνω

²⁶ «Γεώργιος ἱερεὺς Βελούδης καί πνευματικός αὐτοῦ πατήρ μαρτυρῶ τά ἄνωθεν

²⁷ «πρωτοπαπᾶς Σίφνου» Γεζαδίνος μαρτυρῶ τά ἄνωθεν

²⁸ ὁ χαρτοφύλαξ Σίφνου

²⁹ παρακληθεῖς ἔγραψα

³⁰ τουρκικὴ γραφὴ καί σφραγίδα.

4

«Ἐν τῇ νήσῳ Σίφνος, 1737 Φεβρουαρίου 26

(τουρκικὴ σφραγίδα καί γραφή)

= Ὅθεν διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ ὁ αἰώνιος Θεός ἔδωκεν ³ ἀπαραίτητον χρέος τόν θάνατον εἰς τόν ἄνθρωπον· ἡ αὐτοῦ θεία χάριτι⁴ ἐπροσκάλεσεν καί εἰς τὰς αἰωνίους αὐτοῦ μονάς καί τόν ποτέ Γεώργιον ἱε⁵ρέαν καί οἰκονόμον Σίφνου Γοζαδίνον, ὁ ὁποῖος μέ ἰδίαν του γνώ⁶μην καί θέλησιν ἔκαμεν καί διαθήκην ὑπογεγραμμένην καί βεβαι⁷ωμένην μέ τήν

ιδίαν του χειραν' ὄθεν τὴν σήμερον ἢ αὐτοῦ μητέρα|⁸ κυρία Μαργαρίτα πρεσβυτέρα καὶ πρῶην οἰκονόμισα ἐθέλησεν|⁹ νά ἰδῆ καὶ νά ἀκούσῃ τὴν αὐτοῦ διαθήκην, τὴν ὁποίαν διαβάζοντάς της|¹⁰ καὶ ἀκούοντας καλὰ ὄλα αὐτά ὁποῦ ἢ διαθήκη αὐτῆ τοῦ ποτέ οἰκονόμου|¹¹ καὶ υἱοῦ της φανερώνει, θέλει καὶ αὐτῆ ὡς γνησία του μήτηρ καὶ καθολι|¹² κή καὶ βέβαιη αὐτοῦ κληρονόμος καθῶς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ καὶ βάσι|¹³ λικοὶ νόμοι διακελεύουν νά εἶναι στέρεη καὶ ἀνέκοπτη εἰς τόν|¹⁴ ἅπαντα αἰῶνα· μόνον διὰ τὴν σούμα πού μιλεῖ νά λαβαῖνη ἢ θυγατέ|¹⁵ ρα της τό Κατερινάκι καὶ ἀδελφή τοῦ ποτέ αὐτοῦ οἰκονόμου, νά παίρνη|¹⁶ τό χωράφι ὁμπρός εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον. ἔτζι θέλει καὶ ὁμο|¹⁷ λογεῖ ἐνμπροστέν εἰς ἐμένα τόν γραφέα Κωνσταντῆ Μάτζα ὅπου|¹⁸ καὶ τὴν διαθήκην τοῦ υἱοῦ της τῆς ἐδιάβασα νά μένη στέρεη καὶ ἀνέκοπτη|¹⁹ εἰς τόν ἅπαντα αἰῶνα. ὡς ἄνωθεν εἶπαμεν καὶ ὁποῖος ἀπό τὰ παιδιὰ της|²⁰ ἢ ἀπό ἄλλον τινά ἤθελεν νά συγχύσῃ τὴν αὐτὴν διαθήκην πρῶτον λέγει|²¹ νά ἔχη τὴν κατάρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, ἔπειτα τοῦ δίδει καὶ τὴν|²² κατάρα τῶν γονέων καὶ τὴν ἐδικὴν της καὶ προκοπὴν νά μ' ἰδῆ ποτέ|²³ εἰ δέ καὶ μένουν ἀνενόχλητοι καὶ ἀκαταζήτητοι νά ἔχουν τὴν εὐχὴν της· ταῦτα|²⁴ πάντα θέλει βάλοντας καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρας εἰς ἀσφάλειαν.

|²⁵ – ὁ λογοθέτης Σίφνου Καντζιλιέρης μάρτυρας

|²⁶ – Ἰζέπος Γγιών κόν(σολος)... μαρτυρῶ

|²⁷ Κωνσταντῆς Μάτζας μέ θέλημα τῆς ἄνωθεν ἔγραψα τὰ ἄνωθεν.

5

«1738 Ἰανουαρίου 10 ἐν τῇ Σίφνο εἰς χωρίον Ἄρτεμῶνος

Ἔστοντας καὶ ὁ μακαρίτης οἰκονόμος Γοζαδῖνος καὶ νά τόν ἐκάλε|¹ σεν ὁ ἀφέντης ὁ Θεός ἀπό τὴν ζωὴν ἐτούτην εἰς τὰ (1)737, Φεβρουαρίου 16|² βάνοντάς τονε εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἠθέλησεν μέ καλήν|³ γνώμην ἐδικὴν του, ὄντας ὑγιῆς καὶ γερός εἰς τὰς φρένας καὶ λαλιάν καὶ ἀκο|⁴ ῆν, ἐκραξεν ἀξιόπιστον γραφέα καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρας καὶ ἔκαμεν ἡ διαθήκην, ἢ ὁποία φαίνεται καὶ διαλαμβάνει εἰς σέ ὅτι ἠθέλησε καὶ ἄφηκεν.⁵ καθενού, εἰς τὴν ὁποίαν διαθήκην φαίνεται πού ἀφίνει τῶν δύο του γαμπρῶν σι ὄρ Γιαννάκη Μπᾶο καὶ σιόρ Γεωργάκη Ἄλιμπέρτη τό πρᾶμαν του τόσον στὰ|⁶ μπιλε ὡσάν καὶ νόμπιλε καὶ ἐκκλησίες, ἔτζι τὴν σήμερον ταιργιάζοντάς,⁷ οἱ δύο τως, ὁ σιόρ Γιαννάκης καὶ ὁ σιόρ Γεωργάκης μέ καλήν γνώμην καὶ ἀγαθῆ,⁸ νά κάμουν τὴν παρόν μερασιάν. Οἱ ἐκκλησίες μένουιν ἀνάμεσόν τως, ὁ ἅγιος,⁹ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Ἅγιος Λουκάς καὶ ὁ Ἅγιος Γεωργάκης τοῦ Βάρβαρου, μέ βι|¹⁰ βλία τωνε, μέ ἱερά τωνε καὶ μέ ἄλλα ἔργα ἅγια σκεύη καὶ μέ ὄλα τως τὰ δικαιώμα|¹¹ τα, τόσον ἔσωθεν ὡσάν καὶ ἔξωθεν νά εἶναι ἀνάμεσόν τως καὶ ὅ,τι διάφορόν τι|¹² καὶ ἔξοδον τρέξει νά γροικᾶται ἀνάμεσόν τους, ἀκόμη ὅτι γροικοῦνται ἀνάμεσόν|¹³ τους εἶναι οἱ μάντρες τοῦ Κήπου διὰ νά σερβίρονται εἰς τό μαντρίν τως ὡς κα|¹⁴ ἠθῶς καὶ αὐτὰ τὰ ἔχουν ἀνάμεσόν τους, εἰδέ τὰ ἄλλα ζωντανὰ τὰ χοντρικά|¹⁵ τὰ ἔμερσασσι καθῶς ἐτέργιασαν ἀνάμεσόν τως, ξενοματίζομεν τώρα|¹⁶ τό κάθε πρᾶμα ὁποῦ ἐπῆρε κάθε ἕνας τονε καθῶς ἐτέργιασαν καὶ ἐπῆρε ὁ¹⁷ σιόρ Γιαν-

νάκης Μπαός όσπίτια, άλώνι, κηπάρι, μάντρα καί ώς καθώσ|²² εύρίσκονται. καί ό σιόρ Γεωργάκης Ἄλιμπέρτης έπηρε τά όσπίτια τοῦ |²³ παπᾶ Λούκα καθώσ εύρίσκονται καί μέ κρεβατίνα καί κηπάρι κέ να λουρί|²⁴ χωράφι όμπρός εις τό σπίτι. άκόμη ό σιόρ Μπαός έπηρε τό άμπέλι εις τή Λ|²⁵ αγγάδα καί τό άμπέλι εις τό Σκαλωτό τής Κακνακούσ καί τά χωραφάκια |²⁶ στήν Πηγή μέ δεντριοιές καί άλλα δύο δέντρη εις τό Βαθύ από τής Ἐργίνας|²⁷. έπηρε άκόμη καί ό σιόρ Ἄλιμπέρτης τό άμπέλι εις τό Σκαλωτό ώς καθώσ εύρι|²⁸ ρί|²⁸ σκετα μέ σπῆτι καί πατητήρι. έπηρε ό σιόρ Μπαός τό μισό άμπέλι|²⁹ εις τόν Κήπο από τίς ρουδιές καί άπάνω, τά δύο λουριά καί άπάνω πέραν τή πέ|³⁰ ραν καί τόν πύργον, περιστεριώνα καί τόν ένα σταῦλον από κάτω τόν πιά|³¹ ψηλόν όποῦ έχει τήν πόρτα τήν παλιά καί τήν μάντρα άπόξω, πατητή|³² ρι, άλώνι καί χωράφια, μελισσοκήπι σκάλες καί τό χωράφι τής Λιβαδερής νά|³³ τόχουσι άνάμεσόν τωσ μέ τόν σιόρ Γεωργάκη. έπηρε καί ό σιόρ Ἄλιμπέρτης|³⁴ τό άμπέλι εις τόν Κήπο τό άλλο μισό από τίς ρουδιές καί κάτω καί τίς γωνιές καί|³⁵ τό περιβόλι ώς καθώσ εύρίσκεται νά έχη καί τόν σταῦλον τόν κάτω ν' άνοίγει πό|³⁶ ρτα από τή μαζιαούρα καί νά πατή τά σταφύλια του εις τό πατητήρι καί εις|³⁷ στά νερά τοῦ περιβολίου γροικοῦνται τέσσερα καί νά έχη κάθε ένας τονε τά δύο|³⁸ καί τά στραγγίσματα τοῦ βικάριου νά γροικοῦνται εις τό μερδικόν τοῦ σιόρ Ἄλιμ|³⁹ πέρτη μοιράζοντας καί τό χαράτζι εις τήν μέσην τωσ όποῦ σηκώνει τοῦ Κήπου τό π|⁴⁰ ρᾶμα, ώς καθώσ τά έστιμάρασι οί μερασταί όποῦ ψήφισαν, ό Φραζέσκος Ροι|⁴¹ μίνης καί Γιάννης Ρουμπίνης καί Γεώργης Κονίδης. έτзи μένου καί τά δύο μέ|⁴² ρη εύχαριστημένοι καί σατισφαρισμένοι καί τάζουν καί πρεμετάρουν τά |⁴³ όσα εταιργιάσασι νά τά βαστοῦσι στερεά καί άνέκοπτα εις τούς αιώνας κανον|⁴⁴ τας δύο γράμματα ότι είναι τό ένα είναι καί τό άλλο καί νά βαστᾶ κάθε ένα-|⁴⁵ σ|⁴⁵ τωνε τό έδικόν του καί εις άσφάλειαν καί βεβαιώσιν τοῦ παρόντος τό ὑπο|⁴⁶ γράφουσιν ίδιαχειρός τωσ καί τά έξῆς.

|⁴⁷ < Ἰωάννης Μπαός στέργω τά άνωθεν καί όπιστεν καί βεβαιώνω.

|⁴⁸ < Γεώργης Ἄλιμπέρτης στέργω ώς άνωθεν καί όπιστεν καί βεβαιώνω.

|⁴⁹ < Λουκάς ιερεύς Βαφία παρακληθείς από τά δύο μέρη έγραψα|⁵⁰ τό παρόν καί οὔτως μαρτυρῶ.

6

« ό Σίφνου Μελέτιος βεβαιοῖ

1779 Μαρτίου 10 Σίφνος

Τήν σήμεραν μέ τό παρόν γράμμα φανερώνομεν ήμεῖς οί κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι. έστον|⁴ τας ό κύρ Φραζέσκος Γεώργη Πετρή νά διαφέρεται μέ τόν άγιον σακελλάριον Μπαόν διά τήν |⁵ ένορίαν τών όσπητίων όποῦ τοῦ έπροικοδότησεν ό πενθερός του Ἰωάννης Ἀτζόνιος καί θεωρώντας μίαν|⁶ σετέντζια όποῦ ό άγιος σακελλάριος έχει, από τά 1716 Νοεμβρίου 24. βεβαιωμένην ά|⁷ πό τόν τότε άρχιερέα κύρ Μακάριον καί τών τότε κληρικών. όμοίως καί τό προικοσύμφω|⁸ νον τοῦ αὐτοῦ τήν διαλαμβάνει. διά τοῦτο κατά τήν άρχαίαν συνήθειαν τόν άποφασίσασαμεν|⁹ νά είναι καί νά άγροικᾶται ένοριτης τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ή όποιος άλλος από τούς κληρονόμους

του¹⁰ λάβει τό αὐτό ὀσπήτιον, νά εἶναι ἐνορίτης εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον. Πρός τούτοις ἐσυμφώνη¹¹σαν ὁ, τε ἅγιος σακελλάριος Μπᾶος καί σιόρ Γιαννάκης Καμπάνης ὡς οἰκοκυραῖοι τῆς ἐκ¹²κλησίας μέ τόν ὁμοιον Φραζέσκον καί μέ τήν συμβίαν του καί τοῦ ἔδωσαν τήν σήμερον γρόσια δέκα¹³ ἤτοι γρ. 10 καί ὁ κύρ Φραζέσκος ἀφιερώνει τήν ἑορτήν ὀποῦ κάμνει τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου εἰς τάς 17¹⁴ τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τόν ναόν του κάτω εἰς ταῖς Βαλανιαῖς, νά τήν ἐφημερεύη ἀπό τήν σή¹⁸μερον ὁ κατά καιρόν ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὁμοίως καί οἱ κληρονόμοι του νά ὑπό¹⁹κεινται εἰς τήν αὐτήν ἐγκάρισιν ἀλληλοδιαδόχως, ὅθεν εἰς βεβαίαν πίστιν ἐγεγόνει τό παρόν βε²⁰βαιούμενον παρά τοῦ πανιερωτάτου ἡμῶν αὐθεντός καί δεσπότης καί ὑπογεγραμμένον παρά²¹ ἀξιόπιστων μαρτύρων εἰς ἀσφάλειαν, ἡ πληρωμή τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου νά εἶναι μόνον ἡ ἄρτο²²κλασία καί διά τήν λειτούργησι πέντε παράδες.

²³ < ὁ οἰκονόμος Σίφνου

²⁴ < Ἀπόστολος Μπᾶος μάρτυς

²⁶ < Ἀντώνιος Γρυπάρης μάρτυς

²⁷ Ἰωάννης Μπᾶος ὁ γράψας μαρτυρεῖ.»

7

« ὁ Σίφνου Ἰωσήφ ἐπιβεβαιοῖ ἀψ, Αὐγούστου 6

ὁ Σίφνου Καλλίνικος ἐπιβεβαιοῖ.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διά τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καί τελεταρχικοῦ πνεύματος προχειρίζεται τόν αἰδεσιμώτατον ἐν ἱερεῦσιν παπα³ Ἀπόστολον Μπᾶον εἰς τό ὀφφίκιον τοῦ οἰκονόμου τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας Σίφνου ὡς εὐλαβῆ καί ἄξιον τοῦ ρηθέντος ἱεροῦ ἀξιῶ⁴ματος, προβιβάζεται δ' ὁμως εἰς τό εἰρημένον ὀφφίκιον κρίσει ἡμετέρα καί τῶν ἐντιμωτάτων κληρικῶν ὁμοῦ μετά καί τῶν⁵ εὐλαβεστάτων ἱερέων καί τῶν τιμίων προεστώτων τῆς Σίφνου, ὅθεν γράφοντες ἤδη ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ αἰδεσιμώτατος⁶ ἐν ἱερεῦσιν κύρ Ἀπόστολος Μπᾶος καί ἡμέτερον τέκνον τριπόθητον ἔχει ἐκ τοῦ ἀπό τοῦδε τήν ὀνομασίαν τε καί, ὀφφίκιον⁷ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἀρχιεπισκοπῆς Σίφνου, στάσιν τε καί προεδρίαν τῶν κατ' αὐτήν ἱερέων καί δὴ τά εἰθισ⁸μένα δικαιώματα τοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος, ἤτοι ἀπό μέν τοῦ α^{ου} γάμου παράδες ἕξ, ἀπό δέ τοῦ δευτέρου παράδες⁹ δώδεκα, ἀπό δέ τοῦ τρίτου τά διορισμένα παρά τοῦ ἀρχαίου ἔθους τῆς νήσου καί ἀπό κάθε πρόθεσιν ὀποῦ λαμβάνει ὁ ἀρχι¹⁰ερεύς παράδες εἴκοσι καί ἐκ χειροτονίας ἱερέων ὀπωσδήποτε τετελεσμένων παράδες ἐξήκοντα εἰ δέ ποτε τύχει ἡ συλλει¹¹τουργῶν ἡμῖν ἢ καί χωρίς τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐξέστω τῇ αὐτοῦ εὐλαβεία ἐπιγονάτιον φέρειν, λαμβάνειν ἀνά ἐκάστην¹² λειτουργίαν παράδες δέκα, συμπαρεῖναι κατά τάς συνελεύσεις καί κρίσεις καί ἔχειν δύο πανηγύρεις κατά τήν δοθεῖσαν ἀρχαί¹³αν ἀρχιερατικήν φιλοτιμίησιν, τήν δέ δηλαδή τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν εἰς τό Βαθύ, καθό ἐντελλόμεθα ὀποιονδήποτε¹⁴ πλεύσιμον προσφέρειν ἐθελήσειεν λειτουργίαν, μηδένα παρά τήν αὐτοῦ αἰδεσιμότητα δύνασθαι λαμβάνειν τήν προδηλ¹⁵ω θεῖσαν λειτουργίαν, καί τῆς Θεοτόκου τῆς Κυτριάνης, ἀπούσης δέ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, εἰ ποτε

κρίσις προεδρεύει|¹⁶ διορίζομεν, μετά τῶν ἡμετέρων κατά καιρόν ἐπιτρόπων, τά ἐπιτίμια ὑπογράφειν καί ἐν συντόμῳ ἔστω παρά πάντων|¹⁷ τιμώμενος καί πάσης αἰδοῦς ἀξιούμενος, εἰ δέ τις ἀντίποι τοῖς κανονισθεῖσιν αὐτοῦ δικαιώμασιν ὑποκείσθω ὁ τοιοῦ|¹⁸τος ὑπό τό βάρος τῆς ἀργίας τοῦ ἀλύτου ἀφορισμοῦ.

αψπστ Ἰαννουαρίου κα΄ ἐν νήσῳ Σίφνου

|¹⁹ ὁ Σίφνου καί Μυκόνου Μελέτιος βεβαιοῖ.

Τό ἔγγραφο εἶναι τό πρωτότυπο καί ἔχει ἐκδοθεῖ στίς 21 Ἰαννουαρίου 1786 ἀπό τόν ἀρχιεπίσκοπο Σίφνου καί Μυκόνου Μελέτιο. Μεταγενέστερα, στίς 6 Αὐγούστου 1790, ἐπιβεβαιώθηκε ἀπό τόν ἀρχιεπίσκοπο Ἰωσήφ Ἀναγνώστου Γρυλάρη, τόν Σίφνιο [Συμεωνίδη, Ἱστορία ... σελ. 187] καί ἀκολουθῶς ἀπό τόν διάδοχό του ἀρχιεπίσκοπο καί, μετά, μητροπολίτη Σίφνου καί Μήλου Καλλίνικο Ἡλιάδη. Οἱ διαδοχικές αὐτές ἐπιβεβαιώσεις τῶν ἀρχιερέων Σίφνου Ἰωσήφ καί Καλλινίκου φανερώνουν τήν ἐπιθυμία τους διατηρήσεως στό ἀξίωμα τοῦ οἰκονόμου τοῦ ἱερέως Ἀποστόλου Μπάου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀναδειχθεῖ σ' αὐτό ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ προκατόχου τους Μελετίου. Δέν εἶναι λοιπόν παράλογο νά ὑποθέσουμε ὅτι οἱ οἰκονόμοι ἔπρεπε νά χαίρουν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐκάστοτε ἀρχιεπισκόπου, διαφορετικά ἐπελέγοντο νέα πρόσωπα γι' αὐτό τό ἀξίωμα. Ἐν προκειμένῳ ὁ Ἀπόστολος ἱερεὺς Μπάος διετέλεσε οἰκονόμος τριῶν ἀρχιερέων.

8

1797 Ὀκτωβρίου 25, Σίφνος.

Τήν σήμερον μέ τό παρόν γράμμα συμφωνοῦμεν ἐγώ ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος |³ οἰκονόμος Μπάος ἐν ἱερεῦσιν Ἀπόστολος μετά τοῦ Ἀποστόλου Κρίνου καί τοῦ |⁴δίδω τά χωράφια ὅπου εἶχε δοσμένα ὁ πατέρας μου τοῦ ποτέ Ἀντώνη Ἀργύρου|⁵ ὁ ὁποῖος τά παιδιά του ἐκουσία τως τή γνώμη ἐπαράτησαν, τά ὅποια χωρά|⁶φια εὐρίσκονται στό Βαθύ στά Μέσα Ἐγκρεμνά, ὅπου κατάγονται ἀπό τῆς|⁷ Ἐργίνας Μπιμπουράκαινας. λοιπόν τήν σήμερον τά δίδομεν τοῦ ρηθέντος|⁸ Ἀποστόλου Κρίνου ὑποσκόμενος νά κάνη μίαν ἑορτήν μέσα στήν ἐκκλησίαν μας|⁹ στόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον στίς 29 τοῦ Ἰουνίου τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί νά δίδει|²⁰ πληρωμή παράδες δέκα καί μέ ἄλλην τήν φωτοχυσίαν καί νά τά ἔχη αὐ|¹¹τά τά χωράφια νά τά κάνη ὡς θέλει καί βούλεται κληρονόμων καί διαδόχων|¹² αὐτοῦ· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄν εἰς κανένα καιρόν ἤθελεν κανένας ἀπό τούς κληρονό|¹³μους του νά ἀθετήσῃ τήν αὐτήν ἑορτή, ὁ κατά καιρούς νοικοκύρης τῆς ἐκκλησίας νά|¹⁴ τά πέρνη ὀπίσω χωρίς νά ἔχη νά τοῦ δίδει μέχρι ὀβολοῦ· καί εἰς ἐνδειξιν κάθε|¹⁵ καιροῦ ἐγεγόνει τό παρόν ὑπογεγραμμένον ἰδιοχείρως μας εἰς ἀσφάλειαν

|¹⁶ ὁ πρῶην σακελλάριος Μπάος ἔγραψα καί μαρτυρῶ

|¹⁷ ὁ οἰκονόμος Μπάος στέργω

|¹⁸ ὁ πρωτωσίγκηλος Σίφνου μαρτυρῶ.

1799 Ἰανουαρίου 15 Σίφνος.

Τὴν σήμερον ἐσυμφώνησαν ὁ αἰδεσιμώτατος ἅγιος οἰκονόμος Μπαῶς καὶ τὸ καιρὰ Φλου|³ρῆ, σύζυγος τοῦ μακαρίτη Γιαννάκη Καμπάνη, μέ τὸν Νικόλα Νοστράμη Πρα|⁴μιανόν ὁμοῦ καὶ τῆς συζύγου του Φλουροῦς καὶ τοὺς δίδουν ἓνα σπιτότοπον το|⁵ποθεμένον εἰς ταῖς Βαλανιαῖς ἀπὸ τοῦ Κωνσταντέλου διὰ νὰ κτίσουν ὀσπήτιον|⁶ τὸν ὁποῖον ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ὑποσχόμενος|⁷ ὁ Νικόλαος καὶ ἡ συμβία του διὰ νὰ εἶναι ἐνοριῖτες ἀπαρασάλευτοι εἰς τὸν Ἅγιον|⁸ Κωνσταντῖνον καὶ νὰ κάμνουν καὶ μίαν ἐορτὴν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τὴν |⁹ Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν καὶ νὰ δίδει διὰ πληρωμὴν|¹⁰ παράδες δέκα, πρὸς τοῦτοις εἰ μέ κανέναν καιρὸν ἤθελαν γυρεύσουν νὰ|¹¹ ἀφαιρέσουν ἢ οἱ ὅμοιοι ἢ εἰς ὅποιον πρόσωπον κατὰ καιρὸν ἤθελαν μείνει|¹² τὰ αὐτὰ ὀσπήτια, δηλαδὴ ἐορτὴ καὶ ἐνορία, νὰ ἔχει ἄδεια ὁ κατὰ|¹³ καιρὸν νοικοκύρης τῆς ἐκκλησίας νὰ κάμη ζάπτι τὰ αὐτὰ ὀσπήτια κα|¹⁴θὼς εὐρίσκονται νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται χωρὶς λόγου προφά|¹⁵σεως καὶ κρήσις ἀντιλογίαν καὶ διὰ κάθε καιροῦ ἐνδειξιν ἔγινεν|¹⁶ τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ Νικόλα καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν ὅμοιον|¹⁷ καὶ εἰς τὸν Κόνδικα τῆς ἐκκλησίας βεβαιωμένον μέ τὰς ἰδίας τους ὑπο|¹⁸γραφάς εἰς ἀσφάλειαν.

¹⁹» ὁ οἰκονόμος Μπαῶς στέργω

²⁰» Ζανῆς Ἰωάννου Καμπάνης ὑπογράφω εἰς ὄνομα τῆς μητέρας μου ὅτι στέργει|²¹ καὶ γραφεύς.

10

« Θείου ὄντος καὶ ἀξιαγάστου τοῦ τῆς ἱερωσύνης ἀξιώματος, οἱ θεῖοι πατέρες ὀρισάμενοι ἐθέσπισαν|² ἵνα μηδεὶς ἄψασθαι τούτου μέλλοντος ἀνεξετάστως πρὸς τοῦτο ἀξίωμα χωρεῖ, τοὺς καθαρούς γὰρ τῶ|³ καθαρῶ προσέρχεσθαι, ὁ θεῖος παρακελεύεται νόμος, ἀνθ' ὅτου καὶ ὁ κατὰ πνεῦμα μοι υἱὸς Νικόλαος|⁴ μέλλον ἱερατεῦσαι, παρέστη ἐνώπιον τῆς ἡμῶν ἐλαχιστότητος καὶ παραστήσας αὐτόν ἐμπροσθεν|⁵ τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διερευνήσας τὰ βάθη τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐξηκριβωμέ|⁶νως καὶ ὅσα ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ὡς ἄνθρωπος διεπράξατο, εὗρον αὐτόν ἐκτὸς ἁμαρτή|⁷ματος τοῦ τὴν ἱερωσύνην κωλύοντος· ὅθεν κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐξομολόγησιν, μαρτυρῶ αὐτόν ἄξιον|⁸ τοῦ ἱερωθεῖναι.

|⁹ < αωιθ^ω Μαΐου α.

¹⁰ Ἰωσήφ ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ πατήρ κτὰ τὴν |¹¹ αὐτοῦ ἐξομολόγησιν, ὁμολογῶ αὐτόν ἄξιον τῆς ἱερωσύνης.

¹² «ὁ οἰκονόμος Μπαῶς ὑπογράφω

¹³ «ὁ σακελλάριος Βερνῖκος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρός ὑπογράφω.

¹⁴ «ὁ πρωτοπαπᾶς Ζαμπέλης κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρός ὑπογράφω.

III. Οἱ Κώδικες

Α΄ ΚΩΔΙΚΑΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (1785)

Στοιχεῖα: Διαστάσεις 0,33x0,24, χαρτί χονδρό, φύλλα 1α - 24α πού προφυλάσσονται ἀπό χονδρό χάρτινο περίβλημα. Δέν ἔχουν ἀριθμηθεῖ οἱ λευκές σελίδες καί δέν δημοσιεύονται ἐδῶ τά περιεχόμενα στά φφ. 19α - 24α δεκαέξι ἔγγραφα. Κατάσταση τοῦ Κώδικα πολὺ καλή. Οἱ ἔγγραφές σ' αὐτόν καί οἱ διαγραφές μέ μελάνι χρώματος μαύρου. Τά μέσα σέ [] φανερώνουν τά πρόσωπα πού ἀνεδέχθησαν μεταγενέστερα τίς ὑποχρεώσεις σέ ἑορτές, λειτουργίες κλπ. τῶν πρωτοεγγεγραμμένων.

φ. 1α 1770 Αὐγούστου 20

» Ἐδωσεν τό κοινόν χρέος ἡ μακαρίτισσα ἡ μητέρα μου ὀνόματι Καλίτζα πρεσβυτέρα ἡμέρα Παρασκευή καί ὁ Θεός νά τήν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν.

1787 Νοεμβρίου 27

» Ἐδωσεν τό κοινόν χρέος ἡ μακαρίτισσα πρεσβυτέρα μου ὀνόματι Μαρία ἡμέρα Παρασκευή καί ὁ Θεός νά τήν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν.

1802 Ἰανουαρίου 25

» Ἐδωσεν τό κοινόν χρέος ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου καί πρώην σακελλάριος Μπαῶς ἡμέρα Πέμπτη καί ὁ Θεός νά τόν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν.

1843 Δεκεμβρίου 10

= Ἀπεβίωσεν ὁ πατήρ μου Ἀπόστολος ἱερεὺς καί οἰκονόμος Σίφνου Μπαῶς ἡμέρα Παρασκευή καί ὁ Θεός ἄς τόν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον αὐτοῦ βασιλείαν.

1868 Αὐγούστου 15

= Ἀπεβίωσεν ὁ Σ. πατήρ μου Νικόλαος Ἀποστόλου Μπαῶς ἱερεὺς καί οἰκονόμος Σίφνου καί ὁ Θεός νά τόν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν.

Ἄντωνιος

Ἡ δέ μήτηρ μου Κιουρᾶ Οἰκονόμου Ν. Βάου ἀπεβίωσεν τήν 18 Φεβρουαρίου 1883

Ἐν Σίφνῳ τήν 3 Φεβρουαρίου 1902

A.B.

1897 Ιουνίου 15

Ἀπεβίωσεν ὁ Σ. μοι θεῖος Ἀντώνιος ἀνώτερος ἀξιωματικός τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ Λιμενάρχης Θήρας. Εἶθε ὁ Θεός νά τόν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον αὐτοῦ βασιλείαν.

Νίκος Ἀποστόλου Βᾶος

1907 Ἰανουαρίου 6

Ἀπεβίωσεν ὁ ἀδελφός μου Κωνσταντῖνος Βᾶος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος Σίφνου

Ἐν Σίφνω τῇ 8 Ἰανουαρίου 1907
Ν.Α.Β.

1913 Μαΐου 14, ὥρα 6 μ.μ.

Ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ Σ. πατήρ μου Ἀπόστολος. Ἐκηδεύθη τήν 15 ὥρα 3 μ.μ. καὶ ἐτάφη ἐξωθι τοῦ αὐλογύρου τήν 6 ὥραν μ.μ. Εἶθε νά γίνωμεν ὁμοιοί του.

Νικόλαος

φ. 1β 1915 Νοεμβρίου 14 ὥρα 6 μ.μ.

Ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ἡ Καλυψῶ Οἶκον. Βάου καὶ ἐκηδεύθη τήν 15 ὥρα 11 π.μ. Ἐτάφη ἐν τῷ κοινῷ νεκροταφείῳ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὁ Θεός νά τήν ἀναπαύσῃ εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν του.

Σίφνος 15.11.15. Κ. Βᾶος

1927, 11 Ἰανουαρίου

Ἀπεβίωσεν ἡ μήτηρ μας Ἀφροδίτη ἐκηδεύθη τήν 12ην ἰδίου εἰς τό Α΄ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν

Δημήτριος

φ. 2α Πίνακας

τῶν ὀσπητίων διὰ τήν ἐνορίαν

= Τοῦ Γεώργη Ἰω. Τουλῆ εἰς φύλλα 17

= Τοῦ Πετρῆ Σαρβιδᾶ καὶ Κατερίνα Ἰω. Κουτζοκόλη....

= τὰ ὀνόματα τῶν ὀσπητίων ὅπου τήν σήμερον ἔχουν τὰ ἐνοριακά ὀσπητία καὶ δίδουν τήν ζητείαν τοῦ ἀρχιερέως.... 14

φ. 3α Ἐν Ἄνδρῳ

ἐνυμφεύθη τήν Ἀφροδίτην Δ. Κονδύλη τήν 22 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1875 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη.

- ἐγεννήθη ὁ υἱός μου Νικόλαος ἐν Τήνῳ τήν 19 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1877 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆν καὶ ὥραν 9 π.μ. καὶ ἐβαπτίσθη τήν 5 Ἰοβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

- ἐγεννήθη ὁ υἱός μου Δημήτριος ἐν Τήνῳ τήν 17 Ἰοβρίου τοῦ ἔτους 1879 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π.μ. καὶ ἐβαπτίσθη τήν 13 Μαρτίου 1880.

ἐγεννήθη ὁ υἱός μου Κωνσταντῖνος ἐν Σίφνω τήν 25 Ἰοβρίου τοῦ ἔτους 1881 ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ἐβαπτίσθη τήν 3 Φεβρουαρίου 1882 ἡμέραν Τετάρτην.

φ. 3β - Ἡ μαρμαροκονίασις τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀπεπερατώθη τόν Αὐγούστου τοῦ ἔτους χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα ἑπτὰ 1887. Τὰ τέμπλα τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ καὶ αἱ εἰκόνες ἐγένοντο τό ἔτος 1889 χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα ἑννέα.

- Τά μικρά όρειχάλκινα μανουάλια ήγοράσθησαν αντί δραχμῶν 50 τόν Αὐγουστον τοῦ 1897. Τά μεγάλα όρειχάλκινα μανουάλια ήγοράσθησαν τόν Ἀπρίλιον τοῦ έτους 1900 χίλια ένεακόσια.
- Τό ήμισυ τῆς έκκλησίας τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ήγοράσθη κατά τό ύπ' άριθ. 5424 τοῦ έτους 1855 τῆς 29 Ἰανουαρίου συμβόλαιον αντί δραχμῶν 1750 παρά τῆς Φλωρέζας Γ. Ἀλιμπέρτη.

Ἐν Σίφνω τήν 16 Μαΐου 1900

φ. 4α 1785 Μαρτίου 20 Σίφνος

Πόσες έορτάδες καί λειτουργίες έγκαρικές έχει τήν σήμερον ὁ Ἅγιος Κωνσταντίνος μέσα εἰς τόν ναόν του καί εἰς έξωκλήσια κατ' όνομα. Σε - π τ έ μ β ρ ι ο ς

- α'. Τοῦ Πατοκράτορος έορτάζει ὁ Νικολάκης τ' Ἀγκελικακιουῦ εἰς τήν Πα(να)γία εἰς τό Σκαλωτό έγκαρική από τόν κύρ Δημήτρη εἰς τά πράγματα τοῦ Σκαλωτοῦ... παράδες 20
- στ'. Τοῦ Ταξιάρχου έορτάζει ὁ Δημητράκης [ὁ Κωνσταντάκης] Ἰωάννου Μαρουδῆ μέσα εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντίνον έγκαρική από τόν πενθερόν του, πληρωμή 20
- ζ'. Τοῦ Ἀγίου Σώζοντος έορτάζει ἡ Μαργαρίτα θυγάτηρ τοῦ Γεώργη Ραφελιουῦ εἰς τόν ναόν του, εἰς τήν Ἀχλάδα, έγκαρική παράδες 20 [ἡ Μαργαρίτα Γιώργου..... καί ὁ Γιάννης υἱός της].
- η'. Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου, έορτάζει ὁ Ἀγγελέτος Μιχελῆ Διενῆ μέσα στόν Ἅγιον Κωνσταντίνον έγκαρική εἰς τό πρᾶγμα όπου έχει τῆς Παμπακερῆς [Ὁ Μιχελῆς Ἀγγελέτου Διενῆ διά τό όσπήτιον Ὁρνου]
- = Τήν αὐτήν ήμέραν λειτουργᾶ ὁ παπά Ζανῆς Σπίθας γκαρική εἰς τά όσπήτια όπου έχει προικίον από τήν πεθεράν του, παράδες...
- ιδ'. Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, έορτάζει ὁ άνεψιός τοῦ Πρεπᾶ από τό Σταυρί μέσα εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντίνον έγκαρική εἰς τά πράγματα όπου έχει από τόν καλόγηρον καί βαστοῦμεν γράμμα, παραδ. 20 [ὁ Νικολός Ἀνεγνώστη τοῦ Δημήτρη Λουκῆ, όπου άγόρασεν]
- = Τήν αὐτήν ήμέραν έορτάζει ὁ Γεώργιος Κωνσταντίνου Γγέλλης [Κωνσταντίνος Γεωργίου Διπλός] εἰς τόν Ἅγιον Ἰωάννην εἰς τά Μάγκανα έγκαρική ως καθώς φαίνεται εἰς τό προικοχάρτι του, παράδες 20.
- = Τήν αὐτήν ήμέραν έορτάζει ὁ Βασίλης τοῦ Θεοδωρῆ από τό Κάστρο εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον εἰς ταῖς Λεύκαις έγκαρική, παράδες 5 [ὁ Λαγκούσης].
- = Τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου λειτουργᾶ ὁ Γιώργης τοῦ Δημήτρη Σαρβιδᾶ εἰς τόν Ἅγιον Σώζοντα εἰς τήν Ἀχλάδα έγκαρική κατά τό γράμμα του διά τό δενδρόν τοῦ Ἰωάννη Βασίλη όπου έπῆρεν εἰς τοῦ Καστανᾶ παράδες 10.
- κ'. Τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου έορτάζει ὁ Κωνσταντάκης σακελλαρίου Μπᾶος μέσα εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντίνον καθώς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του.
- κγ'. Ἡ Σύλληψις τοῦ Προδρόμου, έορτάζει ἡ Μαργαρίτα τοῦ Κωνσταντινουῦ κατά τό προικοσύμφωνόν της εἰς τόν Ἅγιον Πέτρον τῆς όμοίας παράδες 20.

- [Ὁ Νικολός τοῦ Γκιέλλη διά τό πρᾶγμα ὅπου ἀγόρασεν τοῦ Ἁντώνη Λιγκοζή εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὰ Γουρνιά ἐγκαρική]
- κστ'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐορτάζει ὁ Γιαννιός Σοφιανός μέσα στόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον γκαρική εἰς τὰ ὀσπήτια του καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, παράδες 20.
- = Τήν αὐτήν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Νικολός Παλαιός ἐγκαρική ἀπό τούς γονεῖς του ὡς καθῶς διαλαμβάνει τό γράμμα ὅπου βαστοῦμεν.
- » Εἰς τήν πρώτην τοῦ παρόντος ἐορτάζει ὁ Δημήτρης Χρυσίνας ἀπό τό Σταυρί τόν ἕνα χρόνον καί τόν ἄλλον ἡ Μαργαρίτα τῆς Ἀρφανῆς διά τὰ χρόνια παπᾶ Κωνσταντῆ Τρουλλίδη καθῶς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη του, παράδες 10.

φ. 4β Πόσες ἐορτάδες καί λειτουργίες γκαρικές ἔχει τόν Ὀ κ τ ῶ β ρ ι ο ν μήνα

1. Τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ ἐορτάζει ὁ Δημητράκης Ἰω. τοῦ Ζουάννη εἰς τόν Ἅγιον Φίλιππον στήν Χερρόνησον. γκαρική εἰς τὰ πράγματα ὅπου τοῦ ἐπροίκισεν ὁ πεθερός του καί ἔχομεν καί γράμμα.
- = Τήν αὐτήν ἡμέραν ἐορτάζουν καί τὰ παιδιά ὅλα τοῦ Νικολάκη Μαγκανάρη μέσα στόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον γκαρική καθῶς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τῆς μάνας τους καί τήν κάνουν κάθε παιδί μέ τήν ἀράδαν, παράδες 10.
5. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐορτάζει ὁ Νικολός τοῦ Φιλιππῆ εἰς τόν ναόν του μέσα στά Μάγκανα γκαρική [Νῦν δέ ἐορτάζει ὁ Νικολός Βαρελιᾶς παρ.] 20
- = Τήν αὐτήν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Νικολός [ὁ Μανώλης] τοῦ Παύλου στήν Παναγίαν στό Σκαλωτό γκαρική καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, παράδ. 20 [Νῦν δέ ὁ Μανώλης υἱός του]
- = Ἀκόμη λειτουργεῖ ὁ Γιώργης τῆς Μαργαρίτας Σαρβιδουῦς υἱός εἰς τόν Ἅγιον Σώζοντα στήν Ἀχλάδα γκαρική διά τό ελαιόδενδρον τοῦ Ἰωάννη Βασίλη, παρ. 10.
20. Λειτουργεῖ ἡ Μαρία τῆς Καλίτζας παπᾶ Ἁντώνη χρόνια τοῦ πεθεροῦ της γκαρική εἰς τήν διαθήκην του, παράδες 10 [Νῦν δέ ὁ υἱός Ἰωάννης τῆς Μαργίτζας].
20. Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου ἐορτάζει ὁ Τουλῆς Γεώργη Τουλῆ εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον στά Γουρνιά, γκαρική διά τὰ ὀσπήτια ὅπου τοῦ ἔδωσαν ἐκεῖ κατά τό γράμμα ὅπου κρατεῖ ὁ ἴδιος καί εἶναι ἀπερασμένον καί εἰς τόν παρόντα κώδικα, πληρωμή παράδες 10.
[Ἀπέρασεν εἰς τόν Γιαννάκον Κρητικοῦ Τουφεξῆν, ὁ Καμάκης].
- = Τήν ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ θά τήν κάνουν ἀπό τήν σήμερον λειτουργίαν καί τὰ τέσσερα ἀδέλφια, Ἀπόστολος, Γιαννουλάκης, Φραγγοῦλης καί Μαρία οἱ Μαγκανᾶδες, καθῶς διαλαμβάνει τό γράμμα ὅπου εἶναι εἰς τόν παρόντα Κώνδικα, πληρωμήν δέκα παράδες ὁ κάθε ἕνας.

Ἔσσαις ἐορτάδες καί λειτουργίες γκαρικές ἔχει τόν Ν ο ε μ β ρ ι ο ν μήνα.

ι'. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἐορτάζει ὁ Ἀντριάς Μαγκανάρης [ὁ Ἀποστο-

λάκης Μάτζας] μέσα στον Άγιον Κωνσταντίνον γκαρική καθώς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, παράδες 20.

γ'. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐορτάζει ὁ Γιώργης τοῦ Τριανταφύλλου τοῦ (...) εἰς τόν ναόν του εἰς τὰ Γουρνιά, γκαρική εἰς τό ἀμπέλι ὅπου ἔχει ἐκεῖ κατά τό προικοχάρτι του, παράδες 20 [ὁ Γιαννάκης τοῦ Μιχελάκη Χρυσοφοῦ κατά τήν πούλησιν].

η'. Τοῦ Ταξιάρχου ἐορτάζει ὁ Νικηφόρης Κωνσταντίνου Παζαρήs μέσα στον Άγιον Κωνσταντίνον γκαρική εἰς τὰ σπίτια του καί βαστοῦμεν γράμμα, παράδες 20.

[ὁ Δημήτρης Μαργετζῆ γαμβρός]

= Ἀκόμη τήν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ζώρξης τοῦ (...) εἰς τόν Άγιον Σώζοντα στήν Ἀχλάδα γκαρική καί κρατοῦμεν γράμμα, παράδες 20.

[ὁ Λιζάρδος Μωραῖτης κατά τήν πούλησιν]

ιβ'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος ἐορτάζει ὁ Γεώργιος Ἰωάννη Μαστρόκαλου μέσα στον Άγιον Κωνσταντίνον γκαρική εἰς τὰ ὀσπῆτια ὅπου ἐπῆρεν κληρονομίαν ἀπό τήν ἀδελφήν του Ζαμπέτα, παραδ. 20.

[Νῦν δέ ὁ Γιούργιας].

ιγ'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐορτάζει ὁ παπα Ζαννῆς Σπίθας μέσα στον Άγιον Κωνσταντίνον γκαρική ὡς καθώς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, παράδες 20.

Τήν ἄνωθεν ἐορτήν τοῦ Χρυσοστόμου τήν κάμνει ὁ Φραζέσκος Μαούνης διά τὰ ὀσπῆτια ὅπου ἀγόρασεν τοῦ παπά Ζαννῆ κατά τήν πούλησιν, 20.

φ. 5α

ιδ'. Τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ἐορτάζει ὁ Παυλάκης Βαλέτας μέσα στον Άγιον Κωνσταντίνον γκαρική εἰς τὰ πράγματα ὅπου ἔχει ἐδῶ ἐξω ἀπό τή γυναίκα του, παρ. 20.

= Ἀκόμη τήν αὐτήν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Τομάζος Ἰωάννου Ντεπάστε καθώς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του [ὁ Τομάζος Κτενάς].

κα'. Τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Μαργιᾶς Τουλή, μέσα γκαρική εἰς τὰ ὀσπῆτια του, παραδ. 20 [Νῦν δέ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννου Κολαράκη]

= Ἀκόμα τήν αὐτήν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἀντώνης Ἰω. Χανουτζος εἰς τήν Παναγίαν εἰς τήν Φτελιάν ἐγκαρική καθώς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, παρ. 20.

[ὁ Μιχελῆς Πεπές κατά τήν πούλησιν].

κε'. Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνας ἐορτάζει ὁ Κωνσταντῆς Γιαννούλη Ντεπάστε μέσα ἐγκαρεμένη ἀπό τούς γονεῖς του, παραδ. 20. [ἡ Μυκονιάτιστα, ὁ υἱός τῆς Γιαννούλης].

= Ἀκόμη τήν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἀντώνιος τοῦ Φοζοῦ ἀπό τό Κάστρον ἐγκαρεμένη εἰς τό ἀμπέλι ὅπου ἔχει εἰς τὰ Γουρνιά, καί αὐτή μέσα στον Άγιον Κωνσταντίνον, παραδ. 20.

[ὁ Βασίλειος τῆς Κόμενας].

= Τήν αὐτήν ἡμέραν ἐορτάζει ἡ Μαργιά Μπελοκίνα στον Άγιον Γεώργιον στά Γουρνιά γκαρική περὸ χρόνον παρά χρόνο καί τόν ἄλλον εἶναι στά ὀσπῆτια τῆς Τζακόνισας, παραδ. 20.

- λ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου λειτουργᾷ ὁ Γιάννης Μπινιρῆς εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον στά Γουρνιά γκαρική καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του.
[Τό Φλουρί τοῦ Πέτρου].
- = Ἀκόμα λειτουργεῖ ὁ Ἀπόστολος Νικολάκη Μαγκανάρης χρόνια τῆς Ἀνούσας Κωνσταντέλλου καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του καί εἶναι ἐγκαρική [ὁ παπα Νικολάκης υἱός τοῦ Ἀποστόλου].
- = Τήν αὐτήν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Λούκας Ἀντώνη Γγέλη καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του [ὁ Λεόντιος].
- λ'. Τήν αὐτήν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ παπά Ἀντώνης Χρυσόυλος μέσα ἐγκαρική εἰς τά ὀσπήτια ὁποῦ ἐπῆρεν τοῦ Γιαννάκη παπά Νικολάκη καί ἔχομεν καί γράμμα, παρ. 10.
3. Εἰς τās τρεῖς τοῦ παρόντος ἐορτάζει ὁ ἀδελφός μου ὁ Κωνσταντάκης εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τίς Λίμνες γκαρική στό προικοχάρτι του (αὐτό δέν εἶναι τῆς ἐκκλησίας).

φ. 5β Ὅσαις ἐορτάδες καί λειτουργίες γκαρικές ἔχει τόν Δεκέμβριον μήνα.

- ε'. Τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐορτάζει Ἀλεξαντράκης Καμπάνης [ὁ Πετράκης Κονσόλου] μέσα, τήν ὁποίαν τήν ἐπίασεν μόνος του διά τά ὀσπήτια τοῦ Καλιτζακιοῦ τῆς κόρης του, παράδες 5.
- = Τήν αὐτήν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Μιχαῆλης Σερφιώτης ἡ ὁποία εἶναι διά τό ἀργαστήρι ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν ὁ πατέρας μου καί ἔκτισεν εἰς τίς Βαλανιές.... 10.
- στ'. Τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐορτάζει ὁ Ἀντώνης Νικολοῦ Παντολιοῦ μέσα ἐγκαρική εἰς τά ὀσπήτια του, παράδ. 20 [ὁ γαμβρός του ὁ Ἀπόστολος τοῦ Γεώργη Λουκατάρη].
- = Ἀκόμη τήν αὐτήν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Γιάννης Μαργιάς Τουλοῦς καθῶς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του καί ἔχομεν γράμμα [ὁ υἱός τοῦ Ἀποστόλου].
- ιβ'. Τοῦ Ἁγίου Σπυριδονοῦ ἐορτάζει ὁ Κωνσταντάκης Ἀλιμπέρτης μέσα γκαρική καθῶς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του, παράδες 20.
- = Ἀκόμη τήν αὐτήν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Γιώργιος υἱός τοῦ Νικολοῦ Ἀτζόνιου, μέσα γκαρική, καθῶς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τοῦ πατρός του [Γεώργιος Ἀτζόνιος].
- κδ'. Ἡ παραμονή τῶν Χριστουγέννων, λειτουργᾷ ὁ Ἰωάννης Κωνσταντή Μαστρόκαλος, μέσα ἐγκαρική εἰς τό πρᾶγμα τῆς ἀδελφῆς του καί βαστοῦμεν γράμμα [εἰς τό σπίτι, ὁ Ἀντώνης Πάνου;].
- κε'. Ἡ κατά σάρκα Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζει τοῦ Ἀντώνη Πιτῆ ἡ θυγατέρα ἡ Ἐλένη μέσα γκαρική εἰς τό χωράφι του εἰς τοῦ Μαρούδη καί βαστοῦμεν γράμμα, ἡ ὁποία κάθεται εἰς τό Σταυρί, παρ. 20.
- κστ'. Τά ἐπιλόγια τῆς Παναγίας ἐορτάζει ὁ Γιαννάκης Ἀντώνη Συναδινοῦ, ἐγκαρική εἰς τά σπίτια τῆς γυναικός του μέσα καί βαστοῦμεν γράμμα, παρ. 20.
[Νῦν δέ ὁ Ἀντώνης Μπεζικτσή;].

= Ἐκὼμῃ τὴν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Γιώργη Θεοδώρου Τουλιῆ ἀπάνω εἰς τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον, ἐγκαρική εἰς τὸ προικοσύμφωνόν του καὶ ἔχομεν κόπια, παράδες 20 [Νῦν δὲ τοῦ Γιαννάκη ὁ υἱὸς τὸν ἕνα χρόνον καὶ τὸν ἄλλον ὁ Θόδωρος Γεώργη Θεοδώρου].

ιε'. Τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου ἐορτάζει ὁ Γιώργης Ἰωάννου Βασίλη εἰς τὸν Ἅγιον Σάββα εἰς τὴν Λαγκάδα γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του, ὁ Γκούμας, παρ. 20.

[Νῦν δὲ ὁ Γκούμας τοῦ Ἰωάννη Κράνιτζα γαμβρός] [1821: Ἄφισεν ἡ Εἰρήνη ποτέ Γιαννουλάκι Μαγκανάρη διὰ ψυχικήν της σωτηρίαν νὰ τῆς κάμουν μίαν ἀρτοκλασίαν διὰ τὰ χρόνια της εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, ὁποῦ ἐνταφιάσθη, τὴν ὁποίαν θὰ τὴν κάμνει ἡ αὐταδέλφη της Μαρία καθὼς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη της, ἡ ὁποία ἀγροικᾶται εἰς τὸ πρᾶγμα τῆς Λαγκάδας, ἡ ὁποία θὰ γίνεταί εἰς τὰς δώδεκα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἀενάως, δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι].

φ. 6α Ὅσαις ἐορτάδες καὶ λειτουργίαι ἔχουν γκαρικές τὸν Ἰαννουάριον μήνα

α'. Τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐορτάζει ὁ Γιαννάκης Καμπάνης μέσα ἐγκαρική καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοσύμφωνόν του [ὁ Κωνσταντάκης ὁ Παργιανός].

= Ἐκὼμῃ τὴν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Νικολάκης Ἀγγελέτου Μαθιούδενας εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τοῦ Καμπουράκη εἰς τὴν Σεράλια, γκαρική καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του, παρ. 10 [ἡ Φλουρέζα τῆς Ἀντωνίας].

β'. Τοῦ Ἁγίου Σιλβέστρου ἐορτάζει τοῦ Τομάζου ὁ υἱὸς Ἀντώνιος Ντεπάστις εἰς τὸν ναόν του μέσα εἰς τοῦ Καστανᾶ, ἐγκαρική καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του, παράδ. 10.

ε'. Ἡ παραμονὴ τῶν Θεοφανείων, λειτουργᾷ ὁ Δημήτρης Μαούνης μέσα γκαρική ὡς καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του [ἡ θυγατέρα τοῦ Φλουρέζα].

στ'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἐορτάζει ὁ Νικολάκης Ἀγγελέτου Μαθιούδενας μέσα γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του, παρ. 20, χρόνον παρά χρόνον μετὰ τὸν Γεώργιον Γεροντῆ; [Τὸ Μαργιό...].

ζ'. Ἡ Συναξίς τοῦ Προδρόμου, ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης υἱὸς τοῦ Γεώργη Παληκαρικοῦ μέσα γκαρική, παράδες 20 [τοῦ.... Φουτούγια γαμβρός].

ια'. Τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου λειτουργᾷ ὁ Ἰωάννης Νικολοῦ Κόμη μέσα γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του [ὁ Γιάννης Παντολιός ἀπ' τὸ Πίσω Πετάλλι ὁ χαρατζιάρης].

ιβ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἐορτάζει ἡ Κατερίνα τοῦ Ντακάκη μέσα γκαρική εἰς τὸ σπίτι της, παράδ. 20 [ὁ Σταμάτης Χιότης].

= Ἐκὼμῃ τὴν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Λούκας Ἀντώνη Γγέλη εἰς τὸν ναόν του κάτω εἰς τίς Βαλανιές γκαρική εἰς τὸ προικοσύμφωνόν του, παράδες 5 [ὁ Σαμψών γαμβρός του].

ιη'. Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐορτάζουν μέσα ἀδελφᾶτο.

- κ'. Τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου ἐορτάζει ὁ Ἀντριάς Μαγκανάρης μέσα γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παράδ. 20 [ὁ Ἀποστολάκης Μάτζας].
- κε'. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἐορτάζει ὁ Παναγιώτης [ὁ Ἀγγελέτος] Πανώργιου μέσα γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του καί βαστοῦμεν γράμμα, παράδες 20 [ὁ Πέτρος Μπέλλης].
- κζ'. Τοῦ Χρυσοστόμου ἐορτάζουν ἀδελφᾶτο μέσα στά Μάρμαρα εἰς τόν ναόν του καί τήν ἐφημερεύομεν χρόνον παρά χρόνον μέ τόν ἐφημέριον τοῦ Θεολόγου παπα Ζαννῆ Σπίθα.
- = Ἀκόμα τήν ὁμοίαν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Φραζέσκος τῆς Κωνσταντίας μέσα γκαρική καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του [Ἀπέρασεν εἰς τόν γαμβρόν του Γιώργη Νικολάου Μαθιούδενας (ὁ Γεώργιος Τζιαντωνίας)].
- κθ'. Τήν παραμονήν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν λειτουργᾷ ὁ Ἀντώνης Γιώργη Κολαράκη γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παράδ. 10 [Ἀπέρασεν εἰς τόν υἱόν του Ἀποστόλην τόν γιατρό].
- λ'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐορτάζει ὁ Ἀντώνης Λούκα πατέρα μέσα γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, εἰς τό χωράφι τοῦ Κουρή, παράδ. 20 [Τό Φλουρί τοῦ Ἀντώνη].
- κζ'. Τοῦ Χρυσοστόμου ἐορτάζει ὁ Βασίλης υἱός Νικολοῦ Μπαλοῦς μέσα, διά τό πρᾶγμα ὅπου ἐπῆρεν τοῦ μπάρμπα του τοῦ Ἀντώνη καθῶς τό διορίζει εἰς τήν διαθήκην του, παράδες 20 [ὁ Βασίλης Ψαραύτης].

φ. 6β Ὅσαις ἐορτάδες καί λειτουργίες γκαρικές ἔχομεν τόν Φ ε β ρ ο υ ἄ ρ ι ο ν μήνα.

- β'. Τῆς Ὑπαπαντῆς ἐορτάζει ὁ Γιώργης Πούλης μέσα γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του καί βαστοῦμεν γράμμα, παρ. 20 [Ἀπέρασεν εἰς τόν Ἀπόστολον τοῦ Καλογήρου ἢ παροῦσα ἐορτή].
- = Ἀκόμα τήν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἀγγελέτος γιός τοῦ Ζαννῆ... [ὁ Ἀπόστολος Γιογλᾶς, Νικολός Μοσχολιός καί «νῦν δέ ὁ υἱός του Ἀγγελέτος] εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον στά Γουρνιά γκαρική εἰς τά σπίτια τῆς Τζακόνισσας ὅπου τῆς ἔδωσεν ἡ ἐκκλησία, παράδες 20.
10. Τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπου ἐορτάζει ὁ Γιώργης Χρυσόϊλος εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον στά Γουρνιά γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παράδ. 20 [Τό Σφακιανάκι].
- = Ἀκόμη τήν ὁμοίαν ἡμέραν λειτουργᾷ τό Κατερινιό τοῦ γερονικοῦ διά τό πρᾶγμα ὅπου ἀγόρασεν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καλογέρου ὡς καθῶς διαλαμβάνει ἢ πούλησις [ὁ Γιώργης Νικολάου Καλογήρου].
- ια'. Τοῦ Ἁγίου Βλασίου λειτουργᾷ ὁ Γιάννης τοῦ Προυνιά γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του. [ὁ Γεώργης Κουλλούρης].

φ. 7α Ὅσαις ἐορτάδες καί λειτουργίες γκαρικές ἔχομεν τόν Μ ἄ ρ τ ι ο ν μήνα.

- θ'. Τῶν Ἁγίων Σαράντων λειτουργᾷ ὁ Νικολός Ἀντώνη Λαμπρινῆς μέσα, καθῶς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του καί βαστοῦμεν καί γράμμα [Τοῦ πρωτοσυγγέλου ἀδελφῆ].

κε'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐορτάζει ἡ Μαργιά θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Βασίλη, μέσα γκαρική ὡς καθῶς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν της, παράδ. 20 [ὁ υἱός της Νικολάκης Πετρή].

= Ἀκόμα τήν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεωδωρῆ Παναγιώτη ἀπό τό Κάστρο εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον στά Γουρνιά γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παράδ. 10 [ὁ Βασιλάκης Κόμενας].

Τόν Ἀ π ρ ἰ λ ι ο ν μήνα.

κγ'. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐορτάζει ὁ Κωνσταντῆς Γιογλᾶς εἰς τόν ναόν του εἰς τά Γουρνιά, γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παράδ. 10.

= Τήν ἄνωθεν ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου θά τήν κάμνει ὁ Γιώργης Γιογλᾶς καθῶς ἐσυμφώνησαν τά δύο ἀδέλφια καί ἀγροικᾶται εἰς τά ἀργαστήρια εἰς τοῦ Γαφιᾶ καί εἶναι τό γράμμα ἀπερασμένον εἰς τόν παρόντα κώνδικα εἰς φύλλα 22, δίδοντας πληρωμήν παράδες 10.

Ἦσαις ἐορτάδες γκαρικές λειτουργίες ἔχομεν τόν Μ ἄ ῖ ο ν μήνα.

η'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου λειτουργᾶ μέσα ὁ Γγελέτος τοῦ μαστρ Ἀντώνη τήν μία χρονιά καί τήν ἄλλην ὁ Νικολός Πέτρου Σαρβιδᾶ διά τό πρᾶγμα ὁποῦ ἐμοίρασεν εἰς τήν Λαγκάδα καί βαστοῦμεν γράμμα [Ἀπέρασεν εἰς τόν Πέτρο Μπέλλη].

κ'. Τήν παραμονήν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου λειτουργᾶ ὁ Νικολός Παῦλος γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του [ὁ Θωμᾶς].

κα'. Τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐορτάζω ἐγώ, ἐγκαρική ἀπό τόν πατέρα μου.

κη'. Λειτουργᾶ ἡ Κυριακή τοῦ Ἰωάννου Ντακάκη ἡ θυγατέρα μέσα γκαρική εἰς τήν διαθήκην τοῦ πατέρα της διά τό σπῆτι ὁποῦ τῆς ἄφησεν [Ἀπέρασεν εἰς τόν Ἀντώνη Λούκα Βαφία].

ἀκόμη

η'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐορτάζει μέσα ὁ Γιαννάκης Κωνσταντίνου Μπάου διά τά χρόνια τοῦ πάππου του Γιαννάκη γκαρική εἰς τήν διαθήκην του καί εἰς τό προικοχάρτι τοῦ Γιαννάκη.

εἰς τά 8 τήν λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου λειτουργᾶ μέσα ὁ Πέτρος Δημήτρη τοῦ Μπέλλη κατά τό προικοσύμφωνόν του διά τό πρᾶγμα εἰς τήν Λαγκάδα, κρατοῦμεν γράμμα, παράδες 10.

φ. 7β Ἦσαις ἐορτάδες καί λειτουργίες ἔχομεν τόν Ἰ ο ῦ ν ι ο ν μήνα.

κδ'. Τό Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου ἐορτάζει μέσα ἡ Ἀνεζίνα γυνή τοῦ Ἀντώνη Χρουσῆ γκαρική, ἀπό τό Σταυρί, καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι της. [ὁ Ντζαμπουνιέρης ἀπό τό Σταυρί].

κθ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐορτάζει μέσα Ἀντώνης Ἀργυρός ἀπό τήν Καταβατῆ, γκαρική εἰς τά χωράφια τῆς Ἐργίνας εἰς τό Βαθύ καί βαστοῦμεν γράμμα, παράδες 20. [ὁ Παλιός ἀπό τήν Καταβατήν].

= Ἀκόμα τήν ὁμοίαν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Νικολοῦ Κρητικοῦ ἀπό τό Σταυρί εἰς τόν Ἅγιον Νικόλαον στήν Πηγῆν γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παράδες 20 [ὁ γαμβρός του Γκούμας].

Όσαις εορτάδες καί λειτουργίες ἔχομεν τόν Ἰ ο ὕ λ ι ο ν μήνα.

- α'. Τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων εορτάζει ὁ Νικολός Ζαμπέτας Σγουρομάλης μέσα, γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του καί βαστοῦμεν γράμμα, παραδ. 20.
- ιγ'. Τῶν Ταξιαρχῶν εορτάζει μέσα ὁ Γιαννάκης Ἀλιμπέρτης γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του καί δίδει παράδες διά πληρωμὴν παραδ. 10 [ὁ Γιαννάκης τοῦ σακελλαρίου ἀδελφός].
- = Τὴν λειτουργίαν του κάνει ὁ Ἰωάννης Κορονέλος γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παραδ. 5.
- = Ἀκόμη τὴν ὁμοίαν ἡμέραν εορτάζει ὁ Ἰωάννης Ἀντώνη Παντολιοῦ στὸν Ἅγιον Ἰωάννην στὰ Μάρμαρα, γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παραδ. 10 [ὁ Μαυρογόνατος].
- κ'. Τοῦ Προφήγου Ἡλιοῦ εορτάζει ὁ Μιχάλης Ἰωάννη Μιχάλη στὸν Ἅγιον Ἰωάννην στὰ Μάρμαρα γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του [ὁ υἱός του Μιχέλης γαμβρός Ἀντωνίου Νούφριου].
- κζ'. Τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος εορτάζει ὁ Νικολός Μπαστάρδος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὲς Καμάραις γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του, παρ. 10 [ὁ Μπαλαμπάνος].
- = Ἀκόμη λειτουργᾷ ἡ Μαρία θυγάτηρ τῆς Καλῆς Γεωργαῆ, καθὼς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τοῦ πάππου τῆς ἐγκαρική εἰς τό σπῆτι τῆς [ὁ Νικολός Χαρχαλέ].
- 17 Τῆς Ἁγίας Μαρίνας λειτουργᾷ μέσα ὁ Τζανάκης Γεώργη Σανάκης διά τό πρᾶγμα ὅπου ἀγόρασεν ἀπὸ τὴν κυράτζαν του τὴν καλογριάν καθὼς διαλαμβάνει καί ἡ πούλησις [Τζανάκης Κατερινιοῦ γέρο Νικολοῦ, σήμερον θά τὴν κάνει ὁ Γιαννάκης Διαρεμές ὁ γαμβρός του].
- » Τὴν λειτουργίαν ὅπου ἔκανεν ὁ Ἰωάννης Κορονέλος εἰς τὰς 13 Ἰουλίου θά τὴν κάμνει τώρα ὁ Γεώργης Νικολοῦ Θεοδώρου διά τό πρᾶγμα ὅπου ἀγόρασεν στὴν Χόνην κατὰ τὴν πούλησιν, παραδ. 20.
- » ἡ ἄνωθεν λειτουργία θά τὴν κάμνει ὁ γαμβρός τῆς Γιώργης Σπαθάρης κατὰ τό προικοσύμφωνόν του [ὁ Στάμπας τοῦ Ἀντωνάκη Νικηφόρη γαμβρός].

φ. 8α Όσαις εορτάδες καί λειτουργίες γκαρικές ἔχομεν τὸν Α ὕ γ ο υ σ τ ο ν μήνα.

- α'. Τῶν Μακκαβαίων εορτάζει μέσα ὁ Κωνσταντῖνος Σοφλιᾶς γκαρική εἰς τὰ ὀσπίτια τῆς γυναικός του καί κατὰ τό προικοχάρτι του, παραδ. 20 [ὁ Κωνσταντάκης τοῦ Λούκα Σπαθάρης].
- στ'. Τῆς Μεταμορφώσεως εορτάζουν κολιγερὴν εορτὴν στὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον εἰς τό Φοινικίδι.
- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ἡ καλογριά τοῦ Ἰωαννάκη Χρουσίνας διά τό πρᾶγμα ὅπου ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τῆς τὸν καλόγερον.
- ιε'. Ἡ Κοίμησις τῆς Παναγίας, εορτάζει μέσα ὁ Κωνσταντῆς Ψαραύτης γκαρική εἰς τὰ ὀσπήτια τῆς γυναικός του καθὼς εἶναι γραμμὴν εἰς τό προικοχάρτι του, παραδ. 20.

κθ'. Ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου, ἐορτάζει ὁ Γιώργης Νικολοῦ Σπατάρη [ὁ Γιάννης Μιχάλης] εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην στὰ Μάγκανα γκαρική εἰς τὰ σπίτια ὅπου ἀγόρασεν ἀπὸ τὸν Ἀντώνη Κορακὴ καθὼς διαλαμβάνει ἡ πούλησις διὰ τὴν ὁποῖαν βαστοῦμεν γράμμα, παράδ. 20 [Νῦν δέ ὁ Ἀπόστολος Καλόγηρου].

λα'. Τὴν Ζώνην τῆς Παναγίας λειτουργᾷ [ἡ Ἀντριάνα] ὁ Ἀντώνης Τομάζου Ντεπάστε γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι της· ἀκόμη κάνει ἡ ἴδια ἄλλη μία διὰ τὰ χρόνια τῆς Φλουρέζας τοῦ Κορακὴ καὶ αὐτὴ γκαρική, παράδες 10.

» εἰς τὰς εἰκοσιεννέα τοῦ παρόντος ἐορτάζει ὁ Κωνσταντάκης Τζωρτζάκη Μάτζα κάτω εἰς τὴν Σεράλιαν, ἐγκαρική στό προικοσύμφωνον του, παράδες 10.

» Τὴν ἡμέραν Πέμπτην θά λειτουργᾷ ὁ Γιώργος Νικολοῦ Ἅγα διὰ τὰ ὀσπήτια ὅπου ἀγόρασεν ἀπὸ τὸν Πικουλιό μέ κεροδοσίαν: πληρωμὴ 10.

φ. 8β Πόσαις ἐορτάδες καὶ λειτουργίαις ἐγκαρικές ἔχομεν τὴν μεγάλην τεσσαρακοστήν.

= Τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀποκρέου ἐορτάζει μέσα τὸ Κατερινιό τῆς Μαντελένας γκαρική εἰς τὰ ὀσπίτια ὅπου ἀγόρασεν τῆς Κατερίνας Ζαννῆ, παράδες 20.

= Τὴν πρώτην Τετράδην λειτουργᾷ μέσα ὁ Γιώργης Ἰω. Παντολιοῦ (ἡ Ψοφήσεν) γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του [ἀπέρασεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Γιάννη, καὶ εἰς Νικόλαο Μαρουδῆ], παράδες 10.

= Τὸ πρῶτον Σάββατον λειτουργᾷ ὁ Νικολός Ἰω. Πανώριου εἰς τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίνα εἰς τοῦ Καλαμπελᾶ γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του [ὁ Νικολός τῆς Μαργαρίτας, τοῦ Ἑλληνα].

= Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάζουν μέσα τὰ παιδιά τοῦ Ἀντώνη Τομάζου Ντεπάστε, ὁ Τομάζος τὴν μίαν χρονιάν καὶ τὴν ἄλλην ὁ Γιάννης, γκαρική εἰς τὸ πρᾶγμα ὅπου ἀγόρασαν τοῦ Γιαννάκη παπα Νικολάου Βγιόνη εἰς τὴν Τραβαβουνάραν καὶ εἶναι γραμμένη καὶ εἰς τὴν πούλησιν καὶ εἰς τὰ προικοσύμφωνά τους, παράδες 20.

= Τὴν δευτέραν Τετράδην λειτουργᾷ μέσα ὁ Νικολός Ἰω. Πλόγενας γκαρική ἀπὸ τὸν πεθερό του κατὰ τὸ προικοχάρτι του [ὁ Νικολός τοῦ Μπινερῆ, ὁ Λάχανος].

= Τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνησεως ἐορτάζει μέσα τῆς Μαρίας παπά Φραζέσκου ὁ γαμβρός ἀπὸ τὴν Καταβατῆ, ὁ Μιχάλης Ἀμουργιανός, γκαρική καθὼς διαλαμβάνει τὸ γράμμα ὅπου βαστοῦμε καὶ τὴν λειτουργίαν τὴν κάμνει ὁ Ἰωάννης Καμπάνης· τὸ γράμμα ἀπέρασεν εἰς τὸ παρὸν εἰς τὰ φύλλα 97 [ὁ Νικολάκης παπα Τζιριγώτη].

= Τὴν Τετράδην τῆς μεσονηστήμου λειτουργᾷ μέσα ὁ Ἰωάννης Ζαμπέλας τὴν μίαν χρονιά καὶ τὴν ἄλλη ὁ Κωσταντῆς τοῦ Δημήτρη τ' Ἀνεγνώστη.

= Τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου ἐορτάζει ὁ Κωνσταντῆς Νικολοῦ Βερνίκου εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὰ Κουρνιά γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του, πληρωμὴ παρ. 10, χρόνον παρά χρόνον μέ τὸν κουνιάδον του Γεώργη υἱὸν Ἰωάννου Ντάρτου [ὁ Γιώργης Ράπιας].

- = Τό Σάββατο τῆς Ἀκαθίστου λειτουργᾶ ὁ Νικολός Ἀντώνη Διενῆ μέσα γκαρική, εἰς τό προικοχάρτι του εἰς τά σπίτια τῆς γυναικός του [Νῦν δέ ὁ γαμβρός του Δημητράκης Γεώργη Σαρβιδᾶς].
- = Τήν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐορτάζει ὁ Γιώργης Ἀντώνη Νταμισίνου, γκαρική εἰς τό ἀμπέλι τοῦ Μηλιαρῆ ὁποῦ τοῦ ἄφισεν ὁ πατέρας του καί βαστοῦμεν γράμμα, παράδες 20 [ὁ Ραΐσης, χρονιά παρά χρονιά μέ τόν Νικολόν τοῦ Ἰωάννου Κόμη].
- = Τήν Μεγάλην Δευτέραν λειτουργᾶ μέσα ὁ παπά Ἰωάννης Ντεστουιᾶνος χρόνια τῆς Μαργιάς Στελιανοῦ διά τά ὀσπήτια ὁποῦ ἀγόρασε καθῶς διαλαμβάνει ἡ πούλησις τοῦ ὀσπητίου. [Ἀπέρασεν εἰς τό Κατερινιό Γιαννιού Μυκονιάτη διά τό πρᾶγμα εἰς τόν Ἅγιον Ἀντύπαν].
- = Τήν Μεγάλην Τρίτην λειτουργᾶ ἡ Μαργαρίτα θυγάτηρ τοῦ Γεώργη Ραφελιούσ μέσα γκαρική ἀπό τούς γονέους τῆς [Νῦν δέ τό Κατερινιό Γιαννιού ... διά τό πρᾶγμα εἰς τό Μέσα Πετάλλι ὁποῦ ...].
- = Τήν Μεγάλην Τετράδην λειτουργᾶ ὁ Νικολός Σγουρομάλλης γκαρική [ἡ Νόνενα].
- = Τό Μέγα Σάββατον λειτουργᾶ ὁ Γιάννης Ἀντώνη Πλουμένου διά τήν θεμωνιάν ὁποῦ ἔκτισεν εἰς τό χωράφι εἰς τήν Κρούσταν, κατά τό γράμμα ὁποῦ εἶναι εἰς τόν παρόντα Κόνδικα, εἰς φλ.: πληρ. παρ. 20.
- = Τήν Μεγάλην Πέμπτην λειτουργᾶ τῆς Ἄννας τοῦ Φραζεσκάκη ἡ θυγατέρα ἡ Φλουρέζα. [ὁ Πικουλιός, ὁ Δημητράκης Σαρβιδᾶς].
- = Τό Μέγα Σάββατον λειτουργᾶ ὁ Νικολός Ἀντώνη Διενῆ διά τό κηπάρι ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν ἡ ἐκκλησία τοῦ Φλάσκου, εἰς τίς Βαλανιές, πληρωμή παρ. 10 [ἡ Μαργαρίτα Ἐγκλέζενα].

φ. 9α Ὅσαις ἐορτάδες καί λειτουργίαις ἔχομεν ἀπό τήν Κυριακὴ τῆς Λαμπρᾶς ἕως τῆς Πεντηκοστῆς

- = Τήν Δευτέραν Ἀνάστασιν ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Γοζαδίνος μέσα γκαρική κατά τό προικοχάρτι του διά τά ὀσπίτια τοῦ πάππου του [τό Πουλί], παραδ. 20.
- = Τήν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἐορτάζει ὁ Νικόλας Σφακιανός Νοστράκης μέσα διά τά ὀσπίτια ὁπου ἔκτισεν στίς Βαλανιές ὁποῦ ἦτον ὁ τόπος τῆς ἐκκλησίας καθῶς εἶναι περασμένο εἰς τό γράμμα ὁποῦ ἔχουν εἰς τόν παρόντα κώδικα, πληρ. παρ. 20 [ἡ Περάτζια].
- = Τήν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾶ ὁ Νικολός Ἰω. Μιχάλη διά τό μόνιασμα τοῦ Σελίνου ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν ἡ ἐκκλησία εἰς τήν Χερρόνησον, κατά τό γράμμα του, παράδες 10.
- = Τῶν Μυροφόρων ἐορτάζει ὁ Γιαννάκης Ἀντώνη Συναδινού μέσα διά τόν τόπον ὁποῦ τοῦ ἔδωσα καί ἔκτισεν τήν θεμωνιάν καί ἄλλα κόμοδα ἀπάνω στό χωράφι μου στοῦ Κονόμου, πληρωμή καί κατά τό γράμμα παράδες 20. [ὁ Νικολός Κουμεσάριος διά τό Ἐρνιό τοῦ Γιαννουλάκη, ὁμοίως καί τήν λειτουργίαν, παρ. 5].
- = Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζει ὁ Ζανῆς Σκλάβενας εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον στό Φοινικίδι γκαρική εἰς τό προικοσύμφωνόν του ἀπό τῆ γυναῖκα του, παραδ. 20, [διά τό πρᾶγμα ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν κείμενον εἰς Λί-

- μνες ... τοῦ Ἁγίου Γεωργίου]. Ὁ ὁμοιος Ζανῆς κάμνει καί μίαν λειτουργίαν χρόνια τῆς πεθερᾶς του, παραδ. 5.
- = Τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Ἀνέστη λειτουργᾶ ὁ Νικολάκης Κωνσταντίνου Σοφλιά μέσα γκαρική εἰς τό προικοχάρτι του ἀπό τὴν γυναίκα του μέσα, παρ. 5.
 - = Τῆς Ἀναλήψεως ἐορτάζει ὁ Ἀγγελέτος Χρυσόγιλου [ὁ Φραζέσκος Μαρίας Καρύδενας] εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον εἰς τοῦ Κουρῆ τὴν μίαν χρονιάν καί τὴν ἄλλην τὴν κάμνει ὁ Φραζέσκος [ὁ Ἰωάννης Φραζέσκου] τοῦ Γιώργη Κολαράκη κατὰ τὰ προικοσύμφωνά τους, πληρωμὴν παρ. 10. Κρατοῦμεν γράμμα.
 - = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν γίνεται καί Ἀδελφᾶτο εἰς τὸν Ἅγιον Σώζοντα στὴν Ἀχλάδα, ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου δὲν εἶναι εἰς τὴν μέση.
 - = Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐορτάζει μέσα ἡ Καλή τοῦ Γαλιᾶζου [νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Μιχάλη Σερφιώτη] διὰ τὰ ὀσπίτια ὅπου τῆς ἄφισεν ὁ ἄνδρας τῆς Ἀντώνης Ψαράφτης κατὰ τό προικοσύμφωνόν τους καί διαθήκην του καί τὴν πληρωμὴν τῆς αὐτῆς ἐορτῆς τὴν δίδει ὁ Κωνσταντῆς Ψαράφτης κατὰ τό προικοσύμφωνόν του [ὁ Πασᾶς, ἡ πληρωμὴ ἔμεινεν παραδ. 20].
 - = Ἐτι τῆς Ἀναλήψεως ἐορτάζει ὁ πρωτονοτάριος Μπουτέρος [Ναδάλες ἀπὸ τό Σταυρί] μέσα κατὰ τό προικοσύμφωνόν του γκαρική, παραδ. 20 [ὁ πρωτονοτάριος Γ. Διαρεμές, ὁ Γιωργάκης Διαρεμέ υἱός].
 - = Ἀκόμη τὴν ὁμοιαν ἡμέραν λειτουργᾶ ἡ Μαρία θυγάτηρ τοῦ Μιχελῆ Σερφιώτη διὰ τὰ χρόνια τοῦ πάππου τῆς κατὰ τὴν διαθήκην του καί εἶναι περασμένη εἰς τὸν παρὸν κόνδικα, πληρ. 5.
 - = Τῆς μισοΠεντηκοστῆς λειτουργᾶ ὁ Γιώργης Κωνσταντῆ Ξιλζέ διὰ τό σπίτι ὅπου ἀγόρασεν τό Ρηγιό τοῦ Γιαννουλάκη, πληρωμὴ παρ. 10 [ὁ Φοῦς].

φ. 10α 1785 Μαΐου 12

Ὅσαις ζητεῖες ἔχει τὴν σήμερον ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος κατ' ὄνομα.

– Φραζεσκίνα Βασίλη – Ἀντώνης Κορακῆ – Κατερίνα Τουμπλῆ – Ἀντώνης Ἰω. Παντολιού – Νικολός τοῦ Λούκα – Γιωργῆς Περρατζῆς ὁ ποιητής – Ἰωάννης Θεοδώρου – Μαρία Βασίλη – Φραζέσκος Γεώργη Πετρῆ – Ἰωάννης Ἀτζόνιος – Μαρία τῆς Ἀγγέλικας – Γιώργης Ἰω. Τουλῆς – Φραζέσκος Μάγγιπα – Ἀντώνιος Ἰω. Μπαλοῦς – Νικολός Θεοδώρου – Ἀναγνώστης Μπαλῆ – Μαρία Κουτζουμιά – Νικολάκης Μαθιούδενας – Ἀρίστος Γριπιώτης (λείπει) – Μανόλης Σφακιανός – Σπυρίδος Σφακιανός – Ἰωσήφ Σφακιανός – Κωνσταντῆς Πατζιαροῦς – Γιαννουλάκης Νικολάκη Ἀντρέα – Γιώργης Ταταράκης – Ἰωάννης Μαρίας Τουλῆ – Ἀντώνης Μαργαρίτας Πατζιαροῦς – Φλουρέζα Γεροντάκενα – Μαρία Γιωργαῆ – Ἰωάννης Καμπάνης – Ἀλεξαντράκης Καμπάνης – Ἀντριᾶς Νικολάκη Ἀντριᾶ – Μιχελῆς Σερφιώτης – Κατερίνα Νταράκη – Κωνσταντῆς Μπαστάρδος – Μαργαρίτα Γιώργου – Νικολός Δαμιανοῦ – Νικολός Μπαστάρδου – Ἀντώνης Συνέλος – Κατερινιό Μαντελένας – Ἀντώνιος Τομάζου Ντεπάστη – Νικολός Ἀντωνῆ Διενῆ [Μαρία Ἐγκλέζενα] – Κωνσταντῆς Ἐκλέζος – Γιανιός Σοφιανός – Γιαννάκης Βαφίας – Ἰωάννης Νικολοῦ Πατέρα – Νικολός Ἐκλέζου – Γιάν-

νης Γιώργη Ντάρτου [Μαργαρίτα Γιάννη] – Γιώργης Ντάρτος – Μαργαριτώ Φιλιππάκη – Μαρία τῆς Ἀγγελίνας – Κωνσταντῆς Ἰω. Μπαλοῦς – Κατερίνα Δαμιανοῦ – Ἀντώνης Ἀντρέα Κόχυλα – Νικολός Ἀποστόλου Βελοῦδη – Παναγιώτης Πανόργιος (λείπει) – Τριαντάφυλλος τοῦ Χατζῆ – Κατερινιώ γέρου Νικολοῦ – Ἀπόστολος Νικολάκη Ἀντρέα – Νικολός Ἀντριά – Φραζέσκος Ἀντώνη Μαοῦνη – Κατερίνα Σκλάβενα – Ἀνούσα Ἰω. Βασάλου – Κωνσταντῆς παπα Ἰωάννη Κόμη. Φλουρέζα Ἰω. Βασάλου – Μαρία Βασάλου – Μιχελάκης Χρυσοφός – Ἰωάννης Νικολοῦ Πανόριου – Ἀντώνης Γεωργίου – Νικολός Ἀποστόλου Κατσογιάννη – Ἄννα Ἀντώνη Φραζεσκάκη – Ἄντρης Κουφάκης – Κωνσταντῆς Γιογλά

φ. 10β Ἰωάννης Ροδίτης – Ἀγγέλικα Ἰω. Γέλη – Γεώργης Γιαννούλη – Μαρία Πέρινα – Κωνσταντῆς Μωραΐτης – Ἰωάννης Ἀντώνη Πιτῆ – Νικολός Σφακιανός – Ἰωάννης Συναδινός, ὁ Πεταλιανός – Ἰωάννης Γεώργη Τουλῆ, τό ἀγιασιμῆ. – Ἰωάννης Ἀντώνη Παντολιοῦ (ὁ Μαυρογόνατος) – Ἰωάννης Γεώργη Τζιριγότη (ὁ Βάδας) – Δημήτρης Μαοῦνης – Ἀντώνης Γεώργη Κολαράκης – Ἰωάννης Γεώργη Παντολιοῦ, ὁ Καλοπατρινός – Ἀντώνης Νικολοῦ Παντολιοῦ (ὁ Ὀνούφριος) – Γιαννιός Πρατικός (λείπει) – Ἀγγελέτος Γεώργη Χρυσόϊλου – Παῦλος Ἰω. Πανόργιου (Μαρία τοῦ Γιογλά) – Δούκας Ἀντώνη Γέλη (ὁ Λεόντιος) – Νικολός Νικήτα Σερφιώτη – Γιάννης Ἀποστόλου Βελοῦδη (ὁ Κάνονας) – Ἀντώνης Γεώργη Κουτζοκόλη – Ἀπόστολος Κωνσταντῆ Γιογλά – Κωνσταντῆς Γιώργη Θεοδώρου – Τουλῆς Νικολοῦ Τροῦλος (Σκλάβενας) – Γιαννάκης Μιχελάκη Χρυσοφού – Ζανῆς Γεώργη Μαστροκαλοῦς – Κωνσταντῆς Ξιλζέ – Ἀντώνης Νικολοῦ Πανώργιου, ὁ δραγάτης – Κωνσταντῆς Μιχελέτου – Νικολός Γιώργη Θεοδώρου [Νικολός Χρυσίνας] – Γιάννης Κωνσταντῆ Μαστρόκαλος – Ἀντώνης Νικολοῦ Μπαστάρδου [Φλουρέζα Ἐλευτερίας] – Ἀπόστολος Γιάννη Τουλῆ (ὁ Καραγιάννης) – Νικολός Ἰωάννου Προυνιάς – Νικολός Ἰωάννου Κορακῆς (τό Φαρφουρί) – Ἰωάννης Νικολάου Συναδινοῦ – Νικολός Δεσποτάκης – Ἰωάννης Ζαννῆ Μαστρόκαλου – Νικολός Γιώργη Μιχάλη, ὁ Ροῆς – Πετρῆς Ζαννῆ Μαστρόκαλου [Πετρῆς Ἀγγέλικας] – Μανόλης Σφακιανός – Φραζέσκος Τζιριγότη – Κωνσταντῆς Ἀγωγιάτης – Θεόδωρος Γιώργη Θεοδώρου (τῆς Γιαννίκας γαμβρός) – Νικολός Βαρελιᾶς – Ἀντώνης Ζαννῆ Μαστρόκαλου – Νικόλαος Κωνσταντίνου Σοφλιᾶ – Νικόλαος Σφακιανός – Νικόλαος Γιώργη Τουλῆ, ὁ Ἄγας – Γιώργης Νικολοῦ Πανώριου – Κωνσταντῆς Νικολοῦ Παύλου – Ἀντώνης Γιώργη Ψαραῦτη – Γιώργης Ἀντώνη τοῦ Νοικοκύρη – Νικολός Χαρχάλης – Ἀπόστολος Ἀναγνώστη Μπαλῆ – Ἀντώνης Λούκα Βαφίας, τοῦ Μιχελῆ Σερφιώτη γαμπρός – Ἰωάννης Μιχελῆ Σερφιώτη – Θεόδωρος Σφακιανός – Ἀντώνης Κωνσταντῆ Κόχυλα (τό Ρηνιό Γιαννούλη) – Νικολός Μιχελάκη Χρυσοφού – Γιώργης Κωνσταντῆς Λιζάρδου – Γιώργης Νικολάου Μαθιούδενας [ὁ Γιώργης τῆς Ἀντωνίας] – Ἀπόστολος Ἰωάννου Μάτζας – Μιχελιός Γιώργη Ψαραῦτη – Μιχελῆς Ἀγγελέτου Διενῆ – Κωνσταντῆς Νικολοῦ Λουκατάρη, τ' Ἀγιασημί γαμβρός – Γιώργης Μαρίας Γιαννούλη – Δημήτριος Σαρβιδᾶ, τῆς Μαργιάς Ἐγκλέζου γαμβρός – Κωνσταντῆ Νικολοῦ Παύλου – Σταμάτης Χιώτης – Ἀντώνης Ἀγγελέτου

Σαψάρη (ὁ Σαμψός) – Ἰωάννης Νικολοῦ Πανώριος – Τουλῆς Ἰωάννου Τουλῆς (... γαμβρός)

φ. 11α Μαργαρίτα Καλογήρου, τοῦ Πέτρου Μπέλη πεθερά – Νικολός Μπόλενας – Ἰωάννης Γιώργη Μιχάλη – Γιώργης Μπαλῆς – Νικολός Ἰωάννου Τρούλλου (ὁ Λευθήρης) – Δημήτρης Ἰωάννου Ριφιούς – Ἀντώνης Ἰωάννου Μπογιαζῆ – Γιώργης Γιωργαῖ – Κωνσταντῆς Ἰωάννου Θεοδώρου, ὁ Μουσαμᾶς – Γιώργης Νικολοῦ Ἀτζόνιος – Νικολός Ἀντιλαβοῦ – Ἀπόστολος Λουκατάρης, γαμβρός Νούφριου – Γιώργης Βλασερός, τό παρασκουδι – Γιώργης Μπιρπίλας – Πέτρος Μπέλης – Γρηγόριος Στραβός – Φραγκούλης Ἰω. Κολαράκης – Ἰωάννης Νικολάου Γοζαδίνου, ὁ Μπουλῆς – Νικολός Μπαλαμπάνος – Γιάννης Φραζεσκαράκης – Καλῆ τοῦ Μπινερῆ, τ' ἀκλεργιό – Κωνσταντῆς Γιώργη Ψαραύτης, ὁ Πασᾶς – Νικολός Ἀντώνη Πανώργιου, τοῦ Ἀντώνη Δραγάτη – Νικολός Καλογέρου [Μαργαρίτα Φραζεσκαράκη] – Ἀπόστολος Ἰω. Κολαράκης, ὁ Ψεύτης – Ἀντώνης Ἰωάννου Μαθιούδενας, ὁ Γιαννακάκης – Ἰωάννης Αἰβαλιώτης, Μαρία Ἀγγελέτου Χρυσόγελου – Πέτρος Κωνσταντίνου Μάτζα – Γιακουμάκης Μαρουδῆς – Ἀντώνιος Κωνσταντῆ Κόχυλα, Φλουρέζα Δημ. Μανοῦ – Ζαννῆς Ἀντωνίου Ἀγγελίικας – Ἰωάννης Μαργιᾶς Γιογλᾶ – Νικόλαος Ἰωάννου Συναδινοῦ – Νικολός Γουργιδάρης, Σηφαλάκης – Ἰωάννης Γεωργίου Ἀτζόνιου – Γεώργιος Ἀποστόλου Θεοδώρου, ὁ Μάντζουνας – Ἀντώνης Μανούσου – Μανούσος τοῦ Νικολάου Ἄγα γαμβρός – Ἀντώνιος Γεωργίου Διπλοῦ – Ἰωάννης Νικολοῦ Χρυσίνας – Γεώργιος Κωνσταντίνου Ξελτζέ – Νικολός Φλουρέζας Βασάλενας, ὁ Καραβῆς – Ἀγγελέτος Νικολάου Κουμσαρίου – Ζάνης Πετρῆ Ἀγγελίικας – ὁ Θεοφίλης – Ἰωάννης Λοῦϊ Γκιών – Νικολός Ἰωάννου Κουτζοκόλη – Κωνσταντῆς Γεωργίου Ἀτζόνιου – Ἀγγελέτος Συριγότης, τοῦ Μουσαμᾶ γαμβρός – Γεώργιος Νικολοῦ Ρουῆ – Ἰωάννης Πετρῆ Ἀγγελίικας – Ἰωάννης Ἀντριάνας Νοικοκύρη – Γεώργιος Νικολάου Μεγελίνας – Γιαννούλης Γεωργίου Μπινερῆ – Φραζέσκος Καρύδενας – Νικολός Μπινερῆς (ὁποῦ ἀγόρασα τό σπῆτι τοῦ Νικολάου τοῦ Ρηνιοῦ γέρω Νικολοῦ) – Ἀπόστολος Ἀντωνίου Φουτούλιος (τοῦ Σαμψοῦ ὁ γαμβρός) – Ἀπόστολος Δημητρίου Τζιώτη – Γεώργιος Ἀντωνίου Δραγάτη – Ἀντώνιος Ἰωάννου Λουκατάρη (ὁ γαμβρός Νικολάου Ἀντιλαβοῦ) – Γεώργιος Κωνσταντίνου Θωμᾶ – Παῦλος Ν. Ράπτη – Ἀντώνιος Νικολάου Παντολιοῦ, γαμβρός Ἰωάννου Σερφιώτη – Ἰωάννης Ν. Σπεράντσας, ὁ Λαχανιάς – Ἀντώνιος Γεωργαῖ – Γεώργιος Θεοδώρου Ταλιμπάκης, τῆς Μαρίας Μαντελένη γαμβρός – Γεώργιος Νικολάου Λούκου – Κωνσταντῆς Γεωργίου Θεολάη – Ἀντώνιος Μιχελῆ Ψαραύτη – Γεώργιος Ἀντωνίου Λεμπέση – Γεώργης Νικολάου Κρητικοῦ – Ἰωάννης Γεωργίου Νοικοκύρη – Ἰωάννης Δημητρίου Κόμη, τῆς Μαργιᾶς Νικηφόρη – Ζαννῆς Κωνσταντίνου Παλαιοῦ – Ἰωάννης Νικολάου Μαγκανάρης, ὁ Μαγκανιάρης υἱός Ν. Φραγκούλη – Γεώργιος Αἰκατερίνης Δίπλου.

φ. 12α 1819 Μαΐου 2 Σίφνος

Πόσαις ἑορτάδαϊς καί λειτουργίαις ἐγκαρικιαῖς ἔχει τήν σήμερον ὁ Ἅγιος Κωνσταντῆς μέσα εἰς τόν ναόν του καί εἰς ἐξωκκλήσια κατ' ὄνομα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

αρ. 1. Τοῦ Παντοκράτορος ἐορτάζει ὁ Ἀντώνιος Κολοκοτρώνης ἀπὸ τὸ Κ. Πετάλι εἰς τὴν Παναγία εἰς τὸ Σκαλωτὸν ἐγκαρική ἀπὸ τὸν κύρ Δημήτρην εἰς τὰ πράγματα τοῦ Σκαλωτοῦ δίδοντας πληρωμὴν παράδες.... 20.

α. Τοῦ Παντοκράτορος ἐορτάζει ὁ Δημήτρης Χρυσίνας ἀπὸ τὸ Σταυρί, τὸν ἕναν χρόνον, καὶ τὸν ἄλλον ὁ καστρίνσιος παπὰ Ἰωάννης διὰ τὰ χρόνια τοῦ παπὰ Κωνσταντίνου Τρουλλίδη καθὼς διαλαμβάνει ἢ διαθήκη του δίδοντας πληρωμὴν παράδες.... 10.

στ'. Τοῦ Ταξιάρχου ἐορτάζει ὁ Δημητράκης Ἰωάννου Μαρουδῆ ἀπὸ τὸ Κάστρον, μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική ἀπὸ τὸν πενθερόν του, δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι.... 20.

ζ'. Τοῦ Ἁγίου Σώζοντος ἐορτάζει ἡ Μαργαρίτα θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Ραφελιοῦς, εἰς τὸν ναόν του εἰς τὴν Ἀχλάδα ἐγκαρική δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.

[Νῦν δέ ὁ διάκο Γιάννης υἱὸς του]

η'. Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου, ἐορτάζει ὁ Μιχαῆλης Ἀγγελέτου Πεπέ, μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὸ πρᾶγμα ὅπου ἔχει τῆς Βαμβακερῆς δίνοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι 20.

ιδ'. Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐορτάζει ὁ ἀνεγνώστης Δημητρίου Λουκῆ ἀπὸ τὸ Σταυρί, μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὰ πράγματα ὅπου ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν καλόγερον καὶ βαστοῦμε γράμμα, δίδοντας πληρωμὴν παρ. 20.

= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Κωνσταντῆς Γεωργίου Διπλοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὰ Μάγκανα ἐγκαρική ὡς φαίνεται εἰς τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι 20.

κ'. Τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου ἐορτάζει ὁ Πετράκης Κωνσταντάκη Σακελλαρίου Μπάου, μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του δίνοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι 20.

κγ'. Ἡ Σύλληψις τοῦ Προδρόμου, ἐορτάζει ὁ Δημήτριος Νικολάου Γιαγιᾶς διὰ τὸ πρᾶγμα πού ἀγόρασεν τοῦ Ἀντωνίου Λιγκοδῆ εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὰ Γουρνιά ἐγκαρική εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦ Ἁγίου Πέτρου, δίδοντας πληρωμὴν παράδες 20. [Νῦν, δέ ὁ Νικόλαος Δημητρίου Μπουρλότου].

κστ'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐορτάζει ὁ Νικολός Ἰωάννη Συναδινοῦ μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὰ σπίτια τῆς γυναικὸς του, καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του, δίνοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.

[Νῦν δέ ὁ Κωνσταντῖνος Νικολάου Μπινηρῆ, γαμβρός Νικολάου Ξεχάση]

= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ἡ ἐκκλησία τοῦ Παλαιοῦ, ἐγκαρική ἀπὸ τοὺς γονεῖς του καθὼς διαλαμβάνει τὸ γράμμα ὅπου βαστοῦμε δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.

φ. 12β Πόσαις ἐορτάδαις καὶ λειτουργίαις ἔχει μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐγκαρικαῖς καὶ εἰς ἐξωκκλήσια κατ' ὄνομα τὸν Ὁ κ τ ὠ β ρ ι ο ν μῆνα.

- ιη'. Τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ λειτουργᾶ μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁ Ἀποστολάκης Μάτζας δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.
- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾶ ὁ Ἀγγελέτος Ἀποστόλου Μαγκανάρη μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.
- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾶ ἡ Κατερινιό Φραγκούλη Μαγκανάρη μέσα εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ πατρὸς τῆς δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.
- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾶ ὁ Γεώργιος Γιαννουλάκη Μαγκανάρη μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.
- κστ'. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐορτάζει ὁ Φραζέσκος Ν. Πικουλιῦ εἰς τὸν ναὸν τοῦ εἰς τὰ Μάγκανα ἐγκαρική εἰς τὸ πρᾶγμα τῶν Μαρμάρων ὅπου ἐπῆρεν τὸ γονικόν του, δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.
- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζουν τὰ παιδιὰ τοῦ Μανώλη Νικολάου Παύλου, ὁ Νικόλαος καὶ Ἀντώνιος, εἰς τὸ Σκαλωτόν εἰς τὴν Παναγίαν χρόνον παρά χρόνον ἐγκαρικήν καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι τους δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.
20. Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου, ἐορτάζει ὁ Γιαννιὸς Τουφεξῆς Κρητικὸς εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὰ Γουρνιᾶ διὰ τὰ ὀσπῆτια ὅπου τοῦ ἔδωσα ἐκεῖ καὶ ἀμπελάκια, κατὰ τὸ γράμμα ὅπου κρατᾶ ὁ ἴδιος καὶ ἔχει ἀπερασθεῖ εἰς τὸν παρόντα κώδικα δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα.... 10.

φ. 13α Πόσαις ἐορτάδαις καὶ λειτουργίαις ἐγκαρικαῖς ἔχει μέσα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ εἰς ἐξωκκλήσια κατ' ὄνομα τὸν Ν ο έ μ β ρ ι ο ν μήνα

- α'. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἐορτάζει ὁ Ἀποστολάκης Μάτζας, μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, ἐγκαρικήν καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.
[Νῦν δέ ἡ θυγάτηρ Νικολάου Βενιῦ ἡ Ἑλένη ἐγκαρική εἰς τὰ σπίτια ὅπου ἔλαβε κληρονομίαν ἀπὸ τὸν θεῖον τῆς Ζαφειράκη ποτέ Ἀποστόλου Μάτζια].
- Γ'. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐορτάζει ὁ Μανώλης Ἰωάννου Χρυσσοφοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὰ Γουρνιᾶ, ἐγκαρική εἰς τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχει ἐκεῖ κατὰ τὸ προικοχάρτι του, δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.
- Η'. Τοῦ Ταξιάρχου ἐορτάζει ὁ Δημήτριος Μαρίας Νικηφόρη μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὰ σπίτια τους καὶ βαστοῦμεν καὶ γράμμα δίδοντας πλερομή παράδες ἴκοσι [Νῦν δέ ὁ Γεώργιος Κουμνιανός]... 20.
- ιβ'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος ἐορτάζει ὁ Γιούργιας Ἰωάννου Μαστρόκαλου μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὰ σπίτια ὅπου ἐπῆρε κληρονομίαν ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν του Ζαμπέτα, δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20 [Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Μιχαηλῆ Πεπέ].
- ιγ'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου ἐορτάζει ὁ Κωνσταντῖνος Μανούσενας διὰ τὰ σπίτια ὅπου ἀγόρασε ἀπὸ παπα Ζάνεν κατὰ τὴν πώλησιν δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20 [Νῦν δέ ὁ γαμβρὸς τοῦ Εὐστράτιος Νόννος].

- ιδ'. Τοῦ Ἁγίου Φιλίππου λειτουργᾷ ὁ Τομάζος Κτενᾶς καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες 10.
- κα'. Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου ἐορτάζει ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννου Κολαράκης ἐγκαρική εἰς τό σπίτι τῆς γυναικός του καί πληρωμὴν... 20.
= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Μιχαὴλ Πεπὲς εἰς τὴν Παναγίαν Φοιτιάν ἐγκαρικήν καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του καί πληρωμὴ παράδες εἴκοσι (ἢ θυγατέρα του Εἰρήνη)... 20.
- κε'. Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐορτάζει ὁ ἱερομόναχος Νεόφυτος ἀπὸ Κάστρον ἐγκαρική ἀπὸ τὴν θεῖαν του Μυροφόραν, διὰ πληρωμὴν παράδες εἴκοσι.
- λ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐορτάζει τό Ρηνιό παπὰ Ἀντωνάκη Χρυσόγελου ἐγκαρικήν εἰς τὰ ὀσπῆτια ὅπου ἐπῆρεν τοῦ Γιαννάκη παπὰ Νικολάκη καί ἔχομεν καί γράμμα καί πληρωμὴν... 20.
= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ὁ Γεώργιος παπὰ Ν. Μαγκανάρη, χρόνια τῆς Ἀννούσας Κωνσταντέλου καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι τοῦ πατρός του παπὰ Νικολάκη, δίδοντας πληρωμὴν παρ. ... 10.
= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ τό Φλουρί τοῦ Πέτρου.

φ. 13β

=Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Ἀντώνιος Λούκα Γκέλη καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, δίδοντας πληρωμὴν παράδες ...5.

Πόσαις ἐορτάδαις καί λειτουργίαις ἔχει τὸν Δ ε κ έ μ β ρ ι ο ν μήνα.

- ε'. Τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐορτάζει ὁ Πετράκης Κονσόλου μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου διὰ τὰ ὀσπῆτια τῆς γυναικός του κατὰ τό προικοσύμφωνό του, δίδοντας πληρωμὴν παράδες 5.
[Γεώργιος Γκούμας δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι 20].
- στ'. Τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐορτάζει ὁ Γεώργιος Νούφριου ἐγκαρήμενην εἰς τό ἀμπέλι τῆς Χώνης δίδοντας πληρωμὴν παράδαις εἴκοσι... 20.
= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννου Μαρίας Τουλῆ καθῶς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του καί ἔχομεν γράμμα δίδοντας πληρωμὴν παράδαις 10.
- ιβ'. Τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐορτάζει ἡ Μαρία Γιαννουλάκη Μαγκανάρη κατὰ τὴν διαθήκην τῆς ἀταδέλφης τῆς Εἰρήνης τὴν ὁποίαν ἄφισεν ἡ ἴδια ἐγκαρικήν εἰς τό πρᾶγμα τῆς Λαγκάδας, κατὰ τὴν ἐγκραφον διαθήκην ὅπου εἰς τὸν παρόντα κώδικα φαίνεται δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.
= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Γεώργιος Ἀτζόνιος ἐγκαρικήν καθῶς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τοῦ πατέρα του δίδοντας πληρωμὴν παράδες ...20.
- κδ'. Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων λειτουργᾷ ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μαστρόκαλου ἐγκαρικήν εἰς τό σπίτι τῆς γυναικός του Μαρίας Φαρφουργιοῦ, δίδοντας πληρωμὴν παράδες... 20.
- κε'. Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζει τοῦ Ἀντῶνη Πιτῆ ἢ θυγατέρα, ἢ Ἐλπίς, μέσα ἐγκαρική εἰς τό χωράφι τοῦ Μαυρουδῆ καί

βαστούμε γράμμα, ή όποία κάθεται εις τό Σταυρί, δίδοντας πληρωμήν παράδες είκοσι... 20.

- κστ'. Τά επίλόχια τής Παναγίας έορτάζει ό Άντώνιος Ίωάννου Μπογιατζή, έγκαρική εις τά σπίτια τής γυναικός του, και βαστούμε γράμμα, δίδοντας πληρωμήν παράδες είκοσι, 20, τώρα δέ ό Κωνσταντής Θεολάης.
= Τήν αυτήν ήμέραν έορτάζει επάνω εις τόν Άγιον Έλευθέριον, τόν ένα χρόνον ό Θεόδωρος Γεωργίου Θεοδώρου και τόν άλλον ό Γεώργιος του Γιαννάκη, κατά τό προικοσύμφωνόν τους, και κρατούμε κόπιαν, δίδοντας πληρωμήν παράδες δέκα 10.
15. Του Άγιου Έλευθερίου έορτάζει ό Ίωάννης Γερονδάκη εις τόν Άγιον Σάββαν εις τήν Λαγκάδαν γκαρική εις τό προικοχάρτι του χρόνον παρά χρόνον μέ τόν μπάμπαν του.

φ. 14α Πόσαις έορτάδαις και λειτουργίαις έχει τόν **Ί α ν ο υ ά ρ ι ο ν** μήνα.

- α'. Του Άγιου Βασιλείου έορτάζει ό Κωνσταντάκης Μάτζας μέσα, έγκαρική καθώς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του, νυν δέ ό Νικόλαος Βραχνάς, 20.
= Άκόμη τήν όμοιαν ήμέραν έορτάζει ό Νικόλαος Άντωνίου Μπάσταρδου εις τόν Άγιον Γεώργιον του Καμπουράκη εις τήν Σεράλιαν, έγκαρική καθώς τό διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του, δίδοντας πληρωμήν παράδες δέκα... 10.
- ε'. Τήν παραμονήν τών Θεοφανείων λειτουργά ή Φλουρέζα Άντωνίου Δάρτου μέσα έγκαρική καθώς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι της δίδοντας πληρωμήν παράδαις 10 [ό Γιάγκος Παλαιός, γαμβρός Ν. Μεγελίν].
- στ'. Τά Άγια Θεοφάνεια έορτάζει τό Μαργιό του Πλημένου χρόνον παρά χρόνον μέ τόν κουριάδον της Γεώργιον Νικολάου Γεροντή, μέσα έγκαρική, εις τά προικοσύμφωνά της, δίδοντας πληρωμήν παράδαις είκοσι... 20.
- ζ'. Η σύναξις του Προδρόμου έορτάζει ό Γεώργιος Κωστάκη Σκλάβενας, γαμβρός Ίωάννου Κανέλλη, μέσα έγκαρική κατά τό προικοσύμφωνόν του δίδοντας πληρωμήν παράδες είκοσι... 20.
- ια'. Του Άγιου Θεοδοσίου λειτουργά ό Δημήτριος Νικολάου Βαρελιᾶ εις τόν Άγιον Κωνσταντῖνον έγκαρική εις τό όσπήτιον όπου έχει προικίον τής γυναικός του κείμενον εις τό Πίσω Πετάλι δίδοντας πληρωμήν παράδες δέκα... 10.
- ιζ. Του Άγιου Άντωνίου έορτάζει εις τόν Άγιον Κωνσταντῖνον ό Σταμάτης Χιότης έγκαρική εις τά όσπήτια όπου έχει από Αικατερίναν Δακάκη δίδοντας πληρωμήν παράδες είκοσι 20.
= Τήν αυτήν ήμέραν έορτάζει ό Άντώνιος Σαμψός, εις τόν Άγιον Άντώνιον εις ταῖς Βαλανιαῖς, έγκαρική εις τό προικοσύμφωνό του... 5.
- ιη'. Του Άγιου Άθανασίου έορτάζει μέσα Άδελφάτο.
- κ'. Του Άγιου Εϋθυμίου έορτάζει ό Άποστολάκης Μάτσας μέσα έγκαρική, εις τό προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμήν παράδες είκοσι [Νυν δέ ό Νικόλαος Κουτζοκόλη]... 20.

φ. 14β κε'. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἐορτάζει ὁ Πέτρος Μπέλης, μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, ἐγκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του καὶ βαστοῦμε γράμμα, δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.

κζ. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐορτάζει ἀδελφᾶτο εἰς στά Μάρμαρα εἰς τὸν ναόν του.

κς. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐορτάζει ὁ Βασίλειος Ψαραύτης εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον διὰ τὸ πρᾶγμα ὅπου ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν θεῖον του Ἄντωνιον καθὼς τὸ διορίζει εἰς τὴν διαθήκην του δίδοντας πληρωμὴν παράδες20.

= Ἀκόμη τὴν ὁμοίαν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Γεώργιος Τζαντονίας εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες 5.

κθ'. Τὴν παραμονὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν λειτουργᾷ ὁ Ἀποστόλης Ἰατρός, εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.

λ'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐορτάζει τὸ Φλουρί τοῦ Ἄντωνᾶ, εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι της δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι διὰ τὸ χωράφι Κουρί... 20.

Νῦν δέ ὁ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Ἄντωνᾶ διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦ Κουρί ὅπου ἔλαβε κληρονομία ἀπὸ τὴν θεῖαν του Φλουρί Ἄντωνᾶ.

φ. 15α Πόσαις ἐορτάδαις καὶ λειτουργίαις ἔχομεν ἐγκαρικιαῖς τὸν μήνα Φεβρουάριον.

β'. Τῆς Ὑπαπαντῆς ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Ἀτζόνιου εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδαις εἴκοσι 20.

[Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Ἀποστόλου Ψεύτη].

10. Τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπου, ἐορτάζει ὁ Γεώργιος Αἰβαλιώτης εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὰ Γουρνιά ἐγκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.

= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Γεώργιος Νικολάου Καλογήρου (Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Ἄντωνίου Σαννάκη).

ια'. Τοῦ Ἁγίου Βλασίου λειτουργᾷ ὁ Γεώργιος Κουλλούρης εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες

γ'. Τοῦ Ἁγίου Συμεῶν ἐορτάζει ὁ Ἀπόστολος Γιογλᾶ εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὰ Γουρνιά ἐγκαρική εἰς τὰ ὀσπήτια τῆς Τζακῶνισσας ὅπου τὴν ἔδωσεν ἡ ἐκκλησία δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι 20.

[Νῦν δέ ὁ Νικόλαος Κουκκῆς].

Πόσαις ἐορτάδαις καὶ λειτουργίαις ἔχομεν ἐγκαρικιαῖς τὸν Μάρτιον μήνα.

θ'. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων λειτουργᾷ ἡ Μαργαρίτα τοῦ πρωτοσυγκέλου ἀδελφῆ εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι της δίδοντας πληρωμὴν παράδες ...

κε'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ Μαργαρίτα γυνὴ Νικολάκι Πετρῆ ἀπὸ τὸ Κάτω Πετάλι ἐορτάζει εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἐγκαρική καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι τῆς δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι. [Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Μαργιᾶς Νικηφόρη].

= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Βασιλάκι Κώμη ἀπὸ τὸ Κάστρον εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὰ Γουρνιά ἐγκαρική διὰ τὸ πρᾶγμα ἐκεῖ εἰς τὰ Γουρνιά κατὰ τὸ προικοσύμφωνον τοῦ δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.

φ. 15β Πόσαις ἐορτάδαῖς καὶ λειτουργίαις ἔχομεν ἐγκαρικαῖς τὸν μῆνα Μάϊον.

η'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐορτάζει ὁ Γιαννάκης Μπᾶος κατὰ τὸ προικοσύμφωνόν τοῦ δίδοντας πληρωμὴν παράδες... 20.

η'. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου λειτουργᾷ μέσα ὁ Πέτρος Δημητρίου Μπέλη διὰ τὸ πρᾶγμα τῆς Λαγκάδας καὶ κρατοῦμεν γράμμα, γεγραμμένον εἰς τὸ προικοσύμφωνόν τοῦ δίδοντας παράδες δέκα... 10.

κ'. Τὴν παραμονὴν τοῦ Ἁγίου λειτουργᾷ μέσα ὁ Κωνσταντῖνος Θωμᾶς, γκαρική εἰς τὸ προικοχάρτι του.

κα'. Τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐορτάζω ἐγώ.

κη'. Λειτουργᾷ μέσα ὁ Ἀντώνιος Κουζαουστᾶς διὰ τὰ ὀσπήτια ὅπου τοῦ ἄφισεν ἡ Κυριακὴ Ἰωάννου Δακάκη... 10. Νῦν δέ ὁ Γεώργιος Κ. Μουσαμᾶ ὁ γαμβρὸς Ἀντωνίου Σατζάκη.

Τὴν ἐορτὴν τοῦ Θεολόγου θά τὴν κάμνει ὁ Ἀποστολάκης Γρυπάρης... παράδες 20.

φ. 16α Πόσαις ἐορτάδαῖς καὶ λειτουργίαις ἔχομεν ἐγκαρικαῖς τὸν Ἰούλιον μῆνα.

κδ'. Τὸ Γεννέθλιον τοῦ Προδρόμου ἐορτάζει μέσα ὁ Ἰωάννης Τζαμπουνιέρης ἀπὸ τὸ Σταυρί καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι τοῦ δίδοντας πληρωμὴν 5. Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Μουσαμᾶς εἰς τὰ Μάγκανα εἰς τὸν ναόν του.

κε'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Κρητικός ἀπὸ τὸ Σταυρί εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον εἰς τὴν Πηγὴν καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι του καὶ πληρωμὴ παράδες 20.

Νῦν δέ ὁ Ἀντώνιος Κοψοκόπουλος Ἀντριάνας Νοικοκύρη ἀπὸ τὸ Σταυρί ἢ ὁ Γεώργιος Χιότης ἔμπορος γαμβρὸς Ἀντωνίου Κοψοκόπουλου.

Πόσαις ἐορτάδαῖς καὶ λειτουργίαις ἔχομεν τὸν Ἰούλιον μῆνα.

α'. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἐορτάζει ὁ Ἀγγελέτος Μαγκανάρης μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον καθὼς διαλαμβάνει τὸ προικοχάρτι τοῦ δίδοντας πληρωμὴν παράδες 20. (Διεγράφη).

ιγ'. Τῶν Ταξιαρχῶν ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Γρυπάρης δίδων πληρωμὴν παρά-

δες δέκα καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του. Νῦν δέ ὁ Ἄγγελέτος Μιχελῆ Πεπέ.

= Ἄκομη τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Ἀντωνίου Παντολιοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην στὰ Μάρμαρα καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες δέκα... 10.

Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Μπαλῆς.

κ'. Τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἐορτάζει ὁ Μιχελῆς Ἰωάννου Μέχαγλη εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην στὰ Μάρμαρα καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες 10.

κζ'. Τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐορτάζει ὁ Νικολός Μπαλαμπάνος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς ταῖς Καμάραις καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του δίδων πληρωμὴν παράδες 10. Νῦν δέ ἡ θυγατέρα του Αἰκατερίνα.

= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Ἀπόστολος Μπουκάκης ἐγκαρική εἰς τό ὀσπῆτι καθῶς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τοῦ πάπου τῆς Μαρίας ἀρφανῆς.

φ. 17α Πόσαις ἐορτάδαις καὶ λειτουργίαις ἔχομεν τὸν Αὐγουστον μῆνα.

α'. Τῶν Μακκαβαίων ἐορτάζει ὁ Κωνσταντάκης Σπαθάρης ἐγκαρεμένη εἰς τὰ ὀσπῆτια τῆς γυναικός του καθῶς διαλαμβάνει τό προικοσύμφωνόν του καὶ πληρωμὴ παράδες... 20. Νῦν δέ ὁ Γεώργιος Ζανῆ Καμπάνη.

ιε'. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, ἐορτάζει ὁ Κωνσταντῆς Ψαραύτης (ὁ πασᾶς) διὰ τό σπῆτι τῆς γυναικός του ὡς εἶναι γεγραμμένο εἰς τό προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες εἴκοσι... 20.

κθ'. Εἰς τὴν Ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου ἐορτάζει ὁ Ἀπόστολος Καλογήρου εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην εἰς τὰ Μάγκανα ἐγκαρεμένη εἰς τὰ ὀσπῆτια ὅπου ἀγόρασεν ἀπὸ Ἀντώνιον Κορακῆν καθῶς διαλαμβάνει ἡ πώλησις του δίδων πληρωμὴν παράδες... 10. Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Ἀποστόλου Δαμησίνου (ὁ Ψεύτης).

= Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζει ὁ Κωνσταντάκης Μάτζας εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Τζάβλα καθῶς διαλαμβάνει τό προικοχάρτι του δίδων πληρωμὴν παράδες... 20.

φ. 17β Πόσαις ἐορτάδαις καὶ λειτουργίαις ἔχομεν τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν.

= Τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀποκρέου ἐορτάζει μέσα ὁ Νικολάκης Μαντελένης ἐγκαρική εἰς τὰ ὀσπῆτια ὅπου ἀγόρασεν ἀπὸ τῆς Αἰκατερίνης Ζανῆ. Νῦν δέ ὁ Ἰωάννης Ἀντριάνας Νοικοκύρη... παράδες 20.

= Τὴν πρώτην Τετράδην λειτουργᾷ μέσα ἡ Καλῆ Ψοφήσενα ἐγκαρική εἰς τό προικοχάρτι τῆς, παράδες 10.

= Τό πρῶτον Σάββατον λειτουργᾷ ὁ Νικόλαος Ἑλληνας εἰς τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίνην Καλαμπελᾶ ἀγκαρική εἰς τό προικοχάρτι του παράδες 10.

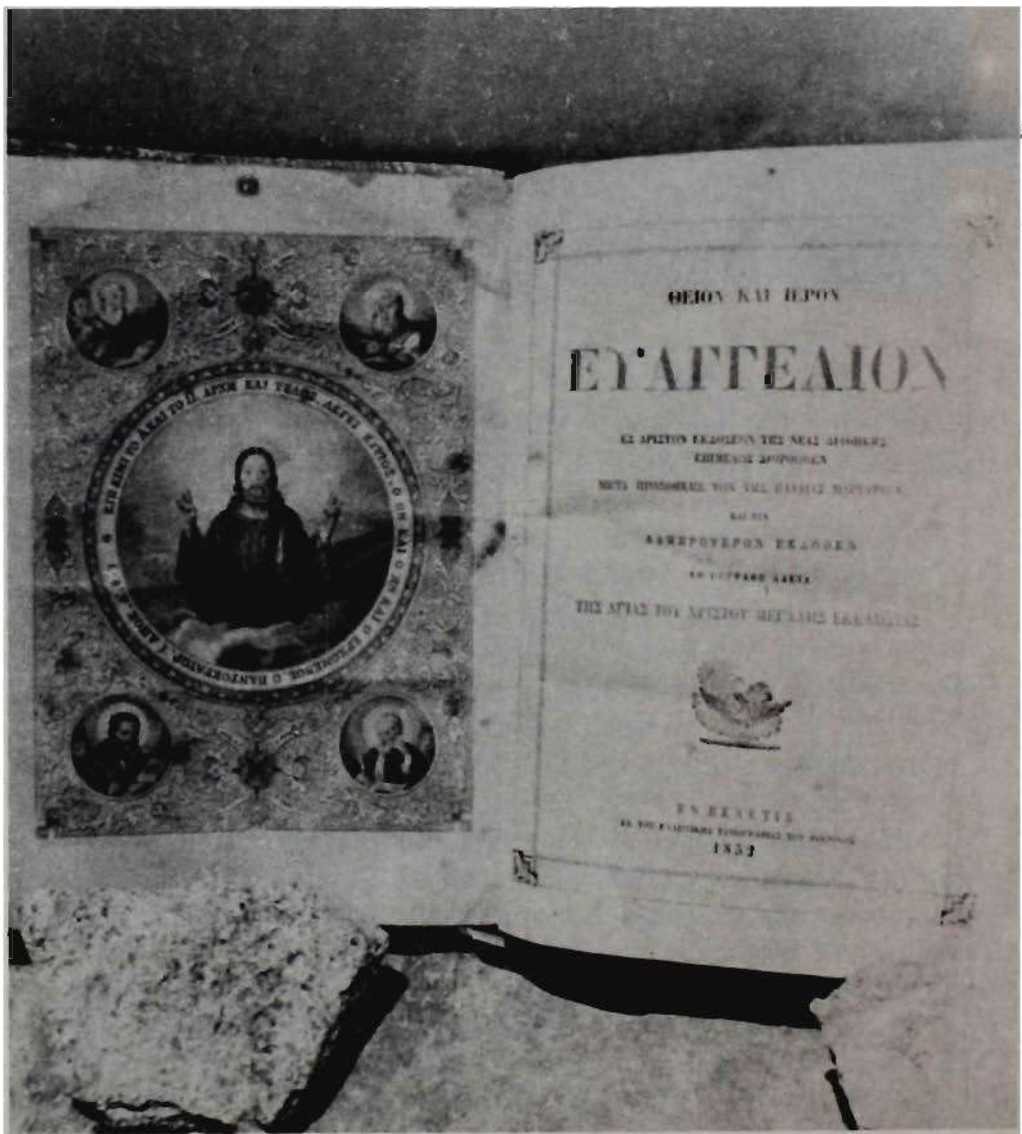
= Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάζει μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ὁ Κωνσταντάκης Τομάζου Νοικοκύρη χρόνον παρά χρόνον μέ

- τόν Τομάζον Ἰωάννου Νοικοκύρην ἐγκαρικήν εἰς τό πρᾶγμα ὅπου ἀγόρασαν τοῦ Ἰωάννη παπα Νικολάου Βγιόνι εἰς τήν Τραβαβουνάραν καί εἶναι γκαρεμένη καί εἰς τήν πώλησιν καί εἰς τά προικοσύμφωνά των παραδ. 20.
- = Τήν δευτέραν Τετράδην λειτουργᾶ μέσα ὁ Ἰωάννης Λάχανος ἐγκαρικήν ἀπό τόν πενθερόν του κατά τό προικοχάρτι του... 10.
 - = Τό Σάββατο τῆς Ἀκαθίστου λειτουργᾶ ἡ Αἰκατερίνα Δημητρίου Σαρβιδᾶ μέσα ἐγκαρική εἰς τό προικοχάρτι της διά τά ὀσπήτια τῆς μητρός της 10.
 - = Τήν Κυριακήν τῶν Βαῖων, ὁ Κωνστανδῆς Νικολάου Λαλᾶ, ἐορτάζει εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον χρόνον παρά χρόνον μέ τόν Ἰωάννην Δημητρίου Ζιώτη, ἐγκαρικήν εἰς τό ἀμπέλι τοῦ Μελιαρῆ ὅπου τοῦ ἄφισεν ὁ πατέρας του καί βαστοῦμε γράμμα... 20.
 - = Τήν μεγάλη τετράδη λειτουργᾶ ὁ Ἀπόστολος Ἀγγελέτου Μαγκανάρη ἐγκαρική... 10.
 - = Τῷ Μέγα Σαββάτῳ λειτουργεῖ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννου Πλυμμένου διά τήν τοποθεσίαν ὅπου ὁ πατήρ μου ἔδωκεν καί ἔκτισεν θεμωνιάν ἐπάνω εἰς τό χωράφι τῆς Κρούστας καθῶς διαλαμβάνει τό γράμμα ὅπου εἶναι γραμμένο εἰς τόν παρόντα κώδικα, δίδοντας πληρωμήν παράδες εἴκοσι... 20.
 - = Τῷ Μέγα Σαββάτῳ λειτουργᾶ ὁ Δημητράκης Ἐγκλέζενας διά τό Κηπάρι ὅπου τόν ἔδωκε ὁ πατέρας μου ἐπιλεγόμενον τοῦ Φλάσκα κείμενον εἰς τίς Βαλανιές, παράδες δέκα... 10.
 - = Τήν Μεγάλην Πέμπτην λειτουργᾶ...

φ. 18α Πόσαις ἐορτάδαις καί λειτουργίαις ἔχομεν ἀπό τήν Κυριακήν τῆς Λαμπρᾶς ἕως τήν Πεντηκοστήν.

- = Τήν δευτέραν Ἀνάστασιν ἐορτάζει ἡ Αἰκατερίνα Ἰωάννου Σκουλῆ μέσα ἐγκαρική κατά τό προικοχάρτι της διά τά ὀσπήτια τοῦ πάππου της Νικολάου Γοζαδίνου, παράδες 20.
- = Τήν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ ἐορτάζει ἡ Πέρουτζια Φλουροῦ Νικολάου Νοστράκη μέσα ἐγκαρική διά τά ὀσπήτια ὅπου ἔκτισεν εἰς τίς Βαλανιές, ὅπου ὁ τόπος ἦταν ἐδικός μας καθῶς εἶναι περασμένο εἰς τό γράμμα ὅπου εἰς τόν παρόντα κώδικα φαίνεται, δίδοντας πληρωμήν παράδες 10.
- = Τῶν Μυροφόρων ἐορτάζει ὁ Γιαννάκης Πεταλιανός διά τόν τόπον ὅπου ὁ πατήρ μου γέρων οἰκονόμος ἔδωκεν καί ἔκτισεν θεμωνιάν καί ἄλλα κόμμοδα ἐπάνω εἰς τό χωράφι μας εἰς τό μέρος τοῦ ἐλαιοτριβείου μας [νῦν δέ ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννου Πεταλιανός]... 20.
- = Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζει ὁ Νικόλαος Κουμεσάριος εἰς τόν Ἅγιον Κωνσταντῖνον Φοινικιδίου ἐγκαρεμένην εἰς τό πρᾶγμα ὅπου τόν ἄφισεν τό Ρηνιό τοῦ Γιαννουλάκη κείμενον εἰς ταῖς Λίμναις δίδοντας πληρωμήν παράδες 20 [Νῦν δέ ὁ Γεωργάκης Μανώλη Ψωμᾶ].

- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λειτουργᾷ ὁ Γεώργιος Κωνσταντίνου Ξελτζές διὰ τὸ ὀσπίτιον ὁποῦ ἀγόρασεν ἀπὸ Ρηνιὸ Γιαννουλάκη Μαγκανάρη δίδοντας πληρωμὴν παράδες 10 (Ὁ Φοῦς).
- = Τῆς Ἀναλήψεως ἐορτάζει ὁ πρωτονοτάριος Διαρεμές ἀπὸ τὸ Σταυρὶ ἐγκαρικὴν εἰς τὸ προικοχάρτι του δίδοντας πληρωμὴν παράδες 20. (Τὴν ἐμεταθέσαμε τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.
- = Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐορτάζει εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον ὁ Φραζέσκος Μαρίας Καρύδενας χρόνον παρά χρόνον μὲ τὸν Ἰωάννην Φραζέσκον Κολαράκην κατὰ τὰ προικοχάρτια τους, παράδες δέκα 10.
- = Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐορτάζει ὁ Ἰωάννης Μιχαηλῆ Σερφιῶτη ἐγκαρεμένην εἰς τὰ ὀσπῆτια ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν ἡ Καλῆ Γαλιάτζου κατὰ τὸ προικοχάρτι τῆς δίδοντας πληρωμὴν παράδες 20, νῦν δὲ ὁ Ἀντώνιος Ν. Γουλάκη, γαμβρὸς τῆς.

Β'. «Κατάλογος τῶν ἐνοριτῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου».

Στοιχεῖα: Δίφυλλο διαστάσεων 0,29x0,21 παρένθετο στὸν Κώδικα. Ἡ ἀρίθμηση τῶν ἐνοριτῶν εἶναι σωστή μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 29, μετὰ συνεχίζεται, ἀπὸ λάθος, μέ τὸν ἀριθμό 24, ἀκολουθεῖ μία ἐγγραφή χωρὶς ἀριθμό καὶ ἐπαναλαμβάνεται μέ τὸν ἀριθ. 25 ὥστε ὁ τελικός ἀριθ. 109 ἐνοριτῶν νά εἶναι ἀνακριβής, δηλ. μικρότερος κατὰ 6 ἐνοριτες. Ἡ σύνταξη τοῦ καταλόγου ἔχει γίνεи περί τό 1834, ἀφοῦ εἶναι γνωστό ἀπὸ τίς πηγές ὅτι οἱ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐνοριτες «Ἰωάννης Γκιών-Μοσκοῦ» ἐτέλεσαν περίπου τότε τὸν γάμο τους. [βλ. Σ.Μ. Συμεωνίδη, Ὁ πρῶτος Κάρολος Γκιών τῆς Σίφνου καὶ ὁ ἱστορικός Κάρολος Γκιών, 1680-1902, στήν ἐφημ. «Σίφνος», Νοεμ. 1989 - Ἀπριλ. 1990]. Οἱ ἐγγραφές εἶναι δίστηλες· ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ δεξιά τοῦ φ. 1α, περνοῦν στό 1β καὶ ἐπανερχοῦν στό ἀριστερό μέρος τοῦ 1α ὅπου καὶ τελειῶνουν.

φ. 1α «Κατάλογος τῶν ἐνοριτῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

1. Νικόλαος οἰκονόμος Βᾶος.
2. Ζανῆς Γρυπάρης, Μαρία.
3. Ἰωάννης Γκιών, Μοσκοῦ.
4. Ζαφειράκης Μάτσας, Μαργαρίτα.
5. Κωνσταντῖνος Χαρίκλειας, Κ: Πέτρου Μάτσας.
6. Νικόλαος Τριαντάφυλλος, Ἑλένη, Ν(ικόλαος).
7. Ἀριστείδης Πρόκος, Ἑλένη.
8. Ἀντώνιος Καντιλάκης, Μέγκα.
9. Ἰάκωβος Μυτιληναῖος.
10. Γεώργιος Καμπάνης, Καλίτσα (Κ. Χατζῆς).
11. Ἐμμανουήλ Καντιλάκης, Μαρία Ἰωάννου Γκιών.
12. Ἀντώνιος Δεπάστες, Μαρία, Γιαννούλης, Μαργαρίτα.
13. Ἀντώνιος Γιωργαρής, Καλίτσα.
14. Θεόδωρος Ἀντωνιάδης, Μαρία Βαμβακεροῦ.
15. Ἀντώνιος Ἀποστόλου Ψάλτης, Μαρία (Ρούδενα).
16. Φλουρέζα Γεωργίου Ἐξιλζέ.
17. Φλουρέζα Ἀποστόλου Ψάλτη.
18. Γεώργιος Ἀγωγιάτης, Φλουρέα (Βραχεῖα).
19. Γεώργιος Κουμιανός, Αἰκατερίνα.
20. Ἀντώνιος Πυργιόνας, Μαργαρίτα.
21. Πέτρος Πρόκος, Μαρία.
22. Ἰωάννης Νικηφόρης, Αἰκατερίνα (Μαρίας Νικηφόρη).
23. Νικόλαος Κουτσοκόλης, Κατίγκα.
24. Ἀπόστολος Μπουχλῆς, Καλῆ.
25. Μαργαρίτα Θεοδώρου Γεωργαρή.

26. Ἰωάννης Δεπάστες, διαστιάρης, Αἰκατερ. Πέτρου Μάτσα.
 27. Ἰωάννης Ν. Δεπάστες, Ἑλένη (ὁ ξεχάσης).
 28. Νικόλαος Συναδινός, Ξεχάσης, Φλουρέζα.
 29. Νικόλαος Μπινηρῆς.
 24. Ἀγγέλικα Ἀποστόλου Νικολούδη.
· Κωνσταντῖνος Θεολόγος, Φλουρέζα.
- φ. 1β**
25. Ἰωάννης Π. Βαλῆς, Αἰκατερίνα (τοῦ Ν. Μπινηρῆ γαμβρός).
 26. Αἰκατερίνα Γεωργίου Μουσαμᾶ (Ἀντωνίου Ζαζάκη).
 27. Γεώργιος Μουσαμᾶς, Μαργαρίτα.
 28. Ἀπόστολος Χιώτης, Ἑλένη.
 29. Νικόλαος Βουκάκης, Καλίτζια.
 30. Φλουρέζα Δημοστένη Μάκρα.
 31. Φραζέσκος Ζαμπέτης (τῆς Αὐτῆς).
 32. Ἀντώνιος Νικολουδός Εἰρήνης, Γ. Μπαλῆ.
 33. Γεώργιος Τριαντάφυλλος, Μαρία Ἀντωνίου Νικολουδίου.
 34. Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Μαστρόκαλος, Ἀρχοντούλα.
 35. Μαρία Ν. Μπαλαμπάνου.
 36. Ἰωάννης Δεπάστες, Μαρία Μπαλαμπάνου.
 37. Αἰκατερίνα Γεωργίου Λύκου, Τομάζος Δεπάστες.
 38. Γεώργιος Μπήριπilas, Αἰκατερίνη.
 39. Ἰωάννης Μαρίας, ὁ Λαχανιάς.
 40. Γεώργιος Νοικοκύρης.
 41. Ἰωάννης Πρόκος, Αἰκατερίνα.
 42. Ἀντωνίου Αἰκατερίνη, (Ἐρουπκας, Ἀντώνιος Ἰωάννου Σερφιώτη).
 43. Ἰωάννης Μαρίας (ὁ Κουκλῆς).
 44. Ἀργυρῶ Σταύρου Κάκαλη.
 45. Γεώργιος Θεολάης, Αἰκατερίνα Ν. Μαντελένη.
 46. Ἰωάννης Ψαχαρόπουλος, Μανταλένα.
 47. Νικολάου Μαργαρίτα Ἀντωνίου, Κουράντζα Κατζαντώνη.
 48. Θεοδόσιος Μαρίας (ὁ Καραμανλῆς).
 49. Γεώργιος Ρουμπίνας (ὁ Θωμᾶς).
 50. Ζώρξης Φλουρέτζας, ὁ δασκαλάκης.
 51. Νικόλαος, Αἰκατερίνα (ὁ Ἑλληνας).
 52. Ἰωάννης παπα Γεωργίου Μαστρόκαλος.
 53. Κωνσταντῖνος, Αἰκατερίνα (Γαμβρός Ν. Ξεχάση).
 54. Νικόλαος Ἐλευθερίου.
 55. Κωνσταντῖνος, Σοφία, ὁ Ἐλευθέριος Σερφιώτης.
 56. Φραζέσκος Ξύδιας, ὁ Κορακῆς.
 57. Λαμπρινός, Αἰκατερίνα.
 58. Πέτρος Μπέλης.
 59. Ἀντωνίου Μαρίας, ὁ παλαιός Κατζαντώνης.
 60. Γεώργιος, Μαργαρίτα (ὁ Σκῦφος).
 61. Γεώργιος, Αἰκατερίνη (Γεωργίου Σκῦφου γαμβρός).
 62. Ἰωάννης, Μαργαρίτας, ἀρσενικός γαμβρός Λαμπρινῆς.
 63. Εἰρήνη, Φλουρέζα, ὁ Κουκῆς.

64. Ἰωάννης, Μαρία, Ἰωάννης Φιλικός τοῦ Νικολάου.
 65. Κωνσταντῖνος, Καλλιόπη (τοῦ Λύκου).
 66. Μανούσου Μαρία, Νικολάου Λύκου.
 67. Κωνσταντῖνος ὁ Κόνσολας.
 68. Ἀπόστολος, Αἰκατερίνη, ὁ Ἀξιώτης.
 69. Χρῦσος Ἀντωνίου Ζαμπέλης.
 70. Ἀπόστολος, Μαρία (Ἰωάννης Ζερβός).
 71. Γεώργιος, Φλουρέζα, ὁ Γιαβρῆς Ἅγα.
 72. Στέφανος, Αἰκατερίνη, ὁ Γιογλάς.
 73. Φλουρέζα Ἀντωνίου Μανούσου.
 74. Αἰκατερίνα Γεωργίου Διπλοῦ.
 75. Ἰωάννης, Αἰκατερίνη (Γεωργίου Βουτσᾶ).
 76. Μαρία Γεωργίου Γιογλά.
 77. Φραζέσκος, Μαρία (ὁ Κολαράκης), Μπατῆς.
 78. Βασίλειος, Φλουρέζα (ἡ Μπατοῦ).
 79. Δημήτριος Λύκας, ὁ Κουκῆς.
 80. Ἰωάννης, Μαρία, ὁ Φελός.
 81. Ἀντώνιος, Φλουρέζα (ἐξάδελφος Ἀποστ. Καρᾶ, Ἰωάννου).
 82. Γεώργιος, Μαρία, Ἰωάννης Καλόγηρου (ὁ Μπουλῆς).
 83. Κωνσταντῖνος, Εἰρήνη, ὁ Σμυρνιός.
 84. Φραζέσκος Καρυδης.
 85. Νικόλαος, Αἰκατερίνη, ὁ Κουκῆς.
 86. Καλῆς, Μαργαρίτα (Ζανῆ Πέτρου Ἀγγέλικα).
 87. Ἀντώνιος, Αἰκατερίνη (ὁ Γουλάκης).
 88. Γεώργιος, Αἰκατερίνη (ὁ Ψαραύτης).
 89. Μαρία, Καλλιόπη, Δημήτριος ὁ Ψαραύτης.
- φ. 1α**
90. Αἰκατερίνα, Γεώργιος (Σαντάλαγου Μπογιατζῆ).
 91. Μαργαρίτα, Καλῆ (Ζανῆ παπα Ἀγγέλικα κόρη).
 92. Γεώργιος, Φλουρέζα (Ν. Κολαράκης).
 93. Ἰωάννης, Αἰκατερίνα (ὁ Σφακιώτης).
 94. Ἀντώνιος, Αἰκατερίνη (ὁ Ζαμπέλης).
 95. Ἀπόστολος, Μαρία (ὁ Φατούγιας).
 96. Ἀπόστολος, Αἰκατερίνη (Σποργιάδης, Ἰωάννου γαμβρός Γεώργιος Μέγαλος).
 97. Νικόλαος, Αἰκατερίνη (ὁ Ὑψηλάντης).
 98. Ἰωάννης, Μαρία (ὁ Χιώτης Κορδέλας).
 99. Ἰωάννης, Μαρία (υἱός Ἀποστόλου Ἐξελζέ).
 100. Γεώργιος, Μαρία (ὁ Ποργιότης, Ἀτζόνιος γαμβρός Γεωργίου Μεγάλου).
 101. Γεώργιος, Αἰκατερίνη, Ἀτσόνιος.
 102. Κωνσταντῖνος, Βασιλική, ὁ Χιώτης.
 103. Φλουρέζα Γεωργίου Ροῆ.
 104. Ζανῆς, Αἰκατερίνη Μαυρογόνατος.
 105. Καλῆ Ἀντωνίου Διπλοῦ.
 106. Ἀπόστολος Γεωργίου Μαυρῆς.

107. Γεώργιος Νεόφυτος, Αικατερίνα Σκλάβαινα.
 108. Νικόλαος ὁ Σαρβιδᾶς, Ν. Δημ. Σαρβιδᾶ ἀδελφός.
 109. Ἀγγέλিকা Πρωτοσυγκέλλου.

1. Ἰωάννης ὁ Σέλιнос, παπά Γεωργίου Μαστρόκαλου.
 2. Χρυσίνας.
 3. Εἰρήνη Μπελακόση.
 4. Ἀντώνιος Κουτζαουστᾶς.
 4. ὁ Διακογιάννης.
 6. Θεόδωρος Γεωργίου Μαστρόκαλος.
 7. Κωνσταντῖνος πασᾶς.
 8. Ἀντώνιος Μπενίτζας.
 9. Ἀπόστολος Ζαχαργιάς.
 10. ὁ Μουσαμᾶς Θεόδωρος.
 11. Γεώργιος Ν. Ἀντιλαβοῦς.
 12. Κιουρασιά Κουφάκη.
 13. Στραβογρηγόρης, ὁ Ἀργύρης.
 14. Θεόδωρος ὁ Καλαμάκης.
 15. Ἀντώνιος Σαννάκης.
 16. Μαργαρίτα, Εἰρήνη Γεωργαῆ.
 17. Αἰκατερίνα Πέτρου Μπέλλη.
- = Ἦλθεν ὁ δεσπότης εἰς Σίφνον εἰς τὰς 7 Ἰουλίου ἡμέρα Παρασκευὴ 1876
 καὶ ἔφυγεν εἰς τὰς 15 τοῦ αὐτοῦ.

Γ' ΚΩΔΙΚΑΣ ΓΑΜΩΝ

(Δεκ. 1834 – Ίαν. 1842)

Στοιχεῖα: Διαστάσεις 0,29x0,21. Φύλλα ἀπό 1α-8β, γραμμένα ἀπό τήν μία ὄψη. Κατάσταση καλή. Ἀπό τήν ὑπ' ἀριθ. 19 καταχώριση καί ἐξῆς δέν ὑπογράφουν οἱ παράνυμφοι.

φ. 1α 10 Δεκ. – Ἀριθ. 1. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 13 καί ἀπό 30 Νοεμβρίου τοῦ 1834 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Γεώργιος Ἀντωνίου Πανώριου καί ἡ Αἰκατερίνη Δημητρίου Κώμη, καί τῆς Μαρίας νομίμου αὐτοῦ συζύγου, εἰς γάμον πρῶτον, ἀμφότεροι, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφοῦ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Παῦλος Νικολάου Ράπτη καί Φλουρέζα τοῦ οἰκονόμου Πάου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 10 Δεκεμβρίου 1834

Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Οἱ παράνυμφοι: Παῦλος, Ν. Ράπτης, Φλουρέζα Οἰκονόμου.

8 Ίαν. – Ἀριθ. 2. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 18 καί ἀπό 31 Δεκεμβρίου 1834 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννου Λουκατᾶρι καί ἡ Αἰκατερίνα Νικολάου Ξεφαντωτῆ καί τῆς Μαρίας νομίμου αὐτοῦ συζύγου, εἰς πρῶτον γάμον, ἀμφότεροι, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφοῦ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Νικόλαος Γεωργίου Κολαράκης καί ἡ Ἀνέζα Γεωργίου Ἀγγελέτου Χρυσόγελου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 8 Ίανουαρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Οἱ παράνυμφοι: Νικόλαος Γ. Κολαράκης, Διά τήν ἀγράμματον Ἀνέζα Γ. Ἀγγελέτου Χρυσ γέλου Ἰωάννης Μανδελῆνης.

1835

φ. 2α Ἀριθ. 3. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 26 καί ἀπό 18 Ίανουαρίου τοῦ 1835 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Γεώργιος τοῦ Νικολάου Ἄγα καί ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίου Ψαραύτη, καί τῆς Αἰκατερίνης νομίμου αὐτοῦ συζύγου, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφοῦ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Ἀντώνιος Καντυλάκης καί ἡ Μαρία Γεωργίου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 28 Ίανουαρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Οί παράνυμφοι: Ἀντώνιος Κανδηλάκης. Διά τήν ἀγράμματον Μαρία Γ. Δεπάστε Μανούσος Κανδηλάκης.

Ἄριθ. 4. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 27 καί ἀπό 30 Ἰανουαρίου τοῦ 1835, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατά τούς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος Δημητρίου Τζιώτη καί ἡ Αἰκατερίνα Νικολάου Ἄγα, καί τῆς Καλίτζας νομίμου αὐτοῦ συζύγου, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφοῦ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Βιτώριος Μπᾶος καί ἡ Εἰρήνη Νικολάου Κόκου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 10 Φεβρουαρίου 1835

Ὁ ἱερεύς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Οἱ παράνυμφοι: Βίκτωρ Βᾶος. Διά τήν ἀγράμματον Εἰρήνην Ν. Κόκου...

1836

φ. 3α 8 Ἰαν. – Ἄριθ. 5. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 45 καί ἀπό 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1836 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν καί κατά τούς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἰωάννης Καλίτσας Νικολάου Τζιριγώτη καί ἡ Φλουρέτζα Ἰωάννου Πολενάκη καί τῆς Αἰκατερίνης νομίμου αὐτοῦ συζύγου, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως, παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Νικόλαος Χατζηδάκης καί ἡ Μαργαρίτα Ρούσου Πολενάκη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 10 Ἰανουαρίου 1836

Ὁ ἱερεύς καί ἐφημέριος οἰκονόμος.

Διά τόν ἀγράμματον Νικόλαον Χατζηδάκην Μανούσος Κανδηλάκης. Διά τήν Μαργαρίτα Ρούσου Πολενάκη Μανούσος Κανδηλάκης.

Ἰαν. – ἀριθ. 6. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 54 καί ἀπό 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1836, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατά τούς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Λαμπριανός Κωνσταντίνου Λουκατάρη μέ τήν Αἰκατερίναν Γεωργίου Ν. Γεροντή καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Κωνσταντίνας, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον καί κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Μανούσος Κωνσταντίνου Καντηλάκης καί ἡ Αἰκατερίνα Βασιλείου Ψαραύτη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 16 Ἰανουαρίου 1836

Ὁ ἱερεύς καί ἐφημέριος οἰκονόμος

Μανούσος Κ. Κανδηλάκης.

Ὁ αὐτός διά τήν Αἰκατερίναν Β. Ψαραύτη.

1837

Ἰαν. – ἀριθ. 7. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθ. 91 ἀπό 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1837 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατά τούς κανόνας καί τήν τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Γεώργιος

Τουλλῆς Σκλάβενας μέ τήν Μαρίαν Ἰωάννου Γεωργίου Γιάκουμου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Μπολάνη καί ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κανδηλάκη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 11 Ἰανουαρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιον Μπολάνη καί Αἰκατερίναν Κ. Κανδηλάκη Μανούσος Κ. Κανδηλάκης.

φ. 4α Ἰαν. – Ἀριθ. 8. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 95 ἀπό 15 Ἰανουαρίου τοῦ 1837 συνεξεύχθησαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καί τήν τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Γεώργιος Καλῆς ποτέ Κωνσταντίνου Βερνίκου καί ἡ Ρουμπίνα θυγάτηρ Γεωργίου Α. Βελούδη καί τῆς Μαργαρίτας νομίμου αὐτοῦ συζύγου ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφοῦ πρῶτον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Δημήτριος Σπεράντσας καί ἡ Αἰκατερίνα Ζανῆ Ταμπάκη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 22 Ἰανουαρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Διά τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιον Βερνίκον καί Ρουμπίναν Γ. Βελούδη, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

Διά τοὺς παρανύμφους Δημήτριον Σπεράντσα καί Αἰκατερίνα Ζ. Ταμπάκη, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

29 Ἰαν. – Ἀριθ. 10. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 100 καί ἀπό 31 Ἰανουαρίου τοῦ 1837 συνεξεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Παῦλος Ν. Ραπτόπουλου καί ἡ Ἀνέζα θυγάτηρ Ἰωάννου Κρούστη, ἀμφότεροι εἰς πρῶτον γάμον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Ἰωάννης Κουμεσάριος καί ἡ Αἰκατερίνα Ν. Μαντελένας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 29 Ἰανουαρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Οἱ παράνυμφοι: Διά τοὺς ἀγραμμάτους Ἰωάννη Κουμεσάριον καί Αἰκατερίνα Ν. Μαντελένα, Βίκτωρ Οἰκονομίδης.

20 Ἀπριλ. – Ἀριθ. 11. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμόν 108 καί ἀπό 13 Ἀπριλίου τοῦ 1837 συνεξεύχθησαν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καί τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Γεώργιος Ζ. Καμπάνης καί ἡ Καλίτσα θυγάτηρ Κωνστ. Σπαθάρη, ἀμφότεροι εἰς πρῶτον γάμον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καί ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καί μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Πέτρος Σακελλ. Πᾶος καί ἡ Αἰκατερίνα Ἰωάννου Λειμβαίου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 20 Ἀπριλίου 1837
Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος
οἱ παράνυμφοι

φ. 5α Ἀριθ. 12. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμὸν 125 καὶ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου τοῦ 1837 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Ἀντώνιος Ν. Παντολιοῦ καὶ ἡ Μαρία θυγάτηρ τῆς Αἰκατερίνης Διπλοῦ, ἀμφοτέροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Λούκας Ἀντωνίου Κουζαουστὰ καὶ ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Οἱ παράνυμφοι, διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Λούκαν Κοζαουστὰ καὶ Αἰκατερίναν Κ. Δεπάστε Α.Ι. Ζαχαρένιος.

1838 Ἰανουαρίου α'.

10 Ἰαν. – Ἀριθ. 13. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμὸν 137 καὶ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1838 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἰωάννης Ν. Σπεράντζας καὶ ἡ Μαρία τοῦ Γεωργίου Δεπάστε, ἀμφοτέροι εἰς γάμον πρῶτον καὶ ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Γεώργιος Θεοδώρου Ταλιμπάκη καὶ ἡ Μαρία καπετάν Ἀναστάση Κεφαληναίου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 10 Ἰανουαρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Οἱ παράνυμφοι: διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιον Θεοδώρου Ταλιμπάκην καὶ Μαρίαν καπετάν Ἀναστασίου Κεφαλληναίου

Κωνσταντίνος Βερνίκος.

Ἰαν. – Ἀριθ. 14. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου ὑπ' ἀριθμὸν 138 καὶ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1838 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀντώνιος Αἰκατερίνας ποτέ Θεοδώρου Κορδόνη καὶ ἡ Καλήτσα θυγάτηρ τοῦ Ἀντωνίου Πανώργιου ἀμφοτέροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δέ ἦσαν ὁ Γεώργιος Ἀντωνίου Σκύφου καὶ ἡ Ἀντριάνα Ν. Πανώργιου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ἰανουαρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος.

Οἱ παράνυμφοι: διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιον Ἀντωνίου Σκύφου καὶ Αἰκατερίνα Νικολ. Πανώργιου

Κωνσταντίνος Σ. Βερνίκος

14 Ἰαν. – Ἀριθ. 15. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μήλου Μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 142 καὶ ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους

1838 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Γεώργιος Δαπεράκης καὶ ἡ Αἰκατερίνα θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Μανδελῆνη, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Κωνσταντῖνος Τρικούπης καὶ ἡ Φλουρέζα οἰκονόμου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι 14 Ἰανουαρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Οἱ παράνυμφοι, διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Κωνσταντῖνον Τρικούπην, Φλουρέζαν Οἰκονόμου

Κωνσταντῖνος Βερνίκος.

Ἄριθ. 16. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μήλου μητροπολίτου καὶ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1838 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν ὁ Εὐστράτιος τοῦ Σταυρομανουσάκη καὶ ἡ Αἰκατερίνα θυγάτηρ τοῦ Κωνσταντῖνου Κανδηλάκη, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Γεώργιος Χωροφύλακας καὶ ἡ Μαρία Στρατάκη Ρούμπου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 5 Φεβρουαρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Οἱ παράνυμφοι, διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιον Χωροφύλακα καὶ Μαρίαν Στρατάκη Ρούμπου

Κ. Βερνίκος.

φ. 6α Ἄριθ. 17. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 175 καὶ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1838 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀντώνιος Κωνσταντῖνου Παλαιοῦ καὶ ἡ Μαρία Γεωργίου Γεροντῆ, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Ἰωάννης Νικολάου Μαγκαναρῆς καὶ ἡ Φλουρέζα Ἰωάννου Τζελεῆ.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Οἱ παράνυμφοι, διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Ἰωάννη Νικολοῦ Μαγκανάρη καὶ Φλουρέζα Ἰωάννου Τζελεῆ, Κωνσταντῖνος

Σ. Βερνίκος.

13 Ὀκτ. – Ἄριθ. 18. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου μητροπολίτου, ὑπ' ἀριθμὸν 183 καὶ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1838, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Γεώργιος Κ. Ἰωάννου Θεοδώρου καὶ ἡ Αἰκατερίνα θυγάτηρ τοῦ Ἀντωνίου Κ. Τζοφλιᾶ, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Νικόλαος Ράπτης καὶ ἡ Αἰκατερίνα Νικολάου Μπαλαμπάνου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1838
Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος
οἱ παράνυμφοι, διὰ τὸν ἀγράμματον Νικόλαον Ράπτην καὶ
Αἰκατερίνα Νικολ. Μπαλαμπάνου
Κωνσταντῖνος Σ. Βερνίκος.

1839 Ἰανουαρίου α'

11 Ἰαν. – Ἀριθ. 19. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου
Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 192 καὶ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόν-
τος ἔτους 1838 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ, εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ
τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Ἀπόστολος Γεωργίου Δεπάστε καὶ
ἡ Ἀγγέλικα θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Μπινηρῆ, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον
κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν
καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι
δὲ ἦσαν ὁ Γεώργιος Καμπάνης καὶ ἡ Ἀντριάνα Νικολάου Πανώργιου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 11 Ἰανουαρίου 1839

Ὁ ἱερεὺς - ἐφημέριος οἰκονόμος

Οἱ παράνυμφοι.

17 Ἰαν. – Ἀριθ. 20. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου
Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 200 καὶ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος
ἔτους 1839, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς
κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Γεώργιος Ἀντωνίου Σκύφου καὶ ἡ Μαρ-
γαρίτα Πέτρου Βέλλη, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλη-
σιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν
ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Μαρ-
νός Μπαός καὶ ἡ Φλουρέζα Σακελλαρίου Βερνίκου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 17 Ἰανουαρίου 1839

Ὁ ἱερεὺς - ἐφημέριος οἰκονόμος

οἱ παράνυμφοι.

φ. 7α Ἀριθ. 21. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου
Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 218 καὶ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος
ἔτους 1839, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ, εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς
κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Ζαφείρης Ἀποστόλου Μάτσας καὶ ἡ
Μαργαρίτα θυγάτηρ Σακελλαρίου Βερνίκου, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον,
κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν
καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι
δὲ ἦσαν ὁ Ἰωάννης Πιτάρης καὶ ἡ Φλουρέζα οἰκονόμου Βάου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 28 Δεκεμβρίου 1839

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος.

1840 Ἀπριλίου α'

19 Ἀπριλ. – Ἀριθ. 22. Κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου
Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 230 καὶ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος
ἔτους 1840, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανό-
νας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Θεοδόσιος Σπεράντζας καὶ ἡ Μαρία θυγάτηρ
Κωνσταντῖνου Βερνίκου, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέ-

λησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφοῦ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Ζώρζης Ν. Δασκαλάκης καὶ ἡ Ἀντριάνα Νικολάου Πανώργιου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 19 Ἀπριλίου 1840

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος.

16 Ἰαν. – Ἀριθ. 23. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 248 καὶ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1841 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Γεώργιος Ν. Λύκου καὶ ἡ Αἰκατερίνα θυγάτηρ Νικολάου Μπαλαμπάνου ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Μιχαὴλ (κενὸ) καὶ Μαρία τοῦ Παύλου Ἰωάννου Μπολάνη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ἰανουαρίου 1841

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος.

Ἰαν. – Ἀριθ. 24. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 249 καὶ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1841 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀντώνιος Μιχαὴλ Ψαραύτη καὶ ἡ Μαρία θυγάτηρ Ρούσσου Πολενάκη, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Ντοναρᾶ καὶ ἡ (κενὸ).

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ἰανουαρίου 1841

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος.

Δεκ. – Ἀριθ. 25. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 269 καὶ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1841 συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀντώνιος Γ. Κρούστης καὶ ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίου Φιλικοῦ, ἀμφότεροι εἰς πρῶτον γάμον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Δημήτριος Σπεράντζας καὶ ἡ Αἰκατερίνα Τρικούπη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1841

Ὁ ἱερεὺς - ἐφημέριος οἰκονόμος.

φ. 8α Ἰαν. – Ἀριθ. 26. Κατ' ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Μήλου μητροπολίτου ὑπ' ἀριθμὸν 276 καὶ ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1842, συνεζεύχθησαν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ εἰς γάμου κοινωνίαν, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ὁ Κωνσταντῖνος Γεωργίου Θεολόγος καὶ ἡ Μαργαρίτα τῆς Αἰκατερίνης Ἀντωνίου Τριανταφύλλου, ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον, κατ' ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξωμολογήθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως· παράνυμφοι δὲ ἦσαν ὁ Ἀγγελέτος Κουμεσάριος καὶ ἡ Μαρία Νικολάου Χρυσόγελου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Ἰανουαρίου 1842

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος.

Δ΄ ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

Στοιχεῖα: Διαστάσεις 0,29 × 0,21. Φύλλα ἀπό 1^α–14^β, γραμμένα ἀπό τήν μία ὄψη, πλήν τῶν φφ. 1 καί 14 πού περιέχουν καταχωρίσεις καί στίς δύο ὄψεις. Κατάσταση καλή. Οἱ ἀρχές τῶν καταχωρίσεων ὑπ' ἀριθ. 24, 37, 72 καί τό τέλος τῆς 87 ἀπεκόπησαν κατά τήν φωτογράφιση. Στήν ὑπ' ἀριθ. 27 καί ἀπό τήν ὑπ' ἀριθ. 51 καί ἐξῆς καταχωρίσεις δέν ὑπογράφουν οἱ ἀνάδοχοι.

φ. 1α = 8 Ἀπρ. – Ἀριθ. 1 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀντωνίου Νικηφοράκη καί τῆς Αἰκατερίνης νομίμου αὐτοῦ συζύγου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τήν 25 (:) Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Φλουρέζα. ἀνεδέξατο δέ αὐτήν ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Νικολάου Ἰωάννου Χρυσόγελου· εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 8 Ἀπριλίου 1834
Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος
ὁ ἀνάδοχος: Διά τήν ἀγράμματον Αἰκατερίναν
Ν.Ι. Χρυσογέλου, Ἰωάννης Μανδελένης.
Δια τήν μαιεύτριαν Μαρία Τομάζου Δεπάστε,
Βίκτωρ Μπᾶος.

14 Ἰουλ. – Ἀριθ. 2 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Ἀντωνίου Καντηλάκη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Πέμπτη τήν 29 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Μανούσος. ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἰωάννης Ἀρβανιτάκης, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 14 Ἰουλίου 1834
Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος
ὁ ἀνάδοχος: Διά τήν μαιεύτριαν Μ. Τομάζου Δεπάστε,
Ἰωάννης Μανδελένης.

5 Αὐγ. – Ἀριθ. 3 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Μανούσου Λυκάκη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Τετάρτη τήν 20 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Μιχαήλ. ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Γιαννούλη Δεπάστε, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κουτσοκώλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 5 Αὐγούστου 1834
Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος
Ὁ ἀνάδοχος: Διά τήν ἀγράμματον Μ. Γιαννούλη Ντεπάστε, Μιχαήλ Μαγκανάρης
Διά τήν ἀγράμματον μαιεύτριαν Αἰκατερίναν Κουτσοκώλη, ὁ αὐτός.

10 Αὐγ. – Ἀριθ. 4 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Γεωργίου Ἐξελλέ καί τῆς νομί-

μου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 22 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας, ἡ Αἰκατερίνα Σταμάτη Χίου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 10 Αὐγούστου 1834

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

φ. 1β = 14 Νοεμ. – Ἀριθ. 5 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ζαννῆ Ἀγγελίκας καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 30 Ὀκτωβρίου καὶ ὠνομάσθη Πέτρος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς Κολυμβήθρας ἡ Κωσταντίνα Ἀποστόλου Ἀγκιναράκη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Νοεμβρίου 1834

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ὁ ἀνάδοχος: Διὰ τὴν ἀγράμματον Κ. Ἀπ. Ἀγκιναράκη, Βίκτωρ Μπᾶος. Διὰ τὴν μαιεύτριαν ὁ ἴδιος.

12 Δεκ. – Ἀριθ. 6 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀποστόλου Φουτούλιου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 25 Νοεμβρίου καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Μιχαὴλ Ψαραύτης εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 12 Δεκεμβρίου 1834

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ὁ ἀνάδοχος Γεώργιος Μ. Ψαραύτης

Διὰ τὴν ἀγράμματον μαιεύτριαν Μαρία Τομάζου Δεπάστη, Ἰωάννης Μανδελένης

1835

23 Ἀπριλ. – Ἀριθ. 7 = Ἐβαπτίσθη, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Γκιών καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μοσκοῦς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 10 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Καλίτζα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Ἀντωνίου Πανώργιου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 23 Ἀπριλίου 1835

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ὁ ἀνάδοχος: Νικόλαος Ἀ. Πανώργιου

Διὰ τὴν ἀγράμματον μαιεύτριαν Μαρία Τομάζου Δεπάστη, Ζώρξης Δασκαλάκης

25 Ἀπρ. – Ἀριθ. 8 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γιαννούλη Μαγκανάρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαργαρίτας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Τετάρτη τὴν 13 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Γεώργιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀγγελέτος Κουμессάριος, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κουτζοκώλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 25 Ἀπριλλίου 1835
ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος
ὁ ἀνάδοχος Ἀγγελέτος Κουμμεσσάριος

φ. 2α = 16 Μαΐου – Ἀριθ. 9 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Ἀποστόλου
Καρά Ἰωάννη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη τὴν α^ην τοῦ μηνὸς
Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Τουλῆς, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς
κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Νικολάου Χρυσοχόου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ
παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Ἐλένη Λουλούδη Ἀρχοντάκη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 15 Μαΐου 1835

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Διὰ τὴν ἀγράμματον Αἰκατερίνα Ν. Χρυσοχόου, Μ. Μα-
γκανάρης.

Διὰ τὴν μαιεύτριαν Ἐλένη Λουλούδη Ἀρχοντάκη, Μ. Μα-
γκανάρης.

Αὐγ. 30 – Ἀριθ. 10 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀποστόλου Γεωργίου Λουκατά-
ρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέλας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου
Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 12 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου
τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κο-
λυμβήθρας ὁ Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου Βερνίκου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ
παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Αὐγούστου 1835

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

ὁ ἀνάδοχος Κ. Σακελλαρίου Βερνίκου.

Διὰ τὴν ἀγράμματον μαιεύτρια Μαρία Τομάζου Δεπάστε,
Ζ. Α. Μάτζα.

Σεπτ. 4 – Ἀριθ. 11 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου Ἀντωνίου Κόκου καὶ
τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἄννας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντί-
νου γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 23 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους
καὶ ὠνομάσθη Δημήτριος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νι-
κόλαος Ἀντωνίου Κόκου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύ-
τρια ἡ Ἐλένη Λουλούδη Ἀρχοντάκη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ὁ ἀνάδοχος Νικόλαος Ἀντωνίου Κόκος

Διὰ τὴν ἀγράμματον μαιεύτριαν Ἐλένη Λουλούδη Ἀρχο-
ντάκη, ὁ ἴδιος

12 Σεπτ. – Ἀριθ. 12 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς Νικηφόρου Γ. Ταλιμπάκη καὶ τῆς
νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντί-
νου, γεννηθεὶς ἡμέρα Τετάρτη τὴν 24 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους
καὶ ὠνομάσθη Ἀνδρέας, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Βάρ-
βης Παπαδάκης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰ-
κατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη Κουτσοκώλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τόν ἀγράμματον Βάρβη Παπαδάκην, Ζ.Α. Μάτζας.

Διά τήν μαιεύτριαν Αικατ. Κ. Κρούστη, Βίκτωρ Μπᾶος.

Ἰουλ. – Ἀριθ. 13 – Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Νικ. Μέγελου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τήν 10 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δέ αὐτήν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ἡ Φλουρέζα Ἀποστόλου Κολαράκη, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν... Ὀκτωβρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

φ. 3α = 24 Νοεμ. – Ἀριθ. 14 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Ἀποστόλου Ζιώτη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Τρίτη τήν 5 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Δημήτριος, ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Ζάνε Σκλάβενας, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 24 Νοεμβρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τήν ἀγράμματον Αἰκατερίνα Ζ. Σκλάβενας, Ζώρξης Δασκαλάκης

Διά τήν μαιεύτρια Αἰκατερίνα Κ. Κρούστη, Ζώρξης Δασκαλάκης

25 Δεκ. – Ἀριθ. 15 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Νικολάου Κουτσοκόλη καί τῆς συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα τήν 23 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Καλίτσα ἀνεδέξατο δέ αὐτήν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ὁ Μιχαὴλ Νικολάου Μαγκανάρης, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 25 Δεκεμβρίου 1835

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Ὁ ἀνάδοχος Μ.Ν. Μαγκανάρης

1836 Ἰανουαρίου α΄

15 Ἰαν. – Ἀριθ. 16 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Γεωργίου Ἀντωνίου Πανώργιου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τήν 23 Δεκεμβρίου τοῦ 1835 ἔτους καί ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δέ αὐτήν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ἡ Φλουρέζα Οἰκονόμου Πᾶου, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 15 Ἰανουαρίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

ὁ ἀνάδοχος: Φλουρέζα Οἰκονόμου

Διά τήν ἀγράμματον μαιεύτρια Μαρία Τομάζου Δεπάστε, Βίκτωρ Μπᾶος

20 Ἰαν. Ἀριθ. 17 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Φραζέσκου Μ. Καρύδη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου,

γεννηθείς ημέρα Παρασκευή τήν 27 Δεκεμβρίου τοῦ 1835 ἔτους καί ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Μ. Ψαραύτης, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κων. Κρούστη

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 20 Ἰανουαρίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τήν ἀγράμματον Γ. Μ. Ψαραύτη καί τήν μαιεύτριαν Αἰκ. Κων. Κρούστη Βίκτωρ Μπᾶος

25 Φεβρ. – Ἀριθ. 18 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Γεωργίου Νικολάου Ἄγα καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Τρίτη τήν 9 Φεβρουαρίου καί ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δέ αὐτήν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Γεωργίου Δεπάστε, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 25 Φεβρουαρίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Μ. Μαγκανάρης διά τήν ἀγράμματον

φ. 4α = 29 Ἰουλ. – Ἀριθ. 19 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Γ. Δεπάστε καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Εἰρήνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθείς ἡμέρα Τετάρτη τήν 20 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Γεώργιος, ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Ζανάκη Καμπάνη, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλορέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 29 Ἰουλίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Γ.Ι. Καμπάνης

Διά τήν ἀγράμματον Φλουρέζα Ἀντωνίας

Ἀντώνιος Α. Ἰατροῦ.

18 Αὐγ. – Ἀριθ. 20 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ἀντριάνας Νοικοκύρη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαντελένας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθείς ἡμέρα Πέμπτη τήν 30 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Κωνσταντίνος, ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀπόστολος Ψιλάκος εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τήν 18 Αὐγούστου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τόν ἀγράμματον Ἀπόστολον Ψιλιάκον, Νικόλαος Κόκκινος· ὁ αὐτός διά τήν ἀγράμματον μαιεύτριαν Μ. Τομάζου Δεπάστε.

31 Αὐγ. – Ἀριθ. 21 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάου Ἄν. Πανώργιου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθείς ἡμέρα Παρασκευή τήν 14 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καί ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δέ αὐτόν ἀπό τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀντώνιος Ζ. Καμπάνη, εἰς δέ τήν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 31 Αὐγούστου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὴν ἀγράμματον μαιεύτριαν Μαρίαν Τ. Δεπάστε, Α.Ι. Ζαχαρένιος

4 Σεπτ. – Ἀριθ. 22 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάου Ἰωάννου Συναδινοῦ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 20 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Λεωνίδης ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Φλουρέζα Φραζέσκου Τριανταφυλλιᾶς εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Φλουρέζαν Φ. Τριανταφύλλου καὶ μαιεύτριαν Φλουρέζα Ἀντωνιάς, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

30 Ὀκτ. – Ἀριθ. 23 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Κ. Ἐξηλζέ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 19 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Καλίτζα Σταμ. Χίου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Καλίτζα Σ. Χίου καὶ Φλουρέζα Ἀντωνιάς, Α.Ι. Ζαχαρένιος

φ. 5α = 4 Νοεμ. – Ἀριθ. 24 =γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τὴν 19 Ὀκτωβρίου καὶ ὠνομάσθη Εἰρήνη, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Νικηφόρου Ταλιμπάκη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Νοεμβρίου 1836

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Αἰκατ.Ν. Ταλιμπάκη καὶ Μαρία Τομάζου Δεπάστε., Μ.Κ. Κανδηλάκης

1837 Ἰανουαρίου α

10 Ἰαν. – Ἀριθ. 25 – Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γιαννοῦλη Μαγκανάρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαργαρίτας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 21 Δεκεμβρίου τοῦ 1836 ἔτους καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Φλουρέζα Σακελλαρίου Βερνίκου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 10 Ἰανουαρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Φλουρέζα Σακελλαρίου καὶ Αἰκατερίνα Κ. Κρούστη, Μ. Κανδηλάκης.

11 *Ίαν.* – *Αριθ.* 26 = Έβαπτίσθη ό υιός του Άποστόλου Γ. Μακρή και της νομίμου αυτού συζύγου Έλένης έν τη έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείς ήμέρα Κυριακή τήν 27 Δεκεμβρίου του έτους 1836 και ώνομάσθη Ίωάννης, άνεδέξατο δέ αυτόν από της κολυμβήθρας ή Άνδριάνα Ν. Πανώργιου, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Αικατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Έν Άρτεμῶνι τήν 11 Ίανουαρίου 1837

Ό ιερεύς έφημέριος οίκονόμος Πᾶος

Διά τάς άγραμμάτους Άνδριάναν Ν. Πανώργιου και Αικατερίνα Κ. Κρούστη, Μ. Κανδηλάκης

30 *Ίαν.* – *Αριθ.* 27 = Έβαπτίσθη ή θυγάτηρ του Λαμπριανού Κ. Λουκατάρη και της νομίμου αυτού συζύγου Αικατερίνης έν τη έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείσα ήμέρα Πέμπτη τήν 15 Ίανουαρίου του έτους 1837 και ώνομάσθη Μαργαρίτα, άνεδέξατο δέ αυτήν από της κολυμβήθρας ό Μανούσος Κ. Κανδηλάκης, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Φλουρέζα Άντωνιάς.

Έν Άρτεμῶνι τήν 30 Ίανουαρίου 1837

Ό ιερεύς έφημέριος οίκονόμος Πᾶος

14 *Φεβρ.* – *Αριθ.* 28 = Έβαπτίσθη ό υιός του Φραγκούλη Κολαράκη και της νομίμου αυτού συζύγου Ζαμπέτας έν τη έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείς ήμέρα Κυριακή τήν 5 Φεβρουαρίου του αυτού έτους 1837 και ώνομάσθη Γεώργιος, άνεδέξατο δέ αυτόν από της κολυμβήθρας ή Μαργαρίτα Γεωργίου Μαγκανάρη εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Φλουρέζα Άντωνιάς.

Έν Άρτεμῶνι τήν 14 Φεβρ. 1837

Ό ιερεύς έφημέριος οίκονόμος Πᾶος

Διά τάς άγραμμάτους Μαργαρίτα Γ. Μαγκανάρη και Φλουρέζα Άντωνιάς, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

φ. 6α = 27 *Μαρτ.* – *Αριθ.* 29 = Έβαπτίσθη ή θυγάτηρ του Άντωνίου Τουλλή και της νομίμου αυτού συζύγου Μαρίας έν τη έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείσα ήμέρα Τρίτη τήν 3 Μαρτίου και ώνομάσθη Μαργαρίτα, άνεδέξατο δέ αυτήν από της κολυμβήθρας ή Αικατερίνα Άντωνίου Μπογιαζή εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Φλουρέζα Άντωνιάς

Έν Άρτεμῶνι τήν 27 Μαρτίου 1837

Ό ιερεύς έφημέριος, οίκονόμος Πᾶος

Διά τάς άγραμμάτους Φλουρέζα Άντωνιάς και Αικατερ. Α. Βογιατζή, Α.Ι. Ζαχαρένιος

27 *Απρ.* *Αριθ.* 30. Έβαπτίσθη ή θυγάτηρ του Κωνσταντίνου Δημητρίου Τούντα και της νομίμου αυτού συζύγου Μαρίας έν τη έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείσα ήμέρα Κυριακήν τήν 11 Άπριλίου και ώνομάσθη Αικατερίνα, άνεδέξατο δέ αυτήν από της κολυμβήθρας ό Γεώργιος Άποστόλου Χρυσόγελος, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Αικατερίνα Κ. Κρούστη.

Έν Άρτεμῶνι τήν 27 Άπριλίου 1837

Ό ιερεύς και έφημέριος οίκονόμος.

Διά τούς ἀγραμμάτους Γεώργιον Α. Χρυσόγελον καί Αἰκατερίναν Κ. Κρούστη Α.Ι. Ζαχαρένιος.

4 *Ιουλ.* – Ἀριθ. 31 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς Ἀντωνίου Νικηφόρου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Σάββατο τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καί ὠνομάσθη Μιχαήλος, ἀνεδέξατο δέ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Νικολέτα Ἐμμανουήλ Μπολάνη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Ἰουλίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καί ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τὰς ἀγραμμάτους Νικολέταν Ἐμ. Μπολάνη
καί Αἰκατερίναν Κ. Κρούστη, Α.Ι. Ζαχαρένιος

30 *Ιουλ.* – Ἀριθ. 32 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Μπαλαμπάνου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 23 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καί ὠνομάσθη Μαργαρίτα, ἀνεδέξατο δέ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννου Συναδινοῦ, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Ἰουλίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τούς ἀγραμμάτους Ἀντώνιον Ι. Συναδινόν καί Φλωρέζαν Ἀντωνιάς, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

25 *Αὐγ.* – Ἀριθ. 33 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀποστόλου Ἀντωνίου Φουτούλιου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τὴν 16 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καί ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δέ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Ζαμπέτα Ἰωάννου Φραζεσκάκη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 25 Αὐγούστου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τὰς ἀγραμμάτους Ζαμπέτα Ι. Φραζεσκάκη καί Μαρίαν Τ. Δεπάστε Α.Ι. Ζαχαρένιος

29 *Αὐγ.* – Ἀριθ. 34 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Γεωργίου Ἰωάννου Γιάκουμου καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατο τὴν 21 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καί ὠνομάσθη Φλουρέζα, ἀνεδέξατο δέ αὐτὴν ἡ Μαρία Ζανῆ Ὀνουφρίου ἀπὸ τῆς θείας κολυμβήθρας, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνστ. Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 29 Αὐγούστου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διά τὰς ἀγραμμάτους Μαρίαν Ζ. Ὀνουφρίου καί Αἰκατερίναν Κ. Κρούστη, Α.Ι. Ζαχαρένιος

17 *Σεπτ.* – Ἀριθ. 35 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀποστόλου Χιότη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἐλένης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 10 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καί ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δέ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας

ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Μπολάνη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη
μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Γεώργιον Ι. Μπολάνη καὶ Φλωρέζαν Ἀντωνιάς, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

30 Σεπτ. – Ἀριθ. 36 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀποστόλου Ζιώτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατον τὴν 18 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ζανῆς Ν. Νούφριος εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Ζανῆν Ν. Νούφριον καὶ Αἰκατερ. Κ. Κρούστη, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

φ. 7α = 24 Ὀκτ. – Ἀριθ. 37 =συζύγου Φλουρέζας, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Τετάρτη τὴν 13 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Φλουρέζα Ν. Μάλαμα, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Φλουρέζα Ν. Μάλαμα καὶ Αἰκατερίναν Κ. Κρούστη, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

1εκ. 17 – Ἀριθ. 38 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Νικολάου Ἰωάννου Κρούστη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατο τὴν 6 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Ἐλισάβετ, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Μηχελῆς Ν. Μαγκανάρη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 17 Δεκεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Μ.Ν. Μαγκανάρη καὶ Αἰκατερίνα Κ. Κρούστη, Α.Ι. Ζαχαρένιος

27 Νοέμ. – Ἀριθ. 39 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀποστόλου Γ. Λουκατάρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Σάββατο τὴν 7 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Ἀγγελέτου Βασιλικῆς εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 27 Νοεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὰς ἀγραμμάτους Μαρίαν Ἀγγ. Βασιλικῆς καὶ Αἰκατερ. Κ. Κρούστη, Α.Ι. Ζαχαρένιος.

28 Νοέμ. - Ἀριθ. 40 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Κωνσταντίνου Ν. Ἀγγελῆ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 10 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Μαργαρίτα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαργαρίτα Ἰωάννου Μαστρόκαλου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Σκλάβαινας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 28 Νοεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος.

Διὰ τὰς ἀγραμμάτων Μαργαρίτα Ν. Μαστρόκαλου καὶ Μαρίαν Σκλάβαινας, Α.Ι. Ζαχαρένιος

30 Νοεμ. - Ἀριθ. 41 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάου Γ. Δάρτου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Σάββατο τὴν 15 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Γεώργιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀγγελέτος Ἀντωνίου Κρούστη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Νοεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Ἀγγελέτον Α. Κρούστη καὶ Μαρίαν Τ. Δεπάστε, Α.Ι. Ζαχαρένιος

29 Δεκ. - Ἀριθ. 42 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Γκιών καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μοσκοῦς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατο τὴν 11 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Ἐλένη, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Ἰωάννου Λεμβαίου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 29 Δεκεμβρίου 1837

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Μαρίαν Ἰω. Λεμβαίου καὶ Μαρίαν Τομάζου Δεπάστε, Γ.Κ. Μάτσας

1838 Ἰανουαρίου α

9 Ἰαν. - Ἀριθ. 43 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φραζέσκου Μαρίας Καρύδη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Κυριακὴ τὴν 19 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1837 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Μιχάλη Ψαραύτη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Ἰανουαρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιο Μ. Ψαραύτη καὶ Φλουρέζα Ἀντωνίας, Γ.Κ. Μάτσας

φ. 8α = 26 Ἰαν. - Ἀριθ. 44 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Ροῖ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τὴν 17 Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838

καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Ἀποστόλου Καλογήρου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 26 Ἰανουαρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Νικόλαο Ἀποστόλου Καλογήρου καὶ Αἰκατερ. Κ. Κρούστη, Γ.Κ. Μάτσας

5 Μαρτ. – Ἀριθ. 45 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ζανῆ Ἀντωνίου Ἀγγέλικας καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 10 Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Γεώργιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Τομάζου Κτένης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 5 Μαρτίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Γεώργιον Τ. Κτένην καὶ Αἰκατ. Κ. Κρούστη, Γ.Κ. Μάτσας

6 Μαρτ. – Ἀριθ. 46 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ζ. Καμπάνη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Καλήτσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 16 Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Πετράκης Κωνσταντ. Σακελλαρίου Μπάου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 6 Μαρτίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὴν ἀγράμματον Μαρίαν Δεπάστε, Γ.Κ. Μάτσας

9 Ἀπριλ. – Ἀριθ. 47 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου Γ. Ἀτζόνιου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 28 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Πανώργιου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Ἀπριλίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὸν ἀγράμματον Γεώργιον Ἰω. Πανώργιον καὶ Αἰκατερίνα Κ. Κρούστη, Γ.Κ. Μάτσας

16 Ἀπριλ. – Ἀριθ. 48 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Γ. Ἀτζόνιου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀγγελῆς Γεροντόπουλος, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ἀπριλίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τὸν Ἀγγελῆν Γεροντόπουλον καὶ Αἰκατερίνα Κ. Κρούστη, Γ.Κ. Μάτσας

17 Ἀπριλ. – Ἀριθ. 49 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀντωνίου Καρᾶ Ἰωάννη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατο τὴν 3 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Ἰωάννου Χαζηδάκης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη ἡ Ἑλένη Δράκα.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 17 Ἀπριλίου 1838

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Ν.Ι. Χαζηδάκη καὶ Ἑλένη Δράκα.
Γ.Κ. Μάτσας

19 Μαῖου – Ἀριθ. 50 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Τουλλῆ Καμμάκη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 2 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Δημήτριος ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Νούφριος εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κρούστη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 19 Μαΐου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους Νικόλαον Νούφριον
καὶ Αἰκατερ. Κ. Κρούση, Γ.Κ. Μάτσας

φ. 9α = 9 Ἰουλ. – Ἀριθ. 51 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Παύλου Νικολάου Ράπτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἀνέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 17 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἰωάννης Ν. Κουμιασάριος, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κ. Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Ἰουλίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος – ὁ ἀνάδοχος

28 Αὐγ. – Ἀριθ. 52 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγγελέτου Ἰωάννου Βηζήρι καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 17 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Τομάζου Κτενῆς, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κ. Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 28 Αὐγούστου 1838

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος – ὁ ἀνάδοχος

9 Σεπτ. – Ἀριθ. 53 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Νικολάου Ἁγα καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Τετάρτη τὴν 24 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Εἰρήνη Γεωργίου Μπέλη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κ. Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος – ὁ ἀνάδοχος

11 Σεπτ. – Ἀριθ. 54 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Τουλλῆ Σκλάβενας καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰω-

άννου τοῦ Θεολόγου γεννηθεῖσα ἡμέρα Κυριακή τὴν 21 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Γεωργίου Ταλημπάκης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος.

18 Σεπτ. – Ἀριθ. 55 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ν. Μεγελήνη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Πέμπτη τὴν πρώτην τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἰωάννης Ἀντωνίου Καλογήρου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κ. Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος

26 Ὀκτ. – Ἀριθ. 56 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Ν. Παντολιῦ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Τρίτη τὴν 18 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Δεπάστε, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος

5 Νοεμ. – Ἀριθ. 57 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Θεοδώρου Κορδόνη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Καλίτσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Τρίτη τὴν 18 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Θεόδωρος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἰωάννης Ἀποστόλου Χρυσόγελος, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 5 Νοεμβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος.

φ. 10α = 25 Νοεμ. – Ἀριθ. 58 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Ν. Σπεράντζα καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 3 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἰωάννης Κοντομάρκου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 25 Νοεμβρίου 1838

8 Δεκ. – Ἀριθ. 59 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Θεοδώρου Δαπεράκη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 18 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1838 καὶ ὠνομάσθη Θεόδωρος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ ἀδελφὴ του Ἀγγέλικα, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 8 Δεκεμβρίου 1838

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Ίαν. 15 - Άριθ. 60 = Έβαπτίσθη ό υίός του Νικολάου Άντιλαβού και της νομίμου αυτού συζύγου Μαρίας έν τή έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου, γεννηθείς ήμέρα Παρασκευή τήν 23 Δεκεμβρίου του αυτού έτους 1838 και ώνομάσθη Γεώργιος, άνεδέξατο δέ αυτόν από της κολυμβήθρας ό Άντώνιος Γεωργίου Κρούστης, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Αικατερίνα Κ. Κουτσοκόλη.

Έν Άρτεμώνι τήν 15 Ίανουαρίου 1839

ό ιερεύς και έφημέριος οίκονόμος

Μαρτ. 12 - Άριθ. 61 = Έβαπτίσθη ό υίός του Λαμπρινού Κωνσταντίνου Λουκατάρη και της νομίμου αυτού συζύγου Αικατερίνης έν τή έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείς ήμέρα Δευτέρα τήν 27 Φεβρουαρίου του αυτού έτους 1839 και ώνομάσθη Κωνσταντίνος, άνεδέξατο δέ αυτόν από της κολυμβήθρας ό Ίωάννης Άντωνίου Κρούστη, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Φλουρέζα Άντωνιάς.

Έν Άρτεμώνι τήν 12 Μαρτίου 1839

ό ιερεύς έφημέριος οίκονόμος

15 Άπριλ. - Άριθ. 62 = Έβαπτίσθη ό υίός του Άποστόλου Μπουκάκη και της νομίμου αυτού συζύγου Καλής έν τή έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου, γεννηθείς ήμέρα Δευτέρα τήν 2 Άπριλλίου του αυτού έτους 1839 και ώνομάσθη Γεώργιος, άνεδέξατο δέ αυτόν από της κολυμβήθρας ή Μαρία Ίωάννου Διαρεμέ, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Έν Άρτεμώνι τήν 15 Άπριλίου 1839

ό ιερεύς και έφημέριος οίκονόμος

7 Μαΐου - Άριθ. 63 = Έβαπτίσθη ό υίός του Γεωργίου Κ. Θωμά και της νομίμου αυτού συζύγου Ρουμπίνας έν τή έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου, γεννηθείς ήμέρα Τετράδι τήν 26 Άπριλλίου του αυτού έτους 1839 και ώνομάσθη Κωνσταντίνος, άνεδέξατο δέ αυτόν από της κολυμβήθρας ή Αικατερίνα Δημητρίου Σπεραντζή, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Έν Άρτεμώνι τήν 7 Μαΐου 1839

ό ιερεύς και έφημέριος οίκονόμος

20 Μαΐου - Άριθ. 64 = Έβαπτίσθη ή θυγάτηρ του Άποστόλου Γεωργίου Μακρή και της νομίμου αυτού συζύγου Έλένης έν τή έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου, γεννηθείσα ήμέρα Τετράδη τήν 10 Μαΐου του αυτού έτους 1839 και ώνομάσθη Αικατερίνα, άνεδέξατο δέ αυτήν από της κολυμβήθρας ή Καλίτζα Σταμάτη Χίου εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Αικατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη.

Έν Άρτεμώνι τήν 20 Μαΐου 1839

ό ιερεύς και έφημέριος οίκονόμος

φ. 11α = 8 Αύγ. - Άριθ. 65 = Έβαπτίσθη ή θυγάτηρ του Νικολάου Ι. Κρούστη και της νομίμου αυτού συζύγου Αικατερίνης έν τή έκκλησία του Άγίου Κωνσταντίνου γεννηθείσα ήμέρα Κυριακή τήν 30 Ίουλίου του αυτού έτους 1839 και ώνομάσθη Ροζήνα, άνεδέξατο δέ αυτήν από της κολυμβήθρας ή Μαργαρίτα Άγγελέτου Νικολάου Χρυσόγελου, εις δέ τήν γέννησιν του παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ή Αικατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 8 Αὐγούστου 1839

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

3 Σεπτ. – Ἀριθ. 66 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Καμπάνη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Καλήτζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Τρίτη τὴν 23 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Ψαραύτης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1839

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

24 Σεπτ. – Ἀριθ. 67 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Κωνστ. Μουσαμὰ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατο τὴν 2 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Μαργαρίτα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Εἰρήνη Ἀντωνίου Νοικοκύρη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1839

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

22 Ὀκτ. – Ἀριθ. 68 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Γεωργίου Δάρτου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Τετράδη τὴν 11 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀγγελέτος Ἀντωνη Κρούστη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1839

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

28 Ὀκτ. – Ἀριθ. 69 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀποστόλου Νοικοκύρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἀγγελίκας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τὴν 15 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Ἀντριάνα Νικολάου Πανώργιου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1839

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

29 Ὀκτ. – Ἀριθ. 70 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀποστόλου Δημητρίου Ζιώτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Κυριακὴ τὴν 14 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαργαρίτα Ἀποστόλου Κουτσοκόλη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1839

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

12 Νοεμ. – Ἀριθ. 71 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ἀντωνίου Πανώργιου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Κυριακὴ τὴν 29 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κο-

λυμβήθρας ὁ Ζαφείρης Ἄποστ. Μάτσα, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 12 Νοεμβρίου 1839

Ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

φ. 12α = 27 Νοεμ. – Ἀριθ. 72 = Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα τὴν 20 Νοεμβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1839 καὶ ὠνομάσθη Πέτρος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ζανάκης Καμπάνης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 27 Νοεμβρίου 1839

Ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

1840 Ἰανουαρίου α

15 Ἰαν. – Ἀριθ. 73 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντίνου Λουκατάρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Καλῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 5 Ἰανουαρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Νικολάου Λυκάκη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 15 Ἰανουαρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

30 Ἰαν. – Ἀριθ. 74 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Νικηφοράκη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 12 Ἰανουαρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Γεώργιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀντώνιος Θεοδώρου Δαπεράκης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνστ. Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Ἰανουαρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

24 Μαρτ. – Ἀριθ. 75 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φραγκοῦλη Κολαράκη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ πρώην συζύγου Ζαμπέτας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Πέμπτη τὴν 14 Μαρτίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ζαμπέτα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Ζανῆ Ταμπάκη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλωρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 24 Μαρτίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

31 Μαρτ. – Ἀριθ. 76 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Ἀντωνίου Σκίφου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαργαρίτας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖσα ἡμέρα Δευτέρα τὴν 8 Μαρτίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας, ὁ Ἀντώνιος Κωνσταντίνου Παλαιοῦ, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 31 Μαρτίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

13 Ἀπρ. – Ἀριθ. 77 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Παύλου Νικολάου Ράπτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἀνέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 27 Μαρτίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἀντώνιος Θεοδώρου Δαπεράκη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ἀπριλίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

9 Ἰουν. – Ἀριθ. 78 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Γεωργίου Δεπάστε καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Εἰρήνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 27 Μαΐου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Πούλη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Ἰουνίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

22 Ἰουν. – Ἀριθ. 79 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγγελέτου Ἰωάννου Βιζήρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 10 Ἰουνίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Γεωργίου Δεπάστε εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 22 Ἰουνίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος.

φ. 13α = 1 Ἰουλ. – Ἀριθ. 80 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάου Ἰωάννου Συναδινοῦ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 17 Ἰουνίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γρηγόριος Ν. Δασκαλάκη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 1 Ἰουλίου 1840

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

14 Ἰουλ. – Ἀριθ. 81 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀντωνίου Ν. Παντολιοῦ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Τρίτη τὴν 2 Ἰουλίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Αἰκατερίνα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Ἰωάννου Συναδινός, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Ἰουλίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

18 Αὐγ. – Ἀριθ. 82 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου Χαλκεὺς καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Ἄμμου, γεννηθεὶς ἡμέρα Τρίτη τὴν 16 Ἰουλίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Κωνσταντῖνος Γεωργίου Δεσπιάδης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Κατερίνα Κ. Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 18 Αὐγούστου 1840.

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

25 Αὐγ. – Ἀριθ. 83 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ἐξιλιτζέ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 16 Αὐγούστου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Δημήτριος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Καλίτσα Σταμάτη Χίου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 25 Αὐγούστου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

22 Σεπτ. – Ἀριθ. 84 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Γκιών καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μοσκοῦς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 29 Αὐγούστου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Πέτρος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Ψαράτης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

20 Ὀκτ. – Ἀριθ. 85 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ Γεωργίου Θεοδώρου Δαπεράκη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν 2 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Μιχαὴλ Νικολάου Μέγελου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

20 Ὀκτ. – Ἀριθ. 86 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου Ἀντωνίου Κόκου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἄννης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς ἡμέρα Σάββατο τὴν 4 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Ἰωάννης Ἀντωνίου Χρυσόγελου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Ἐλένη Δράκας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

2 Νοέμ. – Ἀριθ. 87 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀποστόλου Ἀντωνίου Φουτούγιου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Σάββατο τὴν 20 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Μαργαρίτα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Ἀντωνίου Παλαιοῦ, εἰς δὲ τὴν γέννησιν

φ. 14α = 13 Νοέμ. – Ἀριθ. 88 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Μανούσου Κ. Λυκάκη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου ... ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς ἡμέρα Πέμπτη εἰς τὰς 28 Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνη Ἀποστόλου Ἰωάννου Καργιοῦ εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κωνσταντίνου Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Νοεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

13 Νοεμ. – Ἀριθ. 89 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀντωνίου Ἀποστόλου Καρὰ Ἰωάννη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας γεννηθεῖσα ἡμέρα Τρίτη τὴν 29 Ὀκτωβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Μαργαρίτα. ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαργαρίτα Ἰωάννου Μαστρόκαλου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Ἐλένη Δράκα.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Νοεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

10 Νοεμ. – Ἀριθ. 90 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φραζέσκου Ἀποστόλου Καρύδη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα ἡμέρα Κυριακὴ τὴν 23 Ὀκτωβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Φλουρέζα. ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Ἀγγελέτου Συριγῶτη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 10 Νοεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

10 Νοεμ. – Ἀριθ. 91 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Κωνσταντίνου Γ. Ἀτζόγιου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 27 Ὀκτωβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ἰωάννης, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Ν. Ἀλιμπέρτης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 10 Νοεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

12 Δεκ. – Ἀριθ. 92 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Ἀντωνίου Καντιλάκου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 27 Νοεμβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος. ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Ἀντριάνα Ν. Πανώργιου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 12 Δεκεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

14 Δεκ. – Ἀριθ. 93 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Γεωργίου Ν. Μίχαγλη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Τρίτη τὴν 5 Δεκεμβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Ἀντώνιος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου Κρούστη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κουτσοκόλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Δεκεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

1841 Ἰανουαρίου α

16 Ἰαν. – Ἀριθ. 94 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱός τοῦ Κωνσταντίνου Ἀντωνίου Κρού-

στη καί τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Εἰρήνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Ἄμμου γεννηθεῖς ἡμέρα Τρίτη τὴν 31 Δεκεμβρίου μηνός τοῦ ἔτους 1840 καὶ ὠνομάσθη Μιχαὴλ ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Νικόλαος Γεωργίου Ἀτζόνιου εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ἰανουαρίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος.

23 Ἰουν. – Ἀριθ. 95 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάου Ἰωάννου Κρούστη καὶ τῆς νομίμου συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Κυριακὴ τὴν 25 Μαΐου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ.....

φ. 14β = Ἰουλ. – Ἀριθ. 96 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Γεωργίου Ἀντωνίου Φουτούγια καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Παναγίας Ἄμμου γεννηθεῖσα τὴν πρώτην Ἰουλίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Μαργαρίτα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Φλουρέζα Ἰωάννου Ἀτζόνιου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ἰουλίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

19 Ἰουλ. – Ἀριθ. 97 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Ἰωάννου Πλημένου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ζουάννας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Ἄμμου γεννηθεῖσα τὴν 28 Ἰουνίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Καλὴ Νικολάου Πλημένου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 19 Ἰουλίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

20 Αὐγ. – Ἀριθ. 98 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Κωνσταντίνου Παλαιοῦ καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς τὴν 25 Ἰουλίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Μιχαὴλ Ψαραύτης, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνιάς.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 20 Αὐγούστου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

28 Σεπτ. – Ἀριθ. 99 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ἀντριάνας Νοικοκήρη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαντελένας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖς ἡμέρα Δευτέρα τὴν 18 Σεπτεμβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Αἰκατερίνα Θεοδώρου Δαπέρη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1841

2 Νοεμ. – Ἀριθ. 100 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Νικολάου Ἄγα καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Φλουρέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, γεννηθεῖς ἡμέρα Πέμπτη τὴν 25 Ὀκτωβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους

1841 καὶ ὠνομάσθη Νικόλαος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ὁ Γεώργιος Ἀνέζας Ψαραύτη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Σκλάβενα.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 2 Νοεμβρίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

23 Νοεμ. – Ἀριθ. 101 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Παύλου Νικολάου Ράπτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ἀνέζας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεῖσα τὴν 26 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Μαρία, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Φωτεινὴ Γ. Σπαθάρη, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Αἰκατερίνα Κουτσόκλη.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 23 Νοεμβρίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

30 Νοεμ. – Ἀριθ. 102 = Ἐβαπτίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Ἀντωνίου Μπαστάρδου καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Ζουάννης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Ἄμμου γεννηθεῖσα ἡμέρα Τρίτη τὴν 4 Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Μαργαρίτα, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαρία Ἀγγελέτου Πυριγότη εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Φλουρέζα Ἀντωνίας.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Νοεμβρίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

7 Ἰαν. – Ἀριθ. 103 = Ἐβαπτίσθη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ζανάκη Καμπάνη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Καλίτσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γεννηθεὶς τὴν 4 Δεκεμβρίου μηνὸς, ἡμέρα Πέμπτη τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1841 καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ἀνεδέξατο δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἡ Μαργαρίτα Γ. Πρεβελέγκιου, εἰς δὲ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου παρευρέθη μαιεύτρια ἡ Μαρία Τομάζου Δεπάστε.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 7 Ἰανουαρίου 1842

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Ε΄ ΚΩΔΙΚΑΣ ΘΑΝΑΤΩΝ

(Ἄπρ. 1834 – Δεκ. 1846)

Στοιχεῖα: Διαστάσεις 0,29 × 0,21. Φύλλα ἀπὸ 1^α-8^β, γραμμένα ἀπὸ τὴν μία ὄψη. Κατάσταση καλή. Ἡ ἀρχὴ τῆς καταχωρ. ὑπ' ἀριθ. 49 ἐλλείπει.

φ. 1α = Ἀπριλ. 28 – Ἀριθ. 1 = Ἀπέθανεν ὑπὸ γήρατος ἡ Φλουρέζα Ἰωάννου Σοφιανοῦ ἐτῶν 78 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατὰ τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 29 Ἀπριλίου 1834

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ἀπριλ. 27 – Ἀριθ. 2 = Ἀπέθανεν ὑπὸ γήρατος ὁ Ἰωάννης Μαυρογόνατος, ἐτῶν 75 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατὰ τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 28 Ἀπριλίου 1834

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ἀπριλ. 29 – Ἀριθ. 3 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου φθίσεως ὁ Νικόλαος Κωνσταντίνου Βερνίκος ἐτῶν 25 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Ἀπριλίου 1834

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Σεπτ. 7 – Ἀριθ. 4 = Ἀπέθανεν ὑπ' ἀσθενείας θερμῆς ὁ Κωνσταντῖνος Βερνίκος ἐτῶν 65 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατὰ τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1834

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος.

1835 Ἰανουαρίου α

Ἰαν. 5 – Ἀριθ. 5 = Ἀπέθανεν ὑπ' ἀσθενείας τῆς εὐλογίας ὁ Ἀντώνιος Δημητρίου Κουκῆ ὀκτώ μηνῶν, μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη

κατά τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτου
κατά τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 6 Ἰανουαρίου 1835

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ἰαν. 14 – Ἀριθ. 6 = Ἀπέθανεν ὑπὸ ἀσθενείας τῆς εὐλογίᾳς ἡ Καλὴ Κωνστα-
ντίνου Ἀντζόνιου 9 μηνῶν τοῦ παρόντος ἔτους καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς
ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη κατὰ τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ
ἐξωκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης κατὰ τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 15 Ἰανουαρίου 1835

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

φ. 2α = *Ἰαν. 22* – Ἀριθ. 7 = Ἀπέθανεν ὑπὸ ἀσθενείας τῆς εὐλογίᾳς ἡ Μηλιά
Νικηφόρου Ταλιμπάκη ἐτῶν 3 καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογε-
ροντίας ἐτάφη κατὰ τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ
τοῦ Ἁγίου Ἀντύπα κατὰ τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 22 Ἰανουαρίου 1835

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Φεβρ. 17 – Ἀριθ. 8 = Ἀπέθανεν ὑπὸ ἀσθενείας τῆς εὐλογίᾳς ἡ Μαρία Ἀπο-
στόλου Κολαράκη ἐτῶν 8 καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς
θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη
κατὰ τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέ-
τρου κατὰ τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 18 Φεβρουαρίου 1835

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος.

Μαρτ. 5 – Ἀριθ. 9 = Ἀπέθανεν ὑπὸ ἀσθενείας τῆς εὐλογίᾳς ὁ Ἀντώνιος Νι-
κολάου Ἐλευθερίου ἐτῶν 12 καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς
θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημογεροντίας ἐτάφη
κατὰ τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Σώζο-
ντος κατὰ τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Μαρτίου 1835

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος.

1836 Ἀπριλίου 10

Ἀπρ. 10 – Ἀριθ. 10 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου φθίσεως ἡ Αἰκατερίνα Σταμάτη
Χίου ἐτῶν 20, ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων
τῆς θείας μεταλήψεως, κατ' ἐγγραφὸν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη
κατὰ τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνστα-
ντίνου κατὰ τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 11 Ἀπριλίου 1836

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Μαΐου 8 – Ἀριθ. 11 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Ἀντώνιος Μπογιατ-
ζῆς ἐτῶν 45 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς
θείας μεταλήψεως· κατ' ἐγγραφὸν ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη
κατὰ τήν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου
Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Μαΐου 1836

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος Πᾶος

Ἰουνίου 16– Ἀριθ. 12 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἡ Φλουρέζα Πιερῆ Ἀγγέλικα ἐτῶν 67 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 17 Ἰουνίου 1836

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

φ. 3α = Ἰουλίου 15 – Ἀριθ. 13 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Ἀπόστολος Μάτσας ἐτῶν 57, κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ἰουλίου 1836

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Νοέμ. 16 – Ἀριθ. 14 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Ἰωάννης Φουτούλιος ἐτῶν 85 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως, κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 17 Νοεμβρίου 1836

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

1837 Ἰανουαρίου 15

Ἰαν. 24 – Ἀριθ. 15 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Κωνσταντίνος Μαστρόκαλος ἐτῶν 70 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως, κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 25 Ἰανουαρίου 1837

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Ἰουλ. 13 – Ἀριθ. 16 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἡ Εἰρήνη Κουτζαρνία ἐτῶν 92 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐξωκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατὰ τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Ἰουλίου 1837

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Ὀκτ. 22 – Ἀριθ. 17 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Γεώργιος Βλασερός ἐτῶν 92, ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τὴν 23 Ὀκτωβρίου μηνός τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1837

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

1838 Ἰανουρίου α'

Ἰαν. 1 – Ἀριθ. 18 = Ἀπέθανεν ὑπό φυσικῆς νόσου ὁ Ἰωάννης Χρυσοχόος ἐτῶν 80 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως. κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Φεβρ. 19 – Ἀριθ. 19 = Ἀπέθανεν ὑπό φυσικῆς νόσου ἡ Μαργαρίτα Καλόγερου ἐτῶν ... ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 20 Φεβρουαρίου 1838

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

φ. 4α = Ἰουν. 13 – Ἀριθ. 20 = Ἀπέθανεν ὑπό φυσικῆς νόσου ὁ Ἀγγελέτος Χρυσόγελος ἐτῶν 80 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ἰουνίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Ἰουν. 21 – Ἀριθ. 21 = Ἀπέθανεν ὑπό ἀσθενείας ὕδρωψ ἡ Αἰκατερίνα Πέτρου Μπέλη ἐτῶν 40 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 22 Ἰουνίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Ὀκτ. 6 – Ἀριθ. 22 = Ἀπέθανεν ὑπό λοιμικῆς νόσου ὁ Γεώργιος Νικολάου Δάρτου, μηνῶν ἐννέα, μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Ὀκτ. 7 – Ἀριθ. 23 = Ἀπέθανεν ὑπό λοιμικῆς νόσου ἡ Μαρία Γεωργίου Δάρτου ἐτῶν 6 καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Δεκ. 6 – Ἀριθ. 24 = Ἀπέθανεν ὑπό νόσου φθίσεως ὁ Ἀνδρῖκος Ἀποστόλου Μάτσα ἐτῶν 20 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς

θείας μεταλήψεως καί κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατά τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατά τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 7 Δεκεμβρίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Δεκ. 29 – Ἀριθ. 25 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου ἰληρῆς ὁ Ἰωάννης Οἰκονόμου ἐτῶν 8 μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καί κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατά τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατά τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Δεκεμβρίου 1838

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

1839 Ἰανουαρίου α΄

Ἰαν. 3 – Ἀριθ. 26 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου ἄσματος ὁ Μιχαὴλ Ψαραύτης ἐτῶν 57 ἐξομολογηθεὶς καί μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καί κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατά τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατά τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Ἰανουαρίου 1839

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Φεβρ. 12 – Ἀριθ. 27 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου ἰληρῆς ὁ Λεονίδης Νικολάου Συναδινοῦ ἐτῶν 3 μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καί κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατά τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατά τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Φεβρουαρίου 1839

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Μαρτίου 12 – Ἀριθ. 28 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἡ Φλουρέζα Δημητρίου Ζιότη ἐτῶν 84 ἐξομολογηθεῖσα καί μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καί κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατά τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατά τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Μαρτίου 1839

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

φ. 5α = *Νοεμ. 20* = Ἀριθ. 29 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἡ Μαργαρίτα Ἰωάννου Συναδινοῦ ἐτῶν 78 ἐξομολογηθεῖσα καί μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καί κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατά τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατά τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 21 Νοεμβρίου 1839

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

1840 Ἰανουαρίου α΄

Ἰαν. 9 – Ἀριθ. 30 = Ἀπέθανεν ὑπὸ αἰφνιδίου θανάτου ὁ Σταυρῆς Κάκαλης ἐτῶν ... καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 10 Ἰανουαρίου 1840

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Μαρτίου 13 – Ἀριθ. 31 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Γεώργιος Μαστρόκαλος ἐτῶν 70 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Μαρτίου 1840

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Μαρτίου 15 – Ἀριθ. 32 = Ἀπέθανεν ἀπὸ δυστοκίαν ἢ Ζαμπέτα σύζυγος Φραγκοῦλη Κολαράκη ἐτῶν 35 καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 15 Μαρτίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Μαρτίου 21 – Ἀριθ. 33 = Ἀπέθανεν ὑπὸ ὑδρωπικίας νόσου ἡ Μαρία Ζέππου Μακρῆ ἐτῶν 41 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 21 Μαρτίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Μαΐου 6 – Ἀριθ. 34 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου ραχίτου ὁ Ἀντώνιος Νικολάου Συναδινοῦ ἐτῶν 7 καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 7 τοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 7 Μαΐου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Σεπτ. 23 – Ἀριθ. 35 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἡ Μαργαρίτα Νικολάου Μήχαγλη ἐτῶν 85 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Νοεμ. 24 – Ἀριθ. 36 = Ἀπέθανεν ὑπὸ φυσικῆς νόσου ὁ Νικόλαος Μαντελένης ἐτῶν 78 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 25 Νοεμβρίου 1840

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Ἰουνίου 29 – Ἀριθ. 37 = Ἀπέθανεν ὑπὸ διαρροίας νόσου ὁ Νικόλαος Ἀγγελέτου Ἰωάννου Βιζήρη ἑννέα μηνῶν καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 30 Ἰουνίου 1841

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Ἰουλίου 8 – Ἀριθ. 38 = Ἀπέθανεν ὑπὸ νόσου ὑδροπικίας ὁ Δημήτριος Ἐγκλέζος ἐτῶν 57 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου...

φ. 6α = Ἰαν. 8 – Ἀριθ. 39 = Ἀπέθανεν ὑπὸ γήρατος ὁ Νικόδημος Νικολουδιδὸς ἐτῶν 80 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Ἰανουαρίου 1842

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Μαΐου 1 – Ἀριθ. 40 = Ἀπέθανεν ὁ Ἰωάννης Πατζιαρῆς ὑπὸ γάγραινος νόσου ἐτῶν 75 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ μηνός

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 2 Μαΐου 1842

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Σεπτ. 8 – Ἀριθ. 41 = Ἀπέθανεν ἡ Μαρία Κωνσταντίνου Ἀγωγιάτη ὑπὸ πολύχρονον νόσον ἐτῶν 62 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1842

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος

Ὀκτ. 12 – Ἀριθ. 42 = Ἀπέθανεν ὁ Ἀντώνιος Σκῦφος ὑπὸ νόσου ὑδροπικίας ἐτῶν 62 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Ἄμμου κατὰ τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1842

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Δεκεμ. 7 – Ἀριθ. 43 = Ἀπέθανεν ὁ Ἀντώνιος Κουζᾶ Οὐστᾶς ὑπὸ γήρατος ἐτῶν 75 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη

ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 8 Δεκεμβρίου 1842

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Δεκεμ. 8 – Ἀριθ. 44 = Ἀπέθανεν ἡ Αἰκατερίνα Ἀντωνίου Μπογιατζῆ ὑπὸ νόσου διαρροίας ἐτῶν 48 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχῶν(οῦσα) τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Δεκεμβρίου 1842

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Μαρτίου 20 – Ἀριθ. 45 = Ἀπέθανεν ὁ Ἀπόστολος Καρᾶ Ἰωάννης ὑπὸ γήρατος ἐτῶν 82 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχῶν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 21 Μαρτίου 1843

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Ἀπριλ. 12 – Ἀριθ. 46 = Ἀπέθανεν ὁ Γεώργιος Γεροντῆς ὑπὸ νόσου στηθικῆς ... ἐτῶν 67 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχῶν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 13 Ἀπριλίου 1843

ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος οἰκονόμος

Ἀπριλ. 13 – Ἀριθ. 47 = Ἀπέθανεν ὁ Πέτρος Ἰωάννου Γκιών ὑπὸ νόσου ραχίτην ἐτῶν 3 μετασχῶν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 14 Ἀπριλίου 1843

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Σεπτ. 5 – Ἀριθ. 48 = Ἀπέθανεν ὁ Γεώργιος Ν. Λυκάκη ὑπὸ νόσου διαρροίας ἐτῶν 32 καὶ μετασχῶν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως ἀφ' οὗ πρότερον ἐξομολογήθη καὶ κατὰ ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῷ ἐνοριακῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 6 Σεπτεμβρ. 1843

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

φ. 7α = Σεπτ. 17 – Ἀριθ. 49 =καὶ μετασχούσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατὰ ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1843

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ἰανουαρίου 1846

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Ὀκτ. 3 – Ἀριθ. 57 = Ἀπέθανεν ἡ Αἰκατερίνα Νικολάου Κορακῆ ὑπὸ νόσου τρικουύλου ἐτῶν 35 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1846

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

φ. 8α = Νοεμ. 1 – Ἀριθ. 58 = Ἀπέθανεν ὁ Κωνσταντῖνος Ἀγωγιάτης ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἐτῶν 83 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 2 Νοεμβρίου 1846

ὁ ἱερεὺς – ἐφημέριος οἰκονόμος

Δεκ. 1 – Ἀριθ. 59 = Ἀπέθανεν ἡ Μαρία Νικηφόρου ὑπὸ πόντα ἐτῶν ... ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 2 Δεκεμβρίου 1846

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος οἰκονόμος

Ὀκτ. 15 – Ἀριθ. 50 = Ἀπέθανεν ἡ Μαρία Νικολάου Μαντελένας ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἐτῶν 68 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1843

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Αὐγ. 8 – Ἀριθ. 51 = Ἀπέθανεν ἡ Φλουρέζα Νικολάου Κορακῆ ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἐτῶν 84 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, κατὰ τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 9 Αὐγούστου 1844

ὁ ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος

Αὐγ. 15 – Ἀριθ. 52 = Ἀπέθανεν ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννου Κολαράκης ὑπ' ἀσθενείας γαστρικῶν σπασμῶν ἐτῶν 55 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 16 Αὐγούστου 1844

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Φεβρ. 21 – Ἀριθ. 53 = Ἀπέθανεν ὁ Ἀντώνιος Μπαστάρδος ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἐτῶν 70 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 22 Φεβρουαρίου 1845

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Μαῖου 17 – Ἀριθ. 54 = Ἀπέθανεν ἡ Φλουρέζα Ν. Ἐλευθερίου ὑπὸ φάγουσας νόσου ἐτῶν 67 ἐξομολογηθεῖσα καὶ μετασχοῦσα τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 18 Μαΐου 1845

Ἰαν. 6 – Ἀριθ. 55 = Ἀπέθανεν ὁ Νικόλαος Δεσποτάκης ὑπὸ φυσικῆς νόσου ἐτῶν 80 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ κατὰ τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀρτεμῶνι τὴν 7 Ἰανουαρίου 1846

ὁ ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος

Ἰαν. 15 – Ἀριθ. 56 = Ἀπέθανεν ὁ Νικόλαος Καράβης ὑπὸ νόσου φθίσεως ἐτῶν 48 ἐξομολογηθεὶς καὶ μετασχὼν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τῆς θείας μεταλήψεως καὶ κατ' ἄδειαν τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας ἐτάφη κατὰ τὴν συνήθη ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τά «Ίστορικά τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου» ἐκδίδονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή Διασώσεως τοῦ Τέμπλου καί διατίθενται ἀπό τήν ἴδια καί τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τοῦ ναοῦ μέ σκοπό τή συγκέντρωση χρημάτων – μέρους τῆς μεγάλης δαπάνης πού ἀπαιτεῖται γιά τή συντήρηση τοῦ ἑκατοντάχρονου τέμπλου του.

Μέ τό βιβλίο αὐτό, πού ἀποτελεῖ ἀφιλοκερδῆ προσφορά τοῦ συγγραφέα ὑπέρ τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ, ἡ λέξη «διάσωση» προσλαμβάνει διττή ἔννοια: διάσωση τοῦ ξυλόγλυπτου τέμπλου, ἀλλά καί διάσωση πολυτίμου ἱστορικοῦ ὑλικοῦ ἀναφερομένου στό ἀρχαῖο ἐκκλησιαστικό μνημεῖο τοῦ Ἀρτεμῶνος καί τῆς Σίφνου.

Οἱ συντελεστές τοῦ παρόντος βιβλίου-ἔργου, θεωροῦν δεδομένη τήν θετική ἀνταπόκριση τῶν πανσιφνίων καί τῶν ἐκλεκτῶν φίλων τοῦ νησιοῦ στή διάθεσή του, ὥστε ὁ σκοπός νά γίνει σύντομα πραγματικότητα. Τήν ἄποψή τους στηρίζουν στήν προαιώνια – παραδοσιακή εὐσέβεια τῶν Σιφνίων πρὸς τά ἐκκλησιαστικά μνημεῖα τοῦ τόπου τους καί στήν ἀγάπη τῶν φίλων τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βιτάλη Φιλαρ., άρχιμ. Ὁ ιερός ναός τῆς Παναγίας Κόγχης Ἀρτεμῶνος Σίφνου. Ἀθήναι 1985.

Ζερλέντη Περ. Γ. Τουλιάνου Ντακορώνια αὐθέντου Σιφνίων γράμμα τοῦ ἔτους 1462, «Νησιωτική Ἐπετηρίς», ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου 1918.

Καρᾶ Γιάννη. Τά ἑλληνικά ἔντυπα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας. Ἀθήνα 1989, ἔκδοση Κέντρου Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

Καρπαθίου Ἐμμ. Ἡ Λατινική Προπαγάνδα καί αἱ Κυκλάδες κατά τόν ΙΗ' αἰῶνα, ἐν Ἀθήναις 1936.

Παναγιωτάκη Νικ. Μ. Ἐρευναι ἐν Βενετία, στά «Θησαυρίσματα», Βενετία 1968, τόμ. 5.

Slot B.J. Καθολικαί Ἐκκλησίαι Κιμῶλου καί τῶν πέριξ νήσων, στά «Κιμωλιακῶν», Ἀθήναι 1974, τόμ. Ε'.

Τσελίκα Ἀγαμ. Παρθένιος Χαιρέτης, ἕνας ἀγνοημένος Κρητικός λόγιος στή Σίφνο (17ος αἰ.), στά «Τεύχη τοῦ ΕΛΙΑ», Ἀθήνα 1986, τόμ. Πρῶτος.

Φιλιππάκη Μάνου. Τοπωνύμια τῆς Σίφνου, Ἀθήνα 1989. Ἐκδοση Ἀδελφότητος Σιφνίων «Ὁ Ἅγιος Συμεών».

Χατζηνικολάου Ἄννης. Μετάλλινα Μαγικά Εἰκονίδια Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, στήν Ἐπετηρίδα Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ἐν Ἀθήναις 1953, τόμ. ΚΓ'.

Συμεωνίδη Σίμου Μιλτ.

- Ἡ κυρία Βρυσιανή, ἡγουν συμβολή εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἐν Σίφνω Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Ἀθήναι 1966.

- Ἡ κυρία Βρυσιανή, τά νεώτερα ἱστορικά στοιχεῖα, Ἀθήναι 1981.

- Ὁ Ἐπίσκοπος Λαμψάκου Ἀρσένιος, ἐφημ. «Σίφνος», ἀπό Νοέμβρ. 1962 - Ἰανουάρ. 1963.

- Δύο Νοταριακά Ἐγγραφα, περιοδ. «Ἡ Σιφνιακή», ἀρ. 13 (1968).

- Ἡ προαγωγή τοῦ οἰκονόμου Μπάου, περιοδ. «Ἡ Σιφνιακή», ἀριθ. 16 (1968).

- Ἀνέκδοτα Ἐγγραφα Κυκλάδων, περιοδ. «Κυκλαδική Ἐπιθεώρησις», ἀριθ. 1/2, Ἰαν. - Φεβ. 1970.

- Νομικά Ἐγγραφα Μήλου, ἐφημ. «Μήλος», φ. 78 (Ἰούλ. 1983) καί φ. 80 (Ὀκτώβρ. 1983).

- Τά Οἰκονομικά τῆς Λατινικῆς Ἐπισκοπῆς Μήλου δύο ἀρχιερατειῶν (1642-1690), στά «Μηλιακῶν», Ἀθήνα 1983, τόμος Α', καί σέ ἀνάτυπο.

- Νομικά Ἐγγραφα Σίφνου, ἐφημ. «Κυκλαδικόν Φῶς», Σεπτέμβριος 1984.

- Καί ἄλλα Νομικά Ἐγγραφα Σίφνου, ἔφημ. «Κυκλαδικόν Φῶς», Νοέμβριος 1984.
- Ἄνταρσία ἱερέων καί ποιμνίου τῆς Σίφνου κατά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλαρέτου, στά «Κυκλαδικά Θέματα», 1985, τόμος Β', τεῦχος 8.
- Εἰκοσιπέντε ἱερεῖς καί 3.000 ὀρθόδοξοι τῆς Σίφνου ὑπό τόν καθολικό ἐπίσκοπο Μήλου Καμίλλη, ἔφημ. «Μῆλος», Ἀπρίλιος 1985.
- Ἡ «ρητορική» στή Σίφνο κατά τήν Τουρκοκρατία καί ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος Ἀρτεμῶνος, στά «Κυκλαδικά Θέματα», 1989, τόμος ΣΤ', τεῦχος 31.
- Τό Ἀρχιπέλαγος κατά τόν πόλεμο Τουρκίας-Βενετίας (1645-1669) καί οἱ ἀρχιερατικές ἐναλλαγές στίς ὀρθόδοξες ἐπισκοπές, στά «Μηλιακά», Ἀθήνα 1989, τόμος Γ' καί σέ ἀνάτυπο.
- Παρθένιος Χαιρέτης, στό περιοδ. «Τεύχη τοῦ ΕΛΙΑ», Ἀθήνα 1989, τόμος Δεύτερος.
- Ἱστορία τῆς Σίφνου, ἀπό τήν Προϊστορική Ἐποχή μέχρι τόν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, Ἀθήναι 1990.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

Ἀπό τεχνικό σφάλμα ἡ ἀνεύρεση τῶν σελίδων ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν στοὺς ἀναγραφόμενους ἀριθμοὺς προστεθεῖ τὸ 4. π.χ. 66 + 4 = 70 ὁ σωστός ἀριθμὸς τῆς σελίδος. Συγγνώμη.

I. ΟΝΟΜΑΤΩΝ

- Ἀβέρκιος, ἀρχιμανδρ., 25
Ἅγα Γεωρ. Αἰκατερίνα, 96
Ἅγα Νικ. Καλίτζα, 86
Ἅγα Γεωρ. Φλουρέζα, 96
Ἀγάπιος, ἱερομόναχος, 25
Ἅγας, βλ. Τουλῆς Γ. Νικ.
Ἅγας Γεώργιος, ὁ Γιαβρῆς, 83
Ἅγας Νικ. Γεώργιος, 85, 96, 111
Ἅγας Νικ. Γιώργος, 67, 103
Ἅγας Νικόλαος, 71
Ἀγγελέτος, τοῦ Ζαννῆ, 64
Ἀγγελῆ Κων. Αἰκατερ. 101
Ἀγγελῆ Κων. Μαργαρίτα, 101
Ἀγγεληνοῦ Καλῆ, 47
Ἀγγελῆς Ν. Κων/νος, 101
Ἀγγέλικα Ζ. Φλουρέζα, 93
Ἀγγέλικα Π. Φλουρέζα, 116
Ἀγγέλικας Ζανῆς, 93
Ἀγγέλικας Ἄντ. Ζανῆς, 71, 102
Ἀγγέλικας Πετρῆ Ζάνης, 71, 83
Ἀγγέλικας Πετρῆ Ἰωάννης, 71
Ἀγγέλικας, τῆς, Μαρία, 70
Ἀγγέλικας Πετρῆς, 70
Ἀγγέλικας Ζανῆ Πέτρος, 93
Ἀγγελικακιοῦ Νικολάκης, 59
Ἀγγελίνας, τῆς, Μαρία, 69
Ἀγγιναράκη Ἄπ. Κωνσταντίνα, 93
Ἀγιασιμή, βλ. Τουλῆς Γ. Ἰωάννης
Ἀγωγήτη Κων. Μαρία, 120
Ἀγωγήτη Φλουρέα, ἡ Βραχεῖα, 81
Ἀγωγήτης Γεώργιος, 81
Ἀγωγήτης Κωνσταντῆς, 70
Ἀγωγήτης Κων/νος, 123
Αἰβαλιώτης Γεώργιος, 76
Αἰβαλιώτης Ἰωάννης, 71
Ἀλεξάντρου Κ. Ἀντώνης, 31
Ἀλιμπέρτη Γ. Φλωρεζα, 40, 57
Ἀλιμπέρτης Γεωργάκης, 35, 36, 37, 40, 42, 51, 52, 53
Ἀλιμπέρτης Ν. Γεώργιος, 110
Ἀλιμπέρτης Γιαννάκης, ἀδελφός Σακελλαρίου, 66
Ἀλιμπέρτης Κωνσταντάκης, 62
Ἀμουργιανός Μιχάλης, 67
Ἀνεγνώστης Δ. Κωνσταντῆς, 67
Ἀνθιμος, βλ. Ἀρτουλᾶνος Ἀνθιμος
Ἀνθιμος ὁ ἐξ Ἰβηρίας, 48
Ἀντιλαβοῦς Ν. Γεώργιος, 84
Ἀντιλαβοῦς Νικολός, 71, 105
τ' Ἀντρέα Νικ. Ἀπόστολος, 70
τ' Ἀντρέα Νικ. Γιαννουλάκης, 69
τ' Ἀντριά Νικ. Ἀντριάς, 69
τ' Ἀντριά Νικολός, 70
Ἀντωνᾶ Φλουρί, 76
Ἀντωνᾶς Ἰω. Κων/νος, 76
Ἀντώνη, μάστρ', Γγελέτος, 65
Ἀντωνία τῆς Ἀντωνιάς, μαιεύτρια, 93 ἐπὸμ.
Ἀντωνιάδης Θεόδωρος, 81
Ἀντωνίας, τῆς, Γιώργης, 70
Ἀντωνίας, τῆς, Φλουρέζα, 63
Ἀντωνίου Αἰκατερίνη, 82
Ἀντωνίου Νικ. Μαργαρίτα, 82
Ἀντωνίου, τῆς Μαρίας, ὁ παλαιός Κατζαντώνης, 82
Ἀξιώτη Αἰκατερίνη, 83
Ἀξιώτης Ἀπόστολος, 83
Ἀπόστολος, ἱερεὺς - σακελλίων, 36
Ἀπόστολος, πρωτέκτικος, 25
Ἀρβανιτάκης Ἰωάννης, 92
Ἀργῦρος Ἀντώνης, 55, 65
Ἀρμένης Μιχελάκης, 33
Ἀρσένιος, ἐπίσκ. Λαμπάκου, 38, 39

- Ἄρτουλᾶνος Ἄνθιμος, μητροπολ.
 Προύσης, 27
 Ἄρφανῆς, τῆς, Μαργαρίτα, 60
 Ἄρφανῆς, τῆς, Μαρία, 78
 Ἀρχοντάκη Λουλούδη Ἑλένη,
 μαιεύτρια, 94
 Ἀτζόνιος Κων. Ἀντώνιος, 102
 Ἀτζόνιος Γεώργιος, 62, 74
 Ἀτζόνιος Νικ. Γεώργιος, 62, 71
 Ἀτζόνιος Ἰωάννης, 53, 69
 Ἀτζόνιος Γεωρ. Ἰωάννης, 71, 76,
 102
 Ἀτζόνιος Γ. Κων/νος, 71, 102, 110
 Ἀτζόνιος Γ. Νικόλαος, 111
 Ἀτζόνιου Κων. Καλῆ, 115
 Ἀτζόνιου Ἰω. Φλουρέζα, 102, 111
 Ἀτσόνιος Γεώργιος, 83
 Ἀτσόνιου Γ. Αἰκατερίνη, 83, 102

 Βάδας, βλ. Τζιριγότης Γ. Ἰωάννης
 Βαλέτας Νικόλαος, 39
 Βαλέτας Παυλάκης, 61
 Βαλῆ Ι. Αἰκατερίνα, 82
 Βαλῆς Π. Ἰωάννης, 82
 Βαμβακερή, ἡ, 72
 Βαμβακεροῦ Μαρία, 81
 Βᾶος Ἀντώνιος, λιμενάρχης Θήρας,
 58
 Βᾶος Ἀπόστολος, 58
 Βᾶος Ἀπ. Δημήτριος, 40
 Βᾶος Δημ. Εὐάγγελος, ἠλεκτρ. -
 μηχαν. ΕΜΠ, 11
 Βᾶος Κων/νος, οἰκονόμος, 58
 Βᾶος Νικόλαος, οἰκονόμος, 81
 Βᾶος Ἀπ. Νικόλαος, δικηγόρος, 11,
 40, 58
 Βάου, οἰκογένεια, 21, 45
 Βάου Ἀφροδίτη, 58
 Βάου Καλυψώ, 58
 Βάου Κιουρά, 57
 Βάου Φλουρέζα, οἰκονόμου, 90
 Βάρβαρος, 41, 42, 43
 Βαρελιᾶς Νικ. Δημήτριος, 75
 Βαρελιᾶς Νικολός, 60, 70
 Βασάλενας Νικολός τῆς Φλουρέ-
 ζας, ὁ Καραβῆς, 71
 Βασάλου Ἰω. Ἄνουσα, 70
 Βασάλου Μαρία, 70
 Βασάλου Ἰω. Φλουρέζα, 70
 Βασίλη Ἰω. Μαργιά, 65
 Βασίλη Μαρία, 69
 Βασίλη Φραζεσκίνα, 69
 Βασίλης Ἰω. Γιώργης, ὁ Γκούμας,
 63
 Βασίλης Ἰωάννης, 59, 60
 Βασιλικῆς Ἀγγελ. Μαρία, 100
 Βατικανό, 20, 34
 Βαφίας Λούκα Ἀντώνης, 65, 70
 Βαφίας Γιαννάκης, 69
 Βαφίας Ἰωάννης, ἐπίτροπος, 26
 Βαφίας Λουκάς, ἱερεὺς, 53
 Βγιόνης Ἰωάννης παπα-Νικολάου,
 67, 79
 Βγιόνης Νικόλαος, παπᾶς, 67
 Βέλλη Πέτρου Μαργαρίτα, 90
 Βελούδη Γ. Μαργαρίτα, 87
 Βελούδη Γ. Ρουμπίνα, 87
 Βελούδης Γεώργιος, ἱερεὺς καὶ
 πνευματικός, 51
 Βελούδης Ἀποστ. Γιάννης, ὁ Κάνο-
 νας, 70
 Βελούδης Ἀπ. Νικολός, 70
 Βενιέρης Ἄγγελος, καθολ. ἐπίσκ.
 Τήνου, 20
 Βενιοῦ Νικ. Ἑλένη, 73
 Βερνίκος Ἀντώνης, παπα-Νικολοῦ,
 28, 30
 Βερνίκος Ν. Γεώργης, παπᾶς καὶ
 πρωτοσύγκ. 30
 Βερνίκος Κων. Γεώργιος, 87
 Βερνίκος Νικ. Κωνσταντῆς, 67
 Βερνίκος παπᾶς Κωνσταντῆς ἢ
 Κωνσταντάκης, 28, 29, 30
 Βερνίκος Κων/νος, 88 ἐπ., 114
 Βερνίκος σακελ. Κων/νος, 94
 Βερνίκος Νικόλαος, ἱερεὺς καὶ δι-
 δάσκαλος, 28, 29, 30
 Βερνίκος Κων. Νικόλαος, 114
 Βερνίκος Νικόλαος, σακελλάριος,
 39, 40, 42, 56
 Βερνίκος Ἀντ. Νικόλαος, 28
 Βερνίκου σακελλ. Μαργαρίτα, 90

Βερνίκου Κων. Μαρία, 90
 Βερνίκου σακελλ. Φλουρέζα, 90, 97
 Βερνίκου Κων. Φλωρῆ, πρεσβυτέ-
 ρα, 30
 Βερνίκων, οἰκογένεια, 28
 Βηζήρης Ἰω. Ἀγγελέτος, 103, 108
 Βιδάλης Νεόφυτος, ἱεροδ., 31
 Βιζήρης Ἀγγ. Νικόλαος, 120
 Βλασσερός Γιώργης, τό Παρασκού-
 δι, 71
 Βλασσερός Γεώργιος, 116
 Βουκάκη Νικ. Καλίτζια, 82
 Βουκάκης Νικόλαος, 82
 Βουτσά Ἰω. Αἰκατερίνα, 83
 Βουτσᾶς Γεωρ. Ἰωάννης, 83
 Βραχνᾶς Νικόλαος, 75

 Γαλιάζου ἢ Γαλιάτζου Καλῆ, 69, 80
 Γαλιφος Ἀντ. Γεώργης, 31
 Γαλίφου μαστρ' Ἀντώνη Φλωρέζα,
 31
 Γγέλη Ἰω. Ἀγγέλικα, 70
 Γγέλης Κων. Γεώργιος, 59
 Γγέλης Ἀντ. Δούκας, ὁ Λεόντιος,
 70
 Γγέλης Ἀντ. Λούκας, 63
 Γγέλης Ἀντ. Λούκας, ὁ Λεόντιος,
 62
 Γγιών Ἰζέπος, κόνσολος, 52
 Γγιών Στέφανος, 25
 Γερωνδάκης Ἰωάννης, 75
 Γερωντάκενα Φλουρέζα, 69
 Γερωντῆ Γεωρ. Κατερίνα, 86
 Γερωντῆ Γ. Μαρία, 89
 Γερωντῆς Γεώργιος, 63, 121
 Γερωντῆς Νικ. Γεώργιος, 75
 Γερωντόπουλος Ἀγγελῆς, 102
 Γεωργαρή Εἰρήνη, 84
 Γεωργαρή Μαργαρίτα, 84
 Γεωργαρή Θεοδ. Μαργαρίτα, 81
 Γεωργαρήs Ἀντώνιος, 71
 Γεωργίου Ἀντώνης, 70
 Γεωργούλης Κων. Γεώργιος, 4
 Γεωργούλης Γεωρ. Χρῆστος, 4
 Γιαγιᾶς Νικ. Δημήτριος, 72
 Γιάκουμος Ἰω. Γεώργιος, 99

Γιάκουμου Γ. Αἰκατερίνα, 99
 Γιάκουμου Ἰω. Μαρία, 87
 Γιάκουμου Γ. Φλουρέζα, 99
 Γιαννάκης παπα-Νικολάκη, 62, 74
 Γιάννη Μαργαρίτα, 70
 Γιαννουλάκη Ἐρνιό, 68 ἢ Ρηνιό,
 69, 79
 Γιαννούλη Ρηνιό, 70
 Γιαννούλης Γιώργης, 70
 Γιαννούλης Γιώργης τῆς Μαρίας,
 70
 Γιογᾶ Στεφ. Αἰκατερίνη, 83
 Γιογᾶ, τοῦ, Μαρία, 70
 Γιογᾶ Γεωρ. Μαρία, 83
 Γιογᾶς Ἀπόστολος, 64, 76
 Γιογᾶς Κ. Ἀπόστολος, 42, 70
 Γιογᾶς Γιώργης, 65
 Γιογᾶς Ἰωάννης Μαργιᾶς, 71
 Γιογᾶς Κωνσταντῆς, 65, 70
 Γιογᾶς Στέφανος, 83
 Γιουστινιάνι Ἀντώνιος, καθολ.
 ἐπίσκ. Σύρου, 20
 Γιωργαρή Ἀντ. Καλίτζα, 81
 Γιωργαρή Μαρία, 69
 Γιωργαρή Μαρία τῆς Καλῆς, 66
 Γιωργαρήs Ἀντώνιος, 81
 Γιωργαρήs Γιώργης, 71
 Γιώργης, παπα-κύρ, 29
 Γιώργου Μαργαρίτα, 69
 Γκέλης Λούκα Ἀντώνιος, 74
 Γκιέλλης Νικολός, 60
 Γκιών Ἰω. Ἐλένη, 101
 Γκιών Λουῖ Ἰωάννης, 71, 81, 93,
 109
 Γκιών Ι. Καλίτζα, 93
 Γκιών Κάρολος, 81
 Γκιών Ι. Μαρία, 81
 Γκιών Ι. Μοσκοῦ, 81, 93
 Γκιών Ι. Πέτρος, 121
 Γκουάρκι Λουδοβίκος, καθολ.
 ἐπίσκ. Σαντορίνης, 20
 Γκούμας, βλ. Βασίλης Ἰ. Γιώργης
 Γκούμας Γεώργιος, 74
 Γκούμας, γαμβρός Ἰωάνν. Ν.
 Κρητικοῦ, 65
 Γοζαδῖνοι, κύριοι, 20

- Γοζαδίνος Ἄγγελος, δυνάστης Σίφ-
 νου, 27
 Γοζαδίνος Νικ. Γεώργιος, σακκε-
 λάριος – οἰκονόμος, 32, 34, 35,
 36, 40, 41, 47, 49, 51, 52
 Γοζαδίνος Ἰωάννης, τό Πουλί, 68
 Γοζαδίνος Νικ. Ἰωάννης, 71
 Γοζαδίνος Νικόλαος, 79
 Γοζαδίνος Ζώρζη Νικόλαος, σκευ-
 οφύλαξ – οἰκονόμος, 31, 32, 34,
 47
 Γοζαδίνος Πετρῆς, 25
 Γοζαδίνος Ν. Φιλιππάκης, 32, 51
 Γοζαδίνου Νικ. Κατερινιό, 32, 51,
 52
 Γοζαδίνου Μαργαρίτα, πρεσβυτέρα
 – πρώην οἰκονόμισα, 52
 Γουλάκη Ἄντ. Αἰκατερίνη, 83
 Γουλάκης Ἀντώνιος, 83
 Γουλάκης Ν. Ἀντώνιος, 80
 Γουρδιγάρης Νικολός, ὁ Σηφαλά-
 κης, 71
 Γριπιώτης Ἀρίστος, 69
 Γρυπάρη Ζανῆ Μαρία, 81
 Γρυπάρης Ἀναγνώστης, 25
 Γρυπάρης Ἀντώνιος, 54
 Γρυπάρης Ἀποστολάκης, 77
 Γρυπάρης Ζανῆς, 81
 Γρυπάρης Ἰωάννης, 77
 Γρυπάρης Σταμάτης, 25

 Δακάκη Αἰκατερίνα, 75
 Δακάκη Ἰω. Κυριακή, 77
 Δακορώνιας Ἰωσήφ, καθηγητής, 21
 Δαμησίνοσ Ἀπ. Ἰωάννης, ὁ Ψεύτης,
 78
 Δαμιανοῦ Νικολός, 69
 Δαμιανοῦ Κατερίνα, 70
 Δαπέρη Θεοδ. Αἰκατερίνα, 111
 Δαπεράκη Θεοδ. Ἀγγέλικο, 104
 Δαπεράκης Θεοδ. Ἀντώνιος, 107,
 108
 Δαπεράκης Γεώργιος, 89
 Δαπεράκης Θεοδ. Γεώργιος, 104,
 109

 Δάρτος Νικ. Γεώργιος, 101, 106,
 117
 Δάρτος Γ. Νικόλαος, 101
 Δάρτου Γ. Μαρία, 117
 Δάρτου Γ. Νικόλαος, 101
 Δάρτου Ἄντ. Φλουρέζα, 75
 Δασκαλάκης Ν. Γρηγόριος, 108
 Δασκαλάκης Ν. Ζώρξης, 91, 93, 95
 Δεκαβάλες Μανώλης, μάστρο, 36
 Δελφοί, 22
 Δεντρινός Μπαλτέζας, 26
 Δεπάστε Γεωργ. Αἰκατερίνα, 108
 Δεπάστε Κων. Αἰκατερίνα, 88, 104
 Δεπάστε Ἄντ. Εἰρήνη, 96
 Δεπάστε Ἰω. Ἐλένη, 82
 Δεπάστε Ἄντ. Μαργαρίτα, 81
 Δεπάστε Ἄντ. Μαρία, 81
 Δεπάστε Γεωρ. Μαρία, 85, 88, 96
 Δεπάστε Γιαν. Μαρία, 92
 Δεπάστε Τομάζου Μαρία, μαιεύ-
 τρια, 92 ἐπόμ.
 Δεπάστες Ἀντώνιος, 81
 Δεπάστες Γ. Ἀντώνιος, 96, 108
 Δεπάστες Γεώργ. Ἀπόστολος, 90
 Δεπάστες Ἄντ. Γιαννούλης, 81
 Δεπάστες Ἄντ. Γεώργιος, 96
 Δεπάστες Ἰωάννης, 82
 Δεπάστες Ἰωάννης, διαστάρης, 82
 Δεπάστες Ν. Ἰωάννης, ὁ Ξεχάσης,
 82
 Δεπάστες Τομάζος, 82
 Δεσπιάδης Γεωργ. Κων/νος, 108
 Δεσποτάκης Νικολός, 70, 122
 Δεττοράκης μάστρο Γιαννάκης
 παπά Στεφ. Κρητικοῦ, 39, 42
 Διακογιάννης, ὁ, 84
 Διαρεμέ Ἰω. Μαρία, 105
 Διαρεμές, υἱός Γεωργάκη, 69
 Διαρεμές Γ., πρωτονοτάριος, 69, 80
 Διαρεμές Γιαννάκης, 66
 Δίας, 22
 Διενῆς Μιχ. Ἀγγελέτος, 59
 Διενῆς Ἀγγ. Μιχελῆς, 59, 70
 Διενῆς Ἄντ. Νικολός, 68, 69
 Διπάστης Λεονάρδος, 25

Διπλός Γεωργ. Ἀντώνιος, 71
Διπλός Γεώργιος τῆς Αἰκατερίνης,
71
Διπλός Γεωργ. Κων/νος, 59, 72
Διπλοῦ Γεωρ. Αἰκατερίνα, 83
Διπλοῦ Ἀντ. Καλῆ, 83
Διπλοῦ Μαρία θυγ. Αἰκατερ. 88
Δοσίθεος, πατριάρχ. Ἱεροσολ. 48
Δούκας Κων/νος, αὐτοκρ., 22
Δραγάτης Ἀντώνης, 71
Δραγάτης Ἀντ. Γεώργιος, 71
Δράκα Ἐλένη, μαιεύτρια, 103, 109,
110

Ἐγκλέξενα Μαργαρίτα, 68
Ἐγκλέξενας Δημητράκης, 79
Ἐγκλέξος Δημήτριος, 120
Ἐκλέξος Κωνσταντῆς, 69
Ἐκλέξου Μαργιά, 70
Ἐκλέξου Νικολός, 69
Ἐλευθερίου Νικ. Ἀντώνιος, 115
Ἐλευθερίου Νικόλαος, 82
Ἐλευθερίου Ν. Φλουρέζα, 122
Ἐλληνας Νικόλαος, 78
Ἐξελζέ Γεωρ. Αἰκατερίνα, 93
Ἐξελζέ Ἰω. Μαρία, 83
Ἐξελζέ Γεωρ. Φλουρέζα, 93
Ἐξελζές Γεώργιος, 92
Ἐξελζές Ἀπ. Ἰωάννης, 83
Ἐξηλζές Γ. Γεώργιος, 97
Ἐξηλζές Γεωρ. Ἰωάννης, 97
Ἐξιλζέ Γεωρ. Φλουρέζα, 81, 97
Ἐξιλτζές Γεώργιος, 109
Ἐργίνας, τῆς, χωράφια, 65
Εὐρώπη, 27

Ζαμπέλας Ἰωάννης, 67
Ζαμπέλη Αἰκατερίνη, 83
Ζαμπέλης Ἀντώνιος, 83
Ζαμπέλης Ἀντ. Χρῦσος, 83
Ζαμπέλης, πρωτοπαπᾶς, 56
Ζαμπέτης Φραζέσκος, τῆς Αὐτῆς,
82
Ζάνες, παπᾶς, 73
Ζανῆ Κατερίνα, 67, 78
Ζανῆς, παπᾶς, 61

Ζαχαργιάς Ἀπόστολος, 84
Ζαχαρένιος Ι.Α., 87 ἐπ.
Ζερβός Ἰωάννης, 83
Ζιότη Δημ. Φλουρέζα, 118
Ζιώτη Ἀπ. Αἰκατερ., 95, 100
Ζιώτη Ἀπ. Μαρία, 100
Ζιώτης Ἀπόστολος, 95, 100
Ζιώτης Δημ. Ἀπόστολος, 106
Ζιώτης Ἀπ. Δημήτριος, 95
Ζιώτης Δημ. Ἰωάννης, 79
Ζουάνη, τοῦ, Ἰω. Δημητράκης, 60

Ἦρα, 22
Ἠραΐα, ἡ, πόλη Ἀρκαδίας, 22
Ἠραΐα, τά, ἐορτή

Θεοδωρῆ, τοῦ, Βασίλης, 59
Θεοδώρου Ἀπ. Γεώργιος, ὁ Μά-
ντζουνας, 71
Θεοδώρου Γιανν. Γεώργιος, 75
Θεοδώρου Κ. Γεώργιος, 89
Θεοδώρου Νικ. Γεώργης, 66
Θεοδώρου Νικ. Γιώργος, 4
Θεοδώρου Γεωρ. Θεόδωρος, 63, 75
Θεοδώρου Γεωρ. Θεόδωρος, ὁ γαμ-
βρός τῆς Γιαννίκας, 70
Θεοδώρου Ἰωάννης, 69
Θεοδώρου Γ. Κωνσταντῆς, 70
Θεοδώρου Ἰω. Κωνσταντῆς, ὁ
Μουσαμᾶς, 71
Θεοδώρου Γιωρ. Νικολός, τῆς
Χρουσίνας, 70
Θεολάης Γεώργιος, 82
Θεολάης Κωνσταντῆς, 75
Θεολάης Γεωρ. Κων/νος, 71
Θεολόγος Κωνσταντίνος, 82
Θεολόγος Γεωρ. Κων/νος, 91
Θεολόγου Φλουρέζα, 82
Θωμᾶς Κων. Γεώργιος, 71, 105
Θωμᾶς Κων/νος, 77

Ἰατρός Ἀποστόλης, 76
Ἰατροῦ Ἀ. Ἀντώνιος, 96
Ἰερομνήμων, μοναχός, 48
Ἰωακείμ, ἱερομον., 25
Ἰωάννης, παπᾶς-κανστρίνσιος, 72

- Ίωσήφ. ἀρχιεπίσκ. Σίφνου. 54, 55
Ίωσήφ. ιερομον. καί πνευματ., 56
- Κάκαλη Σταύρου Καλή, 82
Κάκαλης Σταυρή, 119
Κακνακού, ή, 53
Καλαμάκης Θεόδωρος, 84
Καλέργης Μανώλης, καντζιλιέρης
της Κοινότης, 26
Καλλίνικος, μητροπολ. Σίφνου, 38,
54, 55
Καλόγερου Μαργαρίτα, 117
Καλογέρου Νικολός, 71
Καλογήρου Ἀπόστολος, 64, 67, 78
Καλογήρου Γεώργιος, ὁ Μπουλῆς,
83
Καλογήρου Νικ. Γιώργης, 64, 76
Καλογήρου Ἀντ. Ἰωάννης, 104
Καλογήρου Γ. Ἰωάννης, Μπουλῆς,
83
Καλογήρου Μαργαρίτα, 71
Καλογήρου Γ. Μαρία, 83
Καλογήρου Ἀπ. Νικόλαος, 102
Καλοπατρινός, βλ. Παντολιός Γ.
Ἰωάννης
Καμάκης, βλ. Τουφεξῆς Γιαννάκης
Καμίλλης Ἰωάννης Ἀντώνιος, κα-
θολ. ἐπίσκ. Μήλου, 16 ὑποσ. 9,
33, 34
Καμμάκης Ἰω. Τουλῆς, 103
Καμπάνη Καλίτζα, 39, 62
Καμπάνη Γεωρ. Καλίτζα, 81
Καμπάνη Μαργαρίτα, 39
Καμπάνη Ἰω. Φλουρί, 38, 39, 42,
56
Καμπάνης Ἀλέξανδρος, 39
Καμπάνης Ἀλεξαντράκης, 62, 69
Καμπάνης Ζ. Ἀντώνιος, 96
Καμπάνης Γεώργιος, 81, 90, 106
Καμπάνης Ζανῆ Γεώργιος, 78
Καμπάνης Γιαννάκης, 63
Καμπάνης Ζανάκης, 107
Καμπάνης Ι. Ζανῆς, 38, 56
Καμπάνης Ἰωάννης, 38, 54, 67
Καναβάρη Ἄννα, 30
Κανδηλάκη Κων. Αἰκατερίνα, 87,
89
- Κανδηλάκης Μανοῦσος, 86, 87, 89
Κανέλλης Ἰωάννης, 75
Καντζιλιέρης, λογοθέτ. Σίφνου, 52
Καντηλάκη Φλουρέζα, 92
Καντηλάκης Ἀντώνιος, 92
Καντηλάκης Ἀντ. Μανοῦσος, 92
Καντηλάκης Κων. Μανοῦσος, 86
Καντιλάκη Ἀντ. Μέγκα, 81
Καντιλάκης Ἀντώνιος, 81
Καντιλάκης Ἐμμανουήλ, 81
Καντυλάκης Ἀντώνιος, 85, 110
Καράβης Νικόλαος, 122
Καραγιάννης, βλ. Τουλῆς Γιάννη
Ἀπόστολος
Καργιός Ἰω. Ἀπόστολος, 109
Καραϊωάννη Ἀντ. Φλουρέζα, 94
Καραϊωάννης Ἀπ. Ἀντώνιος, 110
Καραϊωάννης Ἀντώνιος, 94, 103
Καραϊωάννης Ἀπόστολος, 121
Καραϊωάννης Ἀντ. Τουλῆς, 94
Καράς Ἰω. Ἀπόστολος, 83
Καρύδενας Φραζ. Ἰωάννης, 69
Καρύδενας Φραζέσκος Μαρίας, 69,
80
Καρύδη Φραζ. Αἰκατερίνη, 101
Καρύδη Φραζ. Μαρία, 95, 101
Καρύδης Φραζ. Ἀντώνιος, 96
Καρύδης Φραζέσκος, 83, 95, 101,
110
Κατζαντώνη Κουράντζα, 82
Κατζαρίδης, παπᾶς, 31
Κάτζας Νικόλαος, παπᾶς, 49
Κατζογιάννης Ἀπ. Νικολός, 70
Κεφαληναίου Μαρία καπετάν Ἀνα-
στάση, 88
Κόκκινος Νικόλαος, 96
Κόκος Ἀντ. Δημήτριος, 94, 109
Κόκος Δημ. Δημήτριος, 94
Κόκος Ἀντ. Νικόλαος, 94
Κόκου Δημ. Ἄννα, 94
Κόκου Νικ. Εἰρήνη, 86
Κολαράκη Φρ. Ζαμπέτα, 98, 119
Κολαράκη Ἀπ. Μαρία, 115
Κολαράκη Ἀπ. Φλουρέζα, 95
Κολαράκη Γ. Φλουρέζα, 83
Κολαράκης Γεωργῆ Ἀντώνης, 64,
70

- Κολαράκης Ἀντ. Ἀποστόλης, για-
τρός, 64
- Κολαράκης Ἰω. Ἀπόστολος, 61,
71, 74
- Κολαράκης Ἰω. Ἀπόστολος, ὁ
Ψεύτης, 71
- Κολαράκης Ν. Γεώργιος, 83
- Κολαράκης Φρ. Γεώργιος, 98
- Κολαράκης Φρ. Ἰωάννης, 80
- Κολαράκης Γεωρ. Νικόλαος, 85
- Κολαράκης Γιώργη Φραζέσκος, 69
- Κολαράκης Ἰω. Φραγκούλης, 71,
98
- Κολαράκης Φραγκούλης, 107
- Κολοκοτρώνης Ἀντώνιος, 72
- Κόμενας Βασιλάκης, 65
- Κόμενας Βασιλείος, 61
- Κόμης Ἰω. Ἀντώνιος, 4
- Κόμης Δημ. Ἰωάννης, 71
- Κόμης Νικ. Ἰωάννης, 63
- Κόμης Κωνσταντῆς παπᾶ Ἰωάννη,
70
- Κόμης Ἰω. Νικολός, 68
- Κονδύλη Δ. Ἀφροδίτη, 58
- Κονίδης Γεώργιος, 41, 53
- Κόνσολας Κων/νος, 83
- Κονσόλου Πετράκης, 62, 74
- Κοντομάρκου Ἰωάννης, 104
- Κοντορουχᾶς Ἐμμ. Τζανῆς, 4
- Κορακῆ Νικ. Αἰκατερίνα, 123
- Κορακῆ Νικ. Φλουρέζα, 122
- Κορακῆ Φλουρέζα, 67
- Κορακῆς Ἀντώνης, 67, 69, 78
- Κορακῆς Ἰω. Νικολός, τό Φαρφου-
ρί, 70
- Κορδέλα Ἰω. Μαρία, 83
- Κορδέλας Ἰωάννης, ὁ Χιώτης, 83
- Κορδόνης Θεοδ. Ἀντώνιος, 88, 104
- Κορονέλλος Ἰωάννης, 66
- Κορφιάτης Χρυσῆς, 50
- Κουζαουστᾶς Ἀντώνιος, 77
- Κουζαουστᾶς Ἀντ. Λούκας, 88
- Κουκκῆ Νικ. Αἰκατερίνη, 83
- Κουκκῆς Δημ. Ἀντώνιος, 114
- Κουκκῆς Νικόλαος, 76, 83
- Κουλλούρης Γεώργης, 64, 76
- Κουμσαρίου Ἀγγελέτος, 91
- Κουμσαρίου Νικ. Ἀγγελέτος, 71,
93
- Κουμσαρίου Ἰωάννης, 87, 103
- Κουμσαρίου Νικολός, 68, 79
- Κουμμιανού Γ. Αἰκατερίνα, 81
- Κουμνιανός Γεώργιος, 73, 81
- Κουτσαουστᾶς Ἀντώνιος, 84, 120
- Κουτσαρίνα Εἰρήνη, 116
- Κουτσοκόλη Ἰω. Κατερίνα, 58
- Κουτσοκόλης Γεώργη Ἀντώνης, 70
- Κουτσοκόλης Νικόλαος, 75
- Κουτσοκόλης Ἰω. Νικολός, 71
- Κουτσομιᾶ Μαρία, 69
- Κουτσοκόλη (καί μετά Κρούστη)
Αἰκατερίνα, μαιεύτρια, ἀπό σελ.
92 ἐπὸμ.
- Κουτσοκόλη Νικ. Αἰκατερ., 95
- Κουτσοκόλη Νικ. Καλίτζα, 95
- Κουτσοκόλη Νικ. Κατίγκα, 81
- Κουτσοκόλη Ἀπ. Μαργαρίτα, 106
- Κουτσοκόλης Νικόλαος, 81, 95
- Κουφάκη Κιουρασιά, 84
- Κουφάκης Ἀντρης, 70
- Κόχυλας Ἀντρέα Ἀντώνης, 70
- Κόχυλας Κων. Ἀντώνης, 70, 71
- Κοψοκόπουλος Ἀντώνιος, 77
- Κράνιτζας Ἰωάννης, 63
- Κρητικός Νικ. Γεώργης, 71
- Κρητικός Νικ. Ἰωάννης, 65
- Κρητικός Ἰωάννης, 77
- Κρητικός Στέφανος, παπᾶς, 39
- Κρῖνος Ἀπόστολος, 55
- Κρούστη Νικ. Αἰκατερ., 100
- Κρούστη Ἰω. Ἀνέζα, 87
- Κρούστη Νικ. Ἐλισάβετ, 100
- Κρούστης Ἀντ. Ἀγγελέτος, 101,
106
- Κρούστης Γ. Ἀντώνιος, 105
- Κρούστης Κ. Ἀντώνιος, 110
- Κρούστης Ἀντ. Ἰωάννης, 105
- Κρούστης Ἀντ. Κων/νος, 110
- Κρούστης Ἰω. Νικόλαος, 100, 105,
111
- Κτενᾶς Τομάζος, 61, 74

- Κτένης Τομάζου Γεώργιος, 102, 103
 Κωνσταντέλος, 56
 Κωνσταντέλου Ἀνούσα, 62, 74
 Κωνσταντίνας, τῆς, Φραζέσκος, 64
 Κωνσταντῖνος Δούκας, βλ. Δούκας
 Κωνσταντῖνος-Ἐλένη, ἰσαπόστολοι, 21
 Κωνσταντῖνος, σακελλάριος, 32
 Κωνσταντῖνος τῆς Χαρίκλειας, 81
 Κωνσταντινίου, τοῦ, Μαργαρίτα, 59
 Κωνσταντίνου Θωμᾶ Γεώργιος, 71
 Κωνσταντινούπολις, 21, 22, 38
- Λαγκούση Ἰω. Φλωρέζα, 37
 Λαγκούσης Ἰωάννης, 37
 Λαλᾶς Νικ. Κωνστανδῆς, 79
 Λαμπρινῆς Ἀντ. Νικολός, 64
 Λαχανιάς, βλ. Σπεράντσας Ν.Ι.
 Λάχανος Ἰωάννης, 79
 Λειμβαίου Ἰω. Αἰκατερίνα, 87
 Λειμβαίου Ἰω. Μαρία, 101
 Λεμπέσης Ἀντ. Γεώργιος, 71
 Λεόντιος, βλ. Γγέλης Ἀν. Λούκας
 Λιζάρδος Κων. Γιώργης, 70
 Λιγκοδῆς Ἀντώνιος, 72
 Λιγκόζης Ἀντώνης, 60
 Λίνορας Ἀλ. Γεώργης, 41, 42
 Λίνορας Ἀντ. Γιώργης, 32
 Λίνορας Γεωρ. Μαρία, 32
 Λούκα παπᾶ, κληρονομία, 51, 53
 Λούκας Ἀντώνης, 64
 Λούκας Νικολός, 69
 Λουκατάρη Λαμπρ. Αἰκατερίνη, 98
 Λουκατάρη Λαμπρ. Μαργαρίτα, 98
 Λουκατάρης Ἀπ. Ἀντώνιος, 94
 Λουκατάρης Ἰω. Ἀντώνιος, 71, 85
 Λουκατάρης Ἀπόστολος, γαμβρός Νούφριου, 71
 Λουκατάρης Γ. Ἀπόστολος, 62, 94, 100
 Λουκατάρης Κων. Ἰωάννης, 107
 Λουκατάρης Ν. Κωνσταντῆς, 70
 Λουκατάρης Κ. Λαμπριανός, 86, 98, 105
 Λουκατάρης Ἀπ. Νικόλαος, 100
- Λουκατάρη Ἀπ. Φλωρέζα, 100
 Λουκῆς Δημ. Ἀνεγνώστης, 59, 72
 Λουκῆς Ἀν. Νικολός, 59
 Λουῆκος Νικ. Γεώργιος, 71
 Λυκάκη Μαν. Μαρία, 92
 Λυκάκης Νικ. Γεώργιος, 107, 121
 Λυκάκης Μανοῦσος, 92
 Λυκάκης Κ. Μανοῦσος, 109
 Λυκάκης Μαν. Μιχαήλ, 92
 Λύκας Δημήτριος, ὁ Κουκῆς, 83
 Λύκου Γεωρ. Αἰκατερίνη, 82
 Λύκου Ν. Γεώργιος, 91
 Λύκου, τοῦ, Καλλιόπη, 83
 Λύκου, τοῦ, Κωνσταντῖνος, 83
 Λύκου Νικ. Μαρία, 82
- Μαγκανάρη Γιανν. Εἰρήνη ἢ Ρηνιό, 63, 74, 80
 Μαγκανάρη Φρ. Κατερινιό, 63, 74
 Μαγκανάρη Γ. Μαργαρίτα, 98
 Μαγκανάρη Γιανν. Μαργαρίτα, 63, 74, 97
 Μαγκανάρης Ἀγγελέτος, 73
 Μαγκανάρης Ἀντριᾶς, 60, 63
 Μαγκανάρης Ἀγγ. Ἀπόστολος, 79
 Μαγκανάρης Νικ. Ἀπόστολος, 62
 Μαγκανάρης Γιαν. Γεώργιος, 73, 93
 Μαγκανάρης Γιαννουλάκης, ὁ Φοῦς, 80
 Μαγκανάρης Γιαννούλης, 93, 97
 Μαγκανάρης Νικ. Ἰωάννης, 71, 89
 Μαγκανάρης Ν. Μιχελῆς, 100
 Μαγκανάρης Ἀπ. Νικολάκης, παπᾶς, 62
 Μαγκανάρης Νικολάκης, 60
 Μαγκανᾶς Ἀπόστολος, 60
 Μαγκανᾶς Γιαννούλης, 60
 Μαγκανᾶς Φραγκούλης, 60
 Μαγκανιάρης Ν. Φραγκούλης, 71
 Μάγκιπας Φραζέσκος, 69
 Μαθιούδενας Νικ. Γιώργης, τῆς Τζιαντωνίας, 64, 70
 Μαθιούδενας Ἀγγ. Νικολάκης, 63
 Μακάριος, Ἀρχιεπ. Σίφνου, 27, 33, 47, 48, 49, 50, 53

- Μακάριος ιερομόν., 25
 Μακεδονία, 22
 Μάκρα Δημοστένη Φλουρέζα, 82
 Μακρή Ἀπ. Ἐλένη, 98
 Μακρή Ζέππου Μαρία, 119
 Μακρῆς Γ. Ἀπόστολος, 98, 105
 Μακρῆς Ἀπ. Ἰωάννης, 98
 Μάλαμα Ν. Φλουρέζα, 100
 Μανδελένη Νικ. Αἰκατερίνα, 89
 Μανδελένης Ἰωάννης, 85, 92 ἐπ.
 Μανούσενας Κων/νος, 73
 Μανούσου Μαρία, 83
 Μανούσου Ἀντ. Φλουρέζα, 83
 Μαντελένας Νικ. Αἰκατερίνη, 82, 87
 Μαντελένας, τῆς, Κατερινιό, 67, 69
 Μαντελένας Νικ. Μαρία, 122
 Μαντελένη Μαρία, 71
 Μαντελένης Νικολάκης, 78
 Μαντελένης Νικόλαος, 119
 Μάντζουνας, ὁ, βλ. Θεοδώρου Ἀπ.
 Μαούνη Δημ. Φλουρέζα, 63
 Μαούνης Δημήτριος, 63, 70
 Μαούνης Ἀντ. Φραζέσκος, 70
 Μαούνης Φραζέσκος, 61
 Μαργαρίτα, ἀδελφή πρωτοσ., 76
 Μαργαρίτας, τῆς, Νικολός, ὁ Ἑλληνας, 67
 Μαργαρίτης Χρῆστος, 4
 Μαργετζῆ, τοῦ, Δημήτρης, 61
 Μαργίτζας, τῆς, Ἰωάννης, 60
 Μαρία τῆς Καλίτζας παπα-Ἀντώνη, 60
 Μαρία παπᾶ Φραζέσκου, 67
 Μαρίας, τῆς, Θεοδόσιος, ὁ Καραμανλῆς, 82
 Μαρίας, τῆς, Ἰωάννης, ὁ Κουκλῆς, 82
 Μαρίας, τῆς, Ἰωάννης, ὁ Λαχανιάς, 82
 Μαρουδῆς Ἰω. Δημητράκης, 59, 72
 Μαρουδῆς Ἰω. Κωνσταντάκης, 59
 Μαρουδῆς Νικόλαος, 67
 Μαστρόκαλος Ζανῆ Ἀντώνης, 70
 Μαστρόκαλος Ἰω. Ἀντώνιος, 74
 Μαστρόκαλος Γεώργιος, 119
 Μαστρόκαλος Ἰω. Γεώργιος, 61
 Μαστρόκαλος Κων. Γιάννης 70
 Μαστρόκαλος Ἰω. Γιούργιας, 61, 73
 Μαστρόκαλος Γεωρ. Θεόδωρος, 84
 Μαστρόκαλος παπα-Γεωργίου Ἰωάννης, 82
 Μαστρόκαλος Ζανῆ Ἰωάννης, 70
 Μαστρόκαλος Κων. Ἰωάννης, 62, 74
 Μαστρόκαλος Κων/νος, ἱερεὺς, 82
 Μαστρόκαλος Κων/νος, 116
 Μαστρόκαλος Ζανῆ Πετρῆς, τῆς Ἀγγέλικας, 70
 Μαστρόκαλου Κων. Ἀρχοντούλα, 82
 Μαστρόκαλου Ἰω. Ζαμπέτα, 61
 Μαστρόκαλου Ἰω. Μαργαρίτα, 101, 110
 Μαστροκαλοῦς Γ. Ζανῆς, 70
 Μάτζα Κιουρᾶ, 38
 Μάτζας, οἰκονόμος, 20
 Μάτζας Ἀποστολάκης, 60, 63, 73, 75
 Μάτζας Ἰω. Ἀπόστολος, 70
 Μάτζας Γεωργάκης, 38
 Μάτζας Κς, 25
 Μάτζας Κωνσταντῆς, γραφέας, 52
 Μάτζας Πέτρος, 25
 Μάτζιας Ἀπ. Ζαφειράκης, 73
 Μάτσα Πέτρ. Αἰκατερίνη, 82
 Μάτσα Ζαφ. Μαργαρίτα, 81
 Μάτσας Ἀπ. Ἀνδρῆκος, 117
 Μάτσας Ἀπόστολος, 116
 Μάτσας Ζαφειράκης, 81
 Μάτσας Ἀπ. Ζαφείρης, 90, 107
 Μάτσας Πέτρου Κ., 81
 Μαυρῆς Γεωρ. Ἀπόστολος, 83
 Μαυρογόνατος, βλ. Παντολιός Ἀντ. Ἰωάννης
 Μαυρογόνατος Ἰωάννης, 114
 Μαυρογόνατος Ζανῆς, 83
 Μαυρογόνατου Αἰκατερ., 83
 Μέγαλος Γεώργιος, 83
 Μέγελιν Ν., 75
 Μεγελίνας Νικ. Γεώργιος, 104

- Μέγελος Νικ. Μιχαήλ, 109
Μελέτιος, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, 48
Μελέτιος, Ἀρχιεπισκ. Σίφνου, 23, 38, 53, 55
Μελισσουργός Ἰωάννης, ἀποστολ. βικάριος Μήλου, 34
Μέχαγλης Ἰω. Μιχελῆς, 78
Μῆλος, 33, 34 κ.ά.
Μήχαγλης Νικ. Μαργαρίτα, 119
Μίχαγλης Ν. Γεώργιος, 110
Μιχάλης Γιάννης, 67
Μιχάλης Γ. Ἰωάννης, 71
Μιχάλης Ἰω. Μιχάλης, 66
Μιχάλης Μιχ. Μιχελῆς, 66
Μιχάλης Γιώργη Νικολός, ὁ Ροῆς, 70
Μιχάλης Ἰω. Νικολός, 68
Μιχελέτου, τοῦ. Κων/νος, 70
Μοσχολιός Ἀγγελέτος, 64
Μοσχολιός Νικολός, 64
Μουσαμᾶ Γ. Μαργαρίτα, 82
Μουσαμᾶς, βλ. Θεοδώρου Ι. Κων.
Μουσαμᾶς Γεώργιος, 82
Μουσαμᾶς Κ. Γεώργιος, 77, 106
Μουσαμᾶς Θεόδωρος, 84
Μουσαμᾶς Ἰωάννης, 77
Μπαλαμπάνος Νικολός, 71, 78, 99
Μπαλαμπάνου Νικ. Αἰκατερίνα, 78, 89, 91
Μπαλαμπάνου Ν. Μαργαρίτα, 99
Μπαλαμπάνου Ν. Μαρία, 82, 99
Μπαλῆ Γ. Εἰρήνη, 82
Μπαλῆς Γιώργης, 71
Μπαλῆς Γεωρ. Ἰωάννης, 78
Μπαλοῦς Ἰω. Ἀντώνιος, 69
Μπαλοῦς Νικ. Βασίλης, 64
Μπαλοῦς Ἰω. Κωνσταντῆς, 70
Μπαλτέζας Δεντρινός, 26
Μπᾶος Ἀντώνιος, λιμενάρχης Θήρας, 58
Μπᾶος Ἀπόστολος, 54
Μπᾶος Ἀπόστολος, οἰκονόμος, 54, 55
Μπᾶος Ἀπόστολος, 20, 21, 37, 38
Μπᾶος Νικ. Ἀπόστολος, 36
Μπᾶος Βίκτωρ, 92, 93
Μπᾶος Βιτώριος, 86
Μπᾶος Γιαννάκης, 35, 36, 37, 42, 51, 52, 53, 77
Μπᾶος Κων. Γιαννάκης, 65
Μπᾶος Ἰωάννης, 54
Μπᾶος Κωνσταντάκης, 62
Μπᾶος σακελλ. Κωνσταντάκης, 59
Μπᾶος Κωνσταντῖνος, 20
Μπᾶος Νικ. Κωνσταντῖνος, ἱερομόν. - οἰκονόμ., 40
Μπᾶος Μαρίνος, 90
Μπᾶος Νικολάκης, παπᾶς - σκευοφ., 15, 23, 26, 35, 36, 37, 46
Μπᾶος Ἀπ. Νικόλαος, οἰκονόμος, 38, 39, 40, 46, 56, 57
Μπᾶος Παρθένιος, ἱερομ. - σακελλ., 32, 50
Μπᾶος Κων. Πετράκης, 72
Μπᾶος, σακελλάριος, 53
Μπάου Καλίτζα, πρεσβυτέρα, 37, 46, 57
Μπάου Μαρία, πρεσβυτέρα, 46, 57
Μπάου Φλώρα ἢ Φλουρί, 37
Μπαστάρδος Ἀντώνιος, 122
Μπαστάρδος Νικ. Ἀντώνης, 70
Μπαστάρδος Κωνσταντῆς, 69
Μπαστάρδος Νικολός, ὁ Μπαλαμπᾶνος, 66
Μπαστάρδου Νικολός, 69
Μπατῆ Φρ. Μαρία, 83
Μπατῆ Φλουρέζα, 83
Μπατῆς Βασίλειος, 83
Μπατῆς Φραζέσκος, ὁ Κολαράκης, 83
Μπεζικτοῆς Ἀντώνης, 62
Μπελακόση Εἰρήνη, 84
Μπέλλη Π. Αἰκατερίνα, 84, 117
Μπέλλη Γεωρ. Εἰρήνη, 103
Μπέλλης Πέτρος, 64, 65, 71, 76, 82
Μπέλλης Δημ. Πέτρος, 65, 77
Μπελοκίνα Μαργιά, 61
Μπενίτζας Ἀντώνιος, 84
Μπιμπουράκαινα Ἐργίνα, 55
Μπίρμπιλα Γ. Αἰκατερίνη, 82

- Μπιρμπίλας Γιώργης, 71, 82
Μπινηρή Νικ. Ἀγγέλικα, 90
Μπινηρῆς Γιάννης, 62
Μπινηρῆς Ν. Κων/νος, 72
Μπινηρῆς Νικολός, 82
Μπινηρῆς Νικολός, ὁ Λάχανος, 67
Μπογιαζῆ Ἀντ. Αἰκατερίνα, 98, 121
Μπογιαζῆς Ἰω. Ἀντώνης, 71, 75
Μπογιατζῆ Σαντάλαγου Αἰκατερίνα, 83
Μπογιατζῆς Ἀντώνιος, 115
Μπογιατζῆς Σαντάλαγου Γεώργιος, 83
Μπολάνη Παύλου Μαρία, 91
Μπολάνη Ἐμμ. Νικολέτα, 99
Μπολάνης Ἰω. Γεώργιος, 87, 100
Μπόλενας Νικολός, 71
Μπουκάκης Ἀπόστολος, 78, 105
Μπουρλότος Δημ. Νικόλαος, 72
Μπουτέρος, βλ. Διαρεμές Γ.
Μπουχλῆ Ἀπ. Καλή, 81
Μπουχλῆς Ἀπόστολος, 81
Μυκονιάτη Γιαννίου Κατερινιό, 68
Μυκονιάτισσας, τῆς, Γιαννούλης, 61
Μυτιληναῖος Ἰάκωβος, 81
Μωραΐτης Κωνσταντῆς, 70
Μωραΐτης Λιζάρδος, 61
- Ναδάλε ἢ Ναδάλη, οἰκογένεια, 30
Ναδάλε Ἀν. Μαργαρίτα, 31, 32
Ναδάλες Ἀνεγνώστης, 30, 31, 32, 33, 42 – οἰκονόμος, 34
Ναδάλες Ἀντώνης, πρωτοπαπᾶς, 30
Ναδάλες Ζουάνες, ἐπίτροπος, 30
Ναδάλες Ζώρξης, 25, 30
Ναδάλες Νικόλαος, 25
Νεόφυτος, Ἀρχιεπ. Σίφνου, 34, 48, 49
Νεόφυτος, ἱερομόν., 74
Νεόφυτος, πνευματικ., 47
Νικηφοράκη Ἀντ. Αἰκατερίνη, 92
Νικηφοράκη Ἀντ. Φλουρέζα, 92
Νικηφοράκης Ἀντώνιος, 92
- Νικηφόρη Μαργιά, 71
Νικηφόρη Μαρίας Αἰκατερίνα, 81
Νικηφόρης Ἀντωνάκης, 66
Νικηφόρης Ἀντώνιος, 107
Νικηφόρης Μαρίας Δημήτριος, 73
Νικηφόρης Ἰωάννης, 81
Νικηφόρης Μαργιάς Ἰωάννης, 77
Νικηφόρος Ἀντώνιος, 99
Νικηφόρος Ἀντ. Μιχαῆλος, 99
Νικηφόρου Ἀντ. Αἰκατερίνη, 99
Νικηφόρου Μαρία, 123
Νικόλαος, ἱατροφιλόσοφος, 48
Νικόλαος, ἱερέυς-σκευοφ., 36
Νικολοῦ, γέρο, Τζανάκης Κατερινιού, 66
Νικολοῦ, γέρου, Κατερινιό, 64
Νικολούδη Ἀπ. Ἀγγέλικα, 82
Νικολουδιός Νικόδημος, 120
Νικολουδίου Ἀντ. Μαρία, 82
Νικολουδός Ἀντώνιος Εἰρήνης, 82
Νοικοκύρη Ἀντριάνα, 77
Νοικοκύρη Ἀντ. Εἰρήνη, 106
Νοικοκύρη Ἰω. Μαντελένα, 96
Νοικοκύρης Ἀπόστολος, 106
Νοικοκύρης Γεώργιος, 82
Νοικοκύρης Ἀντ. Γιώργης, 70
Νοικοκύρης Ἰωάννης Ἀντριάνας, 78, 96, 111
Νοικοκύρης Γεωρ. Ἰωάννης, 71
Νοικοκύρης Τομ. Κωνσταντάκης, 78
Νοικοκύρης Ἰω. Τομάζος, 79
Νόννος Εὐστράτιος, 73
Νοστράκη Νικ. Πέρουτζια, 79
Νοστράκης Νικόλαος Φλουροῦς, 79
Νοστράκης Νικόλαος, Σφακιανός, ἢ Περάτζια, 68
Νούφριος, 71
Νούφριος Ἀντώνιος, 66
Νούφριος Ζαννῆς, 100
Νούφριος Νικόλαος, 103
Νούφριου, τοῦ, Γεώργιος, 74
Ντακάκη Κατερίνα, 63, 69
Ντακάκη Ἰω. Κυριακή, 65

- Ντακορόνια Τουλιάνος, δυνάστης Σίφνου, 19
Νταμισίνος Ἄντ. Γιώργης, 68
Ντάρτος Ἰω. Γεώργης, 67
Ντάρτος Γιώρ. Γιάννης, 70
Ντάρτος Γιώργης, 70
Ντεπάστε Τομ. Ἀντριάνα, 67
Ντεπάστε Τομ. Ἀντώνης, 63, 67
Ντεπάστε Γιανν. Κωνσταντῆς, 61
Ντεπάστε Ἄντ. Τομάζος, 67
Ντεπάστες Ἰω. Τομάζος, 61
Ντεπάστη Τομ. Ἀντώνιος, 69
Ντεστουνιάνος Ἰωάννης, παπᾶς, 68
Ντζαμπουνιέρης, 65
Ντοναρᾶς Ἰω. Κων/νος, 91
Ξελτζέ, τοῦ, Κων. Γεώργιος, 71
Ξελτζές Κων. Γιώργης, ὁ Φοῦς, 80
Ξένος Πετρῆς, 31
Ξεφαντωτῆ Νικ. Αἰκατερίνα, 85
Ξεφαντωτῆ Νικ. Μαρία, 85
Ξεχάσης Νικόλαος, 72
Ξιλζέ, τοῦ, Κωνσταντῆς, 70
Ξύδιας Φραζέσκος, ὁ Κορακῆς, 82
Οἰκονομίδης Βίκτωρ, 87
Οἰκονόμου Ἰωάννης, 118
Ὀνούφριος, βλ. Παντολιός Ν. Ἄντων.
Ὀνουφρίου Ζανῆ Μαρία, 99
Παζαρῆς Κων. Νικηφόρης, 61
Παλαιός Κων. Ἀντώνιος, 89, 107, 111
Παλαιός Γιάγκος, 75
Παλαιός Κων. Ζανῆς, 71
Παλαιός Νικολός, 60
Παλαιοῦ Ἄντ. Μαρία, 109
Παληκαρακιοῦ Γ. Ἰωάννης, 63
Παλιός, ὁ, ἀπό τὴν Καταβατῆ, 65
Παμπακερῆ, ἡ, 59
Παναγίου Τάφου Σχολή, 27
Παναγιώτης Ἰω. Βασίλειος, 65
Παναγιώτης Θεοδ. Ἰωάννης, 65
Πανόργιος Ἰω. Παῦλος, 70
Πανόργιου Ἄντ. Καλήτσα, 88
Πάνου Ἀντώνης, 62
Παντάζογλου Εὐάγγελος, 4
Παντολιός Νικ. Ἀντώνης, 70, 88, 108
Παντολιός Νικ. Ἀντώνης, ὁ Ὀνούφριος, 70
Παντολιός Νικ. Ἀντώνιος, 62, 71, 104
Παντολιός Γεωρ. Γιάννης, 67
Παντολιός Γιάννης, ὁ χαρατζιάρης, 63
Παντολιός Ἄντ. Ἰωάννης, 69, 78
Παντολιός Ἄντ. Ἰωάννης, ὁ Μαυρογόνατος, 66, 70
Παντολιός Γεωρ. Ἰωάννης, ὁ Καλοπατρινός, 70
Πανώργιος Ἀγγελέτος, 64
Πανώργιος Νικ. Ἀντώνης, ὁ δραγάτης, 70
Πανώργιος Νικ. Ἀντώνιος, 96
Πανώργιος Ἄντ. Γεώργιος, 85, 95, 106
Πανώργιος Ἰω. Γεώργιος, 102
Πανώργιος Νικ. Γιώργης, 70
Πανώργιος Νικ. Ἰωάννης, 70, 71
Πανώργιος Ἄντ. Νικολός, 71, 93, 96
Πανώργιος Ἰω. Νικολός, 67
Πανώργιου Γεωρ. Αἰκατερίνη, 95
Πανώργιου Νικ. Αἰκατερίνη, 96
Πανώργιου Ν. Ἀντριάνα, 88, 90, 91, 98, 110
Πανώργιου Γεωρ. Μαρία, 95
Πανώργιου Παναγιώτης, 64, 70
Πᾶος, οἰκονόμος, 85 κ. ἐξ.
Πᾶος σακελλ. Πέτρος, 87
Πάου Φλουρέζα, οἰκονόμου, 85, 95
Παπαδάκης Βάρβης, 94
Παпанεοφύτου Ἀντώνης, παπᾶς, 47
Παργιανός Κωνσταντάκης, 63
Παρθένιος, βλ. Χαιρέτης Παρθ.
Πατέρας Νικ. Ἰωάννης, 69
Πατζιαρῆς Ἰωάννης, 120
Πατζιαροῦς Ἀντώνης τῆς Μαργαρίτας, 69
Πατζιαροῦς Κωνσταντῆς, 69
Παῦλος Ἀντώνιος, 73

- Παῦλος Νικ. Μανώλης, 73
 Παῦλος Νικόλαος, ὁ Θωμᾶς, 65
 Παῦλος Νικολός, 73
 Παύλου Νικ. Κωνσταντῆς, 70
 Παύλου, τοῦ, Μανώλης, 60
 Παύλου, τοῦ, Νικολός, 60
 Πεπέ Ειρήνη τοῦ Μιχελῆ, 74
 Πεπές Μιχελῆ Ἀγγελέτος, 77
 Πεπές Μιχ. Ἰωάννης, 73
 Πεπές Μιχελῆς, 61, 74
 Πεπές Ἀγγ. Μιχελῆς, 72
 Περατζῆς Γιώργης, ὁ ποιητής, 69
 Πέρινα Μαρία, 70
 Πέρου Γ. Μαρία, 28
 Πέρου Γεώργη Φλουρέζα, 28
 Περούλη Μαρία, 32
 Περούλης Ἰωάννης, 32
 Πεταλιανός Ἰω. Ἀντώνιος, 79
 Πεταλιανός Γιαννάκης, 79
 Πετρῆ Νικ. Μαργαρίτη, 77
 Πετρῆ, τοῦ, Νικολάκης, 65
 Πετρῆς Γεωρ. Φραζέσκος, 53, 69
 Πέτρου Φλουρί, 62, 74
 Πικουλιό, τό, 67
 Πικουλιού Ν. Φραζέσκος, 73
 Πῖος VI, πάπας, 20
 Πιτάρης Ἰωάννης, 90
 Πιτῆ Ἀντ. Ἐλένη, 62
 Πιτῆ Ἀντ. Ἐλπίς, 74
 Πιτῆς Ἀντώνης, 62, 74
 Πιτῆς Ἀντ. Ἰωάννης, 70
 Πλημένος Ἰω. Νικόλαος, 111
 Πλημένου Μαργιό, 75
 Πλημένου Νικ. Καλῆ, 111
 Πλόγενας Ἰω. Νικολός, 67
 Πλουμένος Ἀντ. Γιάννης, 68
 Πλυμένος Ἰω. Ἀπόστολος, 79
 Πολενάκη Ἰω. Αἰκατερίνη, 86
 Πολενάκη Ρούσου Μαργαρίτα, 86, 91
 Πολενάκη Ἰω. Φλουρέζα, 86
 Πόλλα Βαρθολομαῖος, καθολ. ἐφημέριος Σίφνου, 16
 Πόλλα Μάρκος, καθολ. ἐφημέριος Σίφνου, 20
 Ποργιότη Γ. Μαρία, 83
 Ποργιότης Γεώργιος, 83
 Πούλης Γιώργης, 64, 108
 Πραμιανός Νοστράμη Νικόλας, 56
 Πραμιανού Νικόλα Φλουρού, 56
 Πρατικός Γιαννιός, 70
 Πρατικός Μιχελέτος, 26
 Πρεπᾶς, 59
 Προβελέγκιου Γ. Μαργαρίτα, 112
 Πρόκος Ἀριστείδης, 81
 Πρόκος Βασίλης, παπᾶς, 48
 Πρόκος Ἰωάννης, 82
 Πρόκος Πέτρος, 81
 Πρόκου Ἰ. Αἰκατερίνα, 82
 Πρόκου Ἀρ. Ἐλένη, 81
 Πρόκου Π. Μαρία, 81
 Προυνιάς Γιάννης, 64
 Προυνιάς Ἰω. Νικολός, 70
 Πρωτοσυγκέλου Ἀγγελίκα, 84
 Πυργιόνα Ἀντ. Μαργαρίτα, 81
 Πυργιόνας Ἀντώνης, 81
 Πυριγότη Ἀγγ. Μαρία, 111
 Ραῖσης, ὁ, 68
 Ράπιας Γιώργης, 67
 Ράπτης Νικόλαος, 89
 Ράπτης Ν. Παῦλος, 71, 85, 103, 108, 112
 Ραπτόπουλος Ν. Παῦλος, 87
 Ραφελιά Ἀντρέα Κατερίνα, 29
 Ραφελιά Ἀντρέα Μαρία, 29
 Ραφελιάς Ἀντρέας, 29
 Ραφελιοῦς Γεωρ. Γιάννης, διάκος, 72
 Ραφελιοῦς Γεωρ. Μαργαρίτα, 59, 68, 72
 Ρεάτιο, Ρεάτι, 22
 Ριφιούς Ἰω. Δημήτριος, 71
 Ροδίτης Ἰωάννης, 70
 Ροῆ Γεωρ. Φλουρέζα, 83
 Ροῖς Γεώργιος, 101
 Ροῖ Γ. Μαρία, 101
 Ροῖ Γ. Φλουρέζα, 101
 Ρουῆς Νικ. Γεώργιος, 71
 Ρουμπίνας Γεώργιος, ὁ Θωμᾶς, 82
 Ρουμπίνης Γιάννης, 41, 53
 Ρουμπίνης Φραζέσκος, 41, 53

- Ρούμπου Στρατάκη Μαρία, 89
- Σαμψός Ἀντώνιος, 75
 Σαμψών, 63
 Σανάκης Ἀντ. Ἰωάννης, 76
 Σανάκης Γεώρ. Τζανάκης, 66
 Σαννάκης Ἀντώνης, 84
 Σαντορίνη, 20
 Σαρβιδᾶ Δημ. Αἰκατερίνα, 79
 Σαρβιδᾶς Γεώργης τῆς Μαργαρί-
 τας, 60
 Σαρβιδᾶς Δημ. Γιώργης, 59
 Σαρβιδᾶς Δημητράκης, ὁ Πικου-
 λῖος, 68
 Σαρβιδᾶς Γεωρ. Δημητράκης, 68
 Σαρβιδᾶς Δημήτριος, 70
 Σαρβιδᾶς Ν. Δημήτριος, 84
 Σαρβιδᾶς Νικόλαος, 84
 Σαρβιδᾶς Πέτρ. Νικολός, 65
 Σαρβιδᾶς Πετρῆς, 58
 Σατζάκης Ἀντώνιος, 77
 Σαψάρης Ἀγγ. Ἀντώνης, ὁ Σαμψός
 Σγουρδία Τομάζος, μάστρο, 31
 Σγουρομάλης Νικολός, ἡ Νόνενα,
 68
 Σγουρομάλης Νικολός τῆς Ζαμπέ-
 τας, 66
 Σέλιнос Ἰωάννης, 84
 Σερφιώτη Μαρία Μιχαελῆ, 69
 Σερφιώτης Ἰω. Ἀντώνιος, ὁ
 Ἐρουπκας, 82
 Σερφιώτης Μιχ. Ἰωάννης, 69, 70,
 71
 Σερφιώτης Μιχαελῆς, 62, 69, 70, 80
 Σηφαλάκης, βλ. Γουρδιγάρης, Ν.
 Σκλάβαινα Γεωρ. Αἰκατερ., 84
 Σκλάβαινα Μαρία, μαιεύτρια, 101
 Σκλάβαινας Νεόφυτος, 84
 Σκλάβενα Ζάνε Αἰκατερ., 95
 Σκλάβενα Κατερίνα, 70
 Σκλάβενας, βλ. Τρούλος Ν.Τ.
 Σκλάβενας Κωστάκη Γεώργιος, 75
 Σκλάβενας Ζανῆς, 68
 Σκλάβενας Τουλλῆ Γεώργιος, 103
 Σκουλή Ἰω. Αἰκατερ., 79
 Σκῦφος Ἀντώνιος, 120
- Σκῦφος Ἀντ. Γεώργιος, 88, 90, 107
 Σμυρνιός Κωνσταντῖνος, 83
 Σμυρνοῦ Εἰρήνη, 83
 Σοφιανός Γιαννῖος, 60, 69
 Σοφιανός Ἰωάννης, 25
 Σοφιανοῦ Ἰω. Φλουρέζα, 114
 Σοφλιάς Κων/νος, 66
 Σοφλιάς Κων. Νικολάκης, 69
 Σοφλιάς Κων. Νικόλαος, 70
 Σπαθάρη Κων. Καλίτσα, 87
 Σπαθάρη Γ. Φωτεινή, 112
 Σπαθάρης Γιώργης, ὁ Στάμπας, 66
 Σπαθάρης Κωνσταντάκης, 78
 Σπαθάρης Λούκα Κωνσταντ., 66
 Σπατάρης Νικολ. Γιώργης, 67
 Σπεράντζας Θεοδόσιος, 90
 Σπεράντζας Ν. Ἰωάννης, ὁ Λαχα-
 νιάς, 71, 104
 Σπίθας Ζανῆς, παπᾶς, ἐφημέριος
 Θεολόγου, 59, 61, 64
 Σποργιάδη Ἀπ. Αἰκατερίνη, 83
 Σποργιάδης Ἀπόστολος, 83
 Σταυρομανουσακῆς Εὐστράτιος, 89
 Στελιανοῦ Μαργιά, 68
 Στραβογρηγόρης ὁ Ἀργύρης, 84
 Στραβός Γρηγόριος, 71
 Συναδινός Νικ. Ἀντώνιος, 119
 Συναδινός Ἀντ. Γιαννάκης, 62, 68
 Συναδινός Ἰωάννης, ὁ Πεταλιανός,
 70
 Συναδινός Νικ. Ἰωάννης, 70
 Συναδινός Νικ. Λεωνίδης, 97, 118
 Συναδινός Ἰω. Νικόλαος, 71, 72,
 97, 108
 Συναδινός Νικόλαος, ὁ Ξεχάσης, 82
 Συναδινοῦ Ἰω. Μαργαρίτα, 118
 Συναδινοῦ Νικ. Φλουρέζα, 82, 97
 Συνέλος Ἀντώνης, 69
 Συνοδινός Ἰω. Ἀντώνιος, 99
 Συριγότη Ἀγγ. Μαρία, 110
 Συριγότης Ἀγγελέτος, 71
 Σῦρος, 20
 Σφακιανός Θεόδωρος, 70
 Σφακιανός Ἰωσήφ, 69
 Σφακιανός Μανόλης, 69, 70
 Σφακιανός Νικόλαος, 70

- Σφακιανός Νικολός, 70
 Σφακιανός Σπυρίδος, 69
 Σφακιώτη Ίω. Αίκατερ., 83
 Σφακιώτης Ίωάννης, 83
- Ταλιμπάκη Νικηφ. Αίκατερίνα, 94, 97
 Ταλιμπάκη Νικηφ. Μηλιά, 115
 Ταλιμπάκης Νικηφ. Ανδρέας, 94
 Ταλιμπάκης Θεοδ. Γεώργιος, 71, 88
 Ταλιμπάκης Γ. Νικηφόρος, 94
 Ταλιμπάκης Γ. Νικόλαος, 104
 Ταμπάκη Ζανή Αίκατερίνα, 87
 Ταμπάκη Ζανή Μαρία, 107
 Ταταράκης Γιώργης, 69
 Τζακόνισσας, τής, 61, 64, 76
 Τζαμπουνιέρης Ίωάννης, 77
 Τζαντωνίας Γεώργιος, 76
 Τζελλή Ίω. Φλουρέζα, 89
 Τζιριγότης Γεωρ. Ίωάννης, ό Βά-
 δας, 70
 Τζιριγώτης Νικ. Ίωάννης, 86
 Τζιριγώτης Νικολάκης, 67
 Τζιριγώτης Φραζέσκος, 70
 Τζιώτης Δημ. Απόστολος, 86
 Τζοφλιά Αντ. Αίκατερίνα, 89
 Τουλάκης Αναγ. Γεώργιος,
 πρωτον. - καντζιλ., 47
 Τουλή Αντ. Μαρία, 98
 Τουλή Αντ. Μαργαρίτα, 98
 Τουλής, μάστρο, Γιώργη, 42
 Τουλής Αντώνιος, 98
 Τουλής Γιάννης Απόστολος, ό Κα-
 ραγιάννης, 70
 Τουλής Γιάννη Απόστολος, 62
 Τουλής Ίω. Απόστολος, 74
 Τουλής Γεω. Σκλάβενας, 87
 Τουλής Θεοδ. Γεώργης, 63
 Τουλής Ίω. Γεώργης, 58, 69
 Τουλής Γεωρ. Ίωάννης, 63
 Τουλής Γεωρ. Ίωάννης, τό Άγιασι-
 μή, 70
 Τουλής Ίωάννης Μαργιάς, 61, 62
 Τουλής Ίωάννης Μαρίας, 69, 74
 Τουλής Γιώργη Νικόλαος, ό Άγας,
 70
- Τουλής Γεωργ. Τουλής, 60
 Τουλής Ίω. Τουλής, 71
 Τουμπλή Κατερίνα, 69
 Τούντα Κων. Αίκατερίνα, 98
 Τούντα Κων. Μαρία, 98
 Τούντας Δημ. Κων/νος, 98
 Τουφεξής Γιαννάκος Κρητικού. ό
 Καμάκης, 60
 Τουφεξής Γιαννιός Κρητικός, 73
 Τριαντάφυλλος Γεώργιος, 82
 Τριαντάφυλλος παπα-Γιάννης, 28
 Τριαντάφυλλος Νικόλαος, 81
 Τριαντάφυλλος Νικολός, 49
 Τριαντάφυλλου, παπά, 25
 Τριανταφύλλου Γιώργης, 61
 Τριανταφύλλου Νικ. Έλένη, 81
 Τριανταφύλλου Μαργαρίτα τής Αί-
 κατερίνης, 91
 Τριανταφύλλου Φραζ. Φλουρέζα,
 97
 Τρικούπη Αίκατερίνα, 91
 Τρικούπης Κων/νος, 89
 Τρούλος Νικ. Τουλής. Σκλάβενας,
 70
 Τρουλλίδης Κωνσταντίνος. παπᾶς,
 60, 72
 Τρούλλος Ίω. Νικολός, ό Λειθέ-
 ρης, 71
- Ύψηλάντη, τοῦ Νικ., Αίκατερ., 83
 Ύψηλάντης Νικόλαος, 83
- Φαρφουργιού Μαρία, 74
 Φαρφουρί, βλ. Κορακῆς Ίω. Ν.
 Φατούγια Άπ. Μαρία, 83
 Φατούγιας Απόστολος, 83
 Φελός Ίωάννης, 83
 Φελού Ίω. Μαρία, 83
 Φιλάρετος. Άρχιεπίσκοπος Σίφνου,
 16 ὑποσ. 9
 Φιλικός Νικ. Ίωάννης, 83
 Φιλικού Άντ. Φλωρέζα, 91
 Φιλιπάκη Μαργαριτιώ, 70
 Φιλιππή Νικολός, 60
 Φιλίππου Μαρία, 32

- Φλουρέτζας Ζώρξης, ό δασκαλά-
κης, 82
Φλουρί τ' Αντώνη, 64
Φοζού Αντώνιος, 61
Φουτούγιας, 63
Φουτούγιας Αντ. Γεώργιος, 111
Φουτούλιος Απ. Αντώνιος, 93
Φουτούλιος Αντ. Απόστολος, 71,
93, 99
Φουτούλιος Ιωάννης, 116
Φουτούλιου Απ. Αικατερ., 99
Φουτούλιου Απ. Μαρία, 93, 99
Φραγκούλης Ν., 71
Φραξεσκάκη Άννα, 68
Φραξεσκάκη Αντ. Άννα, 70
Φραξεσκάκη Ιω. Ζαμπέτα, 99
Φραξεσκάκη Φλωρέζα τής Άννας,
68
Φραξεσκαράκη Μαργαρίτα, 71
Φραξεσκαράκης Γιάννης, 71
Φραζέσκου Ιωάννης, 69
Φρουδίτης Πετρής, 33
Φώτιος, πατριαρχ. ΚΠόλ., 48
- Χαιρέτης Παρθένιος, ιερομ. 27, 30
Χαλκεύς Δημήτριος, 108
Χανούτζος Ιω. Αντώνης, 61
Χαρχαλές Νικολός, 66
Χαρχάλης Νικολός, 70
Χατζή, του, Τριαντάφυλλος, 70
Χατζηδάκης Νικόλαος, 86
Χατζηδάκης Ιω. Νικόλαος, 103
Χατζηπουλήτη Κατερίνα, 36
Χατζηπουλήτη Μαργιώ, 15, 35
Χιότη Απ. Αικατερίνα, 99
Χιότη Απ. Ελένη, 99
Χιότης Απόστολος, 99
Χιότης Γεώργιος, έμπορος, 77
Χιότης Σταμάτης, 63, 70, 75
Χίου Σταμ. Αικατερίνα, 93, 115
Χίου Σταμ. Καλίτζα, 97, 105, 109
Χιώτη Κων. Βασιλική, 83
Χιώτη Απ. Ελένη, 82
Χιώτης Απόστολος, 82
Χιώτης Κωνσταντίνος, 83
Χρουσή Αντ. Άνεζίνα, 65
- Χρουσίνας, ό, 84
Χρουσίνας Δημήτρης, 60, 72
Χρουσίνας Ιωαννάκης, 66
Χρουσίνας Νικ. Ιωάννης, 71
Χρουσίνας Νικολός, βλ. Θεοδώρου
Γ. Νικ.
Χρυσόγελος Άγγελέτος, 117
Χρυσόγελος Απ. Γεώργιος, 98
Χρυσόγελος Απ. Ιωάννης, 104
Χρυσόγελος Αντ. Ιωάννης, 109
Χρυσόגעλου Νικ. Αικατερίνα, 92
Χρυσόגעλου Γεωρ. Άνέζα, 85
Χρυσόגעλου Άγγ. Μαργαρίτα, 105
Χρυσόגעλου Άγγ. Μαρία, 71
Χρυσόגעλου Νικ. Μαρία, 91
Χρυσόגעλου Ρηνιό παπα-Άντωνά-
κη, 74
Χρυσόγιλος Άγγελέτος, 69
Χρυσόϊλος Γεωρ. Άγγελέτος, 70
Χρυσόϊλος Γιώργης, τό Σφακιανά-
κι, 64
Χρυσούλος Αντώνης, παπās, 62
Χρυσοφός Μιχ. Γιαννάκης, 61, 70
Χρυσοφός Ιω. Μανώλης, 73
Χρυσοφός Μιχελάκης, 70
Χρυσοφός Μιχ. Νικολός, 70
Χρυσοχόου Νικ. Αικατερ., 94
Χρυσοχόος Ιωάννης, 117
Χωροφύλακας Γεώργιος, 89
- Ψάλτη Αντ. Μαρία, ή Ρούδενα, 81
Ψάλτη Απ. Φλουρέζα, 81
Ψάλτης Απ. Αντώνιος, 81
Ψαραύτη Βασ. Αικατερίνα, 86
Ψαραύτη Γ. Αικατερίνα, 83
Ψαραύτη Αντ. Αικατερίνα, 85
Ψαραύτη Καλλιόπη, 83
Ψαραύτη Μαρία, 83
Ψαραύτη Αντ. Φλουρέζα, 85
Ψαραύτης Γιώρ. Αντώνης, 70
Ψαραύτης Μιχ. Αντώνιος, 71, 91
Ψαραύτης Βασίλης, 64, 76
Ψαραύτης Γεώργιος, 83, 93, 106,
109
Ψαραύτης Μ. Γεώργιος, 96, 101,
111

Ψαραύτης Γεώργιος, τῆς Ἀνέζας, 112

Ψαραύτης Δημήτριος, 83

Ψαραύτης Γεωρ. Ἰωάννης, ἱερεὺς, 4

Ψαραύτης Κωνσταντῆς, 66

Ψαραύτης Γεωρ. Κωνσταντῆς, ὁ Πασᾶς, 69, 71, 78

Ψαραύτης Μιχαήλ, 118

Ψαραύτης Γιώργη Μιχελιός, 70

Ψαράφτης Ἀντώνης, 69

Ψαχαρόπουλος Ἰωάννης, 82

Ψαχαροπούλου Ἰω. Μανταλένα, 82

Ψεύτης, βλ. Κολαράκης Ι. Ἀπ.

Ψεύτης Ἀποστ. Ἰωάννης, 76

Ψιλᾶκος Ἀπόστολος, 96

Ψοφήσενα Καλῆ, 78

Ψυχικός Γεώργιος, 31

Ψωμᾶς Μανώλη Γεωργάκης, 79

Barbaro Δανιήλ, ρέκτωρ Ρεθύμνης, 43

Barbaro Μάρκος, συγγραφέας, 43

Crispi Gian Battista, 20

II. ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ

Ἅγιος Ἀντύπας, 68

Ἅγιος Νικήτας, 20

Ἄσπρη Μάνδρα, 37

Ἄφεντικοῦ, στ', 20

Ἀχλάδα, στήν, 59, 60, 61, 69, 72

Βαθύ, 50, 54, 55, 65

Βαλανιές, 54, 56, 62, 68, 75, 79

Γαφιᾶ, στοῦ, 65

Γουρνιά, 38, 39, 60 κ.ά.

Καλαμπελᾶ, 20, 67, 78

Καστανᾶ, στοῦ, 59, 63

Κάστρο, 20, 72

Καταβατή, 65

Κάτω Πετάλι, 77

Κῆπος, 19, 20, 52

Κλημάτι, 21

Κονόμου, στοῦ, 68

Κουρῆ, στοῦ, 64, 69

Κρούστα, 68, 79

Κυτριάνη, 54

Λαγγάδα, 53, 63, 65, 74, 75, 77

Λεῦκες, 20, 59

Λιβαδερή, 53

Λίμνες, 20, 47, 62, 69, 79

Λοῦρος, 20

Μάγκανα, 59, 60, 72, 73, 77, 78

Μάρμαρα, 51, 64, 66, 73, 76

Μαρουδῆ, στοῦ, 62

Μελιαρῆ καὶ Μηλιαρῆ, τοῦ, 68, 79

Μέσα Ἐγκρεμνά, 55

Μέσα Πετάλλι, 68

Ἵρνός, 59

Πηγῆ, 53, 65

Πίσω Πετάλι, 75

Πουλάτη, 23

Σέλινου, στοῦ, 68

Σεράλια, 20, 63, 67

Σκαλωτό, 53, 59, 60, 72

Σταυρί, 15, 60, 62, 65, 72

Τζάβλα, στοῦ, 78

Τραβαβουνάρα, 67, 79

Τρουλλάκι, 51

Φάρος, 20

Φλάσκα καὶ Φλάσκου, 68, 79

Φοινικίδι, 66, 68, 79

Φτελιά, 61

Φυτιά, 20

Χερρόνησο, 51, 60, 68

Χόνη καὶ Χώνη, 66, 74

III. ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ

Α' Μονῶν

Ἅγιος Ἀρτέμιος, 51

Ἅγιος Ἡλίας, 51

- Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος, 51
 Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Φυ-
 τειά, 20, 37, 51
 Βρύση, Παναγία, 11, 51
 Μέγας Ταξιάρχης Σέρφου, 51
 Σίμωνος Πέτρα Ἁγ. Ὄρους, 48
 Φυρόγια, τά, 17
- Β' Ναῶν*
- Ἁγία Αἰκατερίνη, 115
 Ἁγία Αἰκατερίνη στοῦ Καλαμπελά,
 67, 78
 Ἅγιος Ἀθανάσιος Ἀρτεμῶνος, 29
 Ἅγιος Ἀντύπας, 115
 Ἅγιος Ἀντώνιος στίς Βαλανιές, 75
 Ἅγιος Γεωργάκης τοῦ Βάρβαρου,
 35, 41, 52
 Ἅγιος Γεώργιος στά Γουρνιά, 38,
 39 κ.ἄ.
 Ἅγιος Γεώργιος στίς Καμάρες, 66,
 78
 Ἅγιος Γεώργιος στίς Λεῦκες, 37,
 59
 Ἅγιος Γεώργιος στίς Λίμνες, 62
 Ἅγιος Γεώργιος στή Σεράλια (τοῦ
 Καμπουράκη), 63, 75
 Ἅγιος Γεώργιος παπα-Γιάννη Τρια-
 ντάφυλλου, 28
 Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος, 103
 Ἅγιος Ἰωάννης στά Μάγκανα, 59,
 67, 72
 Ἅγιος Ἰωάννης στά Μάρμαρα, 66,
 76, 78
- Ἅγιος Ἰωάννης Τζάβλα, 78
 Ἅγιος Κωνσταντῖνος στό Φοινικί-
 δι, 66, 68, 79
 Ἅγιος Λουκάς, 35, 41, 52
 Ἅγιος Νικόλαος Πηγῆς, 65, 77
 Ἅγιος Πέτρος Κουρῆ, 59, 69, 72,
 80, 114 κ.ἄ.
 Ἅγιος Σάββας Λαγκάδας, 63, 75
 Ἅγιος Σάββας Ἀχλάδας, 59, 60, 61,
 69
 Ἅγιος Φίλιππος Χερρονήσου, 60
 Ἅγιος Χρυσόστομος στά Μάρμαρα,
 64
 Ἀρχαγγέλων Συναξίς στό Βαθύ, 47,
 50, 54
 Παναγία Ἄμμου, 108, 111, 112
 Παναγία Ἀρτεμῶνος, 29
 Παναγία Βερνίκου, 25, 26
 Παναγία Γερανοφόρα, 17
 Παναγία ἡ Κυρία Ἐλεούσα Κά-
 στρου, 32, 48, 49
 Παναγία Εὐαγγελίστρια Καθολι-
 κῶν, 19, 20
 Παναγία Καταβατῆς ἡ Κυρία τῶν
 Ἄγγέλων, 23, 49
 Παναγία Κόγχη, 29
 Παναγία Κυπριανή, 47, 48, 50, 54
 Παναγία στό Σκαλωτό, 59, 60, 72
 Παναγία Φοιτιά, 74
 Παναγία στή Φτελιά, 61
 Ταξιάρχες παπα-Τριαντάφυλλου,
 25, 26
 Τίμιος Σταυρός Ἀπολλωνίας, 36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
- Στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο (ποίημα)	7
- Πρόλογος	13
- Εἰσαγωγή	17

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄. Η ΠΑΛΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

I. Οἱ γραπτές μαρτυρίες	23
II. Ἐνα μαρμαρικό ἀνάγλυφο	25
III. Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐκκλησία μέ ιδιαίτερα προνόμια	27

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄. ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ

- Ἀνεγνώστης Ναδάλες	34
- Νικόλαος Γοζαδῖνος	36
- Γεώργιος Νικ. Γοζαδῖνος	36
- Γιαννάκης Μπαῶς-Γεωργ. Ἀλιμπέρτης	39
- Νικόλαος Μπαῶς	40
- Ἰωάννης Καμπάνης-Ἀπόστ. Μπαῶς	42
- Νικόλαος Ἀπ. Μπαῶς	43
- Σακελλ. Βερνίκος-Φλωρέζα Γ. Ἀλιμπέρτη	43

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄. ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΡΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

I. Ἐπεξηγηματικά	49
II. Τά Ἐγγραφα	51
III. Οἱ Κώδικες	
Α΄. Κώδικας Ἁγίου Κωνσταντῖνου	61
Β΄. «Κατάλογος τῶν ἐνοριτῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κων/νου»	85
Γ΄. Κώδικας Γάμων	96
Δ΄. Κώδικας Βαπτίσεων	100
Ε΄. Κώδικας Θανάτων	118
- ΕΠΙΛΟΓΟΣ	129
- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ	131
- ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	151

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΕΠΙΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
ΑΡΧΗΤΤΟΥ 12-16 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ 9217513 9214820

Κυριώτερα έργα του συγγραφέα:

- Τά Γράμματα στο Νησί της Σίφνου, 1650-1833, Πειραιεύς 1962 (ανάτυπο από τό «Κυκλαδικόν Φῶς»).
 - Ἡ Κυρία Βρυσιανή, ἡγουν συμβολή εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἐν Σίφνῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Ἀθήναι 1966.
 - Ἡ Κυρία Βρυσιανή (τά νεώτερα ἱστορικά στοιχεῖα), Ἀθήνα 1981.
 - Τά Οἰκονομικά τῆς Λατινικῆς Ἐπισκοπῆς Μήλου δύο ἀρχιερατειῶν, Ἀθήνα 1983 (ανάτυπο ἀπό τά «Μηλιακά»).
 - Μοναστήρια τῆς Σίφνου: Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος τοῦ Μογκοῦ, Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος στή Φυτιά, Ἅγιος Ἀρτέμιος τῆς Σιμωνόπετρας, Ἀθήνα 1984.
 - Ἱστορικά Ἐγγραφα Μήλου (1628-1683) ἀπό τά Ἀρχεῖα τοῦ Βατικανοῦ, Ἀθήνα 1985 (ανάτυπο ἀπό τά «Μηλιακά»).
 - Τό Ἀρχιπέλαγος κατά τόν πόλεμο Τουρκίας-Βενετίας (1645-1669) καί οἱ ἀρχιερατικές ἐναλλαγές στίς ὀρθόδοξες ἐπισκοπές, Ἀθήνα 1989 (ανάτυπο ἀπό τά «Μηλιακά»).
 - Ἱστορία τῆς Σίφνου ἀπό τήν Προϊστορική Ἐποχή μέχρι τόν Δεύτερο Παγκόσμιον Πόλεμον, Ἀθήναι 1990.
- Ἰὺπό ἐκτύπωση:*
«ΣΙΦΝΙΑΚΑ», Ἐπετηρίς Ἱστορικῆς Ὑλῆς τῆς Σίφνου, Ἀθήναι 1991, τόμος Α΄.

